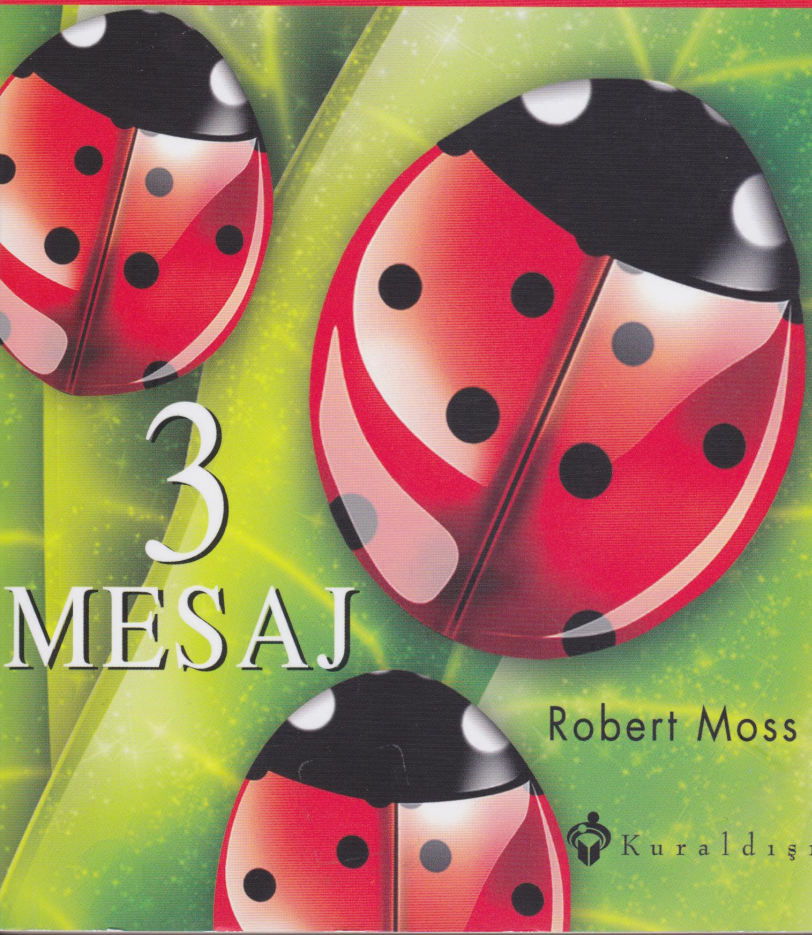

RÜYALAR TESADÜFLER HAYALLER

3
MESAJ

Robert Moss

Kuraldışı

RÜYALAR TESADÜFLER HAYALLER

Üç Mesaj

ROBERT MOSS

Türkçesi: Özcan Bayrak

K u r a l d ı ş ı

© KURALDIŞI YAYINCILIK

Robert Moss

RÜYALAR, TESADÜFLER, HAYALLER

Üç Mesaj

The Three "Only" Things

Türkçesi: Özcan Bayrak

Yayın Yönetmeni: Nil Gün

ISBN 978-975-275-137-8

2. Baskı, Aralık 2013, İstanbul

1. Baskı, Temmuz 2009, İstanbul

© 2007, Robert Moss

Yayıncının yazılı izni olmadan herhangi bir alıntı yapılamaz

Kapak Tasarımı ve Sayfa Düzeni: Ebru Öner

Kitap Matbaacılık San. ve Tic.Ltd.Şti.

Davutpaşa Cad. No: 123 Kat: 1 Topkapı/İstanbul

Tel: 0212 482 99 10

Sertifika No: 16053

Kuraldışı Yayıncılık

Fener Kalamış Cad. No: 93/7 34726 Kadıköy/İstanbul

Tel: 0216 449 98 05 pbx Faks: 0216 348 00 69

yayin@kuraldisi.com www.kuraldisi.com

Sertifika No: 10540

Dağıtım

Alemdar Mah. Çatalçeşme Sok.

No:25 Çatalçeşme Han Cağaloğlu/İstanbul

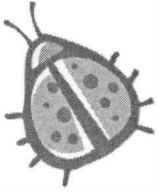
Tel: 0212 513 81 57 Faks: 0212 511 62 52

İnternet Satış: www.kuraldisi.net

*Karşılaştığımız önemli sorunlar,
o sorunları yaratan düşünce seviyesiyle çözülemez.*

ALBERT EINSTEIN

İnsan kurallara sığmaz!

İÇİNDEKİLER

Giriş: Başka Bir Düzlemde	7
---------------------------------	---

BİRİNCİ KISIM: SADECE BİR RÜYA

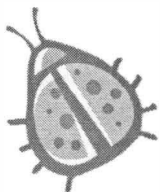
1. Bölüm: Rüya Görmek Uyanmaktır	31
2. Bölüm: Rüya Görmenin Dokuz Gücü	37
3. Bölüm: Hergünkü Rüya Oyunları	83
4. Bölüm: Rüyalar Gizli Birer Tarih Motorudur	91

İKİNCİ KISIM: SADECE BİR TESADÜF

5. Bölüm: Zihin ile Maddenin Buluştuğu Yer.....	105
6. Bölüm: Tesadüfün Dokuz Kuralı	112
7. Bölüm: O Günün Kehanetini İstemek	145
8. Bölüm: Tesadüf ve Olmak İsteyen Şey	153

ÜÇÜNCÜ KISIM: SADECE BİR HAYAL

9. Bölüm: Hayal Etme Eylemi	161
10. Bölüm: Hayal Etmenin Yedi “Açık” Sırrı.....	167
11. Bölüm: Hayaldeki Ev	200
12. Bölüm: Hayal Kurma Ustaları.....	205
 Sonsöz: İnanılmaz Yolculuk	 213
 Yazar Hakkında.....	 220

GİRİŞ

BAŞKA BİR DÜZLEMDE

Kaç kere kendinize ya da bir başkasına “sadece bir rüya canım” demişsinizdir?

Ya “sadece tesadüf”lere ne demeli? Öyle değil mi; herhangi bir olayın sadece tesadüf olduğunu söylemeyenimiz var mıdır?

Peki, kaç kez “sadece hayal canım” ya da “hayal gücümün oyunu” gibi şeyler söylediniz kendinize? Bu veya buna benzer biçimde pek çok düşünceyi, duyguyu, sezgiyi, zihinsel resmi sürgit dışlayıp, hayal ettiğimiz şeyin gerçeklikten uzak, değersiz bir şey olduğunu söyleriz kendimize.

Günlük konuşmalarımızda, bilinçli olarak oluşturulmamış reflekslerimizde rüyaları, tesadüfleri ve hayalleri sadece şu'lara, sadece bu'lara indirgeriz.

İşin ironik yanı, bu üç “sadece şu, bu” aslında olağanüstü birer rehberlik, şifa ve güç kaynağıdır; tabii dikkatimizi çekebilirse.

Yaratıcı insanlar, mucitler, girişimciler ve dünyayı değiştirenler bunu her zaman anlamıştır. Bu kitapta Harriet Tubman'ın üç yüz kölenin özgürlüğe kaçış yolunu rüyasında nasıl gördüğünü; Nobel Ödüllü kuantum fiziği öncüsü Wolfgang Pauli'nin nasıl tüm hayatı boyunca rüyaları “gizli laboratuvarı” olarak kullandığını ve Jeff Taylor'un çok büyük bir başarı elde eden online iş ajansı monster.com'u bir rüyasının yardımıyla nasıl kurduğunu öğreneceğiz.

Büyük yaratıcıların ve dünyayı değiştirenlerin işine yarayan kaynağa hepimizin ulaşabileceğini göreceğiz. Gerekli donanıma sahibiz. Hepimiz rüya görürüz; “Ben rüya görmüyorum” diyen en inatçı kişi bile aslında yalnızca “hatırlamıyorum” demektedir. Hazır olduğumuzda rüya görmenin dokuz gücü yardım musluğunu açacaktır.

Tesadüfler daima etrafımızdadır, sadece şöyle bir baksak yeter; düşüncelerimizle duygularımızın “dışarıdaki” dünyada gerçekten de farklı olaylara ve deneyimlere yol açtığını öğretecektir bize.

İşte o zaman çekim yasasını bilinçli bir şekilde kullanmaya başlayabiliriz. İmparatorlukların nasıl dikkatli bir şekilde tesadüflerin gözlemi yoluyla yönetildiğini, tesadüfî bulguların en önemli icat ve bilimsel keşiflere nasıl katkıda bulunduğunu göreceğiz. Tesadüfün dokuz kuralını izleyerek hayat gemimizle seyahat etmeyi, daha zengin bir olasılıklar dünyasına girmeyi öğreneceğiz.

Hepimiz görüntülerle yaşıyoruz. İster kendi hayal gücümüzü kullanalım ister sadece başkalarından gelen programlamaların pasif alıcısı olalım, bu görüntüler bizi bazı şeylere açarken bazı şeylere de kapatıyor. Enerjimizi ve dikkatimizi vereceğimiz görüntüleri seçip kalbimizin sesini dinleyerek ilerlemeye karar verdiğimizde hayatımızdaki her şey farklılaşır, sihirli bir hal alır.

Çıraklarına “zihni çeşitli icatlar için canlandırmaya” yönelik bir teknik öğreten Leonardo da Vinci, çok küçük şeyler içinde evrenler bulan Mark Twain, kitleleri harekete geçirmek için vizyonlarını onlara aktarabilen Jan Dark (Jeanne d’Arc) ve Winston Churchill gibi hayal gücü ustalarından dersler alacağız. Hayal gücünün yedi “açık” sırtını öğrenip uygulayarak hayatımızı ve dünyamızı nasıl yeniden yaratabileceğimizi göreceğiz.

RÜYA GÖRMENİN DOKUZ GÜCÜ

1. Rüyalarımızda sorunları çözeriz.

2. Rüyalar bizi gelecekteki zorluklara ve fırsatlara hazırlar.

3. Rüyalar eylem ve davranışlarımıza sihirli bir ayna tutar.

4. Rüyalar sağlıklı kalmamız için ne yapmamız gerektiğini gösterir.

5. Rüyalar gizli bir laboratuardır.

6. Rüyalar yaratıcı bir stüdyodur.

7. Rüyalar hölünmüş benliklerimizi iyileştirmemize yardım eder.

8. Rüyalar daha iyi ilişkiler için bir anahtardır.

9. Rüyalar bize asıl amacımızı hatırlatır.

Bu *Üç Eşsiz Güç*'ten, rüyalardan, tesadüflerden, hayallerden gelen mesajları kullanmaya karar verdiğimizde olağanüstü rehberlik, şifa ve enerji kaynaklarıyla bağlantı kurmaya başlarız.

Ayrıca iki dünyanın vatandaşı oluruz.

Günlük hayatın hayhuyunda telaştan, stresten, başkalarının beklenti ya da plan-programına göre yaşamaktan hayatın daha derindeki anlamıyla bağlantımızı yitiririz. O anki düşünüş ve oluş seviyemizde çözölemeyen sorunlarla çevrilir etrafımız. Olayların gizli düzenini kavrayamayız. Derindeki gerçekliğe ulaşma ve oradan olağan dünyaya armağanlar getirme sanatı olan sihre yabancılaşırız. En kötüsü de kim olduğumuzu unuturuz. Çeşitli listelerde ve özgeçmişlerde yazanın ötesinde nereden geldiğimizi, nereye gittiğimizi bil-meyiz. Yaşamlarımızın daha derin bir amacı olabileceğini, daha büyük bir hikâyenin bir parçası olabileceğimizi hatırlamayı.

Rüyalar, tesadüfler ve hayaller yoluyla, görünen dünyanın ötesinde bir dünyanın var olduğunu, kimliğimize ve kim olacağımıza yeniden uyandıığımız yerin orası olduğunu hatırlamaya başlarız.

O dünyaya yeniden uyanmak siyah-beyaz yaşadıktan sonra renkleri keşfetmek gibidir. O dünya aslında bizim üç boyutlu gerçekliğimizin (küvetteki lastik bir ördek gibi) içinde salındığı çok boyutlu evrendir. Bilim o dünyanın orada olduğunu biliyor ve orası fiziksel duyular dünyamızda meydana gelecek olan tüm olayların gizli kaynağı olabilir.

Üç Eşsiz Güç aracılığıyla yaratıcı yaşamın sırlarına uyanırsınız. An-larınız ki hepimiz çok ilginç birer çekiciyiz; enerjimize ve zihin durumumuza göre belirli insanları, olayları ve fırsatları çeker veya iteriz. İç ile dış arasında, subjektif ile objektif arasında delinmez sınırlar olmadığını anlarız. Ruhun tutkularının harikalar yarattığını, en iyi

TESADÜFÜN DOKUZ KURALI

1. Birlikte meydana gelmeyi seven şeyler vardır.
2. Düşünce eylemdir ve sonuç üretir.
3. Eylemde olduğumuzda tesadüfler çoğalır.
4. Hayat kafiyeler yaratır.
5. Dünya bir simgeler ormanıdır.
6. Her engel ve aksilik bir fırsat yaratır.
7. Yolumuzu bulabilmek için kaybolmamız gerekebilir.
8. Gizli eli arayın.
9. Ruhun tutkuları mucizeler yaratır.

Çalışmalarımızın oyun duygusuyla gerçekleştiğini hatırlarız. Rüya görmenin uyumaktan ziyade *uyanmakla* ilgili olduğunun farkına varır, zamanın her zaman *şimdi* olduğunu öğreniriz.

HAYAL GÜCÜNÜN YEDİ AÇIK SIRRI

1. Engellerimizi imgelemeyle aşabiliriz.
2. Hayal hedene etki eder.
3. Hedefimizi görebiliyorsak yolun yarısını aşmışız demektir.
4. Büyük Hikâye bizi avlıyor.
5. Bir hayal mekânı vardır ve tamamen gerçektir.
6. Vizyona ihtiyacı olan için bir vizyon geliştirebiliriz.
7. Hayal ne kadar güçlüyse sonuçlar o kadar az hayalidir.

Bunların hepsi açık sırlardır. Yeniden istemeye hazır olur olmaz bize ait olan, kullanabileceğimiz bilgilerdir. Rüya görmenin sunduğu olanaklara, tesadüfün şaşırtıcı işleyişlerine ve hayal gücünün pratik kullanımlarına yeniden uyandığımızda, son derece basit olmasına rağmen hayatımızı ve dünyamızı yeniden yaratma gücüne sahip ya-

çam araçlarını tekrar talep etmemizin neden bu kadar zaman aldığına pişmanlık duyduğumuz anlar olacaktır.

 EşSİZ GLE YAşAMAK

Bu kitaptaki veriler pek çok kaynaktan elde edilmiştir: Osmanlı sarayının rüya günlüklerinden foton interferansı hakkındaki günümüz bilimsel araştırmalarına, eski I Ching yönteminden monster.com web sayfasına, Winston Churchill ile karısı arasındaki yazışmalardan  Eşsiz Gücü bir başarı ve ilham kaynağı olarak kullanmış girişimciler, askeri liderler, mucitler, ressamalar ve diğer pek çok sıra dışı insanla yapılmış görüşmelere kadar. Fakat en önemli veriler seminerlerime katılmış, kitaplarımı okumuş, çeşitli maceralarda bana eşlik etmiş her alandan insanın yıllar boyunca benimle paylaştığı binlerce deneyim arasından seçildi.

Kişisel bazı deneyimlerimle başlamak istiyorum çünkü “Ay’da hiç bulunmamış birinden Ay’ı dinlemek istemem” diyen  Eşsiz Gücün Amerikalı stadı Mark Twain’le aynı fikirdeyim.

Yeniyetmeliğimden itibaren aralıklı olarak, son yirmi yılı aşkın bir süredir ise adanmış bir şekilde günlük tutuyorum. Eğer şu anda

günlük tutmuyorsanız, ümit ediyorum ki bu kitabı bitirdiğinizde tutmaya başlamak veya devam etmek için gerekli ilhamı almış olacaksınız. Günlük tuttuğumuzda büyük benliğimizle iletişim kurmak için bir alan yaratmış oluruz. Yaşamlarımızda tekrarlanan konuların, simgelerin farkına varmak, tesadüfün oyunları ve çok daha fazla şeyle ilgili birinci elden bilgi elde etmek böylece mümkün olur.

Günlüklerimde çok fazla materyal olduğundan, zaman bulur bulmaz bunları çeşitli klasörler halinde dosyalarım. Bu klasörlerden birinin adı “Havayolu Eşzamanlılıkları”ydı ama artık onu “Başka Bir Düzlemde” diye adlandırıyorum. Bu klasöre koyduğum günlük yazılarım, bir uçak yolculuğu ayarlama ve seyahat sırasında uçağa yaşadığım deneyimlerle ilgilidir. Uçak yolculuğu benim hayatımda kesinlikle egzotik bir olay değil; konuşmacı ve eğitmen olarak hemen her hafta bir yere uçuyorum. Uçakla yaptığım tüm yolculuklarda tesadüfün oyunlarına, özellikle de havaalanındaki veya uçaktaki tesadüfi karşılaşmalara her zamankinden daha fazla dikkat ederim. Uçuşlar sırasında planlarımın bozulmamasına özen gösteriyorum. Yerel havaalanı çok küçük olduğu için pek çok yere uçmak için genellikle Şikago’nun yoğun O’Hare Havaalanı’nda aktarma yapmam gerekiyor. Ne zaman bir aktarmayı kaçırsam antenlerim titremeye başlar çünkü deneyimlerinden biliyorum ki, planımızın dışına çıktığımız durumlarda oyuncu bir enerjinin sahne aldığı bir bilinç sahasına giriyoruz. Bu tür gecikme veya plan dışı herhangi bir durum meydana geldiğinde A Tipi Davranış* göstermeyi bırakabilirsek, bu beklenmedik bilinç sahasında çok ilginç fırsatlar ve karşılaşmaların gerçekleştiğini görebiliriz.

Başka bir düzleme adım atarken bazen yanımda bir konu başlığı veya soru taşıyor olurum. Bu, “Dünyaya Sorunu Sormak” olarak adlandırdığım bir oyunu oynama yollarından biridir. (2. Kısım’da bu oyundan ayrıntılı olarak bahsedeceğim.) Bu, yolculuk sırasında meydana gelen herhangi sıra dışı veya dikkat çekici şeyi aklımdaki sorunun yanıtına dair olası bir ipucu olarak değerlendirme oyunudur.

* A Tipi Davranış: Agresiflik, mükemmeliyetçilik, kontrolü bırakmaya isteksizlik ve acelecilik gibi özellikler içeren stres yaratıcı davranış kalıbı -ç.n.

Dikkatimi algı alanıma giren simgelere ve rastlantılara sürekli açık tutarım. Böyle bir yolculuk meditasyonu halinde olduğumuzda evrenin bize, doğru soruları göstermesine izin veririz ve evrenin soruları, kişisel gündemimizdeki sorulardan çok daha ilginç olabiliyor.

Örneğin bir keresinde O'Hare Havaalanı'nda bir aktarma için koştururken bir CNN spikerinin İnternet üzerinden ruhunu satışa çıkaran bir adamla ilgili haberi sunmaya başladığını duydum. Bir barda içki içenlerin kafaları üzerindeki TV ekranında "Satılık Ruh" yazısı parlıyordu. İşte *burada*, herhangi bir günde herhangi bir hayat için uyandırıcı olabilecek bir mesaj vardı ve bu mesajın bana sordurduğu şey şuydu: "Ben veya tanıdığım herhangi biri ruhunu (belki de bir ruhu olduğunu unuttuğu için) satma riskiyle mi karşı karşıya acaba?" Bu deneyim, karar vermek zorunda kaldığım bir işle ilgili olarak beni tekrar düşünmeye sevk etti. Ayrıca kariyer yolculuğundaki bazı zorunluluklar nedeniyle en derin kişisel değerlerinden birinden tavizde bulunmaya doğru kaydığından endişelenen bir arkadaşımınla açık sözlü bir tartışma yapmaya karar verdim.

Şimdi sırada "Başka Bir Düzlemde" adlı klasörümünden seçtiğim, iki yıllık bir süreçte yaşanmış beş kişisel deneyimim var. Bu deneyimler enerjimize ve zihin durumumuza göre belirli insanları, olayları ve fırsatları çektiğimizi ya da ittiğimizi gösteriyor. Aynı zamanda yirminci yüzyıl biliminin onayladığı bir şeyi kanıtlıyor: İç ile dış arasında, subjektif ile objektif arasında geçirimsiz sınırlar yok. Keyif almanızı diliyorum!

SEVGİLİYE ALINAN AYILAR

8 Nisan 2005

Uçakla Wisconsin'e gidiyordum; Meriter Hastanesi'nde "Ruhun Gizli Arzularını Onurlandırmak" başlıklı bir konferans verip hafta sonu boyunca da "Yürekten Bir Hayat Düşlemek" konulu bir semineri yönetecektim.

Yanımda Pakistanlı bir adam oturuyordu. Uçuşun sonuna doğru kalemimi ödünç istedi. Bir torbanın içinden iki pelüş oyuncak ayı çıkardı. İlki gök mavisiydi. Daha küçük olan ikincisi ise pembe, mavi, beyaz ve şeftali renkliydi.

Pakistanlı, kalemimle kalp şeklindeki küçük hediye kartlarına bir şeyler yazıyordu.

"Ayılar kimin için?" diye sordum.

"Sevgilim için."

"Adı ne?"

"Sabriha. *Mutlu* demektir. Ama iki lakabı daha var, onları da kullanıyorum. İlki *Arzu**. *İstek* demektir ama büyük bir istek." Elini kalbinin üzerine koydu.

"Yürekten gelen istek gibi yani."

"Evet, aynen öyle."

"Peki diğer lakabı nedir?"

"Kuwahiş."

"Bu zormuş." Telaffuz edebilmek için birkaç deneme yaptım. "Kuwahiş ne anlama geliyor?"

"O da 'istek' anlamına geliyor; çok büyük bir istek" deyip iç geçirdi.

"Ruhun isteği gibi."

"Doğru."

"Urduca mı?"

"Dilimi nasıl bildiniz?"

"Ülkenizde bulunmuştum."

Yani kalemim, kalbin isteği ve ruhun isteği kelimelerini başka bir dilde yazmak için ödünç alınmıştı. O akşam "Ruhun Gizli Arzularını Onurlandırmak" isimli bir konferans verdim ve hafta sonunu da insanların kalplerindeki arzularını keşfetmelerine ve gerçekleştirmelerine yardım etmek için geçirdim.

* Farsça kökenli "Arzu" kelimesi Urduçada da Türkçedeki anlamında kullanılmakta -ç.n.

22 Ağustos 2005

Seattle'a uçuşumdan önceki gün olağanüstü meşguldüm. Yolculuk öncesinde yapmam gereken onca şeyin ortasında yaşlı cipim ölmek üzere olduğunu belli etti. Oto satış galerisine giderken motoru adeta pervaneli uçak sesi çıkarıyordu. Galeriye ulaşana kadar ölmemesi için dua ettim. Bir evrak işleri meleği sayesinde üç saat sonra yeni bir araba içinde, sevgili eski cipime el sallayarak bayiden ayrıldım.

Seattle'a doğru yola çıkmak üzere olan uçağa binen son kişi nefes nefese yanımdaki koltuğa geçti. Kadına uçağa yetişmek için fena halde koşturmuş gibi görüldüğünü söyledim.

"İnanmazsınız, bu sabah iki saat içinde yeni bir araba satın aldım ve arabayı havaalanı parkına daha şimdi park ettim."

"İlginç bir tesadüf. Ben de dün yeni bir araba satın almak için koşturuyordum. Evrak işlemlerinde beni bir saatle geçmiştiniz."

"Ah, annem yardım etmiş olmasaydı bunu başaramazdım."

Soluğu normale dönünce kendini tanıttı. Büyük bir sigorta şirketinin muhasebe bölümünde çalışıyormuş. "Aslında muhasebe ofisimizin iç işlerinden sorumluyum. Arabasını haşat eden zavallı bir sarhoşa mümkünse ücretsiz kiralık araç vermediğimizden emin olmak için çalışanların omuzları üzerinden bakıp, yaptıkları işi kontrol eden sert kadını oynuyorum."

Duyduğum en çekici iş tanımı değildi bu ama kadın kişisel olarak çekici ve mizahiydi.

Arabasını annesi sayesinde satın alabilmiş olduğunu söyleyişinde tuhafıma giden bir şey vardı. İçimden bir ses annesinin bizim gerçekliğimizde olmadığını söylüyordu. Haklıydım da.

Bayan İç İşleri Sorumlusu şöyle dedi: "Annem öldüğünden beri babam tek başına yaşıyor. Babam için ne zaman iyi bir şey yapsam annem de benim için bir iyilik yapıyor. Her zaman öyle oluyor. Pazar günü babamı görmeye gittim ve dönüşte hep istediğim kırmızı pikabı gördüm. Büyük kabinli, dört kapılı Chevy S-10; tam karşımda, yolun kenarındaki bir bayinin parkında. Bu sabah hemen oraya gittim ve tüm işlemler kolayca bitti. Annem her zaman iyi bir organizatördü."

Pikap sahibi bu kadın uçuk ya da New Age tipi biri değildi. Tam bilincinde olmasa da bir tesadüften yararlanmıştı ve işin sırrı da buradaydı.

CHURCHILL'İN KORUMASI TARAFINDAN GIYDIRİLEN INDIANA JONES

6 Ocak 2006

Dreamer's Book of the Dead (Haya!perestin Ölüler Kitabı) adlı kitabımı yazarken sıkça hatırladığım şair Yeats'i bir keresinde rüyamda görmüştüm. Beni bir ziyarete götüreceği için her zamankinden daha şık giyinmemi istiyordu. Uygun şekilde giyindikten sonra Londra'daki St. James Parkı yolundan (kuğuların yanından geçtik) Downing Sokağı 10 numaraya gittik ve telefonda Britanya'nın başlattığı sihirli bir savaşa dair bilgi almakla meşgul görünen Churchill'le özel olarak görüşmek üzere beni orada bıraktı.

Bu rüya beni çok heyecanlandırmış, merak içinde bırakmıştı. Pek çok tesadüfün rehberlik ettiği sonraki araştırmalarımda Churchill'in esrarengiz konularla ve alternatif tarihle yakından ilgili olduğunu anladım. Churchill'e her zaman hayranlık duymuştum ve şimdi onun hakkında araştırma yapmaya ve yazmaya yöneliyordum. Birkaç Indiana Jones teması içeren, gerçeklere dayalı bir roman

yazma fikri geldi hayalimde aklıma. Bu romanda Churchill ve ekibi (yakın korumalarından biri dâhil) Nazi okültistleri gibi güçlerle savaşacaktı.

Her zaman olduğu gibi yakında yine bir uçak yolculuğum vardı. Masamın üzerinde duran başka kitap planları da olduğu için, roman projesinin peşinden gitmeye değer olup olmadığı konusunda ikinci bir görüş arayışına girdim. Bu yolculukta karşılaşacağım şeylerin bu konuda bana ipucu olmasına karar verdim. Bir belirsizlik veya kafa karışıklığı yaşamamak için de bunu bir kâğıda not aldım: *Churchill hakkında Indiana Jones tadında bir roman yazmanın iyi bir fikir olup olmadığı konusunda rehberlik istiyorum.*

Aktarmadan önceki ilk uçağımda ilginç bir kadınla tanıştım; yakın bir zamanda hayatındaki önemli her şeyde köklü değişiklikler yapmış bir kadın. Kocasından ayrılmış, işini bırakmış, evini ve eşyalarını satmış. Bir arkadaşıyla iki hafta geçirdikten sonra şimdi belirsiz bir gelecek için dönüş yolculuğu yapıyordu. Ona, "Eğer hedefini görebiliyorsan yolun yarıdan fazlasını kat etmişsindir" deyişini hatırlattım.

Kendi içinde derine inip hayattan ne istediğini bana söylemesini istedim.

Oturduğu semtte hayatı acılar içinde geçmiş, kadere yenilmiş kadınlara destek olacağı, seslerini, güçlerini ve şifalarını bulmalarına yardımcı olacağı bir merkez kurma hayalinden bahsetmeye başladı.

Bu merkezi görüp koklayabilmem, tüm duyularımın orada olabilmem için beni oraya götürmesini istedim. Sevinçle kabul etti ve kısa bir süre sonra ikimiz de oradaydık, onun hayalinde. Merkezin yerini tanımlarken kesin adrese de karar verdi (bakıma ihtiyacı olan eski bir bina) ve bunun gerçekleşmesini sağlayacak sponsorlar dâhil tüm kilit oyuncuları belirledi.

Şikago O'Hare Havaalanı'na vardığımızda ayrılmak üzereyken kadın coşkulu ve güven doluydu.

Ama birden kolumu tutup sordu: "İçimden sesini yükseltip 'Bu sadece hayal' diyecek olan parçama ne diyeceğim peki?"

"Şair Tagore'un dediğini: 'Hayal ne kadar güçlüyse sonuçlar o kadar az hayalidir.' "

Bu güzel bir alışverişti ama net bir şekilde belirlemiş olduğum Indiana Jones tadındaki Churchill romanıyla ilgili olarak henüz belirli bir rehberlik almamıştım.

Sonra havaalanındaki çıkış kapıma ulaşmak için C bölgesindeki büfeler ve bagaj taşıma arabaları arasından aceleyle geçtim.

Adımlarımdan biri yarıda kesildi çünkü çıkış kapımda onu gördüm; Indiana Jones.

Tam takım karşımdaydı; şapka, ceket, Sam Browne kemeri, hatta kumaş çanta; kırbaç ve silah hariç her şey.

Ama Harrison Ford'a pek benzemiyordu. Oldukça şişmandı.

Aradığım işaretin bu olabileceğini düşünürken bir parçam da, "Bu kesinlikle abartılı, buna güvenme" diyordu.

O yüzden ikinci uçağıma binerken, evrene bildirdiğim konuda henüz kararın verilmemiş olduğunu söyledim kendime. Uçakta okumak üzere yanıma almış olduğum John Lukacs imzalı *The Duel* (Düello) isimli kitabı okumaya başladım. Kitap Britanya ve İngiliz milletler topluluğunun Naziler karşısında tek başına durduğu 1940'ın kritik aylarında Churchill ile Hitler arasındaki kişisel mücadelenin uzmanca bir analizini içeriyor. Churchill'in Başbakan olduğu gün yakın korumasıyla birlikte 10 numaraya gidişini anlatan sayfaya yeni varmıştım ki bir adam belirdi ve "Yanınızda oturuyorum. Koridorun öbür tarafında ailesiyle birlikte oturabilmesi için biriyle yer değiştirdim" dedi.

Oturma planları (veya başka planlar) değiştiğinde çok ilginç şeyler olabildiği geldi aklıma Indiana Jones yanımdaki koltuğa geçerken.

Kemerini taktıktan sonra "Kamçınız yok mu?" diye sordum.

“Evde” dedi.

“Peki silah?”

“O da evde.” Silahlar hakkında çok bilgiliydi ve bununla ilgili bir şeyler anlattı. ABD Sahil Güvenlik’te Yurtiçi Güvenlik biriminde çalışıyormuş.

Omuz kayışını parmakları arasına alıp gururlu bir şekilde, “Bu malzemeler gerçek. Bunları Churchill’in koruması yaptı” dedi.

“Ne dediniz?”

“Bu giysiler Peter Botwright tarafından yapıldı. Churchill’in yakın korumasıydı. James Bond filmlerindeki aktörler için giysi yapma işini almıştı, sonra da *Indiana Jones* için. Web sitesinin adresini vereyim, kendiniz de bakabilirsiniz.”

Ona kitabımın açık olan sayfasında parmağımı dayadığım, Churchill’i arabada korumasıyla birlikte anlatan satırı gösterdim.

Indiana Jones, “Bu çok ilginç bir tesadüf” dedi.

“Daha bir şey bilmiyorsunuz.”

Ve evet, Churchill, korumalarından biri ve “Indiana Jones” tipinde bir karakter içeren bir roman üzerinde çalışmaya gerçekten başladım.

KAZLARLA ÇARPIŞAN UÇAK VE DİĞER ADA

5 Ekim 2006

Bir konferans vermek için Charlottesville - Virginia’ya uçmam gerekiyordu. Havaalanına koşturmadan önce email’imi kontrol ettim ve bir arkadaşımın, evinin üzerinden geçen çok büyük üç Kanada kazı sürüsünü izleyişini anlattığı tasvirini okudum. Charlottesville’e yapacağım yolculuğumun ilk ayağı olan Dulles’e giden küçük bir jet uçağıyla havalandım. Kalkıştan on dakika sonra uçak havaalanına geri döndü. Bazı kuşlara çarptığımız söylendi.

İndikten sonra pilota sordum: "Bir kaz sürüsüne mi çarptık?"

"Evet. Ne yazık ki beş kaza çarptık."

Havaalanındaki kayıt masasında Dulles'e doğrudan uçuşa yer olmadığı söylendi. Ama neşeli bir görevli Charlotte'a giden ve bir aktarma ile Charlottesville'e rahatça ulaşmamı sağlayacak bir uçakta tek bir yer olduğunu söyledi.

Görevliye, "Eğer bugün isimler üzerine bahse girebilseydim Charlotte'a oynardım herhalde" dedim.

"Şüphem yok" derken gülümsemesi iyice belirginleşti. "Kızımın adı da Charlotte; daha yeni doğum yaptı."

Charlotte - Charlottesville - Charlotte. Bazen hayatın kafiyelerini görmemek gerçekten mümkün değildi.

Böylece farklı güzergâhı olan bir uçağa bindim. Antenlerim yine kıpır kıpırdı çünkü az önce çıkış kapısında büyük siyah bir köpek görmüştüm ve bu doğrulanınca tüylerim diken diken olmuştu. Benim için havaalanı bekleme salonu çıkışı gibi alışılmadık bir yerde arkadaş canlısı siyah bir köpek görmek çok iyi bir işaretti.

Charlotte uçağı ile havalandıktan sonra, yanımda oturan çekici kadın elimdeki Marc Allen'in *The Millionaire Course* (Milyonerlik Kursu) adlı kitabı görünce benimle konuşmaya başladı. Ona kitabın aslında milyonlar kazanmaktan ziyade (bu da mümkün olmakla birlikte) hayatı dolu dolu yaşamakla ilgili olduğunu anlattım. Kitabın rasgele bir sayfasını açıp insanların yıkıcı tartışmalardan nasıl sakınabileceklerine dair bilgece bir tavsiyeyi yüksek sesle okudum.

Koltuk komşum, "Bunu benim için yazmış olmalı" dedi.

Kendimizi tanıttık. Film yıldızı gibi bir adı vardı: Cybille. Kuzey Carolina sahili açıklarında bir adada bulunan evine gidiyordu.

"Rüyalarındaki gibi bir yer olmalı" dedim.

"Kötü bir rüya... Yanlış ada" dedi. Ada, çoğunlukla zengin emeklilere yönelik yeni gelişen bir yermiş. Kocasını orada bir ev almaktan ilk kez bahsettiği zaman hayal ettiği gibi bir yer olmadığını anlaması uzun sürmemiş.

Marc Allen'in ideal bir yaşam anlayışı geliştirme ve bu anlayışın dünyada kök salmasına yardımcı olacak hedefler belirleyip, görüşler yaratma konusunda söyledikleri üzerine sohbet ettik.

Cybill, "Çok canlı rüyalar görüyorum" diyerek bu konuyu açtı.

"Rüya günlüğü tutuyor musun?"

"Rüyalarımı her zaman hatırlarım."

"Gerçekten mi? Altı yıl sonra bile mi?"

"Evet, tam altı yıl. Altı yıl önce evlendiğimden beri rüya hayatım çok değişti. O zamandan beri her gece rüyamda aynı şeyi yapıyorum: Kuzey Carolina'daki bir eve gidiyorum, kocam ve ailemle vakit geçiriyorum ve işime gidiyorum. Ama o rüyada gördüklerim şu andakinden farklı bir ev, farklı bir koca ve farklı bir iş. Bu hayatımdan çıkıp o hayatıma girmek gibi bir şey."

"Rüyalarında sürekliliği olan başka bir hayat mı yaşıyorsun yani?"

Başıyla onayladı. "Daha önce bunu hiç kimseye söylememiştim. Her iki hayatımın da tamamen gerçek olduğunu biliyorum. Her iki hayatımı da fiziksel dünyada yaşadığımı hissediyorum. Sence ben çıldırdım mı?"

"Sanmıyorum. Bilim bize paralel dünyaların varlığı olasılığından söz ediyor. Büyük bir seçim yapıp sonra bu seçimden dolayı derin bir pişmanlık duyduğumuzda dünyamızın ikiye bölünmesi bana gayet mümkün görünüyor. Başka bir hayat süren başka bir ben olduğunun farkına varsaydım, bu iki parçamı birleştirdiğimde neler başara-bileceğimi düşünmek isterdim sanırım. İki benliğini birleştirmeyi düşündün mü hiç?"

"Evet. Bir gün bu iki hayatımın ve iki benliğimin *bir araya geleceğini* çok iyi biliyorum."

"Peki, o zaman ne olacak?"

"Tam bir felaket olacak." Bu kelimenin ürkütücülüğü yaramaz bir sırıtışta kayboldu: "Ama kesinlikle çok *ilginç* olacak."

Bu süreçte deneyimlediğim tesadüfler, peşinde olduğum belirli bir mesajdan çok daha fazlasını getirmişti bana. Muhteşem bir bütünlük duygusu ve alışıldık sınırlı algı kalıbının ötesine geçen olasılıklar dünyası. Baudelaire'in "şairane sağlık hali" dediği, hayatın kafiyelerini fark etmemenin imkânsız olduğu, uyumlu tesadüflerin kılavuzluğunda yol alınan bir boyuta girdiğimi hissettim. Bu süreçte yaşadığım olaylar dizisinin bana öğrettiği şeylerden biri de hayatı tesadüflerle yönlendirmeye dair çok pratik bir kuraldı: *Her engel ve aksilik bir fırsat yaratır*. İlk uçağım yabani bir kaz sürüsüyle çarpıştıktan sonra bindiğim plan dışı diğer uçakta, paralel iki dünyada yaşanan bir hayatın büyüleyici bir hikâyesini ilk elden dinleme fırsatım olmuştu. Kaçırılan bir aktarma daha derinde başka bir aktarımın önünü açıp da sonuç böylesine eğlendirici bir olaylar dizisi olduğunda insan bundan şikâyet etme hakkının olmadığını düşünüyor.

LINCOLN'UN RÜYALARI VE BOĞA SPERMİ GELİŞTİRİCİSİ

11 Kasım 2006

Bir keresinde rüyamda Kongre Kütüphanesi gibi bir yer-deydim, Amerikan tarihine adanmış bir yer. Hafif eğimli geniş bir holden geçtikten sonra kitaplarla ve meşe odunundan yapılmış dosya dolaplarıyla dolu bir odaya ulaştım.

Bilge adamlardan oluşan bir grubu görünce onları dinleyip sohbet etmek için yanlarına gittim. Sohbetimiz sırasında ölmüş başkanların enerji formları onlara doğru geliyordu. Ölü bir başkanın enerji formu bilge konuşmacılardan birininkiyle birleştiğinde o konuşmacı ölü başkanın bilgisiyle doluyor, daha da bilgeleşiyordu.

Dışarıda, bir grup fotoğrafı çekirmek ister gibi çimenler üzerinde bir araya gelmiş insanlar gördüm. Yine, ölmüş kişilerin enerji formları önümde duran insanların

yüzlerine ve bedenlerine yöneliyordu. Belirgin şekilde çirkin olan bir yüz (kara sakallı, çökük yanaklı, çok pürüzlü, çukurlarla dolu bir yüz), gruptaki adamlardan birinin üzerinde ve etrafında süzülüyordu. Bunun Abraham Lincoln olabileceğini fark edince heyecanlandım.

Lincoln (ve tabii spiritüalist karısı) bu rüyadan pek hoşlanmazdı herhalde. Lincoln tüm rüyaların önemli olduğunu ve rüyaları anlamamıza, yorumlamamıza en çok yardımcı olabilecek kişilerin sade bir hayat yaşayan, rüyalara ilgi ve saygı gösteren “doğanın çocukları” olduğunu düşünüyordu. Ölü başkanlarla ilgili rüyamdan sonra, belirli bir çalışma için elimizden gelen çabayı gösterdiğimiz sırada başka bir gerçeklik seviyesinde bulunan büyük akılların enerjilerini ve bilgilerini kendimize nasıl çekebileceğimiz üzerine düşünmeye başladım. Bir ülke veya bir bütün olarak insanlık için en tehlikeli zamanlarda, (bizden önce) yaşamış, gelecekte olabileceklerle ilişkin bizim kavrayabileceğimizden çok daha fazla bilgiye sahip, durumumuzu daha farklı ve yüksek bir perspektiften görebilen kişilerin bilgeliklerinden yararlanabileceğimizi düşünmek çok rahatlatıcı.

Ölü başkanlarla ilgili rüyamdan sonra rüyaların Lincoln’un hayatındaki ve önemli kararlarındaki rolünü incelemeye karar verdim. İç Savaş’ta küçük oğlu Willie’nin erken ölümünden sonra Lincoln’un onu rüyalarında tekrar tekrar gördüğünü öğrendim. Kendini, kesif bir sisin içine sürüklenen küreksiz bir teknenin içinde gördüğü tekrarlanan bir rüyası vardı ve bu rüyayı iç savaştaki muhtemel olaylarla ilişkilendiriyordu. Ford tiyatrosunda öldürülmeden iki hafta önce Lincoln’un, rüyasında gece Beyaz Saray’da dolandığını görmüştü. Işıklar açık olduğu halde etrafın büyük ölçüde boş olmasına şaşırılmıştı. Girdiği bir odada bir ceset olduğunu görünce muhafızlardan birine Beyaz Saray’da kimin öldüğünü sordu ve başkanın suikastla öldürüldüğünü öğrendi.

İç Savaş sırasında bile Kuzey Amerika’da bir rüya *kültürü* vardı. Lincoln’un birinci ordu komutanı General

George McClellan hakkındaki bir efsane de buna işaret ediyor. İddiaya göre, McClellan'ın bir rüyasında veya hayalinde George Washington ona görünmüş ve harita üzerinde asilerin konumlarını göstererek başkenti korumasını sağlamıştı. Bunun uydurma bir propaganda malzemesi olduğu kesindir. (Bazı rüya yazarları kanmış olsa da.) Bununla ilgili olarak ortaya çıkan ilginç gerçek ise, rüyaları çok ciddiye alan bir toplumda yaşamadıkça siyasi avantaj için *büyük* bir rüya uydurulmayacağıdır.

Rüyaların İç Savaş'taki rolü daha da derinlere uzanıyor. "Rüya izcileri" (uzak mekân ve zamanları doğru bir şekilde görebilen kişiler) her iki tarafın ordusunda da saygı görüyor, kullanılıyordu. Onları on dokuzuncu yüzyılın "uzak görücülerini" olarak adlandırabiliriz. Görünüşe göre o zamanın en iyi rüya izcileri, günümüzün Pentagon tarafından yetiştirilen uzak görücülerinden çok daha iyi iş çıkarmış.

Richmond - Virginia'da yayınlanan *Daily Dispatch* gazetesinin 24 Kasım 1863 tarihli sayısında çok ilginç bir örnek var; asker kaçaklarının saklandıkları yeri bulma yeteneğine sahip bir Konfederasyon askeriyle ilgili bir haber. Hikâyedeki olayda rüyacı, bir et kurutma ambarında çok iyi bir şekilde saklanan ve beş hafta boyunca karısının gizlice getirdiği yemekle beslenen asker kaçağının yerini tespit etmiş. İşte "Et Kurutma Ambarında Saklanan Kaçak" başlıklı orijinal haber:

Geçen hafta Yüzbaşı Shannon'ın adamlarından biri "rüyasında" asker kaçaklarından birinin saklandığı yeri gördü. Rüyasını Yüzbaşı'ya anlattı. O da hemen rüyadaki genç askerin olduğu yere bir manga adam gönderip onu buldu. Sizce kaçak neredeydi? Et ambarındaki bir kuytuda variller ve kutular arasında çok iyi bir şekilde saklanmış olarak bulundu. Karısının ona yiyecek verebildiği küçük bir aralık vardı. Kendisini tutuklayan süvarilere beş haftadır görmediği çocuklarını

görebilmek için yalvardı. On ikiden vurmak diye işte buna denir. Aynı askerin rüyasını gördüğü ve yerleri bu şekilde tespit edilen başka asker kaçakları da var. Hâlâ mağara ve benzeri yerlerde saklanan asker kaçaklarına hemen birliklerine dönüp teslim olmalarını tavsiye ediyoruz, eğer bu adam rüyanızı görürse sizi mutlaka bulur.

Lincoln ve İç Savaş rüyaları hakkındaki araştırmamın ortasında yine bir seminer vermek üzere bir uçağı yakalamam gerekiyordu. Uçakta okumak için Connie Willis'in bir romanını seçtim; *Lincoln's Dreams* (Lincoln'ün Rüyaları). Romanda günümüz rüyacılarından biri kendini tekrar tekrar bir İç Savaş liderinin zihninde, çoğu zaman üzücü savaş sahneleri içinde buluyor. Rüyaları ona olağan hiçbir kaynaktan öğrenemeyeceği bilgiler sunuyor. Roman heyecan verici ve orijinal. Lincoln'ün hayatı ve önemli emirleriyle ilgili pek çok tarihsel veri içeriyor. Varlıklı bir çiftçi görünümünde bir adam yanımdaki koltuğa oturduğu sırada Lincoln'ün akromegalisini (ayaklarının ve kulaklarının çok büyümesine neden olan rahatsızlık) tasvir eden bölüme yeni gelmiştim.

Bir kitap açtı. Göz ucuyla şöyle bir baktığımda açtığı sayfada Lincoln'ün bir resmini gördüm. Hangi kitabı okuduğunu sordum. Kitabın adı *Lincoln on Leadership*'ti (Lincoln'ün Liderlik Sırları). Daha önce ikimiz de Lincoln hakkında bir kitapla hiç seyahat etmemiş olduğumuz ve koltuk komşum kitabını daha o sabah satın almış olduğu için bu tesadüf ikimizi de etkiledi. Onun da *kendi* kitabında Lincoln'ün akromegalisini anlatan bir sayfaya yeni geldiğini öğrenince tesadüf çok daha çarpıcı hale gelmişti.

Büyük liderleri zirveye taşıyan şeyin ne olduğu üzerine konuştuk. Komşum harika bir sözü paylaşmak için küçük bir defter çıkardı: "Tutkumuzun, yeteneğimizin ve deneyimimizin bir araya geldiği yerde kendi bölgemize varmışız demektir."

Mesleğini sordum. Tahmin etmiş olduğum gibi bir sıgır çiftçisi olduğunu ama bilimle de yakından ilişkili oldu-

ğunu söyledi. Boğa sperminin gücünü arttıran yeni bir ürünün geliştirilmesine yardımcı olduğunu, aynı zamanda buzağların üçte ikisinin dişi olmasını sağlayacak şekilde cinsiyetlerini belirleyebildiğini anlattı. Bana işlemin teknik bir açıklamasını yaptı ve üzerinde "BAŞKAN YARDIMCISI, SPERM ÜRETİM VE TEKNOLOJİSİ" yazan kartvizitini verdi.

Sonra seminerimde o kartı birkaç Şikagolu kadına gösterdim. İçlerinden biri "Doğu Şikago barlarında o kartla hava atmak isteyecek çok adam vardır" diyerek espri yaptı.

Bu yolculuktaki deneyimlerim tesadüf kurallarından birine iyi bir örnek teşkil ediyordu; birlikte meydana gelmeyi seven şeyler var. Bu süreçte Lincoln'ün rüyaları ve rüyaların tarihteki büyük rolüyle ilgili araştırmamı sürdürmek için ilham aldım, epeyce de güldüm.

BÜYÜK HİKÂYEYİ KEŞFETMEK İÇİN GÜNDE BEŞ DAKİKA

İnsanların Üç Eşsiz Güç hakkındaki hikâyelerini dinledikçe rüyaların, tesadüflerin ve hayallerin, her şeyin temelindeki harekete geçirici gizli güç olduğunu göreceğiz. Geçmişini anlamak, mevcut zorluklarımız içinde yolumuzu bulmak ve daha iyi bir gelecek yaratma yeteneğimizi geliştirmek için bu güçleri kullanmamız esastır.

1. Kısım'da rüya görmenin dokuz gücünü öğreneceğiz ve her geçen gün artan bir enerji ve farkındalıkla giderek daha zengin, daha dolu, daha sağlıklı bir hayata sahip olmak için bu güçleri nasıl kullanacağımızı göreceğiz. Rüyalarımız yaklaşan zorluklar ve fırsatlar hakkında bize kılavuzluk eder. Rüyalarımızda daha sonra fiziksel gerçeklikte meydana gelen şeyler görürüz. Buna *prekognisyon* (geleceği görme) diyor. Rüyalarımızda gördüğümüz bazı şeylerin gerçekleşip gerçekleşmeyeceği, o rüyalarda sunulan bilgileri kullanarak bazı eylemlere

geçip geçmeyeceğimize bağlıdır. Örneğin, gördüğümüz bir araba kazası rüyasındaki koşullara dikkat ederek gerçek hayatta bir kazadan kurtulabiliriz. Rüya da ideal işimizi, aradığımız mükemmel evi ve hatta ruh eşimizi görebiliriz ama ayrıntıları anlamadıkça ve gerekli eylemlere geçmedikçe o muhteşem rüya gerçekleşmeyebilir.

Rüyalarımız bizi, hayatın aylar, yıllar, hatta on yıllar sonra karşımıza çıkaracaklarına hazırlamaya başlar. Örneğin Winston Churchill daha on dördüneyken Harrow'daki bir okul arkadaşına, rüyasında bir gün ülkeyi yönetmesi ve "başkenti ve imparatorluğu kurtarması" gerekeceğini gördüğünü anlatmıştır.

Beceriksizlik ve güçsüzlük şöyle dursun, rüyacılar mevcut ufuk çizgisinden çok daha ötesini görebildikleri ve vizyonlarından enerji alabildikleri için seçtikleri faaliyet alanlarında çoğu zaman son derece başarılıdır. *Starbucks*'ın kurucusu Howard Schultz kendi hakkında şunu söylüyor: "En önemli özelliğim, rüyalarımın çoğunun insanların sandığından daha derin ve güçlü olmasıdır."

2. Kısım'da tesadüflerin kesinlikle "sadece tesadüf" olmadığını doğrulayıp, günlük yaşamdaki tesadüfleri ve simgeleri bir radar gibi nasıl tarayacağımızı öğreneceğiz. Tesadüfler bize, hayatın akışını, yalnız olmadığımızı, görünmeyen kaynaklarımız olduğunu hatırlatır. Tüm dünya aksi yönde gidiyor olsa bile bizim doğru yolda olabileceğimizi ya da belki hedef ve tutumlarımızda daha derin bir gündeme göre bazı ayarlamalar yapmamız gerekebileceğini anlamamızı sağlar. Tesadüfün dokuz kuralı üzerinde çalışırken, algı alanımıza giren *herhangi bir şeyi* kişisel bir kehanet olarak kullanabileceğimizi, günlük hayatımızı yaratıcı bir coşkuyla doldurabileceğimizi göreceğiz.

3. Kısım'da hayal kurma *sanatını* öğreneceğiz; "hayalimizde yarattıklarımızı" tamamen gerçekleşmiş bulmanın olağanüstü sanatını. Durumumuzu zihinsel ekranımızda incelemeyi ve düzenlemeyi reddettiğimiz için kendimizi sıkça kısır döngülere mahkûm ederiz. Bir dizi negatif veya sınırlayıcı görüntü ile yaşayıp bunlara "gerçeklik" deriz.

En dolu, en coşkulu hayatı yaşamak için yapmamız gereken şey, enerjimizi ve dikkatimizi, her şeyi yeniden gözden geçirip

düzeltilme cesaretine sahip yaratıcı bir hayal gücü doğrultusunda kullanmaktır. Hayal kurmanın yedi açık sırnını öğrenip uygulayarak gerçekleştireceğiz bunu. Rabindranath Tagore'un şairane bir sezgiyle ifade ettiği muhteşem gerçek de bunu anlatır:

"Hayal ne kadar güçlüyse sonuçlar o kadar az hayalidir."

Hayal ortamında bir ev inşa edip bu evi bir iyileşme, rahatlatma ve yaratıcı ilham kaynağı olarak kullanacağız. Orada geliştirdiğimiz en iyi şeyleri günlük yaşamımıza nasıl getireceğimizi öğreneceğiz.

Günde yalnızca beş dakikayla Üç Eşsiz Güç'ten gelen mesajları eğlenceli ve pratik bir şekilde kullanmaya başlayabiliriz. Kitabın her bölümü günlük hayatın yoğunluğu içinde bile oynayabileceğimiz muhteşem oyunlar içeriyor. Bu basit egzersizler pek çok yaratıcı ve başarılı insan gibi bizim de başarı için gerekli olağanüstü kaynaklara ulaşmamızı sağlar.

Dikkatimizi Üç Eşsiz Güce yönelttiğimizde başarıdan çok daha fazlasına ulaşırız.

Günde beş dakika için bile olsa bu adanmış deneyimi yaşamak bizi içsel gerçekliğimizle temasa geçirir. İç pusulamızı bulup karmaşanın ve çatışan gündemlerin ortasında kişisel durumumuzla ilgili perspektifimizi genişletiriz. Yeats'in ifadesiyle "günlük yüzeysel zihinden" çok daha bilinçli bir Benlik ile diyaloga geçip bunu sürdürürüz.

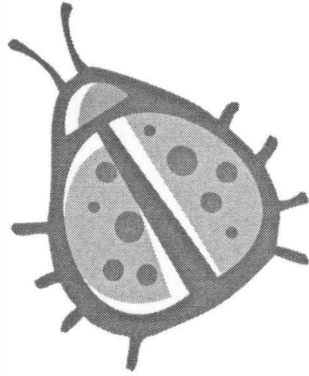
Yaratıcı bir akışa doğru zahmetsizce ilerlemek için yolumuzu açarız.

Büyük Hikâyelerimiz böyle ortaya çıkar. Avustralyalı Aborjinler, Büyük Hikâyelerin havayı koklayıp çalılar arasında gizlice ilerleyen yırtıcı hayvanlar gibi kendilerini anlatacak doğru insanları avladığını söyler. Buradaki püf noktası, Büyük Hikâyelerin peşine düşmek yerine onların bizi yakalamasına izin vermektir.

Büyük Hikâye bazen bizi görmezden gelinemeyecek bir tesa-düfler dizisiyle yakalar. Yakalandığımızda hayatımız artık farklıdır. Günlük dramalarla daha büyük bir cesaret ve incelikle baş etme gücümüz olur çünkü artık daha derindeki bir dramanın farkındayızdır. İyileşmenin "acıyı aşıp efsanevi olana ulaştığımız-

da” meydana gelen şey olduğunu söyleyen Joseph Campbell’in kastettiği anlamda *efsanevi* kaynaklara erişiriz. Artık bir misyon hissiyle hareket etmekteyizdir ve böylece kendimize farklı olayları, insanları ve fırsatları çekeriz.

Hayatımızda rüyalara, tesadüflere ve hayal kurmaya yer açtığımızda kendimizi Büyük Hikâyeler için hazır hale getiririz.

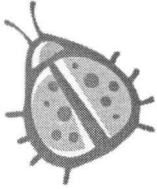

1. KISIM

SADECE BİR RÜYA

*Körlük içindeki insana yolu göstermek için
Tanrı rüyayı yarattı.*

-ESKİ BİR MİSİR PAPİRÜSÜNDEN...

1. BÖLÜM

RÜYA GÖRMEK UYANMAKTIR

Kendinize “Sadece bir rüya” dediğiniz olmuştur, değil mi? Gece rüyanızda gördüğünüz rahatsız edici bir şeyi unutmak için söylemiş olabilirsiniz örneğin.

Belki de günlük hayatta gerçekleşmesine imkânsız gözüyle baktığınız olağanüstü güzellikte veya zevkte bir rüyadan uandıktan sonra söylediniz özlemle.

Günün işlerine dalıp koşturmaya başladığımızda rüyalarımızı geride bırakmak kolaydır. Zihindeki bir kapı sert bir şekilde kapanır, rüyalar gider. Bunun olmasına izin vermek hayatta zayıf bir stratejidir. Nedeni ise şudur:

Rüyalar sorunlarımızla ilgili değildir, onlar bizim tarafımızdadır.

Rüyalar, bizi gündelik hayatın sınırlandırıcı inanç ve davranışların ötesine taşıyan yepyeni bir olasılıklar dizisi açar. Rüyalarımızdaki sevgiliyi, evi veya işi “sadece bir rüya” diye dışlamadan önce rüyadaki o coşkulu hayali gerçekleştirmemize yardımcı olabilecek ipuçlarının bulunup bulunmadığını dikkatli bir şekilde incelemekte fayda vardır.

Rüyalarımız bize aklımıza getirmemeyi tercih ettiğimiz şeyleri de gösterir ve pek çoğumuzun rüyalarımızın yüzüne kapıyı çarpma nedenlerinden biri de budur. Bu olumsuz şeyler arasında,

gelecekte karşılaşılabileceğimiz sorunlar, görmezden gelme veya bastırma eğiliminde olduğumuz parçalarımız ya da dar bir açıdan baktığımız bir durumun içerdiği daha büyük değerler ve sorunlar bulunabilir.

Bunlar hakkında düşünmemeyi tercih edebiliriz ama eğer rüyalarımız bize bunları gösteriyorsa, bunun nedeni, daha yüksek bir bilgiğe sahip olan Benliğimizin düşünmemiz gerektiğini söylüyor olmasıdır. Rüyalarımız bize gelecekteki sorunlarımızı gösterdiğinde, o sorunlardan kurtulmamızı veya onları kontrol altına almamızı sağlayacak araçları da sunar; tek yapmamız gereken mesajlara kulak vermek ve gerekli eyleme geçmektir.

Rüyalarımız, reddetme eğiliminde olduğumuz yönlerimizi açığa vurduğunda, aslında bizi, inkâr içinde boşa harcadığımız enerjiye sahip çıkmaya ve enerjimizle *bütünsel* bir şekilde bağlantı kurmaya davet etmektedir. Rüyalar bize, egomuzla ya da insanların beklentileriyle şekillenmiş olan kararlarımızda düzeltme ve değişiklikler yapabilmemiz için bize içsel bir pusula sunmaktadır.

Rüyalarımızda sevmediğimiz şeyler gördüğümüzde bunu dikkatle incelemek gerekir çünkü bunlar hayatımızla ilgili kavramamız ve eyleme geçmemiz gereken konulardır. Bir rüya ne kadar korkutucuysa o rüyanın mesajını alma ve yapılması gerekeni tespit etme ihtiyacı da o kadar acildir.

Bunu bildiğinizde ve buna göre hareket ettiğinizde hayatın karşınıza çıkardığı zorlu koşulları aşmanızda rüyalarınızın size ne kadar büyük yardımı olduğunu göreceksiniz. Rüyalarınızın işinizi veya ilişkinizi kurtarmanıza veya daha iyi bir iş veya ilişkiye yönelmenize yardımcı olabileceğini anlayacaksınız. Rüyalar, bir hastalıktan veya gelecek Salı günü gerçekleşmeyi bekleyen bir araba kazasından kurtulmanıza yardımcı olabilir. Rüya hayatınızı kurtarabilir; hem fiziksel hayatınızı hem de hayatınızın anlamını. İnsan olarak yaşamak için yemek, hava ve seks kadar *amaca* da ihtiyacımız var. Rüyalar hayatımızın amacını hatırlamamıza ve asıl hikâyemizi keşfedip onu yaşamamıza yardım edebilir.

Konuşma dilinde “Ancak rüyada görürsün” dediğimizde “Sadece bir rüya” derkenkinden de dışlayıcı oluruz. Bir Paris sokağında “*Tu rêves*” dendiğinde “Bu imkânsız” ya da “Kendini kandırıyor-sun” anlamında kullanılır. Sahilde İsraili bir kızı tavlamaaya çalışan çapkın “İspanyol rüyası görüyorsun” cevabını alabilir.

Doğu felsefesi öğrencileri genellikle rüyanın bir Maya ya da ilüzyon hali olduğu öğretilisine dayalı olarak yorumlarda bulunurlar. (Ama Doğu felsefesine göre uyanık hal daha da yanıltıcı bir haldir.)

Rüyaları bir yandan dışlarken bir yandan da bu kavramda sihirli bir şey olduğunun farkındayızdır. Çok önemli deneyimleri, ruhu harekete geçiren ve dünyayı değiştirebilecek şeyleri tanımlarken kullanırız bu kelimeyi. *Bir rüyam var*; Martin Luther King bu ünlü cümlesinin ilhamını belki de gördüğü bir rüyadan almıştır. Kendi açıklamasına göre bir gece yarısı mutfaktaki lavaboya yaslanmış tüm ümidini yitirmeye yakın bir haldeyken çok gizemli bir şey yaşamış, onu kutsayan ve harekete geçiren büyük bir gücün varlığını hissetmiş. Onun “Bir rüyam var” derken neyi kastettiğini hepimiz biliyoruz. Bu cümle hâlâ içimizde bir farkındalığı titreştiriyor.

Hollywood tam bir “rüya fabrikası”dır ve rüya kelimesi çok uzun bir zamandır reklâmcılıktaki en popüler kelimedir. Rüya arabamıza, rüya tatilimize ve rüyalarımızın kadınına veya adamına (belki de online bir tanışma hizmeti yoluyla) kavuşma arzusu duyarız.

Buna rağmen günlük algı ve kullanımda *rüya* kelimesi çok güvenilmez bir anlama sahip. Yani ciddi bir anlamsal bölünme var: Rüya hem bir ilüzyon, bir saçmalık *hem de* kalbin isteği, ruhun gizli arzusu, dünyayı algılamak için eşsiz bir vizyon.

İngilizce *rüya* (*dream*) kelimesinin kökeni ve geçmişi ilginçtir.

Eski İngilizcede ilk ortaya çıktığı şekliyle *dream* kelimesi sevinç ve eğlence anlamında kullanılmış. Müzik veya neşeli bir gü-rültü anlamına da gelebiliyor; ortaçağda bir grup ayyaş sürahiler dolusu bal şarabını mideye indirdikten sonra duyabileceğiniz tür-

de neşeli bir gürültü. Eski İngilizcede bir hayal veya uyku sırasında yaşanan bir deneyim olarak “rüya” anlamında kullanılmış olan ve modern göze tuhaf görünen başka kelimeler (*swefn, maeting*) mevcuttur. Chauser’ın zamanına kadar “*dream*” kelimesi bu anlamları yüklenmemiştir. Dilciler bu anlam değişiminin nasıl gerçekleştiğinden emin değil.

Çoğu bilim insanı yazılışları aynı olmasına rağmen günümüz İngilizcesindeki *dream* kelimesinin Eski İngilizcedeki *dream* kelimesi ile aynı olmadığını düşünüyor. Genel görüşe göre, hayal veya uykuda yaşanan bir deneyim anlamındaki *dream* kelimesi Eski Norveççeden (*draumr*) veya Eski Almancadan (*Traum*) alınmadır. Bu yüzden *dream* kelimesinin gizlediği anlamı bulmak için Kuzey Avrupa topraklarında iz sürmemiz gerekiyor. Kuzey’de *dream* kelimesinin ilginç bazı akrabalarını görüyoruz. Bunlardan biri olan *draugmas* “aldanma” veya “ilüzyon” anlamına geliyor. Diğer bir terim olan *draugr* ise hayalet anlamında veya ölümler tarafından ziyaret anlamında kullanılıyor. Görünüşün aksine *Traum* kelimesi *travma*(Yunanca “yara”) kelimesiyle ilişkili değildir ama bir *draugr* rüyası gerçekten de travmatik olabilir.

Tıpkı cam altına konmak istemeyen büyük, güzel, mavi bir Morpho kelebeği gibi, *dream* kelimesi de bir yere konup yakalanmak istemiyor.

Rüya kelimesinin tek bir tanımını yapmamız istense herhalde çoğumuz uyku sırasında ortaya çıkan görüntü veya izlenimlerden bahsederiz. Bazı Avrupa dillerinde “uyku” ile “rüya” kelimesi aynıdır; eski Fransızcada rüya anlamına gelen *songe* kelimesinin türediği Latince *somnium* kelimesi gibi.

Aslında pek çok eski ve yerli kültürde rüya görmek temelde uyumayla değil uyanmayla ilişkilidir; normal bilinçle ulaşamadığımız daha büyük, daha derin bir gerçekliğe uyanma.

Rüya görme konusunda engin bilgilere sahip eski Mısırlıların dilinde bu durum açıkça görülebiliyor. Eski Mısır’da rüya anlamında kullanılan kelime *rswt*’dir. Birebir karşılığı “uyanma”dır ve hiyerogliflerde genellikle açık bir gözle resmedilen bir tanımlayıcı ile birlikte kullanılır.

Uyanık zamanlarımızın çoğunda iş gücüne meşgul oluyor, başkalarının amaçlarına hizmet ediyoruz. O kadar yoğun, stresli ve iç benliğimizden o kadar kopuk bir halde oluyoruz ki tüm bu deneyimlerin nedenini, nasılını hatırlayamıyor, uyurgezer gibi yaşıyoruz. İşte rüyanın uyanmak ile olan ilişkisi de burada ortaya çıkıyor. Rönesans tıp adamı ve simyacı Paracelsus bunu şu şekilde ifade ediyor: “Rüyada görülenler, insanda mevcut olan ama uyanık haldeyken insanın belki de hiç farkında olmadığı bir bilgeliğinin gölgesidir... Farkında değiliz çünkü kendimizi dış dünyadaki geçici şeylerle kandırıyoruz ve içimizdeki gerçeğe uyanamıyoruz.”

Pek çok eski ve yerli kültürde rüya dünyası günlük uyanık hayat kadar hatta ondan daha da gerçek olarak kabul edilir. Seneca İroquois Kızılderilileri “Rüya dünyası gerçek dünyadır” der. Çoğu kültürde rüya iki temel nedenle hayati öneme sahiptir: İnsanlar ile insandan daha yüksek varlıklar arasında bir buluşma ortamı sağlar ve gelecekteki olayları gösteren kehanetler sunar.

İnsanlığın kadim psikolojik bilgilerinde yer alan rüyanın bu işlevleri mümkündür çünkü rüyalarda Newton fiziği yasalarının dışına çıkarız ve başka varlıklar tarafından ziyaret edilebiliriz. Bu anlayış rüyalara büyük değer veren kültürlerin sözlüğüne de yansımıştır.

Örneğin Venezüella’nın yerli halkı arasındaki Makiritare kabilesinde rüyanın karşılığı olan *adekato* kelimesi ruhun yolculuğu anlamına gelir. Avustralya’nın Batı Çölü’ndeki Aborjin halklarından Kukatja kabilesindeki bilge bir kadın “Rüya gördüğümüzde ruh bir geziye çıkar” diyor. Avustralya Aborjinlerine göre rüyalarda, yaratışın mekânı olan “Rüya zamanına” yolculuklar yapılabilir.

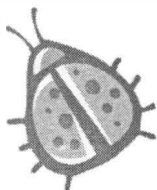
Diğer halkların sözlüklerinde de rüya görmeyle ilişkili farklı yetenek ve güçler ifade edilir. İrlandalı için *aisling*, bir rüya, bir hayal, bir şiir veya her üçü olabilir. İbranice’de rüya görmek (*halam*) terimi aynı zamanda sağlığı arttırmak anlamındadır. İroquois Kızılderilileri arasında rüya görmek (*kateraswas*) kendine iyi şans getirmektir ve rüya gören anlamındaki kelime (*atetshents*) aynı zamanda şaman, şifacı ve doktor anlamına gelir.

Benim en sevdiğim rüya tanımlarım sözlüklerde veya kültürler arası analizlerde yer alan tanımlar değil, rüyalarıyla uyum içinde olan ve rüyalarını onurlandıran insanların yaptığı tanımlardır; taze, doğal, yarın kadar yeni ve Fransa'da Lascaux yakınındaki bir mağaranın duvarına çizilmiş boynuzlu büyücü kadar eski.

Teksas, Austin'deki bir kitapçada konuşmama başlarken dinleyiciler arasından herhangi birinin *rüya* kelimesinin bir tanımını yapmaya çalışmasını istedim. En az otuz elin havaya kalkması beni şaşırttı. Dinleyicilerin sunduğu ilk dört rüya tanımı, rüya görmenin sağladığı imkân ve olasılıklara dair canlı bir algıyı yansıtıyor:

1. Rüya bir başlangıçtır.
2. Rüya bir maceradır.
3. Rüya daha bilge olan benlikten alınan bir mesajdır.
4. Rüya bir misyondur.

2. BÖLÜM

RÜYA GÖRMENİN DOKUZ GÜCÜ

Rüya ortamını çok çeşitli biçimlerde bulabiliriz; bir macera diyarı, heyecanlı bir tırmanış alanı, bir gece okulu, bir cennet zevkleri bahçesi, insanüstü varlıklarla bir buluşma yeri veya çok boyutlu evrene bir giriş kapısı... Eski Mısırlıların çok iyi anladığı gibi, rüya bir yerdir. Bu yer güzelliklerle de dolu olabilir korkularla da. Bir iyileşme, inisiyasyon, yüksek eğitim ve çılgılık çılgılığa bir eğlence yeri de olabilir.

Rüyalarımızla bağlantımızı yitirirsek olasılıklar, eğlence ve öğrenme dünyalarını da kendimize kapatmış oluruz.

Rüyaların sunduğu eşsiz imkânlar arasında aşağıda sıralanan dokuz tanesi, benim için en önemli olanlarıdır.

1. Rüyalarımızda sorunları çözeriz.
2. Rüyalar bizi gelecekteki zorluklara ve fırsatlara hazırlar.
3. Rüyalar eylem ve davranışlarımıza sihirli bir ayna tutar.
4. Rüyalar sağlıklı kalmamız için ne yapmamız gerektiğini gösterir.
5. Rüyalar gizli bir laboratuardır.
6. Rüyalar yaratıcı bir stüdyodur.

7. Rüyalar bölünmüş benliklerimizi iyileştirmemize yardım eder.
8. Rüyalar daha iyi ilişkiler için bir anahtardır.
9. Rüyalar bize asıl amacımızı hatırlatır.

1. RÜYALARIMIZDA SORUNLARI ÇÖZERİZ

John Steinbeck bir gözlemini şöyle ifade etmişti: “Akşam zor olan bir sorun, uyku komitesi üzerinde çalıştıktan sonra sabah çözülmüş olması yaygın bir durumdur.” Sabah uyandığımızda “uyku komitemizi” pek hatırlamayabiliriz, hatta gördüğümüz rüyaya da-ir hiçbir şey hatırlamayabiliriz ama hepimiz yatağa kafamızda bir sorunla girip sabah uyandığımızda yanıtı bulmuş olduğumuzu fark ettiğimiz olmuştur.

İnsanlık tarihi boyunca bunu yapıyoruz. Ana rahminden doğum kanalına inme travmasına, onun ardından da hayatın karşımıza çıkaracaklarına rüya ile hazırlanırız. İlk sözcüğümüzü söylemeden çok önce rüya görmeye başlarız.

Yaratıcı ve yenilikçi kişilerin rüyalarında sık sık yeni keşif ve icatlara uyanmaları şaşırtıcı değil. Muhteşem müzikler bestelemekten kaldırım onarmaya kadar her türlü alan için geçerlidir bu.

Rüyalar mevcut sınırlamalarımızı hızla aşmamıza yardımcı olur.

Uyku Komitesiyle Çalışma

Hawaii’de rüya öğretmenliği yapan, aynı zamanda arkadaşım olan Athena Lou bir rüyasında yunuslar ve balinalarla birlikte havada uçtuğunu görmüştü. Bu rüyanın ona verdiği ilhamla bir bankadaki güvenli ve yüksek maaşlı işinden ayrılıp kendi ayakları üzerinde olacağı, daha fazla risk içeren serbest zamanlı danışmanlık alanına yöneldi. Gördüğü rüyada yaşadığı muhteşem özgürlük duygusunu hayatının bütününde ve her alanında olması gerektiği-

ne karar verdi. Şu anda yaratıcı bir danışman olarak iş dünyasından insanları gördükleri rüyalarla ve diğer bazı sezgisel bilgilerle uyumlu yaşamaya yönlendiriyor. Lou'ya göre müşterilerinin hemen hepsi akıllı iş kararlarına genellikle rüyaların kılavuzluk ettiğinin farkındadır.

Örneğin, uluslararası bir yüksek teknoloji firması yöneticisi rüyasında uzaya uçan Oreo kurabiyeleri görmüş. Bu rüyanın ilhamıyla Oreo kurabiyelerinin üreticisi Nabisco'dan çok sayıda hisse satın almış ve bir süre sonra Nabisco hisseleri gerçekten de büyük değer kazanmış. Bir de şirketinin genel merkez binasının bir gemi gibi battığını gören firma yöneticisi vardı. Bina tıpkı *Titanik* gibi eğimli bir açıyla batıyormuş. O da bir asansör boşluğuna atlayıp aşağı doğru kayarak inmiş ve tüm yapı tamamen çökmeden önce alt katların birinin penceresinden atlayarak kurtulmuş. Bu rüya üzerine yeni bir iş aramaya karar vermiş ve yerel ekonomide büyük bir çöküş yaşanmasıyla birlikte şirketinin büyük bir krize girmesinden hemen önce işten ayrılmış.

Rüyada monster.com' u Yaratmak

İnternet'teki son derece popüler bir iş arama şirketi olan monster.com'un yaratıcısı Jeff Taylor'a ilham veren şey bir rüyaydı. Bir gün sabaha karşı 04:30'da insanların iş aramak için bakabilecekleri elektronik bir bülten oluşturduğu bir rüyadan uyandı. Karanlıkta yatağının yanındaki bir not defterine "Monster Bülteni" yazdı. Eğer uykuya dönerse yazdığı yazıyı daha sonra okuyamayabileceğini ya da çözemeyebileceğini düşünerek dışarıda kahve içebileceği bir yere gidip ayrıntılı bir planın taslağını yapmaya başladı.

Taylor aslında bu rehber rüya için iki şekilde hazırlanmıştı. Birincisi, büyük bir yenilik üzerinde zaten düşünüyor, sezgilerini zorluyordu. İkinci olarak ise yatağının yanına koyduğu not defteri aracılığıyla rüyasını kaydetmeye ve alacağı ilhamla harekete geçmeye hazırды.

Santa Monica'da yirmi yıldır görev yapan bir sokak müfettişi olarak Richard Valeriano'nun işi şehirdeki gölgelik ağaçların büyüyen köklerinin kaldırımlarda neden olduğu hasarları denetlemektir. Kırılan betonun onarımı pahalıdır ve yayalar için sıkça bir yaralanma sebebidir. Bir keresinde bu sebeple Santa Monica'daki çok sayıda yetişkin incir ağacı elektrikli testerelerle kesilmişti.

Bundan bir gece sonra Valeriano rüyasında bu sorunu ortadan kaldıran canlı, esnek bir kaldırım gördü. Rüyasındaki kaldırımların hepsi eğilip bükülüyordu ama çatlamıyordu. Kalktı ve dedi ki: "Vau! Elastik kaldırımlar! Peki, bunu nasıl yapabiliriz?"

Gittiği bir sağlık kulübü tesisinde tadilat yapılırken zemin malzemesi olarak kauçuk karolar döşendiğini görene kadar rüyasını nasıl gerçekleştirebileceğine dair bir fikri yoktu. Kauçuk kaldırım prototipi üretmeye istekli bir şirket aramaya koyuldu. Karolar geri dönüştürülmüş oto lastiklerinden yapıldı ve Santa Monica belediyesi bisiklet sürücülerine, patencilere ve ince topuklu ayakkabı giyen kadınlara bu kaldırımları ellerinden geldiği kadar kötü bir şekilde kullandırıp test ettirdi.

Beş yıl sonra kauçuk kaldırımlar altmış Amerikan şehrinde deneniyordu. Kauçuk hem gölge veren ağaçları hem de yayaları koruyordu. Nisan 2006'da Washington D.C.'de Rhode Island Bulvarı'ndaki söğüt yapraklı meşe ağaçlarının etrafına kauçuk kaldırımlar döşendi. Çocuklar bu kaldırımları çok sevdi ama kaldırımlara adlarının baş harflerini kazımakta ve tebeşirle bir şeyler çizmekte zorlanıyorlardı.

Rüyanızda Çözün

İşte yılın herhangi bir gecesi için bir plan:

Kendinizi yatağa atmadan önce o gece için bir niyetinizi yazın. Bunu yapmanın en basit yollarından biri şu cümledeki boşluğu doldurmaktır:

"... hakkında rehberlik istiyorum."

Geleni kaydetmeye ve bunu uyardığınız herhangi bir anda yapmaya hazır olun çünkü *büyük* mesajlar genellikle pek sosyal olmayan zamanlarda geliyor. Pek çok büyük keşif sabaha karşı saat 3 ila 4 arasında yapılmıştır ve araştırmalara göre bu, aynı zamanda en çok bebeğin doğduğu ve en çok insanın öldüğü saattir.

Eğer uyanmışsanız ama hiçbir rüya hatırlamıyorsanız gevşeyin. Yatağınıza uzanın. Bazen bedeninizi yatakta rüya gördüğünüz zamanki konumuna getirdiğinizde aynı rüyaya dönersiniz. Hâlâ bir şey hatırlamıyorsanız her ne düşünüyor ve hissediyorsanız onu yazın. Rüyanın içeriğini hatırlamıyor olsanız da bir çözüm veya bir ilham olarak yararını görebilirsiniz.

1905'te bir ilkbahar sabahında Einstein bilimde devrim yaratan bir teori ile uyandı: Görelilik Teorisi. Bir önceki gün bir arkadaşına büyük bir buluşun eşiğinde olduğunu hissettiğini ama ne olduğundan emin olmadığını söylemişti. Ertesi sabah ise zihninde yepyeni ve parıltıyan buluşa sahipti. Einstein'ın o büyük gecede gördüğü rüyaların içeriğini hatırlayıp hatırlamadığını bilmiyoruz ama rüyalardan faydalanmıştır ve bu her şeyi değiştirmiştir.

Buradaki ders açıktır. Bir seyahat programından geniş kapsamlı bir bilimsel teoriye kadar, ele almamız gereken sorun ne olursa olsun *o sorunu uykumuzda çözebiliriz*.

2. RÜYALAR BİZİ GELECEKTEKİ ZORLUKLARA VE FIRSATLARA HAZIRLAR

Rüyalarımız sürekli olarak bizi hayat yolumuzda duran zorluklara ve fırsatlara hazırlar. Gelecekte meydana gelecek olan *her şeyi*, çoğunu unutmamıza rağmen rüyalarımızda prova etmek mümkündür.

Tüm insanlık evrimi boyunca rüya görmek çok önemli bir hayatta kalma mekanizması olmuştur. İyi silahlara sahip olmayan çıplak insanımsılar olarak yaşadıkları devirlerde atalarımızın rüya radarları, yani mekânı ve zamanı tarama yetenekleri sayesinde kılıç dişli kaplanlara ve diğer aç avcılara kahvaltılık olmaktan korunmuş olmaları muhtemeldir.

Yakın zamanda ortaya konmuş bir teori, rüyanın bize bir *tehlike simülasyonu* içinde sıkça antrenman yaptırarak, gerekli refleksleri geliştirmemize yardımcı olduğu, böylece gelecekteki zorluklara hazırlanmamızı sağladığı öne sürüyor.

Bu güzel bir gelişme ama ben rüyalarda gelecekle olan ilişkimizin bundan çok daha derin ve önemli olduğunu düşünüyorum. Rüya görürken fiziksel hayatımızda ortaya çıkacak olayların ve koşulların köklendiği matrise eriştiğimize inanıyorum. Gelecekteki olayları *görmekle* kalmıyoruz, bilinç seviyemize bağlı olarak muhtemel olaylarından hangisinin meydana geleceğini çeşitli derecelerde *seçebiliyoruz* da.

Bana göre rüyalarımızda geleceği sürekli görüyoruz.

Eğer henüz bunu yaptığının farkında değilseniz yaşadığınız *deja vu* deneyimlerinin sayısını düşünün. Bir kişiyi veya bir yeri ilk kez görmesine rağmen o kişi veya yeri daha önce de görmüş olduğunu *bilme* hissini yaşamamış birine henüz rastlamadım. *Deja vu* çoğu zaman uyanık hayattaki olayların rüyamızda gördüğümüz şeylerle eşleşmesi durumunda deneyimlenir. Rüyayı unutmuş olabiliriz ama fiziksel bir olay rüyadaki bir deneyimle eşleştiğinde derin bir hafıza bankasından bir tanıma hissi yükselir.

Eğer rüyalarınızı kaydetmeyi ve bu rüya verilerini daha sonra yaşadığınız olaylarla karşılaştırmayı alışkanlık haline getirirseniz bir süre sonra bazı eşleşmeleri fark etmeye başlarsınız. Rüyalarınızda ön izlemesini yaptığınız olaylar önemsiz, korkutucu, saçma veya muhteşem olabilir. Kendi hayatınızdaki olaylar olabilir ya da dünyanın geleceğine ait olaylar olabilir.

Rüyalarımızda gelecekle çeşitli türlerde bağlantılar kurarız.

Önceden Biliş Rüyaları

Prekognisyon yani önceden biliş yoluyla bizi bekleyen olayları ve oluşacak koşulları görürüz. Önceden biliş rüyası, birebir, simgesel ya da her iki türde olabilir. Örneğin bir tsunami rüyası hem gerçek bir tsunami felaketine hem de bir tsunaminin gücüyle vuracak duygusal bir fırtınaya işaret ediyor olabi-

lir. Fiziksel bir olayla eşleşene kadar prekognitif bir rüyada gördüklerimizi anlamayabiliriz. Ayrıca her şeye belirli bir açıdan, muhtemelen de başka birinin perspektifinden bakıyor olduğumuz için gördüğümüzü anlamak kolay olmayabilir. Fakat pratik yoluyla, bir rüyanın gelecekteki olaylarla ilişkili olduğunu gösteren işaretleri tanımayı öğrenebilir, rüyadaki bilgileri netleştirme ve eylemlerimizde kullanma konusunda kendimizi geliştirebiliriz.

Rüyalarımız bize daha iyiye doğru değiştirilebilecek gelecek olayları gösterdiğinde, geliştirmekte olduğumuz bu pratik çok ilginç bir hale gelir. Bu tür rüyaları *erken tavsiyeler* olarak tanımlayabiliriz; bunlar *erken birer uyarı* veya *yaklaşan fırsatların* erken işaretleri olabilir.

Erken Uyarı Rüyaları

Rüyalarımızda isteki bir kriz, bir ilişkinin sona ermesi, bir sağlık sorunu veya bir araba kazası gibi gelecekteki olası bir sorunla ilgili *erken uyarılar* alabiliriz. Bu nahoş olasılıklardan hiçbiri üzerinde odaklanmak istemeyebiliriz ama erken uyarı rüyalarının bize anlattığı şeyi inceleme isteği gösterdiğimizde, rüyada sunulan rehberliğe uygun eylemlere geçme yoluyla sorundan kurtulduğumuza sıkça şahit oluruz.

İşte basit ve çokça karşılaşılan bir örnek: Cara rüyasında arabasının sağ yanında durmakta olan yakın bir arkadaşının sağ ön lastiği göstererek bir sorun olduğuna işaret ettiğini görür. Uyanınca normalde kontrol etmeyeceği arabasının sağ tarafını kontrol eder ve aslında çok yeni olan sağ ön lastiğin inmiş olduğunu görür. Rüyadaki tavsiye Cara'nın bu durumu hemen hallederek aracını sorunsuz bir şekilde kullanmaya devam etmesini sağlamıştır.

Bazen gelecekle ilgili olarak gördüğümüz bir rüya başka birinin yaşayacağı çok önemli bir olayla ilgilidir. Bu durumda meydana gelecekler, bu rüya bilgisini doğru kişiye aktarmanın etkili bir yolunu bulup bulamayacağımıza bağlıdır. Şimdi bu konuyla ilgili, tarihi değiştiren rüyalardan bir örnek geliyor.

İlk Roma İmparatorunu Kurtaran Rüya

Jül Sezar'ın büyük yeğeni Octavian'ın hayatını kurtaran o rüya olmasaydı belki de Roma'nın hiçbir zaman imparatorları olmayacaktı. MÖ 42 yılında sonradan Shakespeare'in oyunu *Julius Caesar* ile meşhurlaşan bir sahnede Octavianus ve Markus Antonius Makedonya'da Philippi'de toplanmış lejyonlara Sezar'ın öldürülmesinin intikamını alma emrini verirler. Octavianus ve Markus Antonius'un ordusunun karşısında ise Kendilerini Roma'nın kurtarıcısı ilan eden Sezar'ın katilleri Brütüs ve Cassius'un birlikleri güçlü savunma hatlarına dizilmiştir. Philippi'deki ilk savaş öncesinde Octavianus çadırında hasta ve bitkindir. Bir arkadaşı gelip onu kaldırır ve eğer hemen çadırını terk etmezse ani bir saldırı ile öldürüleceğini gördüğü rüyasını anlatır. Octavianus arkadaşının rüyasındaki bu uyarıyı önemser ve hemen çadırından uzaklaşır. Çok kısa bir süre sonra Brütüs'ün askerleri ani bir saldırıyla çadıra girip çocuk yaştaki generalin hâlâ içinde olduğunu sandıkları yatağı kılıçlarıyla paramparça ederler. Octavianus ve Markus Antonius ikinci Philippi savaşından zaferle çıkarlar ve Octavianus Augustus adını alarak ilk Roma imparatoru olur.

Erken Fırsat Rüyaları

Eğer gerçekten zevk alacağımız bir gelecek yaratmak istiyorsak, gördüğümüz erken fırsat rüyaları da bazı eylemlere geçmemizi gerektirebilir. Rüyanızda ideal evinizde olduğunuzu, hem ruhunuza hem de banka hesabınızı besleyen işi yaptığınızı ya da olağan hayatınızda henüz karşılaşmadığınız ruh eşinizle birlikte olduğunuzu görebilirsiniz. Bu ilham ve cesaret verici hayallerin uçan balonlar gibi kaçıp gitmesi hoşunuza gitmez. Bu mutlu rüyalarda gördüklerinize ulaşmak için nasıl bir pratik eyleme geçeceğinizi anlamak istersiniz.

Rüyalarımızla veya (uyanıkken) sezgilerimizle görebildiğimiz tüm gelecekler birer *olasılıktır* ancak bunlardan belirli bir tanesinin gerçekleşmesi konusunda etkide bulunabiliriz. Rüyalarda algılanmış belirli bazı geleceklerin (doğal bir felaket veya ileri bir

yaşıta ölüm gibi) değiştirilmesi imkânsız görünebilecek olmakla birlikte, rüyadaki bilgileri faydalı bir şekilde kullanmak yine de mümkün olabilir. Örneğin, tatil için gitmeyi planladıkları yeri, rüyanızda fırtınanın vurduğunu gördüğünüzde arkadaşlarınızı uyar-mak veya ölümü yakın olan birinin ya da ailesinin bu durumu saygı ve metanetle karşılamalarına yardımcı olmak gibi.

Görücüler

Tarihteki çoğu kültürde, gelecekteki olaylar hakkında güvenilir bilgiler sunan rüyacılara daima değer verilmiştir. Ülkelerin veya orduların muhtemel kaderlerine dair hayaller gören kişiler görü-cü veya kâhin olarak ün yapmışlardır.

İspanya'da II. Philip zamanında Lucrecia de Leon isimli genç bir asil kadın *vidente* (görücü) ve kâhin olarak ün yapmıştı. Yetenekleri ilk kez on iki yaşındayken Badajoz'daki bir kraliyet ce-naze alayını doğru bir şekilde öngördüğünde ortaya çıktı. Öngörüsünden haftalar sonra Philip'in kraliçesi Avusturyalı Anne'nin Portekiz'e doğru seyahat ederlerken Badajoz'da öldüğü haberi Lucrecia'nın Madrid'deki evine ulaştı. Lucrecia daha sonra İspanyol Donanması'nın yok edilmesini ve amiralinin öldürülüşünü gerçekleşmesinden bir yıl önce gördü.

Rüyalarında psişik bir ajan olarak görev yaptı; İspanya'nın düşmanlarının planlarını gizlice dinlemek için İngiltere'de Sir Francis Drake'in evine gitti. Geceleri genellikle II. Philip'in sarayında dolaşıyor, saray entrikalarının ayrıntılarını öğreniyordu. Güçlü Mendoza sülalesinin lideri, Lucrecia'nın verdiği bilgilerin ve bu bilgilerin veriliş zamanlamasının önemini kavradığı için her sabah Lucrecia'nın rüya bilgilerini kaydetmesi için bir görevli ve bu bilgileri kendisine yetiştirmesi için silahlı bir kurye tutmuştu.

Lucrecia'nın gerçekleri yansıtan rüyalarının bazıları (örneğin İspanyol Donanması'nın harap edilmesi) önceden biliş örnekleri olmakla birlikte, diğer bazı rüyaları muhtemelen bilincinin uzak-taki olayları izlemek için mekânda gerçek zamanlı seyahatler yaptığı birer duru görü örneğidir. Daha ilginç olan şey ise bu kadının

rüyalarında mekânda yolculuk yapabildiği gibi zamanda da yolculuk yapabilmesidir.

Bunun sadece Lucrecia de Leon gibi bir kâhin için değil hepimiz için mümkün olduğuna inanıyorum. Rüya görürken fiziksel hayatta alışık olduğumuz mekândaki yolculuklarla aynı biçimde zamanda da (hem geçmişe hem de geleceğe) yolculuk yaparız.

Zaman Bir Çeşit Mekân

Rüya seyahatçilerinin her zaman bildiği, modern bilimin ise yeni doğrulamakta olduğu zamanın gerçek yapısını keşfediyor ve yaşıyoruz. Saatler ile ölçülen, bir şeyin başka bir şeyi izlemesi yoluyla deneyimlenen ve her zaman aynı yönde ilerleyen doğrusal (lineer) zaman, sınırlı insan farkındalığının bir ilüzyonudur veya en iyi haliyle bile (Einstein'ın dediği gibi) sadece hayatımızı kolaylaştırdığı için kabul ettiğimiz bir şeydir. Rüyada, yükselen bilinç hallerinde daha mekânsı bir zamanın içine girip çeşitli hızlarda ileri ve geri hareket edebiliriz. Ayrıca belirli bir olay yörüngesinden ayrılabilir, belki de paralel bir evren olan başka bir zaman yörüngesine geçebiliriz.

Lucrecia'nın zaman yolculuklarını açıklamaya çalışacak bir ortaçağ âlimi onun "Aevum'a girdiğini" söyleyebilir. Tomacı teolojiye* göre Aevum insanların doğrusal zamanda yaşadığı yozlaşmış dünya ile sonsuzluk (zamanın ötesindeki sonsuz derinlik) arasındaki bir ara âlemdir. Aevum'da süre doğrusal zamana göre değil, bilincin hareketlerine göre belirlenir.

Bu çok modern bir fikir haline gelmiş olan şeyin bir ortaçağ versiyonudur: Kabul ederek normal hale getirdiğimiz halüsinasyonlarımızın dışına çıkabilirsek zamanın aslında mekânın dördüncü boyutu olduğunu keşfederiz. H. G. Wells'in *Zaman Yolcusu*'nun harika bir şekilde söylediği gibi "Bilim insanları Zaman'ın aslında bir tür Mekân olduğunu çok iyi biliyor."

Dördüncü boyuttan bakıldığı şekliyle geçmiş, şimdi ve gelecek aslında eşzamanlıdır ve yalnızca bizim onlarla ilgili zihinsel algımız

* Tomacılık: Hristiyan felsefesinin skolastik düşünürlerinden Saint Thomas'ın öğretisi -ç.n.

nedeniyle ardıl olarak deneyimlenir. Rüya halindeyken zihin bu şekilde bir engelle karşılaşmaz, geçmişteki ve gelecekteki durumlar ve muhtemel olaylar arasında aynı kolaylıkla hareket edebilir.

Peki, bu, geçmiş ve geleceğe yolculuk yapabildiğimiz ama onları değiştiremediğimiz anlamına gelmiyor mu? *Zaman Makinesi* adlı eserinde Wells'in *Zaman Yolcusu*'nun duruma bakış tarzı bu. Yazar zamanda farklı noktalarda bulunan çok sayıdaki benliğimizi (bebek benliğimiz, yeniyetme benliğimiz, şimdiki benliğimiz, yaşlı benliğimiz vs) "sabit ve değiştirilmez olan" büyük dört boyutlu kimliğimizin üç boyutlu "kesitleri" olarak görür.

Zaman Makinesi'ni çok sevmekle birlikte, rüyalarındaki zaman yolculuğunun bundan çok daha ilginç olduğu gözlemimi paylaşmama izin verin. Geçmiş ve gelecek arasında yolculuk yapmakla kalmıyor, alternatif zaman akışları arasında da seyahat ediyoruz. Giderek artan bir farkındalıkla belirli bir hayat tarzı seçimi yapabilir, hatta dünyamızın belirli nitelikteki bir tarihini içeren belirli bir olay yörüngesini (belki sonsuz sayıda alternatif olay yörüngelerinden birini) *seçme* yeteneğimizi giderek geliştirebiliriz. Bu, kuantum seviyesinde "gözlemci etkisi" olarak tanımlanan şeyin insan ölçeğinde işleyen bir örneği olabilir. Kuantum seviyelerinde, atomaltı mekânın derinliklerinde, gözlem eyleminin, kaynayan bir kazan dolusu olasılık üzerinde belirli yönde bir etki yarattığı anlaşılmış bir gerçektir. Rüya kazanımızda da aynı durum geçerli olabilir: Gözlem yoluyla, fiziksel dünyada meydana gelmeye başlayacak olan belirli bir olay yörüngesini seçeriz. Daha sonra yeni bir gözlem veya gözden geçirme yoluyla o olay yörüngesini değiştirebilir ya da tamamen farklı bir olay yörüngesine geçebiliriz.

Rüya Görmek Hayatınızı Kurtarabilir

Rüyaların hayatta kalmayı destekleyici yönü hakkında ciddi olalım: Rüyalar hayatınızı kurtarabilir.

Bir keresinde rüyamda, New York'ta Troy'daki bir tepede arabamla gittiğimi görmüştüm. Bir yol ayrımına geldiğimde her şey durmuştu. Sonra olağanüstü mekânların olduğu yeni bazı sahneler içine girdim ve bir dizi ölüm sonrasına geçiş yolculukları yap-

tığının farkına vardım. Rüyadan uyandığımda eylemin gerçekleştiği (yol ayrımına yakın) yere dikkat etmem gerektiğini biliyordum çünkü kendi kişisel rüya deneyimlerimde bu şekilde ölüm sonrası durumların içine girmek gerçek manada bir ölüm olasılığını işaret ediyordu.

Üç hafta sonra arabamla Troy'daki tepeyi tırmanırken yolun sağ tarafına park etmiş bir kamyonun kör bir nokta oluşturduğunun farkına vardım. Rüveyı hatırladım ve sürmeye devam edip park etmiş aracı geçmek yerine durma derecesinde yavaşladım. Bir TIR yokuş aşağı saatte yaklaşık yüz kilometrelik bir hızla park halindeki kamyonun yanından tüm yolu kapatacak şekilde rüzgâr gibi geçtiğinde bu kararımın belki de hayatımı kurtarmış olduğunu anladım.

Olaylar şekillenmeye başlamadan *onlarca yıl* önce erken bir uyarı rüyası görmemiz de mümkündür. Örneğin Celia'nın yaşadığı deneyim son derece ilginç.

New York'ta şehir dışında yaşayan bir kadın olan Celia, gençliğindeki bir rüya deneyiminde parlak kırmızı bir kamyonet kullanırken sarp bir dağın eteğindeki kayalıklara çarptığını görmüştü. Rüyada öldüğünü gördü ve uyandığında bunun fiziksel bir olayın habercisi olduğunu hissetti. Rüveyı çok ciddiye alıp bu uyarıyı hep göz önünde bulundurdu. Kırmızı arabaları ve kamyonetleri sevmesine rağmen rüyası yüzünden yirmi yıl boyunca böyle bir araç satın almadı ve kırmızı bir araca binmekten hep sakındı.

Yirmi yıl sonra rüveyı hâlâ hatırlamasına rağmen tehlikenin yeterince geçtiğini düşünüp yük taşıma amaçlı olmayan kırmızı bir araç satın aldı ama yine de dikkatli olmaya karar verdi. Kırmızı arabasında mutluydu. Araba eskidi ve onu beyaz bir arabayla değiştirdi. Bir on yıl daha geçti. Boşandı ve kırmızı bir kamyoneti olan yeni birisiyle ilişkiye başladı. Bir sonbahar ayında arkadaşının aracıyla dağlardan geçerken bir geyiğe çarpmamak için hızla direksiyon kırdı. Birkaç adım sonra dağın sarp kayalık cephesine çarpmak üzere olduğunu fark etti.

Bu rüyasında gördüğü şeydi.

Rüyasını hatırladığı için ne yapması gerektiğini biliyordu. Hatırladığı rüyası gösterdiği hızlı reflekslere rehberlik etti. Direksi-

yonu var gücüyle diğer yöne kırdı. Araç sert bir şekilde kayalığa sürttü, kapılar ve tamponlar paramparça oldu ama Celia kazadan yara almadan kurtuldu. Otuz yıl sonra rüyayı bütün ayrıntılarıyla hatırlaması ve gerçekleşen rüyanın en kötü kısmını bu farkındalık sayesinde önlemesi Celia'nın hayatını kurtarmıştı.

3. RÜYALAR EYLEM VE DAVRANIŞLARIMIZA SİHİRLİ BİR AYNAYA TUTAR

Hiç rüyanızda bir aynada kendinize bakıp olağan hayatta olduğunuzu düşündüğünüzden farklı olduğunuzu gördünüz mü? Bazı rüyalarımızda biz aynaya bakarken aslında rüya da bize bakmaktadır. Geniş anlamda bir rüyanın tamamı bir ayna görevi görebilir ve olağan gerçeklikte görmeyi tercih etmediğimiz veya dışladığımız yanlarımızı ve davranışlarımızı bize yansıtabilir.

Pek çok rüyayla ilgili olarak oynanabilecek muhteşem oyunlardan biri rüya benliğimizi uyanık benliğimizle karşılaştırmaktır. Eğer rüyalarınızda pısrık bir şekilde hareket ediyorsanız, başkalarının sizin için belirlediği yolları pasif bir şekilde takip ediyorsanız veya eylemin daha arzu edilebilir olduğu bir durumda genellikle gözlemci olarak kalıyorsanız, o zaman kendinize uyanık hayatınızda nerede bu şekilde davranma eğilimi gösterdiğinizi sormak isteyebilirsiniz. Eğer sürekli olarak bir otobüsü (başkalarının programlarına göre işleyen ve sizi ilgilendirmeyen pek çok durakta duran bir toplu taşıma aracı) yakalamaya çalışıyorsanız, olağan gerçeklikte sizi ilgilendirmeyen ve en iyi yanınızı ortaya koymanıza müsaade etmeyen gündemlere ne kadar teslim olduğunuzu kendinize sormanızda yarar olabilir.

Eğer rüyalarınızda kendinizi uyanık hayatınızda genellikle *sergilemediğiniz* yeteneklere ve sihirli güçlere sahip olarak görüyorsanız, fiziksel yaşamınızda işinize yaraması için o güçleri rüya mekânınızdan günlük realiteye getirmeye çalışmak isteyebilirsiniz.

Korku Parkı ve Büyüteçli Aynalar

Eğer bazen rüyalarımızın aynasından yansıyan şey uçuk bir korku parkı gösterisi ya da bir Hollywood özel efekt ekibinin çalışması gibiyse bunun nedeni görmemiz gereken bir şeye bakmıyor olmamızdır. Dramalar, abartı ve çarpıtmalar, daha fazla dikkat yöneltmemiz gereken şeylere işaret eder.

Wisconsin, Madison'da soğuk bir sonbahar günü gerçekleştirilen bir rüya seminerinde peş peşe üç kişi bana tarottaki *Yıldırım Çarpmış Kule* kartını hatırlatan rüyalarını anlattı; kurulu yapıları yıkan, şiddetli, kaçınılmaz ve istenmeyen bir değişimi gösteren kart.

Bu üç kişinin rüyalarındaki ruh halleri ve görüntülerdeki benzerliğe rağmen, her bir rüya kendine özel, bireysel bir mesaj ortaya koyuyordu. (Bu aslında *tüm* rüyalar için geçerlidir ve bu nedenle de anlamlarını öğrenmek için rüya tabirleri kitaplarına başvurmamız gereksizdir.)

Rüyasında gökyüzünden ani bir şekilde alçalarak füzelerini ateşleyen savaş jetleri Bea'yı çok korkutmuş. Bir beton yeraltı sığınağına koşmuş ama durumu düzeltmek için oradan yapabileceği bir şey olmadığını umutsuzluk içinde fark etmiş. Ona uyanık hayatında hiç o rüyada olduğu gibi davranma eğilimi gösterip göstermediğini sordum. Kolay incelenebilir biriydi. "Sığınağa saklanma" eğilimi gösterdiği ve sorunları çözümsüz bıraktığı hem iş hem de aile durumlarını hızla tespit etti. Şimdiki eylem planı ise ayağa kalkıp bundan sonra düşüncelerini açıkça ifade etmektir.

Liz rüyasında çok sevdiği ailesiyle birlikte çocukluğunda kaldığı evin verandasındaymış. Askeri düzen içindeki beş eski pervaneli uçağın geçişini izlemiş. Sonra çok büyük, modern bir jet savaş uçağı dalışa geçmiş. Uçağın kendilerine doğru gelip yaşadığı o eski mekânı yok edeceğini biliyormuş. Birlikte rüyası hakkında konuşurken Liz bu rüyanın kendisi için eski yapıları yıkmaya vaktinin geldiğini gösteriyor olabileceğini kabul etti.

O seminerdeki üçüncü bir kişi rüyasında sürdüğü arabanın tepesine yıldırım düştüğünü görmüştü. Rüyadaki araba gerçek arabasıydı ve olayın cereyan ettiği yeri biliyordu. O yüzden bu rüyayı fırtınalı bir havada yolda dikkatli olması gerektiğine işaret eden

doğrudan bir tavsiye olarak kullanma gerekliliğini tartıştık. Ayrıca bu rüyacının hayatında bir yıldırım gibi çarpacak olan ne gibi bir şeyin geliyor olabileceğini inceledik.

Büyüteçli ayna rüyaları genellikle doğal fenomenlere benzer şekilde etki yapan güçlü duyguları gösterir; öfke ve keder bir volkan gibi patlayabilir, bir kasırga gibi etrafı alt üst edebilir veya bir tsunami gibi tüm sahneyi boğabilir. Bu tür rüyalar üzerinde çalışırken bunların *hem* gerçek bir doğa olayıyla *hem de* duygusal veya simgesel bir durumla ilişkili olabileceğini hatırlamak gerekir. Hatta bazen bir rüya rüyacı için büyük sembolik temsilleri de olan fiziksel bir olayın bir ön izlemesi olabilir. Rüyaları daha birebir, uyanık hayatın olaylarını ise daha simgesel bir şekilde değerlendirmek gerekir. (Bunu 2. Kısım'da ele alacağım.)

Rüyalar Hayat Yollarında Nasıl İlerlediğimizi Gösterir

Rüya aynalarımız bize hayatın yollarında nasıl ilerlediğimizi yansıtır. Eğer rüyada arabanızı aşırı hızlı bir şekilde kullandığınızı görürseniz, direksiyonda siz olduğunuzda (çeşitli anlamlarda) yavaşlamanız, önünüzdekilere ve etrafınızdakilere daha fazla dikkat etmeniz gerektiği yönünde bir tavsiye alıyor olabilirsiniz.

Bir rüyada üzerinde bulunduğunuz yol “KAPALI” işareti ile veya aşılmaz bir engelle sona eriyor olabilir. O zaman bulunduğunuz yolun sizi götüreceğini sandığınız yere gerçekten götürüp götürmediğini yeniden düşünmenizde yarar vardır.

Kişisel geçmişimizde, eski kalıplarda ve konularda takılıp kalmış bir haldeyken pek çoğumuzun alışık olduğu gibi hayatı gözlerimiz *dikiz aynasına* sabitlenmiş bir şekilde sürekli geriye bakarak yaşama probleminin çözümü rüya aynasına bakmaktır.

Hayatta ilerlerken arabamızı nasıl sürdüğümüzü gösteren rüya aynası bize çok net bir rehberlik sunabilir. Bir rüyamda arabamı çok hızlı ve rahat bir şekilde kullanıyordum ve kendimi çok güvende hissediyordum. Kısa aralıklarla açılıp kapanan sarı renkli bir köprüye girdikten sonra yavaşladım ama köprüye hızlı girmiş olduğum için doğru geçiş anını kaçırmıştım. Köprüde

ilerlerken köprü yükseliyordu. Eğim arttıkça araba yavaşlıyordu ve bir kovalamaca sahnesindeki film kahramanının aksine arabayı köprünün üzerinden atlatacak hıza ve güce sahip olmadığımı biliyordum. Başarılı bir geçiş için geri gidip köprü tekrar alçaldığında geçişimi yapabilecek şekilde ya da boşluk çok fazla değilse atlayabilecek şekilde zamanlama yapmam gerekiyordu.

Bu rüya sahnesini bir köprüye yaklaşmayla ilgili *gerçek* bir tavsiye olarak kullanmak gibi bir niyetim yok! Ama bu rüyayı hayatımdaki daha önemli bir geçişe yaklaşmayla ilgili bir tavsiye olarak çok faydalı şekillerde kullanabildiğimi gördüm. Şunu anladım ki bir projeyi verimli bir şekilde amacına ulaştırmak için, sıkça kapıldığım fazla hızlı ilerleme eğilimimi yumuşatmam, zamanlamaya ve gerekli kaynakları geliştirmeye özen göstermem gerekiyordu.

Rüya Görme ve Yol Değiştirme

Dış baskı ve gündemlerle önümüzü göremez hale geldiğimizde yansıtıcı rüyalarımız bizi tekrar temel değerlerimize çağırır, böylece gerekli yol düzeltmesini yapmamıza yardımcı olur.

Carl Jung, bir işadının yeni başlayacağı bir işin etik olup olmadığıyla ilgili olarak nasıl karar verdiğini şöyle aydınlatıcı bir hikâyeyle anlatır: İşadamı çekici bir iş teklifi aldıktan sonraki gece rüyasında ellerinin ve kollarının iğrenç bir siyah çamurla kaplandığını görmüş. Bu rüyayı uyanık hayatındaki koşullarla ilişkilendirmeye isteksiz olduğu halde bunun “pis bir işe” girme tehlikesine bir işaret olduğunu düşünmüş ve teklifi geri çevirmiş.

İncil’de bir kralı yolunu değiştirmeye davet eden muhteşem bir rüya hikâyesi vardır. Nebukadnezar rüyasında gökyüzüne tırmanan bir ağaç görür ve ağacın kesilmesini ama köklerinin bırakılmasını emreder. Danyal bu rüya ile ilgili olarak onu kibirli olmak konusunda uyarır fakat Nebukadnezar buna aldırılmaz ve nihayetinde felaket gibi sonuçlarla karşılaşır.

Yol ve yön düzeltme gerekliliğiyle ilgili rüya tavsiyesi daha az dramatik şekillerde de gelebilir.

Bir uçak teknisyeni olan Dave çok bilinen “derse geç kalma” rüyasının kendi versiyonunu paylaştı benimle. Rüyalarında sü-

rekli tekrarlanan bir tema olarak sınıfa zamanında yetişmeye çalışıyordu ama pranga takılmış veya betonla kaplanmışçasına bacaklarının ağırlaştığını hissediyordu.

“Beton içindeki bacaklar” hissini hepimiz yaşamışızdır. Kalben yapmak istemediğim bir şeyi yapmaya kendimi zorladığım veya bir başkası beni buna zorladığı zaman yaşarım ben bunu. Tartışmadan sonra Dave hayatında yanlış bir derse gitmek için kendini zorladığı durumlar olabileceği ve hedefini değiştirmek isteyebileceği sonucuna vardı.

Jack çok çatışma içeren ve hem duygusal hem de ekonomik olarak onu zayıflatan bir durumu ısrarla sürdürmek için yüksek miktarda enerji harcıyordu. ABD Kasım 2004 seçimlerinden kısa süre önce rüyasında Savunma Bakanı Donald Rumsfeld’in onun evinde saklandığını gördü. Rumsfeld bitkin ve hastaydı ve ince çizgili takım elbisesiyle Jack’le birlikte yatağa giriyordu. Jack rüyasında bunun uygun ve doğru olmadığını hissettiğinin farkındaydı.

Bir zamanlar Rumsfeld’e hayrandı ve onun dahi biri olduğunu düşünüyordu ama Irak Savaşı’na ve Rumsfeld’in “sonuna kadar devam etme” politikasına tamamen karşıydı. Bu rüyanın yansıttıklarına baktıktan sonra şu sonuca vardı: “Bu durumdan çıkmam gerekiyor. Eğer şu anda bulunduğum yolda ısrarla devam edersem hem kan hem de para kaybedeceğim.”

Rüyalarda sadece bir yolda nasıl ilerlediğimizi değil, farklı bir yola ne zaman geçeceğimizi de görürüz. Rüya aynamız bize çok büyük bir imkân sunar: *Objektiflik*. Onun resimleri yalan söylemez. Bu resimler bizi illüzyonların ve günlük yüzeysel zihindeki sabit fikirlerin ötesine taşır. Bu, özellikle görmek istemediğimiz rüyalarımız için geçerlidir.

Ayna rüyalar yalnızca dengesiz tutumlarımızı değil, yolumuzu da düzeltmemizi sağlar; vicdanın sesi görevini yerine getirir. Dostoyevski’nin *Suç ve Ceza*’sı vicdan duygusunun rüyalarla ilişkisini çok iyi inceler. Çılgın öğrenci Raskolnikov korkunç bir suç planı yaparken fantastik hayaller kuruyor ve rüyaları ona planlarının kötülüğünü gösteren bir ayna tutuyor.

4. RÜYALAR SAĞLIKLI KALMAMIZ İÇİN NE YAPMAMIZ GEREKTİĞİNİ GÖSTERİR

Rüya görmek ilaç gibidir. Bunun doğruluğu tıbbi bazı bilgilerle kolayca kanıtlanıyor. Örneğin, klinik çalışmalar, depresyon belirtileri gösteren kişilerin rüya görmeye başladığında iyileşmeye başladıklarını, hatta rüyalarını daha fazla hatırladıklarında ve paylaştıklarında daha da büyük bir hızla iyileştiklerini ortaya koyuyor. Bu durum beyin dalgalarını ve rem (gözlerin hızla hareket ettiği uyku hali) uykusunun uzunluğunu ölçerek anlaşılabilir. Yakın çalışma içinde olduğum doktorlardan biri, Dr. Robert Weissberg, depresif hastalarına bazen şunu söylüyor: “Eğer gerekirse size ilaç yazmaktan mutlu olacağım ama bir sonraki buluşmamıza bir-iki rüyanızla birlikte gelmenizi istiyorum.” Doktor, rüyalarını hatırlamada en başarılı olan hastaların genellikle en hızlı iyileşen hastalar olduğunu gözlemlemiştir.

Rüyaların sağlığımız için ne anlama geldiği konusunda net olalım.

Bize fiziksel, zihinsel, duygusal ve ruhsal durumumuzla ilgili kusursuz bir teşhis sunabilen ve sağlıklı kalmak için neye ihtiyacımız olduğunu söyleyebilen kişisel bir doktorumuz var. Hastalandığımızda bu doktor bize doğru reçeteyi yazıyor ve kendimizi iyileştirmede bedenimizin kullanabileceği güçlü görüntüler sunabiliyor. Bu kişisel doktor iyiliğimizi ve sağlığımızı desteklemek için durmaksızın çalışan bir şifa sunucu, bir terapist ve bir arkadaşdır. İlginç bir şekilde bu doktor aynı zamanda bize enerjimizin doğal akışını nasıl izleyeceğimizi dâhiyane bir şekilde gösteren yapımlar sahneleyen bir film prodüktörüdür.

Rüya doktoru herhangi bir saatte size evinizde hizmet sunar ve hiçbir ücret istemez.

Böyle bir doktorun hizmetini ve arkadaşlığını kim istemez!

Rüyalar, Fiziksel Semptomlar Ortaya Çıkmadan Önce Olası Sorunları Teşhis Eder

Bedenimiz kendi içinde neler olduğunu bilir ve bunu rüyalarda bize anlatır. Rüya genellikle gelişen hastalığı fiziksel semp-

tomlar tespit edilmeden önce teşhis eder. Bu diyagnostik rüyalar üzerinde çalışarak genellikle kritik bir aşamaya ulaşmadan önce bir sorunu halledebiliriz. Bazen bu yolla acı verici ve pahalı tıbbi müdahalelerden kurtuluruz.

Rüyalarımızdaki bazı sahneler bedenlerimiz içinde olanların canlı bir gösterimidir. Rüyalarımızda meydana gelen çatışmalar bazen bağışıklık sistemimizin hastalıkla nasıl baş etmeye çalıştığının veya nasıl baş edemediğinin teatral birer gösterimidir. Rüyalar bizi bedenimizin hücre yapılarının derinliklerine götürebilir. Binlerce yıldır yetenekli doktorlar “bedenin konuştuğu” rüyaların genellikle fiziksel semptomlar gözlenmeden çok önce hastalıklarımızın doğru bir teşhisini sunduğunu kabul etmişlerdir.

Bu şekilde somatik mesajları okumak eski Çin ve Yunan tıbbında ve pek çok diğer kültürlerdeki tıp uygulamalarında büyük öneme sahipti. Viktorya çağında da Batılı doktorlar hastalarının rüyalarındaki teşhise yarayacak bilgileri aramaya devam etmişlerdir.

Otuzlu yaşlarının sonlarında Ellen rüyasında davetsiz ve tehditkâr bir misafirin ona yaklaşıp göğsüne bir silah doğrulttuğunu gördü. Rüya tasvirlerine duyarlıydı ve bu rüyanın göğüs kanseri olabileceği konusunda kendisini uyardığını düşündü. Hemen tıbbi yardıma başvurdu. Rüyasını hatırlaması ve rüyanın uyarısına önem vermesi sayesinde Ellen’in kanseri en erken aşamalarında tespit edildi ve sorunu basit bir lampektomi ile çözüldü.

Carol rüyalarının ona ciddi bir sağlık sorununun varlığını işaret ettiğini hissederek sık sık doktora gitmeye başladı ama Carol’un çok belirsiz ve anlaşılması zor semptomlar listesi karşısında şaşkınlığa uğrayan doktor gerçekten fiziksel bir sorun olup olmadığını sorgulamaya başladı. Carol sonra çok basit bir rüya gördü. Rüyada büyük bir kurt ortaya çıkıp ona şunu söylemişti: “Ben Lupus Kurduyum.” Sonraki sabah Carol doktorunu aradı, randevu aldı ve rüyasını anlattı. Doktor çalışmalarını sürdürdü ve kısa bir süre içinde rüyadaki teşhisin tam olarak doğru olduğunu onayladı; Carol’un lupusu* vardı.

* Lupus: Genellikle orta yaşlı kadınlarda görülen, kesin nedeni tam olarak bilinmeyen bir doku rahatsızlığının genel adı -ç.n.

Rüyalar Bize Enerjimizin Doğal Yolunu Gösterir

Lupus Kurdu rüyasının Carol'a sağladığı şey doktorunun onu iyileştirmede kullanabileceği birkaç teşhis bilgisiyle sınırlı kalmadı. Lupus Kurdu onun rüyalarında bir kılavuz ve partner haline gelip Carol'un kendi kendini iyileştirmesinde yardımcı oldu. Yemesi gereken besinleri gösterdi, anksiyeteye neden olacak bir ilaçtan uzak durması için onu uyardı, rahatlamak ve kendini sağlıklı hissetmek amacıyla gidebildiği şifa verici başka rüyalara yönlendirdi.

Sarah rüyasında kendini baba evinde bir terapist, Tibetli bir rahip ve bir grup keşişle birlikte görmüştü. Etlî bir yemek yapmak istiyordu ve biraz daha sığır etine ihtiyacı vardı. Terapist ve keşişler onun bu isteğini yerine getirmeyi reddetti. Sahneye bir kaplanla bir panterin karışımı gibi görünen büyük bir vahşi kedi girdi ve şapşal görünümlü küçük bir spanyel köpeğini sırtından parçaladı. Konuşmamız sırasında Sarah rüyasındaki Büyük Kedinin onda bir "evcil hayvan" gibi pısırık davranma eğiliminde olan parçasına saldırdığını fark etti. Mevcut faaliyetlerinin ve aile durumunun imkân vermediği şekillerde beslenmeye ihtiyaç duyuyordu. Rüyasındaki Büyük Kedi "ete ulaşma" isteğini yansıtıyordu ve şimdi o enerjiyi gerçek hayatına çekmesi durumunda ne olacağını görmek istiyordu.

Rüyalarımızda yaşadıklarımız, özellikle hayvanlar ve davranışları genellikle enerjimizin doğal akışını izlemek için ne yapmamız, ne yememiz, nasıl hareket etmemiz gerektiğine ilişkin dikkate değer bir kılavuzluk sunarlar; başkalarını nasıl değerlendirmeliyiz ve nasıl ilişki kurmalıyız sorularına cevap üretmekte de yol gösterici olabilirler.

Rüyalar Bize Doğru Reçeteleri Verir

Rüyalar bize bir doktorun imzasını gerektirebilecek veya gerektirmeyebilecek çeşitli reçeteler sunar, alternatif tedaviler ve yöntemler arasında seçim yapmamıza yardımcı olurlar.

Bir kadın rüyacı fıtığı için ameliyat gerekip gerekmediği konusunda rehberlik istedi. Rüyasında kırmızı ve beyaz boyalı, ar-

kasında son teknoloji bir ses sistemi olan 1950'lere özgü üstü açık bir araba gördü. Rüyada bir araba tamircisi ona mekanik onarımın pahalıya mal olacağını ve buna gerek olmadığını söyledi. Kadın uyandığında rüyadaki arabanın kendi bedeni ve arabadaki ses sisteminin aynı zamanda bir disk çalar olduğunu fark etti. Sorununu çözmek için ameliyat yerine ses tonları ve titreşimlerinin gücünü kullanmaya başladı ve çok olumlu sonuçlar elde etti.

Ciddi bir tür göğüs kanseri teşhisi konmadan beş ay önce Nancy rüyasında yardıma ihtiyacı olan üç beyaz kaplanı aradığını gördü. Bir güvenlik yetkilisi ona hayvanların izini sürmede yardımcı oldu. Nancy'nin sezgilerini izleyerek kaplanların yerini tespit ettiler ve adam da hayvanlara yardım etmek için yetkisini ve eğitimini kullandı. Nancy beş ay sonra rüyasındaki güvenlik yetkilisi ile uyanık hayatta karşılaştı; bu adam Nancy'nin onkoloğuydu. Gördüğü rüya Nancy'ye hem kendi sezgilerinden hem de onkoloğunun mesleki yeteneklerinden faydalanmada rehberlik etti.

Rüyalar bazen birebir anlamda bünyemiz için neyin ilaç neyin zehir olduğunu ayırt etmede bize yardımcı olur. (Bazen reçete edilen bir ilaç da bunlardan biri olabilir.)

Arkadaşım Wanda Burch bana çocukluğunda babasının görmüş olduğu bir rüyayı anlatmıştı. Babası rüyasında Wanda'ya yazılan bir kuvvet ilacının zehir olduğunu görmüş. Annesi ilaçla eve geldiğinde babası şişeyi almış, eczaneye giderek ilacın kontrol edilmesini istemiş. Gerçekten büyük bir karışıklık olduğu ortaya çıkmış; kuvvet ilacı diye verilen şey fare zehriymiş.

Mary isimli yaşlı bir kadın da rüyasında bir ilaçla ilgili olarak aynı ciddiyette bir uyarı almıştı. Rüyasında bir eczaneye girdi ve eczacının bir şişeye hap dolduruşunu izledi. Mary kapağı açtı ve şişeyi eğip hafifçe sallayarak haplardan birini avucuna aldı. Hapı çevirdiğinde arkasında kafatası ve çapraz kemikleri görerek büyük bir korku yaşadı.

Birkaç gün sonra bir doktor Mary'nin her zamanki ilacını değiştirdi ve daha iyi olacağını düşündüğü başka bir ilaç verdi. Reçeteyle birlikte eczaneye giden Mary rüyada gördüğü sahnenin içinde olduğunu anladı. Kendisine verilen şişeyi açtı, içeriğini inceledi ve

rüyasındaki zehirli hapa baktığından emin olduğunu hissetti. Doktoruna geri döndü ve önceki ilacına dönme kararını bildirdi.

Bazen rüyada sunulan reçete doğal iyileşme sağlayacak bir ilaçtır. Yüksek tansiyon rahatsızlığı olan Cara rüyasında mutfağında sevimli bir şefin ortaya çıktığını ve ona üzeri ahududulu yulaf ezmesinden oluşan lezzetli bir kahvaltı hazırladığını gördü. Rüyadan ilham alan Cara sonraki gün alışverişe gidince gerekli malzemeleri alıp kahvaltıda ahududulu yulaf ezmesi yemeye başladı ve tansiyonu düştü.

Rüyalar Kendi Kendimizi İyileştirmeye Yönelik Görüntüler Sunar

Rüyalar iyileşme için taze ve doğal birer görüntü kaynağıdır; içimizin derinliklerinden geldiği için bedenimizin inandığı görüntülerdir. Rüya görüntüleri hazır imgeleme metinlerinden çok daha güçlüdür çünkü özel olarak bizim için hazırlanmış kendi ürünlerimizdir.

Rüyalar fiziksel, duygusal, zihinsel ve ruhsal koşullarımızı bize tıptan farklı bir dille gösterir. (Tabii bazen tıp dilini ve tıbbi prosedürleri de içerebilir.) Rüyalar hastalık belirtilerini imgeleme ve *tespit etme* gücü sunarak iyileşmemize yardımcı olur.

Rüyalarda Doğrudan Şifaya Ulaşırız

She Who Dreams (Rüya Gören Kadın) adlı kitabı rüyada iyileşme konusunda bildiğim en iyi rehber olan Wanda Burch, yakın bir zamanda rüya yoluyla doğrudan iyileşme içeren sıra dışı bir deneyim yaşadı. Bir doktor onun sol ayak tabanındaki bir beni inceleyip alınması gerektiğine karar verdi. Acısı birkaç gün sürecek küçük bir ameliyat gerektiriyordu bu.

Planlanan cerrahi öncesinde Wanda bir uykusuna güçlü bir düşünceyle daldı: “Bunu yapmak zorunda mıyım? Başka bir yol yok mu?”

Rüyasında ayak tabanındaki beni inceledi. Sonra bir bulutun içinden çıkarcasına bir el göründü. Bu el büyük siyah bir kurşunkalem tutuyordu. El benin etrafına bir daire çizdi ve ben patlayıp kayboldu.

Sabahleyin Wanda ayak tabanına baktı. Benden iz yoktu. Karıştırdığını düşünerek öbür ayağına baktı. Ben yoktu. Ayağını hemen kocasına gösterdi ve olan şeyi o da doğruladı: Bir rüya deneyimi, anında fiziksel şifa sunmuştu. Kocasını doktorların bu olaydan bir şeyler öğrenmesi için randevusuna gitmesi konusunda ısrar etti.

Hayatımda çok kritik öneme sahip birkaç gece, ayı olarak görünen bir varlıktan doğrudan şifa aldım. Bu gecelerden birinde deri zırh içinde, bir ayı tanrıçasının bayrağı altında ilerleyen savaşçılara liderlik ederken buldum kendimi. Savaşlardan bitkin düşmüş, ölmeye hazır bir halde yabani doğanın içine saptım. Bir ayı yavrusu yanıma gelip beni bir şifa yerine götürdü. Orada Anne Ayı kaburgalarımı açtı, kalbimi ve ciğerlerimi çıkarıp temizledi, göğüs boşluğumu yumuşak yeşil yosunla kapladıktan sonra organlarımı yerlerine geri koydu. Sabahleyin derin bir temizlenmişlik, tazelenmişlik ve *kutsanmışlık* duygusuyla doluydum.

Rüya şifası her gece mümkündür. Tek yapmamız gereken istemek. Eski zamanlarda tüm Akdeniz sahilinden insanlar hem rüya teşhisi alabilmek hem de doğrudan ve tam bir iyileşme yaşamak ümidiyle Asklepios ve babası Apollo ile ilişkilendirilen rüya şifası tapınaklarına giderdi. Bu tür deneyimler farkında olmadan dalınan anlık rüyalarda da meydana gelebilir ve büyük bir kutsanmışlık hissi sağlar. Kutsal şifacımızı gecelerimize ve yaşamlarımıza *davet edebiliriz*. Çok basit bir şekilde “Şifa istiyorum” diyebiliriz. Veya tanrısına çok yaklaşan eski Yunan hatibi Aelius Aristides gibi, “Ruhumun amaçlarına hizmet edebilmek için bedenimin ihtiyaç duyduğu sağlığı istiyorum” diyebiliriz.

Canlı evrenimizde yardım istemek daima makul ve mümkündür ama bunu her zaman nezaketle yapmak gerekir.

5. RÜYALAR GİZLİ BİR LABORATUARDIR

Wolfgang Pauli (1900-1958) maddenin neden kendi üzerine çökmediğini açıklayan ve çağdaş fiziğin temellerinden biri olmayı sürdüren “dışlama ilkesini” formülleştirmiş Nobel ödüllü olağanüstü bir bilim insanıdır. Yine Nobel ödüllü bir meslektaşısı olan fi-

zikçi Max Born, Pauli'nin dehasının Einstein'inkini bile aştığını düşünüyordu.

Pauli rüyalarının tüm hayatı boyunca "gizli laboratuvarı" olduğunu yazmıştır. Bilim ve icatlar tarihinde rüyaların rolü tartışılırken genellikle büyük bir keşfe ilham olmuş veya katkıda bulunmuş birkaç rüya üzerinde durulur. Örneğin, mucit Elias Howe dikiş makinesi iğnesinde deliğin nereye konması gerektiğini gösteren bir rüya görmüştür. Bilim adamı Friedrich August von Kekulé rüyasında benzen halkasının şeklini görmüştür. Arkeolog Hermann Hilprecht'in rüyasında ise, eski Asurlu bir rahip Hilprecht'e, esrarengiz bir kalıntının parçalarının nasıl bir araya getirilmesi gerektiğini göstermiştir.

Bu tür örnekler ilginç ve hatta olağanüstü fakat bizi gitmemiz gereken yere, Pauli ve diğer büyük yenilikçi zihinlerin çalıştığı "gizli laboratuvara" götürmüyor. En büyük bilim insanlarımızın rüya ve hayal âlemi ile olan ilişkileri bu konunun anlaşılmasında bir ayrıntı gibi görülebilir ama aynı zamanda yerine göre bir dalga veya sabit işlevi de üstlenir.

Bu ilişkilerin ne kadar derinlere gidebileceğini anlamak için Pauli'nin Jung'la olan yazışmalarından başlamak yerinde olur. 1932 ile 1958 yılları arasında dahi fizikçi Pauli ve en az onun kadar deha sahibi psikolog Jung, zihin ve maddenin çok boyutlu evrenin her seviyesindeki etkileşimlerini keşfetmede birbirlerine yardımcı olmak için yazışmışlar, uzun mektuplarla birbirlerine soru sorup, yanıt almışlardı. Jung Pauli'ye eşzamanlılık hakkındaki makalesinin erken taslaklarını gönderdi ve fizikçinin keskin eleştirileri ışığında tamamen Pauli'nin hoşlanacağı nitelikte değilse de makalesini tekrar yazdı.

Tüm bu yıllar boyunca Pauli de Jung'a rüyalarını ve rüyalarının her şeyle ilgili sorgulamalarına nasıl rehberlik ettiğini anlattığı yazılarını ("Arkaplan Fiziği" vb.) gönderdi. Jung'dan yirmi beş yaş küçük olan Pauli İsveçli psikologa ilk olarak otuz yaşındayken yaşadığı kişisel bir kriz sırasında danışma amacıyla yaklaşmıştı. Tanışmalarının ilk iki yılında Jung ve asistanı ile bin üç yüz rüya paylaştı. Bu Pauli'nin hatırladığı rüya miktarıyla ilgili olarak bize bir fikir veriyor. Pauli'nin rüya simgelerinin ve rüya

karakterlerinin evrimini takip eden Jung, rüya görmenin nasıl kendini gerçekleştirmeye (veya “bireyselleşmeye”) bir kapı açtığıyla ilgili kendi teorilerini geliştirdi.

Pauli’nin rüyaları ona bilimsel çalışmalarında rehberlik etti. Ünlü fizikçi rüyalarında kendini, sıkça meslektaşlarıyla (özellikle Einstein ve Niels Bohr’la) mevcut kavrayış seviyelerini aşmalarını sağlayan tartışmalar yaparken buluyordu. Rüyaları onu filoloji gibi başka çalışma alanlarına da taşıyordu. *Window* (pencere) kelimesinin etimolojisini (“wind-eye” kelimelerinden [rüzgar-gözü] türemiştir) incelemesine neden olan bir rüyasını, ayrıca araştırmalarında meydana gelen tesadüf oyunları neticesinde daha önce hiç karşılaşmamış olduğu seçkin bir dilbilimciyle bir tramvayda nasıl tanıştığını Jung’a anlatmıştı.

Belirli keşiflerin ötesinde Pauli’nin rüyaları, kuantum fiziğine katkılarında daha da önemli olan, yaşamı boyunca devam eden bir projeyi fark etmesini ve sürdürmesini sağlamıştır. O proje gerçekliğin herhangi bir seviyesinde ruh ile madde arasında herhangi bir ayrımın olmadığını açıklayacak bir birleşik alan teorisiydi. Onda bu gerçekliğin farkındalığı otuzlu yaşlarının ortasındaiken Einstein’ın gelip, kuantum teorisinin tek boyutlu ama gerçekliğin iki boyutlu olduğunu söylediği rüyasıyla netleşti. Rüyadaki bu karşılaşmada Pauli gerçekliğin yeni bir boyutunu, yani her şeyin psikohüsal derinliğini kabul etmesi gerektiğinin farkına vardı. Pauli Jung’a, “Geleneksel zaman kavramıyla yeterli bir şekilde tanımlanamayan daha derin hüsal seviyelerin var olduğunu anladım” diye yazıyordu. Sonraki çalışmalarındaki itici güç, zihin ile maddenin ortak temelini, fizik ile psikolojinin birliğinin arayışıdır.

Pauli’nin arayışı zengin tesadüf oyunları ile destekleniyordu. Gerilimli bir dahiydi ve parlayan duyguları “Pauli Etkisi” olarak bilinen şeyi de açıklıyor olabilir. Onun varlığında pahalı laboratuvar aletleri sıkça bozuluyor veya patlıyordu. Pauli geldiğinde Princeton’da yeni kurulmuş olan siklotron makinesinin başına da aynı şey gelmişti. Etrafındaki cisimler üzerinde şaşırtıcı psiko-kinetik etkiler meydana getirmesiyle ilgili efsaneden zevk alıyordu. Rüyası simgelerin oyunu ve fiziksel hayatındaki alışılmadık tesadüfler ruh ile maddenin aynılığına dair hipotezini doğruluyordu.

Bilim, icat ve keşif tarihinde rüyanın büyük rolüne dair dört hızlı sahne daha ekleyelim.

Sahne Bir: Kriptografiyi Yaratan Rüya

Sponheim'lı bir ortaçağ başrahibi olan Johannes Trithemius, *Stegographia*'sındaki kodlar nedeniyle günümüzde modern kriptografinin kurucusu olarak kabul edilmektedir. Trithemius bir bilgin ve rahip olarak kariyerini on beş yaşında gördüğü güçlü bir rüyaya bağlamıştır. Bu rüyada ona biri görsel imgeler, diğeri ise yazılı metinler içeren iki tablet gösterilmiş, birini seçmesi söylenmiştir. Trithemius yazılı tableti seçmiş ve o zamana kadar hemen hemen hiç okuma yazması olmadığı halde pek çok dilde ustalaşmış, karmaşık kodlar ve kelime oyunları icat edebilen dâhi ve üretken bir bilgin haline gelmiştir. Aynı zamanda bir büyücü olduğu için gizli iletişimlere olan ilgisi kelime oyunlarının çok ötesine geçmiştir. Ruhların hazırlanan mesajları alarak istenen alıcılara götürmesini sağladığı ruh çağırma seansları kaydetmiştir.

Henüz gelişme aşamasında olan Britanya istihbarat servisi bu potansiyeli görmekte gecikmemiştir. 1562'de büyücü John Dee, Antwerp'deki Golden Angel hanında, ödünç alınan bir el yazmasından Alman başrahibin karmaşık metinlerinin bir kopyasını yazmak için on gününü harcamıştır. Bunun ardından Kraliçe I. Elizabeth için bir istihbarat servisi kurma hazırlığında olan William Cecil'e sunduğu raporda "gizli bilimlerin" anahtarına sahip olduğunu söylemiştir.

Sahne İki: İlk Askeri Uçağın Rüyası

J. W. Dunne 1920'lerde, gelecekle ilgili gördüğü bir dizi rüyasını anlattığı ve pek çok (muhtemelen sonsuz sayıda) zaman olasılığının bulunduğunu iddia ettiği *An Experiment with Time* (Bir Zaman Deneyi) adlı eseri ile ün kazanmıştır. Sonraki çalışmalarında gelecekteki olayların önceden biliş rüyalarına *neden olabileceği* hipotezini ortaya koydu.

Dunne aynı zamanda bir asker, bir pilot ve askeri havacılık öncüsüydü. Stealth uçak teknolojisinde hâlâ kullanılmakta olan prensiplere dayalı olarak, V şekilli kanada sahip kuyruksuz bir uçak olan Britanya'nın ilk askeri uçağını tasarlamış ve üretmişti.

Dunne'nin uçak tasarımına olan ilgisi, rüyaların ve hayal gücünün genç bir zihin üzerinde oynadığı oyunların ileride ne kadar büyük başarılarla dönüşebildiğini gösteren büyüleyici bir öyküye dayanır. Jules Verne'in kanatları olmadan pervaneler aracılığıyla giden gemi benzeri uçan bir makineyi anlattığı "Clipper of the Clouds" (Bulutlar Arasındaki Tekne) adlı hikâyesini yeniyetmeliğinin başlarında okumuştur. Çocuk yaştaki Dunne hikâyeyi okuduktan birkaç gün sonra rüyasında Verne'inkinden çok farklı olan kendi uçan makinesini icat ettiğini görmüştür. Rüyasında bulutlar arasında giden "ahşap bir iskelet üzerindeki küçük, açık bir tekne" oturuyordu. Bu garip makine şimdiye kadar gördüğü veya duyduğu hiçbir şeye benzemiyordu.

Yıllar sonra Dunne o rüyayı hâlâ unutmamıştı. Boer Savaşı'ndan sonra hastalık izindeyken bunun üzerinde planlar yaptı ve Savaş Bakanlığı tarafından "büyük bir askeri gereklilik olan keşif yapma sorununu çözecek bir buluş" üzerinde çalışmakla görevlendirildi. 1910'da V-kanatlı uçağının bir test uçuşunu gerçekleştirmeyi başardı. Pilot V'nin ucunda, ahşap direkler üzerine gerilmiş çadır bezinden oluşan tekneye benzer bir yapının içinde oturuyordu. Bu yapının içinde tarlalar üzerinde uçarken Dunne, "basit, açık bir kano içinde boşlukta seyahat" ettiğini algılayıp yirmi yıl önce gördüğü rüyayı yaşadığını fark etti.

Sahne Üç: Agassiz Rüyasında Fosil Balığın Canlısını Görüyor

Büyük zoolog Louis Agassiz bilinen tüm balık fosillerinin bir sınıflaması üzerinde çalışırken bir taş dilimi içinde gömülü belirli bir türü tanımlayamadığını görmüştü. Parçalanacağı endişesiyle fosili taştan çıkarma riskine giremiyordu. Sonra ardı ardına üç gece rüyasında o balığı gerçek haliyle, milyonlarca yıl önce denizde yüzüyor olabileceği haliyle gördü. İlk iki gece izlenimlerini

kaydedemeyecek kadar uykuluydu ama üçüncü gece yatağın yanına kalem-kâğıt koydu ve karanlıkta yarı rüya hali içinde o tarih öncesi balığın resmini çizmek üzere kendini koşullandırdı. Yaptığı çizimi fosil kalıntısıyla karşılaştırdınca rüyada gördüğü şeyin gerçek olduğundan emin olmuştu.

Sahne Dört: Bir Demiryolu Baronunun Perileri

Arthur Stilwell on dokuzuncu yüzyıl Amerika'sının en büyük finansçılarından ve demiryolu baronlarından biriydi. Bir servet kazanıp kaybetti ama hâlâ adı yatırım fonlarıyla (Stilwell Financial'da olduğu gibi) ve Kansas City Güney Demiryolu ile anılır. Fakat ister ray döşeme, ister Teksas'ta bir kent kurma (Port Arthur) için olsun, Stilwell ilhamlarını genellikle rüyalarından alıyordu. Bugün Port Arthur şehri resmi web sitesinde kökenini şu cümleyle doğruluyor: "Port Arthur şehrinin kuruluş ilhamı ilginçtir; kenti kuran demiryolu öncüsü Arthur E. Stilwell demiryollarıyla ve ismini taşıyan şehrin yeriyle ilgili fikirleri kendisiyle konuşan perilerden aldığını yazmıştır."

Stilwell demiryolu hatlarını kendisine rüyalarında verilen planlara göre döşediğini açıklaması durumunda saygın yatırımcılarının onu bir "çatlak" olarak görmesinden çekindiği için uzun süre bu konuda sessiz kalmış ama 1921 yılında, kariyerinin en parlak dönemi boyunca gördüğü rüyalarda "Periler" olarak isimlendirdiği varlıklar tarafından ziyaret edildiğini itiraf etmişti. Rüyalarında bu varlıklar ona demiryolu planları, Port Arthur şehrinin yeri, yapısı ve pek çok diğer teşebbüsleriyle ilgili fikirler vermiş, onu teşvik etmişti. Stilwell şöyle yazıyordu: "Hiçbir şüphe duymadan söyleyebilirim ki, bu mesajlar ruhlar dünyasından geliyordu ve benimle bu ilginç yöntemle iletişim kuran peri grubu mühendislerden, şairlerden, yazarlardan oluşuyordu."

Bu, Steinbeck'in "uyku komitesi" dediği şeydir. Yeni, riskli, yaratıcı bir işe girdiğimizde hayat canlanıyor gibi görünüyor; özellikle de eğer o iş imkânsız değilse. Rüya âlemlerinin içinde de dışında da, daha büyük zorluklar daha büyük yardımcılarını beraberinde getirir.

6. RÜYALAR YARATICI BİR STÜDYODUR

Mutfak rüyalarını severim. Uyanık hayatımda olduğu gibi rüyalarım da mutfak iyi şeylerin karıştırılıp pişirildiği bir yerdir. İçsel yaratıcım olduğunu bildiğim usta bir şefin bedenimi ve ruhumu beslediği yerdir. Eğer rüya mutfağım dağınıksa iyi bir şey üretmek için uyanık hayatımda neyi düzenlemem gerektiğine dikkat ederim. Şefi mutsuz gördüğümde doğru eylemi bulmak için harekete geçerim. Bir rüyamda zengin bir şölen yeri mutfağında şefimin menümü beğenmeyip reddettiğini gördüğüm için bir kitap sözleşmesini iptal etmiştim.

Yaratıcı olmak için mutlaka belirli bir statüye sahip olmanız veya bir çizgiyi takip etmemiz gerekmez. Örneğin yaratıcı olmak için mutlaka yazar, ressam veya müzisyen olmanız şart değildir. (Ama öyle olduğunuzu keşfetme sürecinde de olabilirsiniz.) Yaratmak, dünyaya yeni bir şey getirmektir. Örneğin, daha önce hiç gitmediğiniz bir yere gitme riskini göze almanız gerekebilir. Yaratmak için aynı zamanda hızlı düşünen ve davranan bir yapıda olmalısınız; ister bir şölen menüsü, ister daha fazla depolama alanı yaratma, isterse de dünyadaki fakirliğe bir çözüm için olsun, çoğu insanın bağlantı kurmayı asla düşünmeyeceği şeyler arasında bağlantı kurmanız gerekir.

Rüya görmeye başladığımızda fiziksel yaşamımıza taşıyabileceğimiz her türlü yeni projenin prototipleriyle karşılaştığımız yaratıcı bir stüdyoya gireriz. Ama o yaratıcı projeleri fiziksel yaşamımıza taşımak için o rüyalara dikkatimizi yöneltmeli, ilham solup gitmeden o projeler için harekete geçmeliyiz. Kuzey Avustralya'daki Aborjin ressamlar rüyalarında resimlerde "dolaştıklarını", resmini yapacakları varlıklarla ve formlarla etkileşim içine girdiklerini söylerler. Son derece özgün bir mimar olan Frank Gehry kendi ifadesine göre, tasarladığı yapıları önceden rüyalarında inceleyerek Aborjin ressamların anlattığına benzer bir şey yapıyor. Gehry rüyalarında bazen ilginç insanlardan görüş alıyor. Glasgow'da bir kanser tedavi merkezi tasarlarken, göğüs kanserinden ölmüş bir arkadaşı rüyasında ona kadın hastalara güven

vermek ve onları cesaretlendirmek için binaların şekillerini daha kadınsı yapması gerektiğini söylemiş. Bunun üzerine Gehry binalarda dantel zarafeti ve güzelliğini çağrıştıran unsurlar üzerinde çalışmaya başlamış.

Rüyalarla “bilimin “gizli laboratuvarında” kurulan yaratıcı ilişki, Beethoven’a bir kanon* kazandıran veya İtalyan matematikçi Cardan’ın (ancak rüyasında baştan sona düzenledikten sonra yazımını tamamlayabildiği) kitabında olduğu gibi sadece bir “Evreka!” anı değildir. Rüya âlemi, istediğimiz zaman gidebildiğimiz ve hayat denen sürekli gelişim halindeki yaratıcı projeye taze yaklaşımlar ve yeni enerjiler taşıyabileceğimiz yaratıcı bir stüdyo sunar bize.

Çok önemli sonuçlar doğuran o tek gecelik rüya yaratıcılığının deneyimleri de harikadır elbette ve o yüzden, sadece zevk için, bunların ne kadar önemli olduğunu gösteren birkaç örneğe göz atalım.

Rüya Müziği

John Lennon “En iyi şarkılar gecenin ortasında gelenlerdir; uykuya dönebilmek için kalkıp yazman gerekir” demişti. Bu pek çok rock müzikçisi için geçerlidir. *Rolling Stones*’un “(I Can’t Get No) Satisfaction” adlı hit parçasının müziği 1965’de Clearwater - Florida’da gitarist Keith Richards’a rüyasında gelmiştir. Uykunun ortasında uyandığında gitarını eline aldı ve rüyanın taze anısıyla çaldığı notaları kaybetmemek için kayıt cihazını çalıştırdı. Notaları bir kez çalmayı tamamladıktan hemen sonra tekrar uykuya daldığı için kasetin büyük bir bölümünde kaydedilen şey horlamadan ibaretti ama önemli olan müziğin kaydedilmiş olmasıydı. Roy Orbison, “In Dreams” adlı parçayı, bu şarkıyı kendisine veren rüyadan uyanır uyanmaz kaydetmiştir. *Train* adlı grubun solisti Pat Monahan bir defasında kafasında bir şarkı ile uyanmış ve hemen “Drops of Jupiter”in bir demosunu kaydetmiştir. Johnny Cash “Ring of Fire”in düzenlemesini rüyada yapmış, “The Man Comes Around” adlı albümünün fikrini de bir rüyasında karşılaştı-

* Kanon: Eşit aralıklarla ilerleyen ancak birlikte değil, art arda duyulan iki veya daha çok sesin birbirini sürekli taklit etmesiyle oluşan bütün -ç.n.

tığı Kraliçe II. Elizabet'ten almıştır. Paul McCartney de bir defasında Beatles hiti olan "Yesterday"nin müziği ile uyanmıştır ama sözlerin hazırlanması biraz zaman almıştır çünkü şarkı asıl sözlerini bulmadan önce McCartney bu melodi için günler boyunca "Scrambled Eggs" adlı şarkının sözlerini kullanmıştır.

Bach Büyük Bir Kemancıya Şakon Dansı Yapmayı Öğretiyor

Günümüzün büyük keman ustalarından Arnold Steinhardt'ın hayatında rüyalar çok önemli bir rol oynamıştır. Bana göre bu hikâyenin en etkileyici yanı inanılmaz güzellikte bir müzik parçası içeren bölümüdür.

Bach'ın Şakon'u insanın ruhunda bir şeyleri yerinden oynatır. Dinmez bir hüzne ses verir. Kederli ve muhteşemdir. Kalbin kapılarını açar ve parlak kanatlarıyla bir kuş gibi uçması için ruhu serbest bırakır.

Bach Şakon'u, soylu işvereni ile birlikte bir geziden döndüğünde karısının öldüğünü ve gömüldüğünü öğrendikten sonra yazmış ve Partita D Minör'ünün beşinci bölümü haline getirmiştir. On beş dakikadan kısa süren ve performansı son derece zorlu olan Şakon solo kemancılar için kutsal bir hedef gibidir.

Guarneri Yaylı Sazlar Dörtlüsü'nün birinci kemancı olan Arnold Steinhardt'dan, trajik bir şekilde genç yaşta hayata gözlerini yuman sevgili arkadaşı Petra'nın cenazesinde Şakon'u çalması istendi. Şakon'u daha önce pek çok kez çalmış, harika bir kaydını da almıştı fakat arkadaşının kaybının yarattığı kederle birlikte bu müziğin altında nasıl çalınmak *istediğini* bir kez daha incelemeye yöneldi. Bach'ın orijinal müziğini kullanarak sürekli pratik yaptı, diğer büyük kemancıların kayıtlarını dinledi, arkadaşlarına ve aklına güvendiği kişilere danıştı.

Sonra bir gün rüyasında arkadaşı Petra'nın evinin çatı katında, yayının vuruşlarına ışık tutan açık tavan penceresi altında pratik yaptığı yerde buldu kendini. Rüyasında Petra onunla tanışması için Bach'ı merdivenlerden yukarı çıkardı.

Bach uzun peruğunu giymiyordu, modern kıyafetler içindeydi ama hemen tanınıyordu. Steinhardt, “Benim için ne büyük bir şans!” diye geçirdi içinden. Şakon’un özünü ustasından almak için altın bir fırsat doğmuştu.

Steinhardt Bach için çalmak üzere tavan penceresini araladı ama Bach bir el hareketiyle kemanı kenara koymasını işaret etti. Steinhardt ona Şakon’un müziği ile karısının ölümü arasındaki ilişkiyi sormaya çalıştı ama Bach bu soruya yanıt vermek yerine Steinhardt’ı kollarından tuttu ve çatı katının dar alanında onunla dans etmeye başladı. Bir yandan Şakon’un ritmini mırıldanırken bir yandan da dansını yavaşça ve zarifçe sürdürüyor, kemancının adımlarına rehberlik ediyordu.

Kemancı rüyadaki o nefes kesen hareket duygusunu arkadaşının cenazesinde ve daha sonra müziğin kaynağına saygısını sunmak üzere Maria Barbara Bach’ın mezarındaki performansına taşıyacaktı.

Steinhardt’ın muhteşem anı kitabı *Violin Dreams* (Keman Rüvaları), ağlayarak şarkı söyleyen bu enstrümanla hayat boyu tutkulu ilişkisinin bir kutlamasıdır. Steinhardt kitabında zengin rüya âleminin bu tutkusunu nasıl desteklediğini anlatır. Kemanın tarihini ve tarih öncesini öğrenmesi için kendisini arayışa çıkaran bir rüyayla başlayan kitaptaki diğer ilginç bir rüyada ise bir kemanın ruhu olan güzel bir kadın ortaya çıkıyor.

Yazarlık Rüvaları

Rüyalar yazarlar için inanılmaz bir kaynaktır. Bir rüyayı günlüğünüze yazmak sizi yola çıkaracaktır. Yazma güdünüz hemen harekete geçer ve ısınmaya başlarsınız. Hatta bir rüyanın size tüm hikâyeyi verdiği de olur. Jacqueline Mitchard *Okyanusun Derin Ucu* adlı güçlü ilk romanının hikâyesini rüyasında gördüğünü söylüyor. Romanın tamamlanması ise birkaç yılını almıştır.

Rüyada görülebilecek küçük bir parça bile parmaklarınızı harekete geçirebilir. Nobel ödüllü Mısırlı romancı Necip Mahfuz ölümünden üç yıl önce bir yazarın her gün bir şeyler yazması gerektiğini söylemiştir. Enerjisi azalsa bile bir yazar her gün ne olur-

sa olsun bir şeyler yazmalıydı. Mahfuz'un yaptığı şey rüyalarında gördüğü kısa hikâyeleri kâğıda dökmektir. Yazar işaret parmağının ucunu göstererek "Rüyalarımda gördüklerim şu kadarcık, çok kısa hikâyeler" demiştir.

Rüyalar bize yaratıcı fikirler vermekle kalmaz, yaratıcı *enerji* de sağlar. Pek çok romanının ilhamını rüyalarından alan Stephen King, *Sadist* adlı romanının fikrinin Londra'ya gitmek üzere bindiği uçakta uyurken gördüğü bir rüyadan geldiğini söylüyor. King bu rüyasında bir yazarı tutsak eden bir kadının sonra onu öldürdüğünü, derisini yüzdüğünü, kalıntılarını bir domuza yedirdiğini ve derisinin bir parçasını da romanını ciltlemek için kullandığını görmüş. Yolculuğunun sonunda Brown's Hotel'e varır varmaz kitabın ilk elli sayfasının çalakalem yazmış. Daha sonra hikâyede pek çok değişiklik yapmış ama kitapla ilgili ilk vizyonu ve kitabı yazmaya yönelik enerjisi, gördüğü rüyadan kaynaklanmış.

Robert Louis Stevenson *Across the Plains* (Ovalarda Yolculuk) adlı kitabının rüyalara ayırdığı bir bölümünde rüyaların ve rüya benzeri hallerin yaratım sürecindeki merkezi rolünü anlatır. Hastalıklarla geçen çocukluğu boyunca karanlığın dehşetini ve geceleri ortaya çıktığına inanılan cadıların korkusunu yaşamış. Fakat büyüdükçe rüyalarının güzel maceralara dönüştüğünü, rüyalarında çok uzak yerlere seyahat ettiğini, Jakobitler arasında onların kostümleriyle dolaştığını görmüş.

Pek çok rüyasında hikâyeler *okuyan* Stevenson yazarlık arzusu geliştikçe, en iyi yollarından birinin rüyasında okuduğu şeyleri uyandığında kâğıda dökmek olduğunun farkına vardı. Kitabında rüyalara ayırdığı bölümde dediği gibi "Kendini uykuya hazırlamak için uzandığında beklediği şey artık eğlence değil, basılabılır, para getirecek hikâyelerdi." Rüyalarındaki üreticiler de onun bu beklentisini karşılıyordu. Basım için çalışmalarını yetiştirmesi gereken bir son tarihin stresi altında olduğunda bu üreticiler özellikle çalışkanlaşıyordu. Borç aldığı "banka mektuplar göndermeye başladığında" Stevenson'un "hiç uyumayan ilham perileri" fazla mesai yaparak pazarlanabilir hikâyeler yaratıyordu.

"O *Küçük İnsanlar* kim mi? Rüyacıyla yakın bir ilişkileri olduğu şüphesiz... Onlarla ilgili söyleyebileceğim tek şey perilerim

olduklarıdır; Tanrı onları korusun! Uykumda işimin yarısını, hat-
ta neredeyse tamamını benim için yapıyorlar ve uyanınca da bana
kalan şey bunları severek yazmak oluyor. Uykumda gerçekleşen
kısmı tartışmasız periler yapıyor ama uyandıktan sonra yaptığının
da mutlaka bana ait olduğu söylenemez çünkü o zaman bile yap-
tıklarımın onların eli olduğunu gösteriyor her şey... Perilerimin
olağanüstü olduğu söylenebilir. Hikâyeleri muhteşem, tutkulu,
renkli, capcanlı olaylarla hayat dolu ve perilerimin doğaüstüne
karşı hiçbir önyargıları yok.” Ahlak kuralları ise hiç yok.

7. RÜYALAR BÖLÜNMÜŞ BENLİKLERİMİZİ İYİLEŞTİRMEMİZE YARDIM EDER

“Ruh her zaman uzaklaşmaya çalışan bir şey” dedi seminerlerim-
den birinde üzgün bir kadın ama üzüntüsü rüyaları aracılığıyla
ruhsal bir iyileşme yaşayana kadar sürdü, sonra ışık, gözlerinde ve
hayatında tekrar parladı.

Çoğumuz bir parçamızın eksikliğinin veya yeterince kendin-
de olmayan biriyle karşılaşmanın nasıl bir duygu olduğunu bili-
riz. Bu her günkü konuşmalarımıza yansır. Örneğin kendimiz için
“Aklım başımda değil” veya bir başkası için “Kendinde değil” gi-
bi ifadeler kullanabiliriz.

Batı psikolojisi bir bireyde mevcut olan benliğin çeşitli yönle-
rini ele almaya yönelik pek çok araç ve model sunar. Ama benli-
ğin bazı parçaları eksik olduğunda ne yapılması gerektiğini
nadiren ele alır.

Ruh kaybına neden olan şey acı çekme, kötü davranışlar, trav-
ma veya kalp kırıklığı olabilir. Bazen o kadar incinir veya yara-
lanırsınız ki, bir parçamız bedenimizi terk eder ve geri dönmez çünkü
aynı acıyı veya travmayı tekrar yaşamak istemez.

Hayatta yaptığımız pek çok tercih ruh kaybına neden olur. Bir
ilişkiden, bir evden, bir işten, bir ülkeden, bir yaşam tarzından ay-
rılmaya karar veririz ve bir parçamız bu seçime direnir. Bazen bu
direnc o kadar güçlü olur ki o direnci gösteren yanımızın enerji-
si yaşamımızdan kopar.

Büyük rüyalarımızdan vazgeçme kararı aldığımızda, o yaratıcı inanç adımını atmayı ve sevgimize güvenmeyi reddettiğimizde ruhumuzu kaybederiz.

Kendimize ve başkalarına karşı yalan söyleme alışkanlığı edindiğimizde ruhumuzu kaybederiz.

Rüyalarımız bize yaralı benliklerimizi nasıl iyileştireceğimizi, enerjimizin ve kimliğimizin kayıp parçalarını ait oldukları yere nasıl geri getireceğimizi gösterir.

Rüyalar Ruhsal İyileşmeye Davet Ediyor

Şimdi rüyaların ruhsal konuları işleyişi ve ruh enerjisinin evine dönmesini sağlama biçimlerine birkaç örnek geliyor.

Ayakkabı Rüyaları

Ayakkabıların “tabanları” vardır ve ayakkabılarla ilgili rüyalar genellikle daha derin manada ruhsal “temellere” dair işaretler içerir. Rüyalarda ayakkabılarınızın durumu (özellikle bir veya birden fazlası kayıpsa) ruhunuza bir şey olduğunu anlatıyor olabilir.

Eskiden Yaşanan Yerlerle İlgili Rüyalalar

Rüyalarımızda sık sık eski zamanlardan sahnelere dönüyorsak, bu, enerjimizin ve kimliğimizin önemli bir bölümünün hâlâ orada olduğunu gösteriyor olabilir. Rüyalalarımızda sık sık çocukluğumuzda yaşadığımız eve veya eski bir partnerimizle paylaştığımız bir eve gittiğimizi görebiliriz. Bu rüyalar o yere geri dönerek ruhsal benliklerimizin orada takılı kalmış parçasını kurtarmaya yönelik bir davet olabilir. Söz konusu “eski yer” ölmüş olan veya ölüm süreci için yardım isteyen aile üyeleri veya yakınlarla bir karşılaşma yeri de olabilir.

Daha Genç Halimizi Ayı Bir Birey Olarak

Gördüğümüz Rüyalalar

Bu tür rüyalar bizi benliğimizin daha genç bir çağda kaybettiğimiz bir parçasını kabul etmeye ve iyileştirmeye sevk ediyor ola-

bilir. Bazen daha yakından bakana kadar o güzel çocuğun kim olduğunu bilmeyiz. Sihirli bir aynada kayıp parçalarımızı görürüz.

Roger, rüyasında baktığı bir aynada pek çok benliğini, pek çok farklı yaştaki görüntülerini gördü. Onların bir araya gelişlerini, birbirlerini kucaklamalarını ve birleşmelerini heyecan içinde izledi; aralarından ayrılan ve giderek uzaklaşan beş yaşındaki utanç bir benliği hariç.

Roger, rüyaya dönüş olarak adlandırdığımız bir teknik aracılığıyla rüyasına dönerek beş yaşındaki benliğine sevdiği bir oyuncak verdi ve “Buraya gelmek zorunda değilsin. Ama eğer biraz eğlenmek istiyorsan...” gibi düşünceler aktararak onun gönlünü aldı. Beş yaşındaki benliği sonunda geri döndüğünde Roger kendini çok hafiflemiş ve enerji dolu hissetti.

Maggie, bir rüyasında büyük annesinin bahçesinde saklanmakta olan üç yaşında sevimli bir çocuk gördü ve *rüyanın içinde* kayıp çocuğunu o eski yerden çıkarma vaktinin geldiğinin farkına vardı. “Ona küçük şirin bir peluş aslan verene kadar parmaklıklardan bu tarafa geçmedi. Sonra yanıma geldi. Birlikte piknik yaptık ve ‘Bağla onu, eve götür, eve götür, eve götür’ diye sürekli şarkı söyledik.”

Hayvanlar Kayıp Benliklerimizi Bulmamız İçin Rehberlik Ediyor

Ruhsal iyileşmeye davet eden pek çok *büyük* rüyada rehber hayvanlar vardır.

Peggy isimli bir kadın bana bir rüyasını anlatmıştı. Rüyada bir yamaçta duruyordu ve etrafı yavaş yavaş kendi benliğinin parçaları olduğunu fark etmeye başladığı başka figürlerle çevrildi; bir bebek, neşeli bir yeniyetme ve üzgün, yabancılaşmış on bir yaşında bir çocuk. Tüm grubu bir araya getirmek istedi ama on bir yaşında olan arkasını dönüp uzaklaştı.

Peggy aşağıdaki vadiye bakınca uzakta beslenmekte olan bir hayvan gördü. Hayvan başını kaldırdığında onun siyah bir ayı olduğunu anladı. Ayının dosdoğru ve güçlü bakışı şok ediciydi. Peggy’ye doğru koşmaya başlayan ayı yamacı şaşırtıcı bir hızla tırmandı. Ayı ona yaklaştıkça arka ayakları üzerinde yükseldi.

Peggy ayının önünde donmuş kalmıştı. Ayı onun elini koca pençesinin içine aldı, “Ben senin en iyi dostunum” dedi. Rüyasından sevinçle, enerji dolu olarak uyanan Peggy hayatının sonsuz olasılıklarla dolu olduğunu hissetti.

Coşkusunu paylaştım çünkü rüyası onun yeteneklerini arttırmış, anında ve derin bir iyileşme sağlamıştı. Yıllardır kayıp olan küçük benlikleri dâhil kendinin farklı yanlarını tanıyabilmiş, onları bir araya getirebilmişti. Ayrıca güçlü bir müttefik kazanmıştı. Ama aynı zamanda rüya geride çözülmesi gereken bir şey bırakmıştı: On bir yaşındaki benliğin enerjisi eve nasıl döndürülecekti? Peggy rüyaya dönüş tekniği yoluyla “en iyi dostunun” yardımıyla o on bir yaşındaki çocuğu eve geri getirmeye karar verdi.

Bazen ruhsal iyileşme ve bütünleşme süreci rüya hayvanlarının yardımıyla tek bir rüyada tamamlanabilir. Holly isimli bir kadın yıllardır kayıp olan parçalarını temsil eden dört küçük versiyonunun bir köpek ve bir tilki tarafından yeraltının derinliklerinden kurtarıldığı bir rüya gördü. Holly ve onun dört çocuk benliği rüya hayvanları tarafından götürüldükleri mavi bir şifa gölünde birlikte oyunlar oynayıp birleştiler.

Rüyaları Hatırlayamamak

Ruh kaybının temel semptomlarından biri kişinin rüyalarını hatırlayamamasıdır. Acı çeken bireyin nasıl rüya görüleceğini, derin gerçeklikte nasıl seyahat edileceğini bilen parçası adeta acı veya bezginlik yüzünden uzaklaşıp gitmiştir. Her gün rüyalarımızı hatırlamaya biraz vakit ayırdığımızda, kendimiz için uygulayabileceğimiz ruhsal şifanın yanında başkalarına yardımcı olmaya da başlarız. Uyandığımızda rüya olmasa bile geceden bir şeyler hatırlayacağımızı kabul ederek başlayabiliriz. Bu şekilde rüya kaynağımıza iletişime hazır olduğumuzun işaretini veririz.

Alman şair Rilke’nin incinen ve incitenlere dair şiirinde söylediği gibi; “Yetişkin bir kalpte gizli bir özlem var ilk dünyaya, eski dünyaya.” Almanca’da o özlem (*ein Atemholen*) “bir yere doğru nefes vermek” anlamında da kullanılabilir. Özlemimizin nefesi, güzel kayıp çocuklarımızın ihtişamına, canlılığına, masu-

miyetine ve “ilk dünyaları” olan rüya ve büyü âlemine ulaşıyor. Rüya kapısını açtığımızda o çocuklara giden yolu buluruz; onlar da bize gelen yolu.

8. RÜYALAR DAHA İYİ İLİŞKİLER İÇİN BİR ANAHTARDIR

Rüyalarımız yoluyla duygusal, ruhsal ve fiziksel olarak bizi tamamlayan partnere ulaşabiliriz. Rüyalar üzerinde çalışmak, onları doğru şekilde paylaşmak, ilişkilerimizi derinleştirmemize ve heyecan verici yeni ilişkilere ulaşmamıza yardım edebilir. Rüyalarımızda ayrıca sınırlandırıcı veya yıkıcı nitelikteki bir ilişkiye son verme vaktimizin gelişini de öğrenebiliriz.

Gabby rüyasında “Amerika’nın En Komik Ev Videoları” programının sunucusuna benzeyen uzun, çekici bir Yahudi adam gördü. Tıpkı Bob Saget gibi rüyasındaki adam da komikti ve muhteşem teatral yeteneği vardı. Rüyasında bu adamı Güney Kore’deki ailesine götüren Gabby evleneceği adam olarak tanıttı. Ailesi de onu sevdi.

Özellikle de Yahudi biriyle evlenme isteğine ailesinin gösterdiği reaksiyon nedeniyle bu rüya Gabby’yi şaşkınlık içinde bıraktı çünkü geleneksel bir törenle bir Koreliyle evlenmesini istediklerini hep dile getirmişlerdi.

Gabby rüyasındaki adamla dokuz ay sonra benim Manhattan’daki seminerlerimden birinde tanıştı. Tıpkı Bob Saget gibi Roger da 1.80’in üzerindeydi, Yahudi’ydi, harika bir mizah duygusu vardı ve hem aktör hem de oyun yazanıydı. Birbirlerini daha yakından tanıdıkça Roger da Gabby’yi daha önce rüyalarında görmüş olduğunun farkına vardı. İç içe geçen rüyaları 2006 yazında Long Island sahilinde evlenene kadar gelişerek sürdü.

Birbirimizden aramızda olmasını istediğimiz şeyin rüyasını görmeyi *istese*k belki de ilişkilerimiz daha iyi hale gelir. Bir İzlanda efsanesinde bununla ilgili çok aydınlatıcı bir hikâye vardır. Danimarka kralı, Holstein kontunun güzel kızı Thyri ile evlenmek istemiş. Aydın bir adam olduğu anlaşılan Holstein kontu krala “Kızım benden daha akıllı olduğu için bu konuda seçimi kendisi yapmalı” demiş.

Thyri ise krala daha önce hiçbir evin kurulmadığı bir yerde, sadece bir yatağı içine alacak büyüklükte bir ev yapmasını söylemiş. Kralın burada (bir rüya kuvvözü) üç gece yalnız uyumasını, rüyalarını dikkatle incelemesini ve gördüğü rüyaların tam bir raporunu bir ulakla kendisine göndermesini istemiş. “Eğer rüya görmezsen benimle bir daha boşuna görüşme” diye de kralı uyarmış.

Kral rüyalarını hatırlamış. Thyri de kralın gördüğü rüyaların içeriğini onaylamış olacak ki onunla evlenmeyi kabul etmiş ve ayrıca onun baş danışmanlarından biri olmuş. Olayların perde arkasını anlamak ve doğru kararlar almak için rüyaları inceleyerek krala yardımcı olan Thyri Danimarka’nın en bilge kraliçesi olarak hatırlanmış.

Rüyalar Bize İlişkilerimizi Nasıl Sürdüreceğimizi veya Sürdürmeyeceğimizi Gösteriyor

Rüyalar ilişkilerimize ayna tutar. Evliliğinin durumu hakkında endişeli olan Japon kökenli Amerikalı bir kadın rüyasında kocasıyla birlikte sahilde olduklarını gördü. Sörf yapmak istiyordu ama kocası okyanusun “kirli” olduğundan şikâyet ederek onu suyun yalnızca birkaç karış derinlikte olduğu sığ bir süs havuzuna götürüp, burada suya girmesinin uygun olduğunu söyledi. Kadın bu rüyanın kocasıyla içinde bulunduğu durumun tam bir video klibi olduğunun farkına vardı. Kocasını evliliklerindeki bu yapaylığın ve sığlığın ötesine geçirecek bir yol bulmaya, bunu başaramayacak olması durumunda ise boşanmaya karar verdi.

Rüyalar bize kendimizde ve partnerimizde artık ortaya çıkabilecek durumda olduğumuz güç ve tutkunun derinliklerini göstererek bir ilişkiyi yenilememize ve geliştirmemize de yardımcı olabilir. Evliliğinden giderek sıkılan bir adam rüyasında dünyadan bedensel enerji alan şehvetli bir tanrıça ile seviştiğini gördü. Sonra tanrıçanın bedeni karısının şeklini aldı. Bu rüya adamın karısına yeni bir gözle, büyük bir saygıyla yaklaşmasına neden oldu. Sonunda karısına rüyasını anlatma cesaretini bulduğunda karısı “Bir tanrıçayla evli olduğunu anlayan neden bu kadar zaman aldı?” diye espriyle yanıt verdi.

Bazen de bize bir ilişkidten çıkma vaktimizin geldiğini gösteren rüyalar görürüz. Ingrid isimli Teksashlı bir kadın uzun bir süredir tatsız ve keyifsiz giden evliliğiyle ilgili olarak rüya rehberliğine başvurmaya karar verdi. Rüyasında çok sevdiği Meksika usulü paket yiyecek satan bir dükkândaydı. Siparişini verdi, ödemesini yaptı fakat diğer müşteriler siparişlerini gecikmesizin alıp giderken onun siparişi hâlâ gelmemişti. Sevimli bir müzisyen kendi yemeğini alırken ona “Burası berbat bir yer” dedi.

Kadın bu rüyadan üzgün, karamsar bir şekilde uyandı. Benimle beş dakikalık bir rüya çalışması (bkz: 3. Bölüm) yaptıktan sonra şu tek cümleyi söyledi: “Ne kadar beklersem bekleyeyim doyurulup beslenemeyeceğim bir yerdeyim.” Bu rüyadan hemen sonra kocasından boşanmaya karar verdi. O zamandan beri rüyasındaki sevimli adama çok benzeyen bir müzisyenle evli.

Rüyalar Bizi Aile Bireylerindeki Dönüşümlere Hazırlıyor

Rüyalar bizi ailedeki bazı değişimlere hazırlar. Bu konuyu herhangi bir ebeveyne çok şey ifade edecek bir örnekle sınırlı tutmak istiyorum.

Susan gördüğü bir rüyadan sonra bir yandan yeniyetme oğluna gelişmesi için olanak tanırken bir yandan da onun güvenliğini sağlama meselesiyle yüzleşmeye karar verdi. Aile Hawaii’de yapacakları bir tatile hazırlanırken Susan rüyasında oğlunun kendisinden biraz daha büyük bir çocukla birlikte suda çok açıldığını ve sonra da gözden kaybolduğunu gördü. Korkmuştu ama oğlunun ulaşamayacağı bir mesafede olduğunu biliyordu. Bu rüyadan büyük bir keder içinde uyandı. Bundan çok kısa bir süre sonra oğlu birden Hawaii’ye gitmek yerine arkadaşlarıyla kalmaya karar verdiğinde Susan rüyanın birebir gerçekleşeceği korkusunu bir kenara bırakıp rüyanın rehberliğini doğaçlama yöntemlerle kullanmaya karar verdi. Aile tatile gidince oğlunun kiminle birlikte olacağını dikkatli bir şekilde araştırdıktan sonra, dikkatsiz ve umursamaz bir sürücü olmasıyla tanınan, ondan biraz daha büyük bir çocukla aynı arabaya binmemesi konusunda oğlundan kesin söz aldı. Daha sonra Susan

rüyanın daha genel mesajı üzerinde çalışmaya başladı: Oğlumu kendi ayakları üzerinde durup, hayatın zorluklarıyla başa çıkmaya nasıl hazırlayabilirim?

Ölmüş Tanıdıklarımızla İlişkilerimizi Rüyalarımızda Düzeltebiliriz

Rüyalar, hayatlarımızı paylaştıklarımız kadar artık aramızda olmayanlarla ilişkilerimizi iyileştirmemize de yardımcı olur. Her gece sayısız insan “ölmüş” yakınlarıyla rüyasında iletişim kurmanın tamamen doğal bir şey olduğu gerçeğini yaşıyor. Bu rüyalar çok ihtiyaç duyulan bağışlama, yakınlaşma ve karşılıklı rehberliğe kaynak olabilir. Ölümünden sonraki yıl babam ve sakat kalmasına neden olan felcin etkilerinden tamamen kurtulmuş görünen başka bir aile bireyi rüyalarımnda bana göründüler. Benimle sevgi ve cesaret paylaşımında bulundular ve ailenin huzuruna yönelik çok ayrıntılı tavsiyeler sundular.

Şu sahne geldi aklıma: Simsbury - Connecticut'da bir kitabevinde özel bir konuşma yapıyordum. Bob isimli yaşlıca ve sevimli bir adam, nehir üzerindeki güzel bir yeri ziyaret ettiği bir rüyasını anlattı. Rüyasında çok büyük bir sevgiyle kendinden geçmişti ama sonunda o ortamdan ayrılma vaktinin geldiğine karar vermişti. Ona kesin bir tutumla “Hayır, henüz gidemezsin” dendi. Bunun nedeni ölmüş olan karısının orada olması ve onu görmesi gerektiği idi. Ona yemek götürmek istedi. Karısının yanına vardığında ise onun isteyebileceği her şeyin bolluğu ile çevrili olduğunu gördü; en güzel yiyecekler, kitaplar, muhteşem çiçek bahçeleri. Sevgi dolu bir kavuşma yaşadılar. Bu rüyadan çok mutlu bir şekilde uyanan Bob bu rüya ile ilgili ne *yapması* gerektiğini öğrenmeye çalışıyordu.

Ona bu rüyaya tekrar girebilmesi için yatmadan önce ferah bir koltukta veya yatağında hafif bir meditasyon ile gevşemesini önerdim. Eğer bu benim rüyam olsaydı bunu mümkün olduğu kadar sık tekrarlayacağımı söyledim. Konuşmamın sonunda Bob parlayan gözlerle yanıma geldi. Yorumum ve rehberliğim için minnettarlığını ifade etti. Artık diğer tarafta ulaşacağı bir adres vardı ve yolu biliyordu.

9. RÜYALAR BİZE ASIL AMACIMIZI HATIRLATIR

Rüyalar bize şahsi gerçeğimizi hatırlatır. Hayatın karşımıza çıkardığı fırtınalarda iç pusulamızdan yararlanmamızı sağlar. Gerçeğimizi yitirdiğimizde kaybolacağımızı hatırlatmak için, bilincimiz rüyalar aracılığıyla bizimle konuşur.

Bununla ilgili sevdiğim bir Pers hikâyesi vardır. Kandırma alışkanlığından vazgeçemeyen bir kralla ilgili bu hikâyede kral kendine ve diğerlerine sürekli yalan söylemektedir ve durum kralın ruhunu o kadar tiksindirir ki, ruhu bir şahin olup kalbinden uzaklara uçar. Davranışlarını düzelttiğinde ruhunun şahini geri döner, tekrar yalan ve aldatma yoluna dönünce şahin onu sonsuza kadar terk eder. Sonunda kral hastalanır ve krallık yıkılır.

Bu hikâye her birimizin rüyalarında bize hitap edecek şekilde gerçekleşir.

Rüyalarda ayrıca, alışıldık koşullarda düşünen ve seçim yapan parçamızın varlığımızın en akıllı parçası olmadığını ve bu parçamızın, örneğin öncelikle bir beden içinde, bu dünyaya neden geldiğimiz gibi asıl önemli konularda tamamen bilgisiz olabileceğini öğreniriz.

Çocukluğumdaki bir rüya rehberimden, en önemli bilgiye ulaşmamızın yolunun bu dünyaya gelmeden önce ruh seviyesinde sahip olduğumuz bilgiyi “hatırlama” anlamına gelen *anamnezi* ile mümkün olduğunu öğrenmiştim. *Ruhsal hatırlayışı* gerçekleştirmek için bildiğim en iyi yol rüyadır. Hayatımızın bir amacı olduğunu, bunu buraya gelmeden önce bilinçli olarak kabul ettiğimizi ve hayatımızın iniş çıkışlarının daha büyük bir hikâyenin parçaları olduğunu hatırladığımızda farklı bir hayat yaşamaya başlarız.

Kutsal Bir Mekân Olarak İşyeri

Rüyalar bazen bize büyük hikâyemizin her günkü hayatımızın ortasında, yaşadığımız veya çalıştığımız yerde oynamakta olduğunu hatırlatır.

Patrick, rüyasında, çalıştığı binanın en üst katlarından birinde bir dizi asansörün önünde durduğunu gördü. Arkasını döndüğünde fiziksel hayatta asansörün bulunmadığı karşı duvarda da bir asansörün oluştuğunu şaşkınlık içinde gördü. Kapısı açılınca asansöre bindi. Asansör onu zemin kata indirdi. Asansörden çıktığında yukarı baktı ve işyerinin değişmiş olduğunu gördü. Binası bir dağın parçası haline gelmişti ve dağın yamacında çok büyük kanatlı bir melek vardı. Bir ses Patrick'e, "Bu, kutsal bir yer" diyerek bilgi verdi.

Patrik hem maddi hem de manevi olarak bu rüyadan bazı sonuçlar çıkardı. Bu rüya ona olağan gerçeklik ile daha derindeki anlamlar dünyası arasında aslında bir mesafe olmadığını öğretti. Mesleklerimizin, günlük hayatımızdaki işimizin, kutsal amacımızı yaşayışımızın bir parçası olabileceğinin çok net bir şekilde farkına varmasını sağladı. Arada bir ayırım olmak zorunda değildi.

Hayatın Şölenine Çağrıldı

New World Library şirketinin kurucu ortağı ve editörü Marc Allen, yirmili yaşlarındayken "Aziz Francis gibi yaşamak isteyen bir Zen öğrencisi" olduğunu hatırlıyor. Paranın ruhunu yozlaştıracaklarını düşünüyor ve arka sokakların birindeki dairesinin kirasını ödemek için gerekli altmış beş doları zar zor topluyordu. Çoğu zaman parasız ve kaderine küsmüş bir halde otuzuncu yaş gününe yaklaşırken, hayatta ne yapmak istediğinin "ideal bir resmini" ortaya koyması gerektiğine karar verdi. Kendisinin ve arkadaşlarının kitaplarını basmak ve her birine konforlu bir yaşam sunmak için bir yayınevi kurmak istediğini fark ettiğinde şaşırdı. Arkadaşı Shakti Gawain ile birlikte o şirketi kurdu ama kısa bir süre içinde çökme tehlikesiyle karşı karşıya kaldılar. Marc kendisinde başarısını engelleyen bir şey olduğunun farkındaydı.

Bir gece rüyasında bir dağa tırmandığını gördü. Dik ve kayalık yokuş başta çok zorluydu. Sonra sağa doğru kıvrılan geniş bir patikaya vardı. Bu patika onu, ortasında dövülmüş demirlerin düğümlediği büyük bir kapıyla girişi kapatılmış bir mağaranın ağzına getirdi. Demir "düğümünü" daha yakından incelediğinde içinde bir kılıcın sapını gördü. Kılıcı çekip çıkardığında kapı açılıverdi.

Mağaraya girdi. Çok karanlık ortamda ilerledikçe alan giderek daralıyordu ama elindeki kılıç ilerlemeye devam etmesi için gerekli cesareti veriyordu. Sonunda üç devasa şölen masasının kurulu olduğu ışıyan bir mekâna vardı.

İlk masa minyatür evler, altın paralar, elektronik ekipman, müzik enstrümanları ve pek çok pahalı malzemenin üst üste yığılı olduğu hediye ve hazinelerle doluydu. Bir ses Marc'a, "Bu mad-di düzlem. Reddetmen gereken hiçbir şey yok. Kullanman ve usta-laşman için" dedi.

İkinci masada tarottan aşına olduğu dört sihir nesnesi gördü; değnek, kupa, kılıç ve beş köşeli yıldız. Ses ona, "Bu astral sihir düzlemi. Burada da reddedecek bir şey yok. Kullanman ve usta-laşman için" dedi.

Üçüncü masa ışıktan örülmüş gibi parlayan masa örtüsü hariç boş görünüyordu. Ses dedi ki: "Bu ruhsal düzlem. Her yerdedir ve her şeyin parçasıdır. Varlığının özüdür; her zaman buradaydın ve her zaman burada olmaya devam edeceksin."

Marc kollarını açtı, huzurla doldu ve katedral benzeri muhteşem mekânın merkezine doğru yükselirken vücudundaki her hücreyi delen, her yere işleyen ışığı hissetti.

Rüyasından uyandığında sırtüstü uzanmaktaydı ve kolları yan-lara doğru tamamen açıktı. Işığın sıcaklığıyla ve ulaştığı yepyeni berraklıkla doluydu. Aldığı mesaj şuydu: *Devam et. Yap. Geri durma.* Bu rüya onu işini yeniden gözden geçirmeye, daha kapsamlı planlara ve daha büyük hayallere yöneltti. Marc o tek rüya-nın yıllarca süren bir terapiye denk olduğunu; hayatta kalma mücadelesi veren bir şirketi büyük bir başarıya götürmede ona güç ve heyecan sağlayan şey olduğunu söylüyor.

Rüyalar Bizi İçsel Öğretmenlerle Temasa Geçiriyor

Dante *Araf*'adlı eserinin bir yerinde Beatrice isimli güzel bir kadın görünümündeki ışık saçan rehberiyle karşılaşır. Beatrice rüya âle-minde Dante'yi aramasına rağmen Dante'nin gördüğü rüyaları önemsememesine serzenişte bulunur. Mesaj açık ve güçlüdür: Gerçek ruhsal öğretmenlerimiz bizi arıyor ve o yüzden onları aradığı-

mızda her zaman bulabiliriz. Rehberlerimizin bizi özellikle aradıkları yer ise kendi kendini sınırlayan inançların ve zihnin günlük halüsinasyonlarının ötesine geçtiğimiz yer olan rüyalarımızdır.

Rüyalarımızda karşımıza çıkan rehberler, bizim anlayış seviyemize uygun maskeler veya kostümler giyer. Eski bir Yunan deyişi vardır: “Tanrılar kılık değiştirerek gezmeyi sever.”

Rehber, eski bir arkadaş veya ölmüş bir sevdiğimiz gibi tanıdık bir yüz olarak görünebilir. Dinsel olarak yetiştirilmemize uygun bir surette veya geleneksel inançlarımıza tamamen zıt, tamamen şok edici bir nitelikte de karşımıza çıkabilir. Gerçek öğretmenler genelde bizi şok ederek uyandırmayı seviyor.

Karşılaşacağımız en önemli öğretmen yabancı değildir: Kendi Yüksek Benliğimiz. Büyük Pers filozofu ve düş gezgini Sühreverdi’nin, bir rehberin gelişine dair şu güzel anlatımını dinleyin:

Bir gece rüyaya benzer coşkulu bir hal yaşadım. Birden bir güzellikle kaplandım; önce kör edici bir ışık vardı, sonra da insana benzer şeffaf bir ışık. İşte oradaydı. Ruhların yardımcı, bilgelik imamı. Varlığı beni şaşkınlık içinde bıraktı, parlayan güzelliği gözlerimi kamaştırdı. Bana dedi ki “Kendine dön, sorunun çözülecek.”

Yüksek Benliğin Bitmemiş Portresi

Bir keresinde rüyamda kuleye benzer güzel bir yapıya uzanan bir yolda bir gruba öncülük ediyordum. Dört köşenin koruyucuları olarak yerleştirilmiş dev oyma hayvanlar vardı; bunlardan biri sırtındaki kocaman akik taşı güneş ışığında ateş gibi parlayan bir aslandı. Binanın yüksek ve açık kemerlerinden birinden bitmemiş bir tabloya şaşkınlıkla baktım. En üst kısmı göremeyeceğim kadar yükseğe uzanıyordu binanın katları boyunca. Tablonun en alt kısmında ise resmin bütünüyle karşılaştırdığında minicik olan bir insan figürü vardı. Bir mum alevi gibi duruyordu. Etrafındaki ve üzerindeki parıltıyan renk dalgaları, büyüüp yükselen birer enerji formuydu. Bu tablonun adını biliyordum. Rüyadaki yerel gazetede adını okumuştum. Bu resme “Yüksek Benliğin Bitmemiş Portresi” deniyordu.

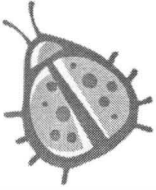
Rüyada ressamı görmüyordum ama rüya gazetesinde bir ipucu vardı: Bu, yerel bir haberdir. Haber rüyacı hakkındaydı ve sanırım aynı zamanda tüm rüyacılar hakkında.

Alışıldık hayatlarımızın hayhuyunda büyük benliğimizle ve amacımızla bağlantımızı yitirmek kolaydır. Rüyalar bizi yüksek benliğimizle tekrar bağlantıya geçirir. Rüyaların yardımıyla hayatın gerilimleri ve zorlukları dışarıdan görebileceğimiz bir algı seviyesine yükselir, böylece hayatımızdaki sınavların nasıl daha büyük bir planın parçası olduğunu anlarız.

Rüyalardan Cesaret Almak

Bana göre modern çağlardan önce rüyalar hakkındaki en iyi kitabı yazmış olan Cyrene’li Synesius, Tanrı’nın rüyacıyı kendi cesaretiyle doldurduğunu söylüyordu.

Gerçekten bir misyon için bize gerekli cesareti veren rüyalar vardır; daha büyük bir hikâyeyi hatırlamaktan ve yaşamaktan gelen cesaret veya J.R.R. Tolkien’in *Yüzüklerin Efedisi* üçlemesinin üçüncü kitabı olan *Kralın Dönüşü*’nde betimlenen türde bir cesaret. Tolkien’i seviyor veya sevmiyor olabilirsiniz ama son kitapta, büyük benliklerimize yöneldiğimizde ve orayı temel alarak hareket ettiğimizde ortaya çıkardığımız cesareti ve enerjiyi harika bir şekilde ifade eden bir an var. (Kitabın filminde güçlü bir şekilde verilmiş.) Korkunç bir ordu yenilmez büyüklüğe ulaşmıştır. İyinin güçlerinin yenilgisi kesin görünür. Karanlığa karşı verilen savaş ancak gerçek kral (Aragorn) belirsiz bir kişilik (bir muhafız) rolünü oynamayı bırakıp görkemini ve gücünü ortaya koyarsa kazanılabilecektir. Kral bunu yaptığında lanetlilerin lejyonlarını en kötü olanlara karşı yürütmeyi başarır ve mücadele zaferle sonuçlanır.

3. BÖLÜM

HERGÜNKÜ RÜYA OYUNLARI

Kimseden rüyalarınıza bir anlam yüklemesini istemeyin. Gerçekten, istemeyin. Gördüğümüz gibi rüyalar bize pek çok güç sunuyor. O halde başka birinin gelip rüyanızın, hayatınızın rüyasının ne anlama geldiğini söylemesine izin vererek o gücü kendinizden uzaklaştırmak istemezsiniz.

Yardıma mı ihtiyacınız var: Rüyanız çok gizemli ve ne anlama geldiğini çıkaramıyorsunuz; bir konu hakkında bir rüya rehberliği istediniz ama başınızı yastığa koyarken aklınızda olan soru ile gördüğünüz rüyanın içeriği arasında bir bağlantı kuramıyorsunuz.

Yardım istemekte sorun yoktur. Şahsen ben rüyalarımı keşfederken alabileceğim tüm yardımı alırım. Bir rüya konusunda size en çok yardımcı olabilecek insan, gücünüzü elinizden almadan eylemlerinizi hakkında size geribildiririm ve danışma sunabilecek olandır. Bu kişinin rüyalar veya herhangi başka bir şey hakkında “uzman” olması gerekmez.

Elbette rüya yorumcuları pek çok toplumda büyük talep görüyor. Eski Ahit'teki Danyal ve Yusuf'un hikâyelerini düşünün. Eski Mezopotamya'da rüya yorumcusu genellikle krala çok yakın olan güçlü bir kişilikti. Bir Mezopotamya metninde rüya yorumcusu, “bir kişinin başının yanında uzanan kişi” olarak geçiyor. Bu

tanım, bu kültürde en iyi rüya yorumcularının sözlü analizden oldukça farklı bir şey yapmış olduklarını gösteren çok ilginç bir ipucudur. Bu yorumcular kendilerini rüyacının yerine, onun psişik alanına koymaya ve oradan konuşmaya çalışmışlardır.

Gözünüzde kendinizi bir başkasının yerine koyduğunuzu canlandırmak öğrenmek üzere olduğumuz oyunun bir parçasıdır. Bu oyunu oynamak üzere zaten birlikte yatağa uzanmış durumda değilseniz, “birinin başının yanında uzanmak” zorunda olmadığınızı söyleyeyim.

Bir ömür boyu süren rüya araştırmalarından sonra, rüyaları paylaşmak, samimi ve duyarlı geribildirimler almak ve yaratıcı eyleme geçmek için eğlenceli bir yol buldum. Buna “Şimşek Rüya Oyunu” diyorum. İki bakımdan şimşek gibi; çok hızlı (beş dakikada yapabilirsiniz) ve yüksek odaklanma ve korkunç bir enerji sağlıyor. Herhangi bir yerde hemen hemen herhangi biriyle oynayabileceğiniz bir oyundur; süpermarket ödeme kuyruğundaki bir yabancıyla veya yatağınızı paylaştığınız size en yakın yabancıyla. Kurallar basittir ve en hassas konuların bile paylaşılmasında güvenli bir ortam sağlar.

ŞİMŞEK RÜYA OYUNU

Bu oyunu iki veya daha fazla kişiyle oynayabilirsiniz. Başoyuncuları Rüyacı ve Partner olarak adlandırıyoruz.

Şimşek Rüya Oyunu’nda dört adım var.

İlk Adım

Rüyacı rüyasını bir hikâye gibi, mümkün olduğu kadar basit ve açık bir şekilde anlatır. Ama sadece rüyada görülenleri; geçmişini veya otobiyografisini değil. Partner rüyacıya tıpkı bir hikâye veya filmmiş gibi, rüyasına bir ad vermesini ister.

İkinci Adım

Partner Üç Büyük Soruyu sorar. (1) Kendini nasıl hissediyordun? (2) Gerçeklik kontrolü: Bu rüya ile hayatındaki gerçekler arasın-

da ne tür ilişkiler kuruyorsun ve bu rüyanın herhangi bir parçası gelecekte meydana gelebilir mi? (3) Şu anda bu konuda neyi bilmek istiyorsun?

Rüyacı her üç soruyu da yanıtlar.

Üçüncü Adım

Partner şimdi rüyanın kendisinde tetiklediği düşünce ve bağlantıları paylaşır. “Eğer bu benim rüyam olsaydı, falanca falanca şeyi düşünürdüm” diyerek başlar. Bu kalıp çok önemlidir. “Eğer bu benim rüyam olsaydı...” diye başlayarak Rüyacıya rüyasının veya hayatının ne anlama geldiğini anlatmaya çalışmadığımızı ifade etmiş oluruz. Buradaki rolümüz herhangi bir uzmanı oynamak değildir. Partner yalnızca dinlediği rüyada dikkatini çeken şeyi veya şeyleri paylaşır. Bunlar arasında kişisel anılar, diğer rüyalar veya sadece akla gelen şeyler olabilir. (Rasgele akla gelen şeyler genellikle en iyisidir.)

Dördüncü Adım

Konuşmanın ardından Partner Rüyacıya şunu sorar: Şimdi ne yapacaksın? Bu rüyayı onurlandırmak veya rüyanın sunduğu rehberliği kullanmak için hangi eyleme geçeceksin? Eğer Rüyacı ne tür bir eyleme geçeceği konusunda hiçbir ipucuna sahip değilse, Partner ona kendi önerilerini sunar; ilgili kişiye telefon etmekten pembe ayakkabıları satın almaya, ilginç referansları çözmek için tarihsel veya dilbilimsel araştırmalar yapmaya kadar. Rüyacı daha fazla bilgi almak ya da bir korkuyu aşmak için rüyaya geri dönmek de isteyebilir (bkz: Bir sonraki başlık). Herhangi bir rüya ile ilgili yapılabilecek şeylerden biri, araba tamponlarına yapıştırılan stikırlar veya buzdolaplarına yapıştırılan mıknatıslı şekiller gibi kişisel bir slogan hazırlamaktır.

Şimşek Rüya Oyunu hemen hemen tüm grup ortamları için uygundur. Eğitimlerimden birine katılan bir şirket yöneticisi Şim-

şek Rüya Oyunu'nu kendi departmanında uygulamıştı. Bunu o kadar eğlenceli ve spesifik rehberliklere erişmede o kadar faydalı buldular ki, söz konusu yöneticinin elemanları her sabah yirmi dakikalarını grup halinde rüyalarını birbirleriyle paylaşma ayırmaya karar verdiler. Bu oyun zaman ve enerji kaybettirici bir şey olmadığı gibi tersine enerji veriyordu; kişisel şifa sağlamanın yanı sıra işte yaratıcı bir çözümün kaynağı haline de geldi.

RYALARINIZA GERİ DÖNMEK

Bir rüyanın anlamına ulaşmanın en iyi yolu rüyaya geri dönüp, daha iyi, daha eksiksiz görmeyi istemektir. Söz konusu rüya, genellikle bulanık veya parçalı olarak hatırlanan diğ er rüyalarla karıştırmamalıdır. Bir rüyaya geri dönmek, o rüyadaki görüntülerin birebir olarak mı, sembolik olarak mı, yoksa geceleyin ziyaret ettiğimiz ayrı bir gerçeklikten görüntüler olarak mı değ erlendirilmesi gerektiğini bize söyleyecektir.

Daha fazla bilgi elde etmek için bir rüyaya geri dönmeyi isteyebiliriz. Örneğ in *Fortune 500* şirketlerinden birinde üst düzey yönetici olan bir arkadaşım, rüyasında işini kaybetmesine neden olabilecek bir kriz sırasında bir sahil evine çağrıldığını gördü. Rüyasında grdğ u bu mekânı tanıyamadı ama o sahil evinin patronlarından birine ait olabileceğini tahmin ediyordu. Arkadaşıma daha fazla bilgi elde etmek için o rüyaya tekrar girmesi önerisinde bulundum. Niyetini netleştirmesine yardımcı oldum (*sahil evini tekrar ziyaret edeceğ im ve kriz hakkında daha fazla şey öğ reneceğ im*) ve yolculuğ u için ona biraz yakıt sağladım. (Bu örnekte hafif vuruşlarla bendir çalarak.)

Rahat bir postürde, gözleri kapalı olarak bendirin vuruşlarını dinleyen arkadaşım, gerçek hayatta gittiğ i bir evi tekrar ziyaret eder gibi rüyadaki evi tekrar ziyaret etmeyi başardı. O evin gerçekten de patronlarından birinin ikinci evi olduğunu öğ rendi ve yakında işini kaybetmesine neden olabilecek krizle ilgili ayrıntıları öğ rendi. Ryasına tekrar girerek arkadaşım iki şeyi başardı.

Öncelikle krizle ilgili bu erken uyarıyı dikkate alıp işini güvenceye almak için gerekli adımları attı. İkinci olarak ise öngördüğü kriz gerçekten meydana gelip de bir acil durum toplantısına katılmak üzere daha önce rüyasında ziyaret etmiş olduğu sahil evine çağrıldığında masanın doğru tarafında oturuyordu ve tuvaletin yerini sorması da gerekmedi.

Bir rüyaya dönmek için diğer bir iyi neden de bir korkuyu yenmektir. Rüyanızda evinizde davetsiz bir misafir görmüş olduğunuzdu düşünün. Elbette bunun gerçek hayattaki bir davetsiz misafiri mi olduğunu (ki o durumda fiziksel güvenliğinizi gözden geçirmek istersiniz) yoksa sembolik mi olduğunu (belki de vücudunuza girebilecek bir mikrop) öğrenmek istersiniz. Bu davetsiz misafir küçük benliğinizin korkup saklandığı büyük benliğinizin bir yönü de olabilir. Bunu öğrenmenin yollarından biri rüya ortamına geri dönüp daha önce gördüğünüz yerde davetsiz misafiri incelemektir.

Bir rüyaya dönmek için başka iyi nedenler mi? Gece rüyanızda karşınıza çıkan biriyle (belki ölmüş bir yakınınız, kişisel bir akıl hocası veya ruhsal bir rehber) adamakıllı bir sohbet etmek. Belki de sadece eğlenceli bir rüya görmüş olduğunuz için. Paris'te veya Hawaii'de, belki başka bir yıldız sisteminde harika vakit geçirirken saatinizin alarmı ya da yatağa zıplayan çocuğunuz sizi oradan alıp çekiverdi ve şimdi o rüyayı görmeye devam etmek istiyorsunuz.

Bir rüyaya nasıl mı geri döneriz?

Seminerlerimde ve özel danışmanlık hizmetlerimde, sahil evine çağrılan arkadaşımın örneğindeki gibi benzer şekilde basit bir rüyaya dönüş tekniği kullanırım. Aşağıda açıklandığı gibi, rüyacının gevşemesine ve bilincini değiştirip rüyasına geri akmasına yardımcı olmak için düzenli davul vuruşlarını kullanmayı seviyorum. Davul vuruşlarının amacı, beyin dalgalarını uyku haliyle ve bazen REM uykusuyla ilişkili olan ritimlere yönlendirmektir. Bu, dikkat saptırıcı parazit düşünce yığınlarını azaltmakta ve yolculuğu güçlendirmede jet yakıtı gibi etki etmektedir. Evde şahsi kullanım için, davul vuruşları içeren bir CD kullanımını tavsiye ediyorum.

Rüyaya Dönüş Tekniği

Bir rüyaya geri dönmek, ziyaret ettiğiniz bir yere tekrar gitmek gibidir. Bir arkadaşınızın evine veya tatilde ziyaret ettiğiniz bir ortama döndüğünüzü hayal etmekle aynı şeydir.

Dönüşe hazırlanmak için şunları yapın:

1. Gerçek Enerjili Bir Rüya Seçin

Güçlü bir içeriği olduğu sürece, dönmek istediğiniz rüyanın geçen gecenin ya da yirmi yıl öncesinin rüyası olması fark etmez. Minik bir parça veya karmaşık bir hikâye olabilir. Bir rüya, bir vizyon veya uyanırken gördüğünüz bir şey üzerinde çalışmayı seçebilirsiniz. Önemli olan tekrar içine girmeye çalıştığınız deneyimin heyecan verici, cezbedici ya da meydan okuyucu bir enerjiyle yüklü olmasıdır.

2. Gevşeyin

Nefesinizin akışını izleyin ve gevşeyin. Eğer bedeninizin herhangi bir kısmını kasıyorsanız, kendinizi gevşemiş ve rahatlamış hissedene kadar o kasları kasıp gevşetin.

3. Rüyanızın Belirli Bir Sahnesi Üzerinde Odaklanın

Rüyanızdan belirli bir sahne zihinsel ekranınızda canlansın. O sahneyi koklayabilecek, duyabilecek, dokunabilecek ve tadabilecek seviyeye ulaşana kadar tüm duyularınızla odaklanın.

4. Niyetinizi Netleştirin

Başlamadan önce şu iki soruya açık ve basit yanıtlar verin: (1) Neyi bilmek istiyorsunuz? (2) Rüyanıza döndüğünüzde ne yapmak istiyorsunuz? Rüyaya dönerken bu niyetleri hatırlayın.

5. Rehberlik ve Koruma İsteyin

Başladığınızda veya herhangi bir anda, inandığınız kutsal bir koruyucudan destek isteyebilir veya Sevgi ve Işık adına yardım talep edebilirsiniz.

6. Yolculuk İçin Kendinize Yakıt Verin

Şamanik davul vuruşları pek çok insanın ve grubun işine yarıyor. Eğer davul çalmak mümkün değilse, rüya yolcularına yönelik hazırladığım *Wings for the Journey* (Yolculuk İçin Kanatlar) isimli şamanik davul CD'mi kullanmak isteyebilirsiniz.

RÜYALAR ARACILIĞIYLA ÇOCUKLARA YARDIMCI OLMAK

Rüyalarını anlamada yardıma ihtiyaç duyanlar yalnızca yetişkinler değildir. Çocukların da bu konuda yardıma ihtiyacı olur. Yukarıda tanımladığım Şimşek Rüya Oyunu'nda istenenle aynı şekilde duyarlı, saygılı bir geribildirime gereksinimleri vardır. Bir çocuğa söylenebilecek en kötü şeylerden biri, gördüğü şeyin “sadece bir rüya” olduğudur. Çocuklar için rüyalar gerçektir. Onları bunun aksine ikna etmeye çalışmak, bir çeşit terk edilmişlik deneyimlemelerine neden olur.

Gördükleri rüyalar konusunda çocuklarımızın yardıma ihtiyaç duydukları üç şey vardır:

Tam İlgı Gösterme ve Dikkatle Dinleme

Çocuklar gördükleri bir rüyayı anlatabilecekleri birkaç dakika boyunca onları dinlememize ihtiyaç duyarlar. (Gerçekten dinlemek; yani cep telefonu görüşmeleri yok, başka kesintiler yok.) Çocuğa rüyayı iyice anlatmasında ve hatırlamasında yardımcı olacak sollar sorun ama rüyayı onun adına yorumlama veya analiz etme dürtünüze direnin. Bu, çocukların ihtiyaç *duymadığı* bir şeydir. Çocuklarımız bir rüya anlatırken onlara kesintisiz ilgi gösterdiği-

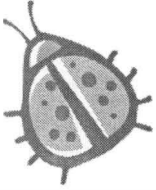
mizde, seslerini bulmalarına, birer hikâye anlatıcısı ve iletişimci olmalarına yardımcı oluruz. Aile içinde ele alınması gerekebilecek hususları ifade etmeleri için onlara güvenli bir yol sunarız. Ayrıca bize rüya dünyası hakkında bir şeyler öğretmelerine imkân tanırız. Çocuklar, özellikle de küçük çocuklar rüya âlemine yetişkinlerden çok daha fazla aşınadır. Yetişkinler genellikle kendi ruhlarındaki rüyacıyla bağlantılarını yitirmişlerdir.

Korkutucu Şeyleri Ele Almanın Hızlı Bir Yolu

“Kötü rüyalar” veya kâbuslar çocuğu rahatsız ettiğinde, sorun yaratan deneyimin gerçekten bir rüya mı, yoksa evde, okulda veya başka yerde yaşanmış olaylarla ilgili karışık psişik enerjilerin etkisi mi olduğunu ayırt etmek önemlidir. Çocuklar etraflarındaki anlaşmazlıklardan, duygusal sorunlardan çok etkilenirler ve onlara bu olumsuzluklardan hızla kurtulmalarını sağlayacak bir yöntem sunmamız gerekir. Rahatsız eden şeyi söylemeleri için onları dışarı çıkarabilir veya banyoya gönderebiliriz. Alternatif olarak, çocuktan onu rahatsız eden şeyin bir resmini çizmesini isteyin ve sonra da o resmi yırtın. Eğer kötü şey bir rüyanın içinde oluyorsa, çocuğa rüya ortamına birlikte gidebileceği bir koruyucu verebiliriz. Sevdikleri bir oyuncak hayvanın veya askerin, rüyalarındaki korkutucu durumlarda onları koruyacak birer koruyucu olduğunu küçük çocuklara sıkça anlatırın. Bu, şaşırtıcı derecede iyi sonuç veriyor.

Rüyaları Onurlandırmanın Yaratıcı Bir Yolu

Çocuklar bir rüyayla ilgili yaratıcı bir şey yapmaya, bunu bir hikâye, bir rol, bir çizim veya boyama haline getirmeye davet edilmekten hoşlanırlar.

4. BÖLÜM

RÜYALAR GİZLİ BİRER TARİH MOTORUDUR

Rüyalar, dünya olaylarını şekillendirmede çoğu tarihçinin (veya medyamızın) kabul ettiğinden çok daha büyük bir rol oynuyor. Görüldüğü kadarıyla, gerek tarihçiler, gerekse medya mensupları rüyalardan söz ederken uzak geçmişte seksten söz ederken olduğu kadar çekingenler.

Bununla ilgili bir örnek: Sir Martin Gilbert verimli bilim hayatının önemli bir bölümünü Winston Churchill'in muhteşem bir öyküsünü oluşturmaya adanmıştır. Yirminci yüzyılın ilk yarısındaki en büyük olayların, özellikle de Hitler'in yenilgisinin, Churchill'in liderliğini yeterince anlamadan kavranamayacağını hatırlamaya ihtiyacınız olursa bu kitaba göz atabilirsiniz. Churchill'in ileri görüşlülüğü, cesareti, kitlelerin enerjilerini uyandırma ve harekete geçirmedeki olağanüstü yeteneği Britanya'nın ve demokrasilerin en karanlık dönemi atlatmasını sağladı.

Churchill'in başbakan olmadan önce, örneğin Haziran 1914'te, Birinci Dünya Savaşı'nın arifesinde öldüğünü düşünün. Gilbert'in biyografisini okursanız, gözü yükseklerde olan genç Churchill'in, o sıralardaki pek çok uçuş dersinde veya otomobil gezintisinde kendini öldürtmesinin gayet mümkün, hatta muhtemel olduğunu göreceksiniz. Erken bir aşamada olan askeri havacılığın savunucularındandı ve generaller buna anlam veremiyordu.

Kraliyet Donanması'nın yöneticisi olduğunda Sheppey Adası'ndaki Eastchurch'te enerjik genç donanma pilotlarından ona uçmayı öğretmelerini istedi. Bu sorumluluğu zevkle kabul ettiler. Sahil üzerinde uçan bir donanma uçağını kullanırken hissettiği özgürlük duygusunu bir şeye değişmezdi. Ama risk de yüksekti. İlk uçaklar güçsüz ve istikrarsızdı; havadayken sürekli motorları duruyor, arızalanıyordu. İstatistikler her beş bin uçuştan birinde bir ölüm olayı meydana geldiğini gösteriyor. Churchill'in en çok sevdiği iki uçuş eğitmeni, onunla birlikte gerçekleştirdikleri uçuşlardan birkaç gün sonra, onunla birlikte bindikleri uçaklarda ölmüştü. Churchill'in arkadaşları ve ailesi, özellikle de karısı Clementine, bu uçuşlara devam etmekten vazgeçmesi için yalvardı. Ama o reddetti. Cesaretini hiç kaybetmedi ve şansına her zaman güvendi.

Sonra fikrini değiştirmesine yol açan bir şey oldu. Churchill 6 Haziran 1914'te Dieppe'de annesinin evinde küçük çocuklarıyla birlikte olan sevgili "Clemmie"sine bir telgraf gönderdi. En azından "yavru kedileri" doğana kadar uçmayı bırakacağını söylüyordu. (Clementine üçüncü çocuklarına hamileydi.) Uçmayı çok sevdiği ve uçuş rozetini elde etmeye çok yaklaştığı için bu kararı verdiğine üzülmüyordu. Ama yine de bu kararı verdi.

Churchill'in biyografisini yazan Martin Gilbert, kitabında Churchill'in karısına gönderdiği telgrafın metnini veriyor. Bu metne baktığımızda Churchill'in o ilk uçuş kutularıyla etrafta süzülmeyi bırakma kararının hayatını kurtarmış olabileceğine dair ipuçları görüyoruz. Bununla birlikte *Churchill: A Life* (Churchill'in Hayatı) adlı eserinde Gilbert bize Clementine'nin Dieppe'den Churchill'e bir önceki gün gönderdiği telgrafta kocasına ne yazdığını söylemiyor. O telgrafta karısı gördüğü bir rüyadan bahsetmişti ve Churchill'in uçmayı bırakma kararına bu rüya neden olmuştu.

Dünyayı değiştiren bu rüyayı tarihe sunalım.

Clementine'nin Churchill'e gönderdiği 5 Haziran 1914 tarihli telgraftaki paragraflardan biri şuydu:

Canım, inatla uçmaya devam edeceğini biliyorum ne yazık ki ve bu beni endişe içinde bırakıyor. Hiçbir şeyin bunu yapmanı durdurmayacağını biliyorum ve o yüzden seni

usandırıcı yakarmalarla sıkmayacağım ama unutma ki her zaman seni düşünüyorum ve o yüzden bunu mümkün olduğu kadar az ve ölçülü bir şekilde yap.

Clemmie Winston'a daha önce de uçuşlarıyla ilgili korkusunu anlattığı mesajlar göndermişti ama bu mesajında ona başka bir şey daha söyledi, korkunç bir rüyasından bahsetti. Bu bir "düşüp yanma" rüyası değildi ama görünüşe göre Churchill'i kemiklerine kadar titreten bir rüyaydı. Clemmie rüyasında aptal bir bebek dünyaya getirdiğini görmüştü; öldürmek istediği bir bebek. Kendi sözcüklerine bakalım:

Rüyamda bir bebeğim oldu ama doktor ve hemşire onu bana göstermek istemedi, sakladı. Tüm yakarmalarım reddedilince sonunda yataktan fırladım ve bebeği bulmak için tüm evi aramaya başladım. Nihayet onu karanlık bir odada buldum. Normal görünüyordu, hemen giysisini çıkarıp el ve ayak parmaklarını saydım. Her şey oldukça normaldi. Onu kucağıma alıp odadan çıktım.

Sonra gün ışığında tekrar baktığımda onun şapşal, budala bir bebek olduğunu gördüm. Sonra en kötü şey oldu. Doktordan onu öldürmesini istedim ama doktor şoka uğradı ve onu benden aldı. Ben de delirmiştım. Sonra uyandım, tekrar uyudum ve aynı rüyayı ikinci kez gördüm. Kendimi çok sinirli ve mutsuz hissettim, küçük şey tüm sabah boyunca çırpınıp durdu.

Dün gece yatağa girdikten sonra geç saatlerde telgrafın geldi. Artık her telgraf gelişinde senin uçarken öldüğün haberini alacağımı düşünüyorum. Korkmuştum ama yatağa dönerken rahatlamış ve güvenimi tekrar kazanmıştım. Ama bu sabah kâbustan sonra moral bulmak için telgrafı tekrar okudum ve telgrafın sandığım gibi Dover'dan değil Sheerness'tan geldiğini korku içinde gördüm. Sanırım şu anda oradasın.

Seni Öpüyorum Sevgili ama Zalim Kocacığım.

Sevgili Clemmie'n.

Bugün Güneş soğudu, soldu ve kayboldu.

Churchill’ın de farkına varmış olabileceği gibi, Clementine’in gördüğü rüya ve telgrafını ona zamanında ulaştırabilmesi “kaderin gidişatını” değiştirmiştir. Winston karısının ve diğerlerinin uçmayı bırakması yönünde daha önceki ricalarını reddetmiş olmasına rağmen, bu mesaj onun içinde bir anahtarı çevirmiştir. Cevap olarak hemen, en azından üçüncü çocukları doğana kadar uçmayı bıraktığını söylediği telgrafi gönderdi.

Churchill’in karısının gördüğü rüyayı başka büyük adamların eşlerinin rüyalarında alınan uyarılarla karşılaştırmak aydınlatıcı olabilir. Bunların en ünlülerinden biri olarak Calpurnia, suikaste uğramadan önceki gece rüyasında iki kez Sezar’ın öldürüldüğünü görmüştü. Karısının rüyaları çok açıktı ama Jül Sezar bunları görmezden geldi.

Belki de Clementine’nin rüyasındaki dolayım mesajın algılanmasında bir anahtardır. Acaba Winston o rüyadaki “aptal”ın kendisi olabileceğini mi düşündü? Ya da o rüya, Clemmie’nin korkularının ve olumsuz duygularının gebeliğini tehlikeye sokabileceğinin farkına varmasını mı sağladı? Mevcut belgelere dayalı olarak bu soruları yanıtlayamıyoruz ama *bu* rüyanın, bir zamanlar gerçekleri rüyalara tercih ettiğini söylemiş olan bir adamı ikna ettiğini biliyoruz. Bu rüya belki de dünyayı değiştirdi ama bu, tarihin bize öğretilmeyen bir parçasıdır.

İSLAM’IN RÜYA BOYUTLARINI GÖZDEN KAÇIRMAK

Batı’da, kendi tarihimizde rüyaların (ve diğer hayali olayların) rolüne karşı genellikle kör ve sağır olmamız zaten yeterince kötü. Bundan daha da kötü olanı ise, saygı gördüğü ve onurlandırıldığı toplumlarda rüyaların, öngörü veya sezgilerin oynadığı rolü anlamıyor olmamızdır. Batılı demokrasilerin İslam dünyasında gelişen ve herkesin özgürlüğünü ve güvenliğini tehdit eder hale gelen bazı gelişmeleri anlayamamasının ve uygun tepkiler geliştirememesinin temel nedenlerinden biri budur.

İslam'ın belli başlı tüm mezhepleri rüyaya büyük değer verir. Peygamber Muhammed'e atfedilen meşhur bir hadiste, "Rüya görmek peygamberliğin kırk altı kısmından biridir" deniyor. Kur'an'ın içeriği ile birlikte geri döndüğü göksel yolculuğu *leylat el-mirac* öncesindeki altı ay boyunca Muhammed'in yaptığı şey rüya görmektir. *Mirac* onu Peygamber yaptı. O büyük vahiy gecesinden sonra yirmi üç yıl yaşadı. Altı ay, yirmi üç yılın kırk altıda biridir. Rüya görmenin "peygamberliğin kırk altı parçasından biri" olması, rüya görmenin çok hayati bir önemi olduğuna, geleceği öngörmenin anahtarı ve önkoşulu olduğuna işaret ediyor.

Uykuda veya uyanık durumda bir sezgi olarak görülebilecek *el-rüya* ya da gerçek rüya kavramı, İslami rüya psikolojisinde özel bir yere sahiptir. "Gerçek rüya" görebilmek için rüyacının uygun bir bilinç durumunda olması, ruhsal varlıkların rehberliğine uyması gerekir.

İslami rüya psikolojisine göre rüyada rüyacının ruhunun bir parçası bedenini ötesine geçer ve uzak yerleri veya gerçekliğin başka boyutlarını ziyaret edebilir. Bu ruhsal yolculuklar aracılığıyla rüyacı gelecekteki olaylar veya durumlar hakkında doğru bilgi ile geri dönebilir ya da başka bir gerçeklik düzlemindeki bilge varlıklara danışabilir.

İslam'ın tüm büyük dallarında, rüyalarda ölümler ile yaşayanlar arasında sürekli bağlantı olduğu kabul edilir. Dokuzuncu yüzyılda İbn el-Dunya tarafından yazılan *Rüyalar Kitabı*, ölenlerle iletişime dair üç yüz canlı rüya anlatımı içerir ve iki arkadaş arasında her kim önce ölürse diğerini rüyasında ziyaret edip, ona öbür taraftaki koşulları göstereceğine dair yapılan anlaşma hikâyeleri de bunlara dâhildir. Sekizinci yüzyılda yazılan ve hâlâ Müslüman dünyasının en popüler rüya kitabı olan *Rüyalar ve Tabirleri* kitabında İbn Şirin, "Uyku sırasında ölü size ne derse doğrudur çünkü o gerçeğin dünyasındadır" der.

İslami rüya psikolojisi yalnızca rüya yorumuyla ilgili değildir. Pek çok İslami ekol, bilinci başka bir gerçeklik âlemine taşıma yeteneklerini öğretiyor ve pratiğini yaptırıyor. Bir "rüya âlemi" olan o dünyanın, bizim duyular dünyamızdan daha gerçek olduğuna inanılıyor.

Rüya Emri

Tarih boyunca İslam'ın tüm büyük mezheplerinde rüyalar otoriteler için birer emir olarak kabul edilmiştir. Özellikle Peygamber Muhammed ile şahsi karşılaşma içeren güçlü rüyalar nedeniyle kabul gören liderler olmuştur.

Ortadoğu ve güney Avrupa'da hüküm süren İslami bir süper güç olarak Osmanlı İmparatorluğu'nun kökeni hanedanlığın kurucusu olan Osman'ın (1258-1326) rüyalarına dayanır.

Osmanlı sultanı aynı zamanda halife, yani Peygamber'in "halefi", müminlerin emiri ve tüm İslam dünyasının lideriydi.

Osman'ın *büyük* rüyalarından biri İslam dinini kabul etmesiyle de ilişkiliydi. Şamanist bir savaşçılar kabilesinden gelen Osman'a dindar bir Müslüman'ın Kuran öğretmeye başladığı gece rüyasında bir melek gördü. Melek, Kutsal Kitap'ı onurlandırdığı için evinin de nesiller boyu onurlandırılacağını söyledi. Bu rüya Osmanlı hilafetinin meşrulaştırılmasına yardımcı olmuştur.

Başka bir rüyasında ise Osman belinden büyük bir ağaç çıktığını ve ağacın dünyayı gölgede bırakacak hale gelene kadar büyüdüğünü gördü. Sonra dünya şehri Konstantinopolis'i bir evlilik yüzüğü üzerinde, safirler ve zümrütler arasına yerleştirilmiş bir elmas olarak gördü ve o yüzüğü parmağına takarken uyandı. Bu rüya yeni bir dünya imparatorluğunun kurulmasına ve Konstantinopolis'in (1453'te) Osman'ın soyundan gelenlerin eline geçmesine delaletti. Aynı rüya bir Müslüman şeyhinin daha önce isteksiz olduğu halde güzel kızını Osman'a vermek için ikna olmasına da neden oldu. Rüyaı gören kişi Sultan I. Osman oldu ve o ağaç yüzyıllar boyunca büyüdü.

Günümüzde rüyalar İslam dünyasında siyasi ve dini otorite için hâlâ bir emir olarak kabul ediliyor, bazen bir hayali gerçekleştirmek için olağanüstü bir motivasyon yaratıyor. Bunları anlamaya ihtiyacımız var.

Afganistan'daki Taliban'ın kurucusu Molla Ömer'in kariyerine bakın. Fiziksel olarak gösterişsiz biriydi. Ama gördüğü bir "gerçek rüyada" Peygamberin ona ülkesinde bir devrime öncülük edip İslam'ın derinleşmesinde liderlik yapma görevi verdiği

kulaktan kulağa yayılınca, şaşırtıcı bir hızla etrafına adanmış ve fanatik bir taraftar kitlesi topladı. Molla Ömer'in kişisel rüyaları çok kısa bir süre sonra kolektif rüyalar haline geldi ve bir toplumsal harekete dönüştü.

Diğer İslam liderlerinin yanı sıra *El Kaide* lideri Molla Ömer için de rüya görmek aynı zamanda bir gizli istihbarat kaynağı olarak değerliydi. Molla Ömer erkek kardeşinin 11 Eylül 2001'deki saldırılar öncesinde Beyaz Sarayı ateşler içinde gördüğü bir rüyasını anlatmak için bir BBC muhabirini Peşaver'e çağırmıştı. Taliban lideri belki de bu rüyaların stratejik bir istihbarat kaynağı olarak güvenilirliğini ölçmek amacıyla, kardeşinin rüyasındaki Beyaz Saray'ın ayrıntılarının doğru olup olmadığını kontrol etmek istiyordu. Molla Ömer'in rüyalarının onayı olmadan herhangi bir askeri operasyon için yetki vermeyi reddettiği söyleniyordu.

Batılı devletler ve Batılı medya rüyalarda mekân ve zamanda yolculukların yapılabildiğini ve önemli bilgiler elde edilebildiğini kabul etmekte zorlansa da, İslam dünyasında bu yaygın bir bilgidir. *Ve kullanılıyor.*

İki örnek daha vereceğim. Bunlardan biri Osmanlılar ile Avrupalılar arasındaki büyük bir savaşın sonucuyla, diğeri ise 11 Eylül saldırılarının arka planıyla ilgili.

Sultan ve Rüya Üstadı

Pek çok savaş kazanan Kanuni Sultan Süleyman'ın şansı bu kez yaver gitmemiş, ordusu Karintiya'da durdurulmuştu. İlk kez iradesi işe yaramamış görünüyordu. Muzaffer hükümdar çadırında karsızlık içindeydi. Sultan Süleyman'a Hüdayi Efendi'nin bir dervişinin ordugâhta olduğu söylendi. Hüdayi, Rodos adasının fethi sırasında Süleyman'a eşlik etmiş bir şeyhti ve zaferden sonra ona tepelik bir alanda dervişleri için dergâh kuracağı iyi bir arazi bağışlanmıştı. Şeyh bir rüya üstadı olarak biliniyordu. Bir düzine dervişin her yöne doğru rahatlıkla uzanıp yatabileceği kadar büyük bir yatak yaptırmıştı. Geceleri rüya üstadı seçtiği on iki dervişle birlikte, başları bir arada, bedenleri ise bir tekerleğin çubukları gibi dışa uzanacak şekilde uykuya dalıyordu. Birlikte gerçek rüyaya gi-

riyorlardı. Sokakta yürüyebileceğiniz kadar kolay bir şekilde zamanda yolculuk yapıyorlardı. Üstadın büyük yetenekleri, bir çember dolusu rüyacı ile birlikte on ikiye katlanıyordu.

Süleyman dervişi çadırına çağırdı ve şeyhinin yeteneğine ihtiyacı olduğunu söyledi. Rodos’a gidip şeyhiyle birlikte dönmesini istedi. Ancak derviş, Hüdai Efendi’nin hiç uzakta olmadığını söyleyerek Sultanı şaşırttı. Rüya üstadının onu sabah namazından önce ziyaret edeceğine söz verdi. Rahatça uykuya dalabilmesi için sultana “uyku getirici bir elma” verdi. Süleyman elmayı soyup yedi. Sultan yatmaya giderken vezirine Hüdai Efendi’yi gelir gelmez huzuruna çıkarmalarını emretti.

Sabah olduğunda uykusuzluktan gözleri kızarmış vezir Süleyman’ın kendisini kandıran dervişin cezalandırılmasını isteyeceğinden emindi. Ancak Sultan “Yanılıyorsun” diye cevap verdi. “Şeyh geceleyin beni ziyaret etti ve her şeyi yoluna koyduğunu söyledi. Savaş meydanına şahsen gitti; artık zaferimiz kesin. Bir elçi bir saat içinde haberi yetiştirir.”

Tam da bu süre içinde bir elçi geldi ve düşman ordusunun komutanı Macar prensinin garip bir zihinsel rahatsızlık geçirdiğini, subaylarına çılgınca ve kafa karıştırıcı emirler vererek yenilgiye yol açtığını, sonra da atından düşüp öldüğünü bildirdi.

Bu olay bize rüya hali içinde keşif ve psişik faaliyetlerde bulunmanın stratejik değerini gösterirken o toplum hakkında da bir fikir veriyor.

Terör Rüyaları

Daha yakın bir zamana dönelim. 11 Eylül’den sonra ortaya çıkan en ürkütücü bilgilerden birine göre *El Kaide* ve diğer aşırı İslami örgütler saldırılarının ayrıntılarını önceden rüyalar yoluyla öğreniyordu.

Bu bilginin kaynağı 5 Kasım 2001’de Kandahar’da kaydedilmiş bir videokasetidir. Bu kaset Usame bin Ladin ile Suudi bir şeyh arasında 11 Eylül’ün arka planı hakkındaki bir sohbeti içeriyor. İkisi de, bu saldırılar gerçekleşmeden önce yapılan planlarla ilgili hiçbir bilgileri olmadığı halde rüyalarında olacakları gören adamları bulunduğunu söylüyor. Şeyhin adamlarından pek çok

kişi uçak kaçırma planı hakkında kendilerine hiçbir şey söylenmemiş olmasına rağmen rüyalarında uçakların Amerika’da yüksek binalara arpıtırıldığını grmşti.

Bin Ladin de şeyhe o günlerde bu rüyaların devam etmesi halinde operasyonu riske sokacağından endişelenmiş olduğunu syliyordu: “Eğer herkes bunu rüyasında görmeye başlarsa sırrın ortaya çıkacağından korkmuştum.” O yüzden rüyasında Amerika’da yüksek binalara saldırı olacağını gören bir adamına, “Eğer tekrar rüya görürsen kimseye anlatma” demişti.

Bu Bin Ladin kaseti medyada büyük ilgi gördü ama kasetteki konuşmaların yarısını kapsamasına ve esas konuyu oluşturmasına rağmen medyada rüyalar tartişılmadı, üzerinde önemle durulmadı.

Hareketin kendi propaganda videolarına göre, şehitlerle dolu cennet rüyaları ve rüyalarda intihar bombacıları tarafından yapılan ziyaretler, sonraki süreçte *El Kaide* savaşçılarının sayısının arttırılmasında ve motive edilmelerinde büyük rol oynamıştır. *El Kaide*’nin Irak’ta len Suudi bir savaşçısı, öbür dünyaya gitmek için can atmasına neden olan cennetteki siyah gzly kadınlarla ilgili üç rüya anlatmıştı. Irakta bir Amerikan askeri görev noktasına saldırıan Yemenli bir intihar bombacısı, ölümünden sonra rüyasına girdiği bir yoldaşını “gelip cennette ona katılmaya” teşvik etmişti. Ölümünden önce bazı cihat savaşçılarıyla öbür tarafta onları ziyaret edeceğine dair szleşmişti. Rüyada llerle randevuların İslam tarihinde uzun bir geçmişi vardır.

11 Eylül öncesinde günlük bir uygulama olarak *El Kaide* liderlerinin sabah namazlarından sonra rüyalarını birbirleriyle paylaştıkları ifade edilmişti. Kaç Batılı lider buna benzer bir şey yapar? Artık rüyalara yer amamakla ne kadar çok şeyi kaçırdıklarını tahmin edebiliyoruz.

RÜYALAR BİZE İNSANLIĞIN YOLUNU GÖSTERİYOR

Bebeklerin yürüme ve konuşma gibi fiziksel yeteneklerini geliştirmeden önce rüyalarında bunların provalarını yapması gibi, yetişkinler de rüyalar yoluyla gelişimlerindeki yeni aşamaların

provalarını gerçekleştiriyor olabilir. Belki de bunu kavramanın eşiğine vardığımız yer yepyeni fikirlerin oluşma sürecidir. Örneğin bazı sanatçıların veya bilimkurgu yazarlarının yeni teknolojileri on yıllarca hatta yüzyıllarca önceden gördüklerini hatırlarsak rüyaların bu yönünü anlamamız kolaylaşabilir.

Rüyalar mevcut zorluklarımızı kavrayabilmek için bizi belli bir ruhsal derinliğe taşır. Bireysel eylemlerimizden küresel eylemlere ve politikalara kadar birçok şeyin sonuçlarını görmemizi sağlar. Rüya görme yoluyla bizden çok farklı olan kişilerin zihin yapılarına ve koşullarına girebilir, her şeye onların gözünden bakabiliriz. Bu, bize önyargılarımızı ve takıntılarımızı aşma olanağı da sunabilir.

Aktif rüyacılar haline geldikçe ve rüya yeteneklerimizi diğerleriyle paylaştıkça, dünyamız için barış ve şifa ağlarının örülmesine yardımcı oluruz. Buna acil olarak ihtiyaç var. Hayvanlarla ve dünyayla içten ilişkilerinin de yardımıyla rüyaları aracılığıyla bir felaketin yaklaşmakta olduğunu anlayan Andaman adası yerlileri Aralık 2004'teki korkunç tsunamiden kurtuldular. Fırtınadan sonra sahildeki balıkçı kamplarının boş olduğunu gören Hindistan devleti, hepsinin fırtınada öldüğünü düşündü. Ancak dağlık bölgelere keşif helikopterleri gönderildiğinde ada sakinleri ortaya çıktı ve Yeni Delhi'nin yardımını istemediklerini, buna ihtiyaçlarının olmadığını göstermek için helikopterlere ok attılar. Sert tabiatlı Andaman adası yerlileri, topluluk olarak hayatta kalma ve ilerleme yollarını öğrenmek için geceleri "büyük evlerinde" toplanıp rüya görüyorlar. Kendilerini bir rüya ağı örerken imgeliyorlar ve rüya izcileri bu yolla grubun ortak çıkarları için önemli bilgileri toplayıp geri gelebiliyor.

Rüyalar, insan olarak sahip olduğumuz seçeneklerimizi artırır, olasılıklarımızı genişletir.

Polonyalı bir kadın bana ülkesinde Sovyet egemenliğinin ve baskısının uygulandığı uzun yıllar boyunca rüyalarının birer "özgürlük filmi" gibi olduğunu, bu arada hem kendisinin hem de halkının daha iyi bir hayat yaşayabileceğine olan inanç ve cesaretini yükselttiğini anlatmıştı.

Rüyalarımız kendimizi içine koyduğumuz veya başkalarının etrafımızda oluşturmalarına izin verdiğimiz kutulardan dışarı çıkmamıza yardımcı olur.

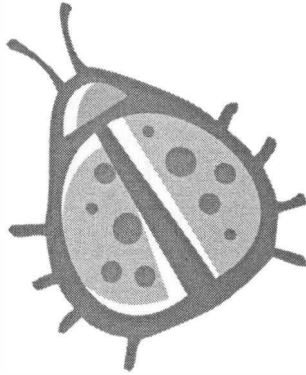
Bir keresinde rüyamda bir hayvanat bahçesinde dolaştığımı görmüştüm. Yeleli bir aslanın kafesinin önünde toplanmış, aslana bön bön bakıp onunla dalga geçen bir kalabalık vardı ve bu manzara beni sinirlendirdi. Birden bir turist bağırdı: “Kafesin kapısı açık!” Herkes hemen bir yerlere kaçıştı. Dehşete kapılan aslan çıkıp onlara saldıracaktı. Açık olan kapıdan içeri girdim. Aslan sıçrayarak pençelerini omuzlarıma koydu ve dost canlısı bir köpek gibi yüzümü yaladı. Gerçek durumu anlamam için arkama bakmamı istedi. Dönüp baktığımda, kafeslerin içinde yaşayanların hayvanlar değil insanlar olduğunu fark ettim. Aslanın bulunduğu yer bir doğa, özgürlük ve sınırsız ufuklar mekânıydı. Aslan bana o gür sesiyle, “Görüyorsun, insanlar yalnızca kafesler içinde yaşamayı seçen hayvanlar” dedi.

Anlayışımıza bağlı olarak şu veya bu şekilde rüyalar bizi aslanın mekânına, özgürlüğün mekânına götürür. Bu “özgürlük filmle-ri” bireysel olarak bizim için nelerin mümkün olduğu bilgisini vermenin yanı sıra kitleleri özgürleştirmemize de yardımcı olabilir.

Harriet Tubman’ın hikâyesi bunun çok dikkat çekici örneklerinden biridir. Maryland’da yaşayan genç bir köle kızı olarak, kızgın bir çiftlik kâhyasının fırlattığı bir kiloluk kurşun ağırlık alnına çarptığında canı çok kötü yanmıştı. Ama görünüşe göre bu korkunç kaza onun “üçüncü gözünün” açılmasına yardım etmişti. Rüyalarında kendini çiftliklerin ve ırmakların üzerinde uçarken görüyordu. Rüyadaki yardımcıları özgürlüğü için firar etmesi konusunda cesaret verdi ve Harriet rüyalarında havadan gördüklerini firar haritası olarak kullanmayı başardı. Daha sonra yine rüyalarının sağladığı ilhamla, diğerlerinin de özgürlüğe kaçmasına yardımcı olmak için Güney’e geri döndü. Rüyaları ona kullanabileceği yollar, nehir geçitleri ve evler konusunda gerekli tüm rehberliği sağladı. Ünlü Yeraltı Demiryolu’nun* en tanınan konduktörü olarak üç yüzden fazla kölenin özgürlüğe kavuşmasını sağlarken bir tanesini bile yakalatmayacaktı çünkü gördüğü “özgürlük filmlerine” güvenmişti.

* Yeraltı Demiryolu: On dokuzuncu yüzyılda zenci kölelerin özgür eyaletlere ve Kanada’ya kaçmada kullandığı gayri resmi yollar ve güvenli evler ağı.

Değişim modellerinin ve siyasi özgürlük ihtiyaçlarının Fransız yorumcusu Alexis de Tocqueville *Amerika'da Demokrasi* adlı eserinde şu gözlemde bulunuyordu: “İnsan ilişkilerinin yönetimini tutkular belirlemeye başladığında, artık dikkat edilmesi gereken şey deneyimli ve sağduyulu adamların ne düşündüğü değil, rüyacıların neyi hayal etmekte olduğudur.” “Rüyacıların hayallerinin” anlaşılması için de yeni olaylara yol açacak hareketlerin ve toplulukların kolektif zihninde neyin gelişmekte olduğunun incelenmesi gerekir. Liderlerin, dünyayı değiştirecek potansiyeli olan kişilerin vizyonunu bilmemiz gerekir. İnsanlık için kendi rüyalarımız ve hayal gücümüzle çalışmak isteriz.

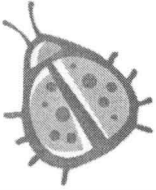

2. KISIM

SADECE BİR TESADÜF

*Somut duyularımıza temas eden her şey
Sembolik hence, güçlü bir alfabe
Çocuk akıllar için
Belki bu alçaklardaki dünyada
Parlak gerçekliğe sırtımız dönük
Yaralanmamış çocuk bilişimizle
Anlamı gölgeden öğrenebiliriz diye.*

-SAMUEL TAYLOR COLERIDGE
“THE DESTINY OF NATIONS” (ULUSLARIN KADERİ)
ADLI ŞİİRİNDEN

5. BÖLÜM

ZİHİN İLE MADDENİN BULUŞTUĞU YER

“**T**esadüfe bak!” dediğiniz durumları hatırlayın.

Birini düşünüyorsunuz ve o kişi bir dakika sonra sizi arıyor.

Rüyanızda bir ayı görüyorsunuz ve arabanızla geçtiğiniz bir kasaba yolunda önünüze siyah bir ayı çıkıyor.

Hayatınızın içinde bulunduğunuz zorlu bir dönemini nasıl atlatacağınızı düşündüğünüz bir sırada arabanızın camından dışarı bakınca bir kilisenin önündeki tabelada “CESARET, SEVGİ TARAFAINDAN FETHEDİLMİŞ KORKUDUR” yazısını okuyorsunuz ve bunun sizin için olduğunu *biliyorsunuz*.

Güzel pembe bir giysi giydiğiniz bir zamanı özlemle anıyorsunuz ve girdiğiniz bir butikte tanıtım amacıyla bir aynaya rujla yazılmış FANTAZİ KIZLAR PEMBE RÜYALAR GÖRÜR cümlesini okuyorsunuz.

Benim kişisel rüya sözlüğüme göre tesadüf, iç ve dış deneyimlerin anlamlı bir kesişmesidir. Anlam duygusu gözlemciden kaynaklanır. Bu anlam *nefes kesici* derecede güçlü olabilir.

Tesadüf son derece komik de olabilir. Çıktığı kadına söyleyecek bir şeyler bulmaya çalışan bir adam önündeki kırmızı spor arabanın tamponunda şu yazıyı gördü: “Senin bedeninin bir mabet. Benimki ise macera temalı bir park.”

Tesadüf, doğaüstü bir durumla karşılaşma anında olduğu gibi, çok büyük bir şaşkınlık meydana getirebilir. Bir keresinde çok temiz tutulmuş bir park alanındaydım (yerlerde hiç çöp yoktu) ve cep telefonuyla yapmakta olduğum görüşmede Mesih enerjisinin Orta Çağlar'da nasıl geyikle özdeşleştirildiğinden bahsediyordum. (Evet, eğer o anda kafamda o varsa, cep telefonunda böyle sohbetler de yapıyorum.) Bir ara yere baktığımda hemen ayaklarımın yanında, sanırım bardakaltlığı olan yuvarlak bir karton parçası gördüm. Kartonda büyük boynuzları arasında kalvari haçı bulunan bir geyik resmi vardı. Bu yuvarlak kartonu kimin ürettiğini hâlâ öğrenebilmiş değilim (muhtemelen dini bir dernek) ama görünür dünyanın perdesinin ötesinden bana bir şeyin ulaşmasının o emin duygusunu yaşadım.

Sanırım bu şöyle bir şey: Rüya gördüğümüz zaman olağan gerçeklik perdesinin ötesine geçiyoruz. Olağan gerçeklikten ayrılıyoruz. Üç boyutlu gerçekliğin kuralları dışında, geniş bir Şimdi'de faaliyet gösteriyoruz. Paralel ve farklı dünyalara giriyoruz. Bunun aksine, tesadüf sahneye çıktığında, derin evrenin (bilim insanların deyişiyle çok boyutlu evren) güçleri olağan dünyanın perdesini aşıp bizi *her şeyin* daha fazlasına uyandırıyor.

BİR ARAYA GELEN ŞEYLER

Büyük psikolog Carl Jung tesadüflerle yaşıyordu. Tesadüfleri incelediğinde gerçekliğin herhangi bir seviyesinde zihin ile madde arasında hiçbir ayrımın olmadığını ortaya koyan derin bir kavrayış elde etti. Bu bulgu en iyi fizikçilerimiz tarafından doğrulanıyor. Carl Jung gündelik hayatımızdaki çeşitli olayların ve dünyamızdaki kalıpların *anlam* yoluyla birbirlerine bağlı olduğunu, anlamlı tesadüflerin bize olayların gizli düzeni hakkında yol gösterebileceğini öğretti.

Jung, tesadüflerin yalnızca tesadüf olarak değerlendirilip, bir refleks gibi görmezden gelinmesinden o kadar rahatsız oluyordu ki, bize hem bu fenomeni hem de fenomenin temel özelliklerini tanımlayan yeni bir sözlük kazandırmak için adeta kahramanca

bir emek harcadı. *Eşzamanlılık* (synchronicity) terimini o yarattı ve bu terimi “nedensiz birleştirici bir ilke” olarak tanımladı. Günlük dilde pek kullanılmayan bu terimler Jungçu çevrelerle sınırlı kalmayıp çok geniş bir kullanım alanı buldu.

Ancak bu terimler yeterince tatmin edici değildi; Jung “Eşzamanlılık” hakkındaki ünlü makalesinin ilk taslakları üzerinde çalışırken bir yandan Pauli ile de yazışlıyordu. Pauli ünlü psikologa terimlerinin zayıflığının sebeplerini keskin bir dille ifade etmişti.

Kavram, kökeni itibariyle eş zamanda, yani aynı zamanda meydana gelen olayları ifade ediyor. Ama en ilginç bağlantılar veya tesadüf dizileri mutlaka aynı anda meydana gelmiyor. Bunlar genellikle zamanın ilerleyişi sırasında gerçekleşen iç ve dış olay kalıplarıdır. Günler, haftalar ve hatta yıllara yayılan bir bağlantının mevcut olduğu bir dalga etkisi fark edebiliriz.

Jung’un kendisi bir süre sonra uyanık hayatta meydana gelen bir olayla ilişkili önceden görülmüş bir rüyayı “eşzamanlılığın” en önemli örneklerinden biri olarak göstermiştir ama açıkça görüldüğü gibi, bu, aynı zamanda meydana gelen durumlarla ilgili bir örnek değildir. Pauli eşzamanlılık kavramına bir alternatif olarak “izomorfî” önerdi. Rüyasında bir matematikçi ona “izomorfik katedraller inşa etmemiz gerekiyor” demişti. Bu anlamda izomorfî, farklı nesne ve olaylarda tekrarlanan benzer şekil veya yapılar bütünü ifade ediyordu. Buradaki vurgu, zamansal yakınlıktan ziyade şekilsel benzerlikti. Bu çekici bir fikir ama *izomorfînin* günlük bir kavram haline gelecek kadar akılda kalıcı olduğunu sanmıyorum.

Çoğu şair ve mistikler gibi Pauli de “benzeşme, tekabül etme” anlamındaki *correspondence* kelimesini seviyordu. Ünlü hermetik özlü sözünde dendiği gibi, “Yukarıda nasılsa, aşağıda da öyledir.” Buna göre her şey yukarıdaki (veya aşağıdaki) her şeyle benzeşiyor. Etrafımızdaki dünyada her şey aynı zamanda birbiriyle de benzeşimler gösteriyor.

Şahsen ben tesadüf (*coincidence*) kelimesinden vazgeçmeye gerek görmüyorum çünkü bu kelimeye haksızlık etmeyi alışkanlık haline getirdik ve bu alışkanlık değiştirilebilir.

Tesadüf kelimesinin Latince köküne baktığımızda iki veya daha fazla olayın “birlikte meydana gelişinin” ifade edildiğini görü-

yoruz. Bu, ilgili veya bağlantılı olayların tam olarak aynı zamanda meydana geldiğini değil, birbiriyle ilişkili olduğunu ifade ediyor. Bir avuç oyun çubuğunu yere bıraktığınızda olan şeyi düşünün. Zihin gözünüzde bu hareketi yavaşlatın ve çubukların yere çok yavaş, uzun bir süreçte düştüğünü hayal edin. Şimdi havadan bu çubukların büyük zaman aralıklarıyla düşüşünü gözleyen ve bunların nereden geldiğini bilmeyen küçük bir varlık düşünün. Gözlemci bu cisimlerden iki veya daha fazlasının aynı zamanda geldiğini gördüğünde hayretler içinde kalıyor ve “Ne tesadüf!” diyor. Büyük bir mesafe kat ettikten sonra az önce gördüklerine benzeyen cisimler gördüğünde şaşkınlığı daha da derinleşiyor. Benzer nesneler farklı zaman aralıklarında ortaya çıktıkça şaşıyor. Onun bakış açısıyla her bir çubuğun düşüşü birbirinden bağımsız bir olay. Varlık peş peşe düşen bu çubuklar arasında herhangi bir bağlantı göremiyor. Oyunu oynayan kişinin (görünmez bir devin) bildiğini bilmiyor: Minik gözlemci tarafından deneyimlendiği şekliyle mekân ve zamanda farklı noktalarda meydana gelen olaylar, başka bir düzlemdeki tek bir hareketin sonuçları.

Bunu kavradığınızda, zaman hakkında çok büyük bir sırtı kavramanın eşiğindesiniz demektir. Bu konuya daha sonra döneceğiz.

Tesadüf kelimesini seviyorum çünkü gizli bir elin eylemi sonucunda bir şeylerin “birlikte meydana gelmesi” kavramını seviyorum. Tesadüfler bir radar cihazı gibidir. Evrenin gizli el sıkışmalarıdır. Olağanüstü rehberlik ve yönlendirme kaynaklarıdır.

Bunun meydana geliş yollarına bakacağız.

Tesadüflerin önemli olduğu fikrinin, psikiyatri çevrelerindeki bazıları için rahatsız edici olduğu gerçeğini ele alalım. Jung’un Yunanca kökenli terimlerle oluşturduğu kelimeyi benimsemekte kararlı olan Klaus Conrad isimli İsveçli bir psikiyatrist, sıra dışı anlamlılığa sahip spesifik bir deneyim eşliğinde, özel olarak amaçlanmamış bağlantılar görme durumunu tanımlamak için *apofeni* (apophenia) kelimesini yarattı.

Conrad’ın Yunancası Jung’ununki kadar iyi değildi. Onun aradığı kelime “zihinden uzak” anlamına gelen *apofreni* (apophrenia) idi. Fakat Yunanca kökteki “r” harfini (*phren*) çıkarınca oluşturduğu ke-

lime anlamsız bir şeyi kategorize etmek gibi bir anlama gelmiş oldu ve dolayısıyla bu terimin kendisi de anlamsızdır. Bir rock şarkısının adında ve William Gibson'un *Pattern Recognition* (Kalıp Tanıma) isimli romanında değinilen ve Conrad'ın yanlış bir terimle tanımlamaya çalıştığı durum, dürtüsel kalıp tanımlamayla paranoit fantaziler meydana getiren bir bozuklukla ilgilidir.

Bir duvardaki çatlaklarda anlam ve ilham bulan insanlar vardır, bir de kendisi çatlak olan insanlar vardır. Bunlar arasındaki fark, Leonardo da Vinci (çiraklarını duvarlardaki çatlakları incelemeye sevk etmiştir) ile *Komplo Teorisi*'nde Mel Gibson'un canlandırdığı kaçık tiplere arasındaki kadar uç olabilir. Tesadüflere göre yol aldığımızda fazla uğraşmadan yaratıcı akışa ulaşırız. Kuruntularımızı etrafımızdaki dünyaya büyüterek yansıttığımızda ise kendimizi bir blokaj ve sıkıntı içine sokarız. Doğru yolda olup olmadığımızı anlamamızı sağlayan şey, yaratıcı akışın serbest ya da kısıtlanmış olmasıdır. Akışın serbest bırakılmasının akışta bir yeniden yönelme gerektirebileceğini de göz önünde bulundurmak gerekir.

ÇOK BOYUTLU EVRENDE NEDEN-SONUÇ İLİŞKİLERİ

Jung olaylar arasındaki anlamlı tesadüf bağlantılarını “nedensiz” (*acausal*) bir fenomen olarak tanımlamıştı. Bu da başka bir sorun yaratıyor. Tesadüfün oyunlarında “Çaydanlıktaki su kaynadı çünkü ateşin üzerine koyduk” derken cümlesinde olduğu gibi bir neden-sonuç ilişkisi gözlemlemediğimiz kesin. Tesadüfün özelliklerinden biri de görünür bir sebebi olmaması.

Fakat bu durum tesadüfün hiçbir nedeninin olmadığı anlamına gelmez. Uçaklarla ilgili deneyimlerimde, görünür dünyanın perdesi ardındaki gizli bir elin, güçlü bir niyetin veya oyunu seven bir enerjinin varlığını hissettiren tesadüf örneklerini görmüştük.

Kaydedilmiş tarihin büyük bölümündeki çoğu kültürlerde “tesadüflerin ardında gerçekten gizli bir elin çalıştığı” inancı görülebilir. Bu kültürler olağandışı veya beklenmedik olaylar ve doğal

fenomenler yoluyla tanrıların, meleklerin ya da doğadaki veya başka boyutlardaki canlı güçlerin insanlara mesajlar gönderdiğine veya dünyamıza etkin bir şekilde müdahale ettiğine inanmıştır. “İlkel” bir fikir diyerek buna omuz silkmeyelim. Bu fikir son derece pratik bir şekilde işe yaramıştır ve yaramaya devam ediyor.

Anlamlı tesadüflere neden olan güçler hayli fiziksel olabilir. Bunları kaçırıyoruz çünkü bu güçlerin çalışmalarını olağan duyularımızla ve her zamanki varsayımlarımızla gözlemleyemeyiz. Bu güçler kendimizin ve bizimle bağı olanların düşünce ve hislerini de kapsar. Jung’un “arketipler” dediği güçleri de kapsayabilir ama burada Jung’un şu önemli düşüncesini de göz önünde bulundurmamız gerek; arketipler birer yapı değil, “psişik enerjinin sürekli akımları” ve “eyleme hazırlık sistemleridir” ve psişik oldukları kadar fiziksellerdir de. Tesadüfün eylemleri süresince bizimle oynayan fiziksel güçler arasında paralel evrenlerdeki paralel benliklerimiz de bulunabilir ve bu benliklerimiz, kuantum fiziğinde herhangi belirli bir sonuç için olasılıklar dengesini sürekli olarak değiştiren “interferans” kalıpları (aynı veya birbirine çok yakın frekanslardaki iki dalganın birleşimi ile yeni bir dalga oluşması) yoluyla sürekli ve karmaşık ağlar üzerinden dünyamızla etkileşiyor.

Kuantum fiziği bize evrenin dinamik bir bağlantılar ağı olduğunu gösteriyor. Atomaltı parçacıklar bağımsız birer “şey” değildir; yalnızca diğer her şeyle olan bağlantıları yoluyla anlamları ve kimlikleri vardır. Bu bağlantılar fiziksel yakınlık veya etki-tepkiye dayalı değildir. Bir kez birbiriyle temas kuran parçacıklar tüm mekân ve zaman boyunca birbirleriyle bağlantılı kalır.

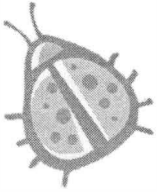
Kuantum fiziği ayrıca, fiziksel gerçekliğin temeline indiğimizde zihin ile madde arasında ayrım olmadığını da doğruluyor. Gözlemlenene kadar atomaltı parçacıklar tüm olası hallerde bulunabilirler ama gözlem anında olasılıklar çorbasından belirli bir şey ortaya çıkar.

Kuantum seviyelerinde iç ve dış, subjektif ve objektif birbirine geçmiştir, birlikte hareket etmektedir ve şüphesiz evrendeki diğer her şey de öyledir. Her şeyin o veya bu derecede diğer her şeyle rezonans halinde olduğu bir enerji alanında yaşıyoruz. Üzerinde yaşadığımız dünya düşüncelerimizi ve hislerimizi yansıtıyor ve bunun tersi de doğru.

Gerçekliğin gizli düzeninde zihin ile madde arasında ayrım yoktur. Her günkü hayatımızda deneyimlediğimiz i  ile dış ve subjektif ile objektif arasındaki ayrım, derin gerçeklikte bilinmeyen bir şeydir.

Richard Wilhelm'in Çinli yağmur yağdırıcısı ile ilgili hikâyesi, insan zihni ile dış dünyanın bir bütün oluşturduğu bir dünya görüşünün özünü içeriyor. Bir köyde haftalardır yağmur yağmamıştı.  zg n köylüler bir yağmur yağdırıcısı  ağırttılar. Yaşlı adam geldiğinde kendisi için hazırlanmış eve kapandı ve yağmur gelene kadar hiçbir ritüel yapmadı. Yağmuru getirmeyi nasıl başardığı sorulduğunda ise köye vardığı zaman kendinde bir uyumsuzluk hissettiğini ve kendini toparlamak için eve kapandığını söyledi. Kendi dengesini tekrar sağladığında, yağmur da kendi doğal sürecine uygun olarak gelmişti.

Olana giderek daha fazla uyandığımızda birer tesadüf mıkna-tısı haline gelebiliriz; kendimize giderek daha fazla ilginç ve beklenmedik karşılaşmalar ve olaylar çeken "garip cezbediciler." Hem Jung'u hem de Pauli'yi iyi tanıyan dahi analizci ve klasist Marie-Louise von Franz buna şu şekilde göndermede bulunmuştur: "Bilincimiz ne kadar büyür ve gelişirse, bilinçdışının ruhunun çeşitli yönlerini o kadar çok kavrarız, bunları kendi subjektif alanımıza çekeriz ve artık bunlara kendi psişik faaliyetimiz veya ruhumuz deriz."

6. BÖLÜM

TESADÜFÜN DOKUZ KURALI

Tesadüf çılgınca olabilir ama asla gerçekten rasgele değildir. Tesadüfün oyunu belirli kurallar izler ve bu kuralları öğrenerek hayat oyununda deneyimlediğimiz zorluğu büyük ölçüde gideririz. Bu bölümde tesadüfün en önemli kurallarından dokuzunu inceleyeceğiz.

1. Birlikte meydana gelmeyi seven şeyler vardır.
2. Düşünceler eylemdir ve sonuç üretir.
3. Eylemde olduğumuzda tesadüfler çoğalır.
4. Hayat kafiyeler yaratır.
5. Dünya bir semboller ormanıdır.
6. Her engel ve aksilik bir fırsat yaratır.
7. Yolumuzu bulabilmek için kaybolmamız gerekebilir.
8. Gizli eli arayın.
9. Ruhun tutkuları mucizeler yaratır.

1. BİRLİKTE MEYDANA GELMEYİ SEVEN ŞEYLER VARDIR

Jung'un eşzamanlılık teorisi hatalı olabilir ama onun *pratikteki* hayatı, tesadüfün yardımıyla yönümüzü nasıl belirleyeceğimizi, iç ve dış deneyim ağımızın "mutlak bilgiye" yol açmasını nasıl sağlayacağımızı gösteren bir modeldir.

Jung'un göl kenarında bahçeli küçük bir odası vardı ve son döneminde orada danışanlarını ve meslektaşlarını ağırlardı. Orada kendisinin algı alanı içinde meydana gelen vızıldama, su şapırtıları ve uğultu gibi doğal fenomenleri (böceklerin uçuşu, bir geminin geçişi ve rüzgârdaki değişimler), ziyaretçisiyle olan etkileşiminde neler olduğuna dair bir yorum olarak kabul ederdi.

Jung'un beklenmedik bir olaya güvenme ve onu hemen bir eylem için rehberlik olarak kabul etme istekliliği, Henry Fierz ile olan buluşmasında kendini gösteriyor. Fierz'in onu ziyaret etme sebebi, yakınlarda ölen bir bilim adamının yazdığı bir kitabın yayınlanmasına yardımcı olması için Jung'u ikna etmektir. Ancak Jung'un bu kitapla ilgili tereddütleri vardı ve yayınlanmasına itiraz etti. Giderrek gerginleşen sohbetin bir anında Jung saatini kontrol etti. Görünüşe göre ziyaretçisine ayırabileceği sürenin sonuna geldiğini söylemeye hazırlanıyordu. Saate baktığında kaşlarını çatı.

"Kaçta gelmiştin?" diye sordu ziyaretçisine.

"Anlaştığımız gibi saat beşte."

Jung'un kaşları iyice çatıldı. Saatinin yeni tamir edildiğini ve aslında kusursuz işliyor olması gerektiğini söyledi. Ama saati 5:05'i gösteriyordu ve Fierz kesinlikle çok daha uzun bir süredir onunla birlikteydi.

"Senin saatin kaç?"

"Beşi otuz beş geçiyor."

"Senin saatin doğru, benimkisi ise yanlış olduğu için" dedi Jung, "önerini yeniden düşünmem gerekiyor."

Ve fikrini değiştirerek kitabın yayınlanmasını destekledi.

Eğer birlikte olmayı seven şeyler olduğunu kabul edersek ve bu kalıpların kendilerini göstermelerine izin verirse, günlük faaliyetlerimiz çok daha iyi geçecektir.

Bak Tuvaletten Ne Gidiyor?

1987'deki borsa çöküşünden hemen önce bir uçağın tuvaletinde, içinde kredi kartım ve o zaman sahip olduğum bir çek defterinin bulunduğu küçük bir cüzdanı düşürdüm ama tuvaletin içinde kaybolup gitmeden hemen önce yakalamayı başardım.

Eğer bu bir rüya olsaydı günlüğüme şöyle bir sonuç çıkarımı yazmış olabilirdim: "Eğer çok dikkatli olmazsan borsadaki yatırımların tuvaleti boylayacak." Ne yazık ki 1987'de uyanık hayat-taki olayların tıpkı rüya sembolleri gibi bize bir şeyler anlattığının henüz tam olarak bilincinde değildim. Mesajı anlayamamıştım ve borsadaki risklerimi azaltmaya yönelik olarak gerekli adımları atmayı ihmal ettiğim için sonuçta kazancımın büyük bir bölümü gerçekten sifonlandı.

Üç Uçan Kaz

Bundan yaklaşık yirmi yıl sonra, daha az parayla ama biraz daha fazla akılla, New York'un kuzeyinde Schoharie Vadisi'ndeki Iroquois Kızılderili Müzesi'ndeydim. *Dreamways of the Iroquois* (Iroquois'ların Rüya Gelenekleri) adlı kitabım üzerine özel bir konuşma yapıyordum ve kalabalık izleyici kitlesi arasında Beyazların yanı sıra çok sayıda Kızılderili de bulunmasından memnundum.

Daha sonra kitaplarını imzalatmak isteyen insanlar uzun bir kuyruk oluşturdu.

Orta yaşlarda, hoş bir kadın harekete geçerek yaşlı insanlar için sandalyeler buldu ve kuyrukta bekleyiş sırasında neşelerini korumalarını sağladı.

Yoğunluk geçtiğinde oturup benimle bir şey konuşup konuşamayacağını sordu. Elbette konuşabilirdik. Mütevazı bir ağırbaşlılıkla kendini tanıttı. "Ben Freida Jacques. Yirmi yedi yıldır Onondaga halkının Kaplumbağa Klanı'nın Annesi olarak hizmet ediyorum."

Onun varlığından onur ve gurur duymuştum.

Şöyle dedi: "Geceleri çok rüya görmüyorum veya hatırlamıyorum. Benim rüyalarım şöyle; örneğin batıya gitme ile ilgili bir tek-

lifi kabul etmemin uygun olup olmadığını bilmeye ihtiyacım var ve kafamı kaldırıp yukarı baktığımda önlerinde bir şahin bulunan, ok ucu şeklinde dizilmiş üç kazın batı yönünde uçtuğunu görüyorum. Batıya doğru giden o üç kaz bana batıya gitmemi söylüyordu.”

Onun arkasında bekleyen bir adam kendini tutamadı. Kartvizitini masaya koyup ortaya doğru itti. Şirketinin adı *Three Geese in Flight* (Üç Uçan Kaz)’dı ve hem Keltçe hem de Iroquois dilindeki kitaplar konusunda uzmandı.

“Bu çok ilginç” dedim. “Mohawk dilinde rüyalar görmeye ve Aborjinleri araştırmaya başladığımdan beri sert mizaçlı İskoç atalarımdan bazıları rüyalarımın girmeye başladı. ‘Buraya bak evlat. Biz de bir şeyler biliyoruz. Bizimle konuşmayı unutma’ gibi bir şeyler söylüyorlardı. Bazen İskoç Galcesi’yle bir şeyler söylüyorlar. Bu konuda ne yapmam gerektiğini bilmiyorum. Mohawk dili konusunda ne yapacağımı bilmezken şimdi iş daha da karıştı.”

Sonra kitap satıcısının arkasında bekleyen uzun, zayıf, yaşlıca bir adam yanıma yaklaşıp elini uzattı.

“Ben emekli bir İngilizce profesörüyüm” dedi. “Hayatımın kalanını İskoç Galcesi’nin kapsamlı bir gramerini hazırlamaya adanmışım.” Bana kartını verdi. “Eğer rüyalarındaki o Galce kelimelerin tercümesine ihtiyaç duyarsan, aradığın adam benim evlat.”

2. DÜŞÜNCELER EYLEMDİR VE SONUÇ ÜRETİR

New York’ta tarihi öneme sahip bir mekânın sorumlularından biri olarak Bonnie’nin son günüydü. Sevdığı bir işte yirmi yıldan uzun bir süre çalıştıktan sonra emeklilik travmatik bir durumdu çünkü bu aynı zamanda onun tüm o yıllar boyunca görevi gereği kaldığı evden de ayrılacak olması demekti. Son şeylerini de topladıktan sonra bir meslektaşı Bonnie’ye şunu sordu: “Bunca yıldan sonra buradan tek bir hatıra alacak olsaydın bu ne olurdu?”

Bonnie hiç düşünmeden, “Ah, isteyeceğim tek şeyi biliyorum. Ama onu alamam” dedi.

“Peki nedir?”

“Belki on beş yıl önceydi, New Hampshire’den buraya bir ressam gelmişti ve renklerin parlak ve harika görüldüğü bir sırada ön bahçemin bir resmini yapmıştı. O tablo için ona yalvarmıştım, istediği parayı ödeyecektim ama resmi vermemeye kararlıydı. En iyi çalışmalarını asla satmadığını söyledi.”

Bonnie verandada bu hikâyeyi anlatırken, arabasını parka bırakan bir kadın elinde bir paketle yanlarına geldi.

“Beni hatırlamadın değil mi?” diye sordu kadın Bonnie’ye.

“Maalesef.”

“Adım Marilyn. Buraya on beş yıl önce gelmiştim ve bahçenin resmini yapmıştım. Tabloyu çok istemene rağmen onu sana satmamıştım. Ama bu sabah dörtte, buraya gelip onu sana vermem gerektiğini bilerek uyandım.”

Elindeki paketi ona verdi. Bonnie paketin kâğıt ambalajını yırtıp açtı ve az önce anlattığı tabloyu karşısında gördü.

Kanıt elinde olmasına rağmen o New Englandlı ressamın şafaktan önce yola çıkıp arabasıyla iki eyalet kat ettikten sonra, Bonnie görev yerinden sonsuza dek ayrılmak üzereyken yetişip o resmi kendisine vermiş olabileceğine inanmakta zorlanıyordu. Ressam artık New Hampshire’da yaşamadığını, Bonnie’nin görev yerine iki saat mesafedeki bir yere taşınmış olduğunu söylediğinde durumun inanılabilirliği biraz daha artmıştı.

Yine de bu son derece hayret verici bir olaydır. Bu nasıl açıklanabilir?

Bunun, yaptığımızın farkında olmadan, düşüncelerimiz ve duygularımız yoluyla başkalarına ulaşmanın bir örneği olduğunu düşünüyorum. Mark Twain bu tür fenomenleri şevkle inceleyen biriydi. Bu alandaki şahsi deneylerini ve yaşadıklarını “Zihinsel Telgraf” adlı çok ilginç bir makalede bir araya getirmişti. Dalga geçilmesinden veya şüpheyile yaklaşılmamasından çekindiği için makaleyi yayınlamadan önce on üç yıl bekledi. Halkın ilgisi ve bilimsel araştırmalar (özellikle İngiltere’de psişik araştırmalara yönelik olarak kurulan derneğin faaliyetleri) onun bulgularıyla yakınlık göstermeye başladığında, *Harper’s Magazine* dergisinde makalesiyle ortaya çıktı.

Ruh ile fiziğin tesadüfler üreten oyununa dair en sevdiği örneklerden biri “zihinsel mektuplar”dı. Bildiğiniz türde bir şey; belki

aylardır görüşmediğiniz birine mektup yazıyorsunuz ve aynı gün veya çok kısa bir süre sonra o kişiden mektup veya telefon geliyor.

Twain birine mektup yazdığı anda o kişinin aynı süreçte kendi mektubunu yollamış veya yollamak üzere olduğunu defalarca yaşamıştı. Bunun hemen her zaman, benzer dalga boylarına kilitlenen zihinler arasındaki uzaktan iletişimin bir sonucu olduğuna inanıyordu. Bu konudaki en muhteşem örneği *Great Bonanza* (Büyük Maden Hazinesi) kitabıdır.

Twain bir öğleden sonra Nevada'daki gümüş madeni hakkında muhteşem bir kitap yazılabileceği fikrinin ilhamıyla doldu. Çalıştığı eski gazeteden meslektaşı Bay Wright'ın bu iş için en uygun kişi olduğunu hissetti ama fikir onu öylesine etkisi altına almıştı ki arkadaşları için hemen taslak olarak bir özet ve örnek bölümler hazırladı. Postadan bir paket geldiği sırada tüm bu yazdıklarını postayla arkadaşına göndermeye hazırlanıyordu. Twain gelen paketi açmadan önce yanındaki kişilere bir "kehanette" bulunacağını bildirdi. Paketin eski arkadaşı Wright'tan bir mektup ve *Great Bonanza* hakkındaki bir kitabın taslaklarını içerdiğini söyledi. Gerçekten de öyleydi.

Bu olay Twain'i yalnızca zihinsel telgrafın gerçek olduğuna değil, aynı zamanda bir kitabın tam içeriğini yaklaşık beş bin kilometre öteye transfer edecek kadar güçlü olabileceğine de ikna etti. Neyse ki Twain ve Wright iyi arkadaşlıklar ve Twain "*Great Bonanza*" kitabının Wright tarafından yazılması gerektiğine karar vermişti; yoksa Wright'tan Twain'e gerçekleşen zihinsel transfer iki ayrı kitap ve edebi hırsızlık suçlamalarına neden olabilirdi.

Zihinler arasında bir iletişim meydana geliyor ve bu iletişim, fikirlerin ve mesajların karşılıklı olarak aktarılabilmesini sağlıyor. Twain, bu zihinsel işlevin meydana gelmesini beklemenin yanı sıra bunu *bilinçli* olarak uygulamamızın mümkün olup olmadığını tespit etmeye çok istekliydi.

Twain'in arşivindeki örnek bir olay, büyük bir Avrupa turuna çıkmış olan ve yazdığı onca mektuba rağmen aylardır cevap alamadığı San Francisco'daki oğlunun durumu konusunda endişe duyan bir Amerikalıyla ilgiliydi. Twain adama telgraf göndermesini söyledi. Bu en basit biçimde, bildiğimiz telgraf olarak anlaşılabilir. Ama bu önerinin bu kadar basit olmayan bir anlamı daha vardı.

Twain endişeli babaya telgrafı nereye gönderdiğinin bir önemi olmadığını söyledi: “İstersen Pekin’e yolla.” Tek önemli olan bir telgraf çekerek evrene bir sinyal göndermesiydi. Twain, eğer bunu yaparsa oğlundan hemen haber alacağına adamı ikna etti.

Baba telgrafı gönderdi ve ertesi gün oğlundan bir mektup aldı. Oğlu mektupta aylar önce San Francisco’dan çok yavaş ilerleyen bir gemiyle ayrılmış olduğunu ve ilk fırsatta bu mektubu yazdığını söylüyordu. Mektubun yazılmasına neden olan şey telgraf değildi çünkü mektup çok daha önce yazılmıştı ama iki iletişim aracı, Twain’in söz verdiği gibi, bir şekilde rastlaşmıştı.

Twain bu konuda “batıl inanç” olarak tanımlamaktan hiç çekinmediği şeyi geliştirmişti. Eğer birinden haber almak isterse o kişiye bir mektup yazar, sonra da mektubu yırtardı. İddiasına göre şaşmaz bir şekilde bir süre sonra o kişiden mektup alırdı. Eğer bu bir “batıl inanç” ise, ilerici bir batıl inançtı.

İşte zihinsel telgrafın gücü hakkında bir defasında benim başımdan geçen bir hikâye:

Yine uçak değiştiriyordum ve iş dünyasından insanlara yönelik seminerler vermeye başlamış olduğum için üzerimde buna uygun bir kıyafet vardı.

Geniş bir bekleme salonunda kenardaki bir koltuğa oturdum. Biraz sonra uzaktaki koltuklardan birinden ayağa fırlayan bir kadın parlak zeminde çok ses çıkaran topuklar üzerinde bana doğru koştu.

“Robert?”

“Evet?”

“Robert Moss?”

“Hı, hı.”

“Siz olduğunuzu biliyordum ama emin olmadım çünkü sizi hiç takım elbise içinde görmemiştim. On iki yıl önce sizinle bir seminere gitmişim ve o deneyim benim hayatımı değiştirdi. Bu sabah Albuquerque’de arabamla havaalanına gidiyordum ve kız kardeşime dedim ki ‘Emekliliğim yaklaşıyor ve hayatımın bu aşamasının nasıl olacağını anlamam için görüşmeyi en çok isteyebileceğim tek bir kişi var, o da Robert Moss.’ ”

Suzanne adlı bu kadınla birlikte oturabilmek için koltuk değişikliği yaptık. Suzanne’a hayatının bir sonraki aşaması için nasıl

bir vizyon geliştirebileceği ve bunu uygulayabilmek için gerekli kaynakları ve fırsatları nasıl oluşturabileceği konusunda bazı fikirler verdim. Böylece çok istediği bir şeye ulaşmış oldu ama bunun meydana geliş şekli, aşına olduğumuz neden-sonuç süreciyle değil, sahnelerin arkasında çalışan faktörler aracılığıyla oldu.

Zihin Maddeyi Hareket Ettiriyor

Zihin yalnızca diğer zihinlere ulaşmakla kalmıyor, aynı zamanda maddeyi harekete geçiriyor. “Zihin maddeyi hareket ettirir” deyişi, iki bin yıldan uzun bir zaman önce Virgil tarafından *Aeneid* adlı eserinde ifade edilmişti. Hollanda’daki Eindhoven Teknoloji niversitesi mühendisleri bu deyişin orijinal Latince halini (*mens agitat molem*) kurumlarının sloganı haline getirmiştir. Mühendisler pratik insanlardır ve bu sözün doğru olduğunu biliyorlar.

Tesadüfler, zihnin maddeyi hareket ettirmesini tanımlayan diğer bir terim olan psikokinezinin bir neticesi olabilir. Bu niyetlenilmiş veya niyetlenilmemiş bir şekilde olabilir. Örneğin Wolfgang Pauli’nin laboratuvar ekipmanlarını patlatmaya ve Pauli Etkisi olarak bilinir hale gelen diğer bazı bozulmalara bilinçli olarak niyet etmiş olmadığından eminim. Fakat bu konudaki kötü şöhretinden o kadar hoşlanıyordu ki, hayatının son döneminde en azından yarı bilinçli olarak bazı oyunlar oynadığından şüphe- lenilebilir. Hatta Niels Bohr’un Kopenhag’daki fizik enstitüsünün kuruluşunun onuncu yılı kutlamalarındaki bir galada, bir parodide ona Mefistofeles rolü verilmişti.

Bir Pauli hikâyesi daha: Diğer bir prestijli kurumun açılış gününde (Zürih’teki C. G. Jung Enstitüsü) devasa bir Çin vazosu tam Pauli odaya girerken hiçbir görünür neden olmaksızın masadan yere düştü. Vazo parçalandı ve içindeki su sel gibi etrafa saılınca insanlar kendilerini kenara attılar. Bu olaydan çok sonra Pauli bu olayın sembolizması üzerinde düşündü ve çeşitli olası bağlantılar kurdu: Çinlilerin I Ching araştırmalarına dair Jung’la tartıştığı şeyler, sel ile duygusal olarak iini boşaltma arasındaki rüyamsı ilişki ve “flood” (sel) kelimesi ile Pauli’nin araştırdığı bir simyacının adı olan Fludd kelimesinin okunuş benzerliği.

3. EYLEMDE OLDUĞUMUZDA TESADÜFLER ÇOĞALIR

İyi huylu tesadüf oyunlarının en hızlı meydana geldiği zamanlar değişim zamanları, ruhu allak bullak eden anlar ve güçlü duygularımızın uyandığı zamanlardır. (Âşık olduğumuzda, inancımız güçlendiğinde, yaratıcı yeni bir girişimde bulunduğumuzda ya da doğum veya ölüme yakın durumlarda.) İster fiziksel bir hareket olsun isterse de kalplerimizin ve ruhlarımızın hareketi, eylem halinde olduğumuzda tesadüfler artar.

Seri bir şekilde gerçekleşen tesadüfler, test ettiğimiz bir yolun güçlü bir doğrulamasını sunabilir veya daha önce farkında olmadığımız bir yolu açabilir. Tesadüfün yaratacağı etkiler geleneksel bilgeliliğe ve mantığa ters düşse de ve rasyonel bir açıklaması yapılamasa da, en derin sezgilerimizi izleme konusundaki kararlılığımızı güçlendirebilir. Tıpkı bir kardeşlik derneğinin üyeleri arasındaki özel el sıkışmalar gibi, bu sinyaller yalnız olmadığımızın, görünmez desteklerimizin olduğunun ve tüm dünya ters yöne gitse de doğru yolda olduğumuzun farkına varmamızı sağlar.

Sevgi ve tehlike, tesadüfün en büyük tetikleyicileridir. Louis Aragon bir şiirinde, “*Bu kadına ulaşmış olmam bir mucize*” der. “Baş döndürücü bir yolculuk.” Bu kadar güçlü olan bir tutku elbette çevre üzerinde değişimlere neden olacak bir güç alanı yaratır!

Bir başka şair, Hölderlin, “Tehlike ne kadar büyükse, kurtarıcı güç de o kadar büyüktür” diye yazar. Risk ve tehlike bazen öyle beklenmedik bir olaylar dizisini tetikler ki, görünmez bir gücün yaşamımıza müdahalede bulunduğundan şüphe etmeyiz.

Diğer taraftan, değişime direndiğimizde veya ego-merkezli bir gündemi izlemekte ısrar ettiğimizde, negatif eşzamanlılıklar veya karşıt akımlar çoğalır.

Bunu test etmenin en kolay yolu, benim uçaklardaki deneyimlerimde yaptığım gibi, hareket sürecinde tesadüfe bir randevu vermektir. Trende, otobüste, arabanızda veya uzun bir zamandır anlamlı tesadüfler için verimli bir mekân haline gelmiş olan bir markette yürürken tesadüflere dikkat edin.

Pazar Yeri Kehaneti

Yunanlılar pazaryerini dünyadan mesajlar almak için gidilebilecek iyi bir yer olarak düşünmüştür. Eski Yunan'da Peloponez yarımadasındaki Pharai'da popüler kehanet mekânlarından biri, etrafı duvarlarla çevrili bir pazar alanındaydı. Pazarın ortasında, tanrılarla insanlar arasında elçilik yapan Hermes'in basit, yontma bir heykeli vardı.

Kâhine başvurmak bu kadar basitti. Örneğin bir kişi pazardaki faaliyetin sona ermesine yakın bir zamanda satıcılar tezgâhlarını toplarken ana kapıdan pazara giriyordu. Kâhine soracağı soruyu Tanrı Hermes'in heykeline gidip kulağına fısıldıyordu. Kulaklarını bir şeyle tıkayarak veya elleriyle kapatarak kapıya dönerken kendini dış seslerden yalıtıyordu. Kapıya vardığı anda kulaqlarını açıyordu. Duyduğu ilk sesler (duyduğu bir konuşma, bir kuşun çığlığı, aşırı yüklenmiş bir arabanın gıcırtısı), kâhinin ona verdiği yanıt oluyordu. Kesin bir niyet belirlediğinde ve mesajı alacak bir zihin yapısına girdiğinde, Tanrı dünyanın her günkü sesleri yoluyla o kişiyle doğrudan konuşuyordu.

Pharai kâhinini kendi ortamlarımızda yeniden icat edebiliriz. En sevdiğiniz veya daha önce hiç ziyaret etmemiş olduğunuz bir süpermarkette, aklınızdaki bir soru ile ilgili olarak dünyanın size ne söyleyeceğini öğrenmek için kendinize beş dakika verin. Santa Fe Bit Pazarı ve Seattle'daki Pike Place Market gibi bu oyunu oynamayı özellikle sevdiğim belirli pazaryerleri vardır. Ah, pazaryeri...

Şeftali Faktörü

Seattle'daydım. Erken kalktım ve Pike Place Market civarında bir sabah yürüyüşü yapmaya karar verdim. Tezgâhların taze meyve-lerle dopdolu olduğunu fark ettim. Şeftaliler özellikle olgun ve suluydu. Biraz meyve almak istiyordum ama otele de taşımak istemiyordum. Vazgeçip pazardan ayrılmak üzereyken aklıma bir şey geldi. Tatmak için yalnızca birkaç tane şeftali alacaktım. Dizilmiş meyve tepelerinin üzerinde, "AMAN TANRIM ŞEFTALİLERİ" yazısının olduğu Sosio'nun tezgâhını seçtim. Tabelada

aslında, AMAN TANRIÇAM, yazması gerektiğini söyleyerek satıcıya espri yaptım.

Şeftali almak üzere geri döndüğüm için pazardan birkaç dakika daha geç ayrılmıştım.

Caddede yürürken bir tosbağa Volkswagen yavaşlayarak yanımda ilerlemeye başladı. Sürücü camından çıkan bir kadın eli kolumu çekti. “Aman tanrım! Robert!” diye bağırdı. “Beş ay önce beni hamile bırakmıştın! Konuşmamız gerek!”

Öylesine şaşırmıştım ki arabadaki kadını tanımam biraz zaman almıştı. Birlikte caddede yavaşça ilerlerken beş ay önce Seattle’da verdiğim bir seminere katıldığını hatırlattı. O sıralarda kocası ile birlikte tüp bebek yoluyla çocuk sahibi olmaya çalışıyorlardı. Gelen çocuğun ruhuyla karşılaşmak için rüya yolculuğu yapmada ve tıbbi prosedürlere ruhsal derinlik katmak için bir ritüel geliştirmede kendisine yardımcı olduğumu hatırlattı. Çalışmamızın çok faydalı olduğunu söyledi. Kırk beş yaşında olmasına ve doktorların olası zorluklarla ilgili uyarılarına rağmen hiçbir sıkıntı yaşamamıştı. Karınıdaki bebeğiyle birlikte gayet mutluydu.

Pazara gidiyormuş. Beni kahve içmeye veya kahvaltı yapmaya davet etti. Bu arada birden canı midye çekti ve bu kadar erken bir saatte midye yiyebilmek için biraz uğraşması gerekti. Midyeleri yiyişini izlerken bana, “Seninle burada karşılaşmak inanılmaz. Şeftali almaya gelmişim. Pazarda Sosio’nun tezgâhı şeftali konusunda dünyanın en iyi yeridir” dedi.

“Biliyorum” dedim gülümseyerek ve Sosio’dan aldığım torbayı gösterdim. “Sen şeftali için geldin, bense şeftali için oraya geri döndüm.”

Sonra bir mezarlıktaki çok özel bir piknik için şeftalili tart yapmak üzere iki düzine “Aman Tanrım Şeftalisi” alacağını anlattı. O ve birkaç arkadaşı, birkaç yıl önce bazı aile bireylerini trajik bir uçak kazasında yitirmişti. Hayatta kalanlar, ölenleri ve yaşayanları kutsamak için hem bir cenaze töreni hem de bir piknik düzenlemeye karar vermişti. Onunla konuşurken ebeveynlerinin varlığını hissettim. Babası mezarına kişisel bir eşyasının da gömülmesini istiyordu; eğri-büğürlü ahşap bir sapı olan bir tirbuşon izlenimi zihnimde net bir şekilde belirdi. Eğer eşzamanlılık yolunuzu açmasaydı bu mesajı ona aktarma konusunda çekingen ka-

labilirdim. Kadın hemen tirbuşondan bahsetti; babasının topladığı pek çoklarından biri olan, yamuk biçimli, ahşap saplı güzel bir tirbuşon. Babasının bedeninin büyük bölümü suyun altında çürüyüp yok olduğundan şeftalili piknik töreninde toprağa, onunla birlikte ona ait bir şeyler gömmek uygun bir fikirdi.

O sabah pazarla ilişkili olarak meydana gelen her şey anlam yükliydi. Aman Tanrım Şeftalileri'ni aldığım andan itibaren normal zamanın dışına çıkıp daha derin, daha duygulu bir gerçekliğe girmiş gibiydim. Anne adayıyla şeftaliler yüzünden karşılaşmıştım. Oysa yürüyüşe çıkarken meyve almayla ilgili herhangi bir düşüncem yoktu ve o yolda onunla o şekilde karşılaşma olasılığım astronomik ölçüde düşüktü. Karşılaşmamız için doğum ve ölümle ilgili önemli nedenler vardı.

Fakat karşılaşma anımızda ben bunların farkında değildim ve beş ay önceki seminerden sonra o anne adayını hiç aklıma getirmemişim. O da benim hakkımda pozitif düşüncelere sahip olmakla birlikte, o sabah onun şehrinde dolaştığımla ilgili hiçbir bilgiye sahip değildi. Bizi bir araya getiren şey her neyse, bilinçli zihinden ve mantıklı herhangi bir olasılıktan çok daha öte bir şeydi. Onunla daha büyük güçlerin oyununa girmiş olduğumuzun ortak farkındalığının tadını çıkarırken, ebeveynlerinin de şeftalili piknik için kendi isteklerini bildirmek üzere ölümün öbür tarafından partiye katılması son derece doğal görünüyordu.

Böyle bir olayın sonunda ne söylenebilir ki? Aklıma gelen ilk kelimeler “Teşekkür ederim” oldu. Anne adayını da ben de her şeyin rüya mantığına göre işlediği ve dünyalar arasındaki örtünün incelendiği doğal bir sihir âlemine girmenin kutsanmışlığını hissettik.

Bir Çift Mıknatıs Yapmak

Karşılıklı olarak güçlü bir tutku veya ortak bir çıkarı paylaştığınız biriyle yan yana yolculuk etmek, birlikte bir çift mıknatıs oluşturmuşçasına, tek başınıza olduğunuzdan daha güçlü bir çekim alanı yaratarak tesadüf deneyimlerinizi arttırabilir.

Sürrealist şair ve provakatör André Breton muhteşem kitabı *L'Amour Fou*'da (Çılgın Aşk), arkadaşı heykeltıraş Alberto Giacometti ile birlikte bir Paris bitpazarı gezisini anlattığı sayfalarda bu durumun bir örneğini tanımlamıştır. Heykeltıraş üzerinde çalıştığı son parçasında bir kadının tanımlanmamış yüzü üzerinde düşünüyordu ve bu ihtiyacına cevap veren ilginç bir maske bulmuştu. Breton tuhaf bir kapris gösterdi; arkadaşından kendisi için yüksek topuklu kadın ayakkabısı şeklinde bir küllük yapmasını istiyordu. Bitpazarında dolaşmaya devam ederlerken Breton sapının altına yüksek topuklu bir kadın ayakkabısı modeli oyulmuş garip bir ahşap kaşık buldu. Az önce arkadaşından istediği şeye çok benzeyen bu nesneyi hemen satın aldı.

Breton şu yorumu yaptı: “Sanırım yan yana yürüyen iki insan yeni bir beden meydana getiriyor.” Bu fenomeni “daha önce orada olmayan iletken bulutların gelip şimşekler üretmesine neden olan ani atmosferik yoğunlaşmalara” benzetiyordu.

Evet, bu fenomen bu şekilde de işleyebilir ama dikkat edelim, başka birisiyle veya bir grupla dolaşmanız, etrafınızdaki işaret ve sembollere duyarlılığınızın kapanmasına ve bunlardan bazılarını itmenize de neden olabilir. Neden mi? Çünkü birbirimizin uzun zamandır olan tutumlarını ve gerçeklik algılarını güçlendirme eğilimimiz vardır. Arkadaşlığın tesadüfleri arttırması için her iki kişinin de eylemde olması ve bunun sadece fiziksel anlamıyla sınırlı olmaması gerekir.

4. HAYAT KAFİYELER YARATIR

Mark Twain tarihin kendini tekrarlamayacağını ama kafiyele meydana getirebileceğini söylemişti. Bu, kişisel durumlarda özellikle geçerlidir. Bazen hayatın kafiyelerinin farkına varmamızı sağlayan şey küçük hikâyelerdir. Şu kafiyele olayı düşünün:

Cindy'nin yeni bir erkek arkadaşı olmuştu. Bir yıl boyunca hiç kimseyle çıkmadığı ve sonra da kötü bazı çıkma deneyimleri yaşadığı için, kendisini tamamlayan ve tatmin eden bir adam bulmuş olmaktan çok mutluydu. Seks muhteşemdi. Çalıştığı ofisin asansörlerinden birine bindiği sırada da aklında bu vardı ve arkadaşının

yanından ayrılırken onu öptükten sonra söylediği aptalca sözü hatırlayıp kendi kendine gülümsedi: “Sen tam bir azgın köpeksin*.”

Asansöre bir promosyon için boylu boyunca sosisli sandviç kostümü giymiş üç adam girdi. Asansör yukarı çıkarken dev sosislerden biri Cindy’ye göz kırparak, “Eğer açsan ben hazırım” dedi.

İşte sıradan bir günde başka bir kafiyeyle olay: O günkü konusu, “Bildiğimizi Bilmediğimize Dair Ne Biliyoruz?” olan canlı radyo programıma başlamadan önce bir saatim vardı.

Köpeğimi yakındaki bir parka yürüyüşe götürdüm. O günkü radyo programımın konusu hakkında bana canlı bir örnek oluşturabilecek bir şey fark edersem çok iyi olacağını düşünüyordum. Tam o sırada yolda düzleşmiş bir Camel sigarası ambalajı gördüm. Çok egzotik veya iç açıcı bir görüntü değildi ama aklıma Mısır’ı ve develeri getirdi.

Eve döndüğümde karım işyerinden arayarak patronunun Mısır’da bir tatilden yeni döndüğünü ve ona deve kemiğinden yapılmış muhteşem bir bilezik getirdiğini söyledi. Radyo programıma başladığımda bir dinleyici bana geceler boyunca rüyasında Mısır’ı gördüğünü söyledi ve Mısır rüyalarından birini anlatmaya başladı.

Bir başka olay: Arabamda ailem ve arkadaşlarımla birlikte bir akşam konserine giderken bir parkta genç erkeklere tacizde bulunmakla suçlanan Katolik bir piskoposun radyoda bir Noel mesajı okumaya başladığını duyduk.

“Bu gece kaliteli bir müzik dinlemek istiyoruz, sapık bir piskopos değil” diye aramızdan biri espriyle karışık bir eleştiride bulundu. “Değiştir şunu.”

Başka bir istasyon açmak için düğmeye bastığımda duyduğumuz ilk kelimeler şunlardı: “O adamın elbise dolabında iskeletler var.”

Bir kafiye olduğunda bazen bunun çok ilginç nedenleri vardır. Bunları tam bir şekilde deneyimleyebilmek için Baudelaire bize “şairane sağlık” halinde olmamız gerektiğini hatırlatıyor.

* Doğrudan karşılığı “azgın köpek” olan “hot dog” ifadesi İngilizcede “sosis” anlamında da kullanılır.

Uçaktaki Siyah Köpek

Aktif Rüya deneyimi yoluyla meme kanserini yenme hikâyesini anlattığı *She Who Dreams* (Rüya Gören Kadın) kitabını yeni yayınlamış olan arkadaşım Wanda Burch ile birlikte West Coast'a uçuyorduk. Uçakta Wanda ile siyah köpeklerin hayatımda ve rüyalarımdaya oynadığı önemli rol ve siyah köpeğin mitolojide nasıl genellikle bir kapı koruyucu veya rehber figür olarak görüldüğü hakkında konuştuk.

Şikago O'Hare Havaalanı'na indiğimizde Wanda, "Uçakta siyah bir köpek vardı" dedi. Arkamı dönüp baktığımda siyah tipik bir kaniş ile göz alıcı sarışın sahibini uçaktan inerken gördüm. Durup onlarla konuşacaktım ama Wanda'yla birlikte aktarmamızı yapmak için acele etmemiz gerekiyordu.

Çıkış kapısındaki kuyrukta beklerken Wanda, "İşte yine o siyah köpek" dedi. Adımın okunduğunu duyduğumda kendimi tanıtmak için kadının yanına gidiyordum. Kayıt masasına gittiğimde görevli bana, "Uçakta bir köpeğin yanında oturma hakkınız sakıncası var mı?" diye sordu. Bundan memnun olacağımı söyledim.

Uçakta köpeğe uzanabileceği bir alan sağlamak için kanişin sahibiyle yer değiştirdik. Şimdi kendimi Wanda ile köpeğin sahibi arasında oturur halde bulmuştum. Köpeğin sahibi kadının meme kanseri konusunda uzman bir cerrah olduğunu öğrendik. Cerrah bana aslında Wanda'nın yaşadığı yer olan Mohawk Vadisi'nde yaşadığını ama Palo Alto'ya taşınmış olduğunu söyledi.

İki kadını tanıştırdığımda Wanda'nın kendi kendine teşhis ve iyileşme için rüyaları kullanmasıyla çok ilgilenen cerrah, doktorların rüyalarını dinlemeyi isteyip istemediklerini sordu. Wanda gördüğü rüyalara çok ilgi gösteren "Doktor Bart" adlı bir onkoloğu övdü.

"Doktor Bart mı?" diye şaşırılmış bir şekilde tekrarladı cerrah. "Geçen hafta aradı ve yerine geçmem için beni Mohawk Vadisi'ne dönmeye davet etti."

Köpekbalığı Yüzgecini Gösteriyor

Sıradaki hikâye hemen ertesi gün yaşandı. Yer Seattle'dı. Siyah köpek temasıyla tekrar karşılaştım. Ve bir de köpekbalığı yüzgeci...

Arabamda arkadaşlarımla birlikte canlı bir röportaj için Fox TV'nin yerel stüdyolarından birine gidiyorduk. Biraz zamanımız olduğunu görünce birer fincan kahve içmek için yaya olarak otoyoldan karşıya geçtik. Dönüşte trafik öyle yoğundu ki karşıya geçemeyip programa geç kalacağımızdan endişelenmeye başladık. Sonra garip bir arabanın sürücüsü otoyolun ortasında fren yaparak geçmem için bana eliyle işaret yaptı. Araba çok ilginçti. Dalgalı mavi ve yeşil renklerle cesur bir tarzda boyanmış, tepesinde de dev bir köpekbalığı yüzgeci vardı.

Bunun televizyondaki sabah programıyla ilgili bir işaret olup olmadığını merak ettim. Köpekbalıklarıyla ilgili olarak bildiğim şeylerden biri kansere yakalanmamalarıydı. Bazı kanser hastaları ile yaptığım çalışmalarda sudaki bir Pac-Man gibi kanser hücrelerini silip süpüren iyileştirici bir köpekbalığı imajını kullanmaya çalışmıştım ve bu bazen oldukça iyi sonuçlar vermişti.

Stüdyoda beklerken TV ekranlarında beliren haber, garip bir olaylar zinciri sonucunda milyon dolarlık miras sahibi olan siyah bir köpek hakkındaydı. Bir gün önceki uçuşla olan kafiye'nin farkına vardım.

Biraz sonra röportajım başladı ve sunucu kadın bana kendi rüyalarından birini anlattı. Bu rüyada Karayip suları üzerinde uçuyordu. Aşağı baktığında ise suda daire şeklinde yüzen köpekbalıklarının sırt yüzgeçlerini görmüştü.

Duygularını sorduğumda rüyada kendini mutlu hissettiğini söyledi. Eğer bu benim rüyam olsaydı bunu tanıdığım birinin kanserden kurtulacağına dair bir işaret olarak görebileceğimi çünkü köpekbalıklarının kansere yakalanmadıklarını söyledim. Sunucunun adeta nefesi kesildi ve kanserli annesinin iyileşmekte olduğuna dair daha yeni haber aldığını söyledi. Ayrıca annesine ilk kez kanser teşhisi'nin konduğu yerin tatil yaptıkları Karayipler olduğunu ekledi. Bu paylaşımdan sonra haber odasında tam bir sessizlik yaşandı.

Programdan sonra gelecekteki seminerler için uygun yerler bakmak için bir tekneye binip Vashon Adası'na gittik. Kayığın sahibi olan kadın tedirgindi çünkü önceki gece bir köpekbalığı rüyası görmüştü ve aynı sabah yatağının yanındaki özel bazı köpekbalığı dişleri kaybolmuştu.

5. DÜNYA BİR SEMBOLLER ORMANIDIR

Bu deyiş Baudelaire'den:

Tabiat, canlı sütunların
bazen bilmeceli mesajlar verdiği bir tapınaktır;
kendisini derin bir bilgiyle izleyen sembollerle
dolu ormanlar içinde buluyor yolunu insan.

Algı alanımıza giren her şeyin küçük veya büyük bir *anlamı* var. Kulaklıklarımızı çıkaracak olursak her şeyin bizimle konuştuğunu anlarız. Her şey birbiriyle anlamlı ilişkiler içinde.

Bizi izleyen ve bekleyen tüm anlam biçimlerine açık ve *hazır* olduğumuzda semboller ormanında daha iyi seyahat ederiz. Baudelaire'in "şairane sağlık hali" dediği o ritim ve kafiye bulabildiğimizde yolculuğumuz da en iyi durumunda olur. Antik Yunanistan'da rüyalar konusunda bir otorite olan Daldis'li Artemidorus başarılı bir rüya yorumcusu olmak için en gerekli şeyin "benzerlikleri tespit etme yeteneği" olduğunu söylemişti. Olağan hayatın yollarında bizi izleyen sembollerini okumanın anahtarı budur ve bu yetenek pratikle gelişir.

Gelen işaretler bazen bariz şekilde karşımızdadır. Kathy bir ilişkisinin kötü bir şekilde sona ermesinin öfkesi içindeyken o sırada kırmızı ışıktaki geçen önündeki kadın sürücünün arabasının tamponunda şu stikiri okudu: "Eski sevgilileri fazla ateşimi almak için kullanıyorum." Bu onu güldürdü. İçinde bulunduğu ruh halini çok iyi yansıtıyordu ve aynı zamanda onu sakinleşmeye davet ediyordu.

Fakat bir sembolün özelliği bizi bildiklerimizin ötesine taşımasıdır ve bu nedenle sembollerin anlamı ve değeri günlük sığ zihin için genellikle fazla soyuttur. Öyleyse o "bilmecelerdeki mesajları" okumayı nasıl mı öğrenebiliriz? Pratik yoluyla. Bu bağlamda önemle tavsiye ettiğim iki tür pratik var. Birincisi günlük hayattaki olaylara sanki rüya sembolleriymiş gibi bakmaktır. İkincisi ise test ettikten sonra yön gösterme tabelaları olarak kullanabileceğiniz bir dizi şahsi işaret geliştirmektir.

Günlük Hayatın Olaylarına Rüya Sembolleriymiş Gibi Bakın

Rüyaları daha birebir, uyanık hayatın olaylarını ise daha sembolik olarak ele almak gerekir.

Eğer rüyada bir ev veya bir araba görürsek, rüya analizcisi bizi genellikle ruhumuzda veya bedenimizde meydana gelen bir şeyin simgesi olarak evimizde veya arabamızda ne olduğunu düşünmeye sevk edecektir. Eğer rüyada fırında bir sorun yaşıyorsanız, kalbinizde nasıl bir sorun olduğunu merak edebilirsiniz. Rüyaalar üzerinde çalışırken bu yaklaşımı ben de faydalı buldum. Rüyaadaki ev gerçek evimize de, tamamen başka bir realitedeki evimize de işaret ediyor olabilir. Fakat gerçek evimizin veya arabamızın durumunu sembolik olarak değerlendirmeyi daha da ilginç buluyorum.

Örneğin çalıştığı ofiste kendini çok fazla zorlayan bir adam, tek bir hafta içinde arabasında üç kez lastik patlaması yaşadı. Simgesel olarak bir anlamda işyerinde motorunu ve lastiklerini çok zorluyordu. Bunun farkına vardığında aynı zamanda giderek daha zor nefes almakta olduğunu da fark etti. “Zorlayıcı” durumlarda kendini daha rahat tutmaya karar verdi.

On yıl boyunca kaldığım ve yazılarımı yazdığım bir evin satışı gerçekleştirilmek üzereydi. Avukatın ofisine giderken takmak için bir kravat, başka bir ifadeyle “boyun bağı” aradım. Fakat yeni evimde gardırobumda hiç kravat bulamadım. Eski evden her şeyi kontrol ederek nakledip etrafı da süpürmüş olduğumuz için, kravat askımı büyük ihtimalle yatak odasının kapısına asılı unutmuş olduğumun farkına vardım.

Avukatın ofisine giderken eski evden boyun bağlarımı almak için tali yola girdik. Buradaki rüyamsı sembolü görmemek zordu. Bir evi satmak (veya boşanmak veya bir işten ayrılmak) eskiyle olan “bağların” hemen kopması demek değildi.*

Fiziksel bir uzaklaşma olsa da, eski durumla aramızda psikik veya duygusal “bağlar” bırakmadığımızdan emin olmak gerekir.

* İngilizce “kravat” anlamındaki “tie” kelimesi aynı zamanda “bağ / bağlamak” anlamlarına geliyor.

Dünyayla Gizli El Sıkışmanızın Pratiğini Yapın

Semboller ormanımızda yolculuğumuza devam ederken, önümüzdeki yolda henüz göze görünmeyen bir şeye dikkat çeken, tekrarlanan işaretler fark etmeye başlarız. Bu işaretler bize bunun harika bir gün olacağını, doğru yolda olduğumuzu, muhteşem bir şeyin meydana geleceğini söylüyor olabilir. Veya bir tehlikeyi de haber veriyor olabilir; o zaman yapabileceğimiz en iyi şey yatağımıza dönüp başımızı örtünün altına sokmaktır.

Elbette bu işaretler dünyanın gizli el sıkışmalarıdır. Biz de elimizi uzatıp doğru bir kavrayışla o eli sıkamak isteriz. Bu da kişisel işaretlerinizi tanımanızı ve onları test etmenizi gerektirir.

Kuzey Zaire ormanlarında yaşayan bir kabile vardır. Onlar için yolculuk çok büyük risklerle doludur. Ormanda toprak kaymaları, seller, kopuk halatlı köprüler, tüm bunların yanında hayvanlardan daha tehlikeli insan avcıları vardır. Bu kabile belirli bir günde seyahat etmenin akıllıca veya güvenilir olup olmadığını anlamak için her zaman işaretlere bakar. Özellikle kendi bedenleriyle ilişkili istemsiz işaretlere dikkat ederler. Bir kabile üyesi ayak başparmağını çarptığında, sağ veya sol oluşuna göre iyi veya kötü bir işaret olabilir. Hapşırma durumunda hangi burun deliğinden, yani şanslı burun deliğinden mi yoksa şanssız burun deliğinden mi daha fazla hava çıktığına bağlı olarak iyi veya kötü bir işarettir.

Peki, iyi veya kötü olan hangisidir? Bu orman insanlarının öğretilerine göre bunu size kimse söyleyemez. Deneme yanılma ile bulmanız gerekir. Örneğin sol ayak başparmağınızı çarpmışsınızdır; yolculuğun nasıl olacağına bakarsınız. Eğer bir sonraki köye emniyetli bir şekilde ulaşırsanız, işiniz iyi bir şekilde sonuçlanırsa, eve dönüşte soyulmazsanız sol ayak başparmağınızın şanslı başparmak olduğuna karar verebilirsiniz. Fakat emin olmak için bunu tekrar tekrar test etmeniz gerekecektir. Başparmağınızı birkaç kez çarpmaya istekli olmanız, ayrıca günün veya yolculuğun sonunda duruma bakarak değerlendirmenizi yapmanız gerekir.

Batıl inanç mı? Belki. Ama eğer bu batıl bir inançsa bile, kişisel ve pratik bir batıl inançtır.

Şanslı ayak başparmağımın hangisi olduğundan emin değilim ama şanslı kuşlarımın ve hayvanlarımın hangileri olduğunu biliyorum.

Genel olarak siyah kuşlarla bir sorunum yok ama eğer sol tarafıma doğru tek bir karga veya kuzgunun uçtuğunu görürsem bunu o gün bir şeylerin yanlış gitmesi ihtimaline karşı dikkatli olmam gerektiğine dair bir işaret olarak kabul ederim.

1980'lerin ortalarında büyük şehirlerden ve şansımı denediğim ticari girişimlerimden yorulmuştum ve New York'ta Hudson Vadisi'nin kuzeyinde kırsal bir yere taşınmayı düşünüyordum. İlginç bir tesadüfler dizisi neticesinde karımla bana yakın gelecekte satışa çıkarılma *ihtimali* olan, üzerinde yıkılmak üzere bir çiftlik evi bulunan büyük bir arazi gösterildi. Evin arkasındaki büyük beyaz bir meşe ağacının yanına oturarak bu olası fırsatı düşündüm. Evi tamir etmeye kalkışmak aşırı bir masrafa yol açabilirdi ve hesaba eklenmesi gereken başka şeyler de vardı ama bir yandan da burası derin bir şekilde doğru yer gibi görünüyordu. Meşe ağaçlarını her zaman sevmişimdir ve bu büyük beyaz meşe ağacının yanında otururken kendimi çok güçlü bir şekilde evde hissettim. Ama başka bir işaret daha istiyordum, dünyadan beni yanıltmayacak bir el sıkışma arıyordum.

Kırmızı kuyruklu bir şahin üstümde daireler çizerek alçaldı. Şahince biliyor olsaydım anlayacağım bir şekilde bir şeyler söyledi bana. İyice alçaldığında gümüş-beyaz tüyleri üzerinde güneş ışığının parladığını gördüm.

Peki, çiftliği satın aldım mı? Hiç şüpheniz olmasın.

O günden beri ne zaman kırmızı kuyruklu şahinlerin uçtuğunu görsem hareketlerini takip ederim. Eğer şahin benim tarafıma doğru uçuyorsa veya başarılı bir şekilde avlanıyorsa doğru yolda olduğumu bilirim.

Her An Bir Öğrenme Fırsatıdır

Dünyanın bir semboller kitabı olduğunu anladığımızda, mutlak bir şekilde her durumda her anın bir öğrenme fırsatı olduğunu kavrayabiliriz.

Bu temayı keşfettiğim bir sırada, evimdeki pek çok kitap yığının-
dan bir tanesinde bir kitap yuvarlanarak düştü. Kitabı elime aldım,
Kütüphane Meleği'nin bir müdahalesi olması ihtimaline karşı dik-
katimi açık tuttum ve kitabın İran sınırındaki bir ortaçağ filozof-pren-
sinin oğlu için hazırladığı bir rehberlik kitabı olduğunu gördüm.

Bu kitapta rastladığım ilginç bilgilerden biri, dünyanın sembolle-
rini okumada her fırsatı değerlendirmek gerektiğine ilişkin vurguy-
du. Keykavus oğluna şu tavsiyede bulunuyordu: “Öğrenmeye
herhangi özel bir zaman ayırma; zaman ve koşullar ne olursa olsun,
hiçbir anın bir şey öğrenmeden geçmesine izin vermemelisin.”

6. HER ENGEL VE AKSİLİK BİR FIRSAT YARATIR

ABC televizyonunun çok büyük başarı yakalayan “Umutsuz Ev Kadınları” (*Desperate Housewives*) dizisinin başlangıcı, bir kapı kapandığında başka bir kapının açılableceğinin muhteşem bir ör-
neğidir. Metin yazarı Marc Cherry işsizdi ve annesinin yanında te-
levizyon izlerken, oğlunu banyo küvetinde boğmakla suçlanan
Andrea Yates isimli genç bir anne hakkındaki habere rastladı.
Dehşet içinde annesine döndü ve “Çocuklarına bunu yapabilecek
kadar umutsuz bir duruma düşebileceğini düşünebiliyor musun
hiç?” diye sordu. Annesi ağzındaki sigarayı çıkarıp, “O umutsuz-
luğu yaşadım” dedi. Cherry daha metnin tek bir kelimesini bile
yazmadan önce dizinin adını bulmuştu.

Bir metin hazırladı ve bir ajansa verdi. Ajans görevlisi kadın
metni çeşitli televizyonlara gönderdiyse de hepsi geri çevirdi. Bu
kadın daha sonra, Cherry dahil, çeşitli müşterilerinden zimmeti-
ne para geçirmekle suçlanacaktı. Cherry kendine yeni bir ajans
buldu. Cherry'nin projesini “kara mizah potansiyeli olan bir arka-
sı yarın” olarak gören bu ajans projeyi kolayca sattı.

Bekçiyi Tanımak

Eğer kendimizi üzgün hissetmeye veya neyin yanlış gittiğini dü-
şünmeye çok fazla zaman harcamamayı başarırız, hemen hemen

tüm olumsuzluklarda bir fırsat bulma şansımız olur. Elbette çok değer verdiğimiz bir şeyi kaybettiğimizde, iflasla karşı karşıya kaldığımızda veya korkunç bir hastalığın pençesine düştüğümüzde bunu anlamak zor olabilir.

Hayatımın en karanlık anlarında bazen şu cümlelerin birini veya her ikisini kendi kendime söylerim: *Öldürmeyen darbe güçlendirir ve Yağı eriten ateş çeliği sertleştirir.*

Her iki cümle de Nietzsche'den. Bu cümlelerden birini veya her ikisini isyan etmeden ve bedenimin içinde ters tepkimede yaratmadan söyleyebildiğimde beni bekleyen fırsatı aramaya hazır olduğumu bilirim ve ilgimi herhangi bir geçmiş başarısızlık veya üzüntüden yeni bir ufka çevirmeye hazır hale gelirim.

Bunu yaptığımda bazen beni engelleyen veya geri iten şeyin kendimle ilgili bir enerji olduğunu, bir anlamda o durumla ilgili diğer tüm kişilerin ötesine geçen şahsi bir faktör olduğunu fark ederim.

Bu gücü Bekçi olarak düşünürüm. Bekçi, hayatımızdaki kapıları veya yolları açmaya ve kapatmaya adanmış bir kişiliktir. Çeşitli kültürlerde farklı adlarla onurlandırılır ama burada onlara ihtiyacımız yok. Önemli olan şu ki, şahsi Bekçimizle bilinçli bir bağlantı kurarak özellikle kapıların kapalı görüldüğü zamanlarda açık olan noktaları kolayca bulabiliriz.

Bir ara önü tamamen kapanmış görünen belirli bir projeyi zorlayarak enerjimi tüketiyordum. Biraz kestirmek için rahat bir koltuğa çökünce birden içinde bulunduğum durumu rüyamsı bir objektiflikle gördüm. Bana çok yakın bir yerde kemerli bir geçit olduğunu gördüm. Onun ötesinde güzel bahçeler ve (bana görüldüğü şekliyle) her tür dünyevi keyif vardı. Geçitten bana el sallayan ve tanıdık gelen ilginç biri vardı. Onun kıvrılan parmağına doğru ilerledim ve kemerden geçerek zevkler bahçesine girdim. Gözlemci bakış açımı yitirmiş, doğrudan katılımcı olarak buranın tadını çıkarmaya hazırdım.

Ama büyük resmi görmem gerekiyordu. Geriye bakarak burada ne olduğunu anlamaya çalıştığımda iki şeyin farkına vardım. Fantezimdeki Bekçi bir eliyle beni davet ederken diğer eliyle de bana kapanmış olan kapının kolunu tutuyordu. Çok önemli olduğunu düşünerek mutlaka geçmem gerektiğini sandığım o kapının

arkasında uzay boşluğunu andıran bir hapishane hücresi, bir çeşit sınırlanma vardı.

Bu vizyon neticesinde geliştirmeye çalıştığım ticari projeyi sonlandırdım ve faturalarımı ödemede mutlak bir çözüm üretmeyen, daha fazla risk içeren yaratıcı çalışmalara odaklanmaya karar verip sonunda bunu ve çok daha fazlasını başardım.

Artık hayatta karşılaştığımız bazı engel ve sıkıntıların bizi çok daha büyük zorluklar yaratacak hatalardan korumak, ele aldığımız konulara daha geniş bir perspektiften bakmamızı sağlamak ve yön değişikliği yapıp daha iyi seçenekleri fark etmemizi teşvik etmek üzere bizzat kendi Bekçimiz tarafından yolumuza konduğuna inanıyorum.

7. YOLUMUZU BULABİLMEK İÇİN KAYBOLMAMIZ GEREKEBİLİR

İskenderiyeli Appian Roma İmparatorluğu'nun en parlak devrinde yaşamış ünlü bir tarihçiydi. Yunanca yazıyordu ama Roma vatandaşlarıydı ve yönetici sınıfa mensuptu.

Trajan zamanında Roma tarafından yönetilen Mısır'da şiddetli bir isyan patlak verdiğinde, yeni bir Mesih'in gelmiş olduğuna inanan Yahudilerden oluşan isyancı grubun hedeflerinden biri de Appian'dı. Appian Arap bir rehberle birlikte Nil deltası bataklıklarından geçerek kaçtı ve nehrin kollarından birinde onun için bekleyen bir gemiye doğru yola çıktı. Onu Pelusium'daki limana götürecek bir gemi için hazırlık yapmıştı.

Appian ve rehberi tüm gece boyunca bataklıklarda ilerledi. Şafak vakti bir karganın çığlığı duyulduğunda rehber, "Kaybolduk" dedi.

Karganın sesi tekrar duyuldu ve Arap ümitsiz bir şekilde, "Kesinlikle kaybolduk" dedi.

Appian hayatının tehlikede olduğunu ve kendisini takip edenlerin çok yakınlarda olduğunu düşünerek ümitsizliğe kapıldı.

Karganın çığlığı üçüncü kez duyulunca bu sefer Arap'ın ifadesi tam bir coşkuya dönüştü: "Ama kaybolmamız çok iyi bir şans. Önümüzde kestirme bir yol var."

Appian belki de bunu anlamamıştı ama kargaların dilini bilen bir rehberi olduğu için şanslıydı. Pek çok gelenekte kargalar elçidir ve hareketlerinin dikkatle incelenmesi gerekir.

Arap emin adımlarla ilerlemeye devam etti. Çok kısa bir süre sonra Nil'in bir koluna ulaştılar ve pupa yelken bir kadirga gördüler. Fakat burası kararlaştırılan buluşma yeri ve gördükleri gemi de Appian'ın binmeyi planladığı gemi değildi.

“Nereye gidiyorsunuz?” diye bağırdı Appian kaptana.

“Pelusium!” diye cevap verdi kaptan.

Tabii ki Appian gemiye bindi ve güvenli bir şekilde Pelusium'a ulaştı. Kendi anlattığına göre, kaybolduğu ve “yanlış” gemiye bindiği için hayatı kurtulmuştu. Pelusium'a gitmek için binmeyi planladığı gemi asiler tarafından ele geçirilmiş, yolcuları ve tayfası esir alınmış ya da öldürülmüştü.

Bazen doğru yolu bulabilmek için kaybolmamız gerekiyor.

Tesadüfle Yol Bulma Yasası

Bu son derece temel olan tesadüfle yol bulma yasasıdır: Sihirli krallığa ancak kaybolarak ulaşabilirsiniz. Oraya başka yere gittiğinizi sanırken ve haritadaki yerinizi kaybettiğinizde ulaşırsınız.

On sekizinci yüzyıl yazarı Horace Walpole seyahat eden prenslerin sürekli olarak “biraz şans, biraz da akıl yoluyla özellikle peşinde olmadıkları şeylerin keşiflerini yaptıkları” bir Pers hikâyesini okuduktan sonra *serendipity* kelimesini İngilizceye aktardı. Walpole'un sözlüğüne göre bu kelime “tesadüfün yardım ettiği keşif” anlamına geliyordu.

Altıncı yolculuğunun hikâyesinde denizci Sinbad ümitsiz bir şekilde kaybolur, korkunç bir fırtınaya yakalanır ve gemisi yabancı bir sahilde karaya oturur. Sinbad suların onu sürüklediği bu yerin inanılmaz güzellik ve zenginliklerle dolu muhteşem Serendib adası olduğunu keşfeder. İngilizcedeki *serendipity* kelimesi, o sihirli adanın adından alınmıştır.

Dünyanın resmi keşif tarihi bu tür olaylarla doludur. Kuzey Amerika'ya adım atan belki de ilk Avrupalı olan Leif Eriksson oraya bir fırtınadan kaçmaya çalışırken ulaşmıştır. Kristof Ko-

lomb meşhur keşfini yaptığı sırada amacı Hindistan'a giden yeni bir yol bulmaktı.

Bilim ve İcatlarda “Tesadüfî Keşif”

“Tesadüfî keşif” coğrafi keşiflerde, askeri manevralarda ve girişimciliklerde olduğu gibi, bilimsel keşif ve icatlarda da önemli bir faktördür. Alfred Nobel yanlışlıkla kolodyum ile nitrogliserini karıştırdığında, yine kendi icadı olan dinamitten daha istikrarlı bir patlayıcı olan jelâtinli dinamiti bulmuştu. İsveçli kimyacı Albert Hoffman LSD'nin özelliklerini laboratuvarında bu maddeyi yanlışlıkla yutunca keşfetti.

İşte “tesadüfî keşfin” meyvesi olan diğer önemli ve iyi bilinen bazı icat ve ürünler:

Alexander Fleming üzerinde deneyler yaptığı hastalık yaratıcı bakteriyal kültürleri, hastane binasında uçuşan, özellikle bir alt kattaki mikologun laboratuvarından gelen başıboş sporlardan izole etmeyi ihmal ettiği için penisilini bulmuştu. Fleming tatildeydi, döndüğünde ise penisilin küfünün deney bakterilerini öldürdüğünü gördü ve bunun olağanüstü bir ilaç sağladığını anlaması zor olmadı.

Louis Pasteur'ün asistanı Fransız kimyacı Hilaire de Chardonnet bir şişe kolodyumu devirince, bu maddenin sıvısı buharlaştıktan sonra lif elde edilebilen yapışkan bir maddeye dönüştüğünü fark etti ve böylece günümüzde yaygın olarak kullanılan bir tür suni elyaf olan rayonu keşfetmiş oldu.

Charles Goodyear yanlışlıkla ısıtma ocağında bıraktığı bir karışım sert kauçuğa dönüşünce kauçuğu kükürtle nasıl sertleştireceğini anladı ve böylece araba lastikleri üreterek otomotiv devriminin gerçekleşmesini sağladı.

Kellog kardeşler pişirilmiş buğdayı gün boyunca pişirildiği yerde bıraktılar. Daha sonra katmanı olduğu gibi fırından çıkarmaya çalışırken tabaka halinde çıkmayıp tahıl gevreği olarak bildiğimiz parçalar haline geldiğini gördüler ve Amerika'nın en çok sevilen kahvaltılık gevreğinin sırrını bulmuş oldular.

Postit kâğıtlarını mümkün kılan yapışkan, güçlü bir yapıştırıcı üretmeye çalışan ama bunun yerine çok zayıf bir yapıştırıcı geliştiren bir bilim insanı tarafından tesadüf eseri keşfedilmiştir.

Mürekkep püskürtmeli yazıcıların sırrı, bir Canon mühendisi sıcak lehim tabancasını yanlışlıkla kaleminin üzerine koyup biraz sonra kalemin ucundan mürekkebin hızla aktığını gördüğünde keşfedilmiştir.

Ve son olarak, Viagra aslında hipertansiyon ve anjine yönelik bir ilaç olarak test ediliyordu. Klinik deneyler bu maddenin anjine fazla bir faydası olmadığını ama erkeklerde başka bir fiziksel durum üzerinde belirgin bir etki yarattığını ortaya koydu.

Tüm bu icat ve keşiflerde “acemi şansından” fazlasının rol oynadığına dikkat edin. Bunları gerçekleştiren insanların yetenek, deneyim ve pratik hayal güçleri tesadüfle birleşmiş ve Walpole’ün “tesadüfün yardım ettiği keşif” dediği şeyin gerçek örnekleri haline gelmiştir. Diğer bir şekilde ifade edilecek olursa, bu insanlar şansın yardımını almaya hazırdılar. Louis Pasteur’ün dediği gibi, “Şans, ona hazır olan zihinleri seçer.”

Hazır, yaratıcı, arayış halinde bir zihin olmadığında, önemli ipuçları sağlayan tesadüfler ve yanlış adımlar göz ardı edilir ve ancak bir kızgınlık ve şikâyet sebebi olur.

Mucitler ve yaratıcılar doğru tesadüfleri *çekiyor* olabilir. Yaratıcı dehayı incelediği *Fire in the Crucible* (Ocaktaki Ateş) adlı eserinde John Briggs şu gözlemde bulunmuştu: “Yaratıcılar şansı aktif bir şekilde çekiyorlar. Etraflarında hemen herkesin önemsiz gördüğü veya fark edemediği bir gelişmeyi fark etmeye ve kullanmaya her zaman hazırlar. Derin bir anlamda, bu yetenek, yaratıcıları yaratıcı kılan şeydir.”

8. GİZLİ ELİ ARAYIN

Hampshire’daki New Forest’da bir arkadaşım ile birlikte yürüyüşteydim. Her ikimiz de bazen oldukça zorlu hale gelebilen önemli değişimler yaşıyorduk. Önceki gece aramızda ciddi bir tartışma geçmişti. Çok içmiştik ve birbirimizin kişiliğindeki karanlık taraflara parmak basıp durmuştuk. Şimdi ise yürüyor, ayılıyor ve dünkü deneyimimizi ele almaya çalışıyorduk. Tüm gün boyunca

orman yollarında yirmi beş-otuz kilometre kadar yürüdükten sonra yolumuzu kaybettiğimizi anladık. İngiltere küçük bir ülke olabilir ama New Forest kesinlikle küçük bir orman değil. Birbirimize baktık ve kendimizi bulmaya çalışırken tamamen kaybolmuş olduğumuzun farkına vararak güldük.

Yüksek sesle, “Keşke birden ortaya bir rehber çıkıp bize yolu gösterse. Harika olurdu, değil mi?” dedim.

Arkadaşım karga gibi güldü. O gün ormanda kimseye rastlamamıştık.

Ama bir-iki dakika sonra önümüze bir koşucu çıktı. Bize neşeli bir şekilde el salladı. “Kaybolmuş görünüyorsunuz. Yardıma ihtiyacınız var mı?”

“Evet, lütfen.”

“Koşumu kesmemem gerekiyor. Size işaretler bırakacağım.”

Bir dakika sonra ormanda gözden kaybolmuştu. Gittiği yönü takip ettik. Bir sonraki yol ayrımında gerçekten de bize doğru yolu gösteren bir işaret bulduk: Üç tane çubukla oluşturulmuş bir ok. Bizi ana yola ulaştıran üç kilometrelik dönüş yolundaki her yol ayrımında bu oklara rastlamaya devam ettik.

Tanrılar Kılık Değiştirerek Gezmeyi Seviyor

Yunanlılar tanrıların kılık değiştirerek seyahat etmeyi sevdiklerini söyler. Yunan halk geleneğinde yabancılara nazik davranmak ve söylediklerine dikkat etmek iyi bir politikadır çünkü maskelelerin ardında kim olduğunu bilemezsiniz.

İngiltere’ye bir gidişimde, geç bir saatte başlayıp sabahın erken saatlerinde tamamlanan bir uçuştan sonra Heathrow havaalanına indiğimde ekonomik sıkıntılar nedeniyle bitkin ve stresliydim. Çok fazla yük taşıyordum ve metroya inen merdivenlerde aşırı dolu bir valizle boğuşmak zorunda kaldım.

Trende kendimi bir koltuğa bıraktığımda tıknaz, Noel Baba sakallı bir adam karşı koltuktan bana göz kırptı. Geniş bir sırıtışla, “Buda der ki, köprüden geç ama köprünün üzerine ev kurma.”

Bu kelimeler suratımda tokat gibi patladı. Batırılmış iğnelerle bir uykudan uyandırılmış gibi oldum. Bu, tam da duymaya ihtiyaç

duyduğum şeydi. Mevcut sıkıntılarımın stres ve aşırı yorgunluğa teslim olmuş bir haldeyken, İnanılmaz Yolculuğu yaşamının sırlarından birini unutmuştum: Önemli olan hedef değil, yolculuktur.

Londra metrosundaki yabancı her gün nasıl birbirimize meleği (hatta kılık değiştirmiş tanrıları) oynadığımızın bir örneğiydi. Bu konuda *Entry into the Realm of Reality* (Gerçeklik Âlemine Giriş) isimli kışkırtıcı bir Budist metni vardır. Bu metin gerçek ruhsal öğretmenlerin ve hatta bu dünyaya ayak basmış en yüce varlıkların nasıl karşımıza herhangi bir kılıkta, örneğin egzotik bir dansçı, bir keşiş, dilenci, kral, âlim veya bir savaşçı olarak çıkabileceğini anlatıyor.

Eylem halinde olduğumuzda, özellikle de bilinmeyen bir bölgenin sınırından içeri girdiğimizde, güçlü duygular ortaya çıktığında ve en büyük zorluklarla karşı karşıya olduğumuzda onlara rastlama ihtimalimiz yüksektir.

Benim için arkadaş canlısı siyah bir köpek, özellikle de umulmadık bir yerde karşıma çıkarsa iyi bir işarettir ve bazen onda kılık değiştirerek seyahat eden üstün bir varlık sezinlerim.

Bir hafta sonu seminerinin ilk gününün sabahında San Francisco'daki Fort Mason konferans salonuna vardığımda, bana bu programın nasıl gideceği konusunda dünyanın bir işaret verip vermeyeceğini merak ediyordum.

Toplantı yerimiz su üzerinde kurulu, dönüştürülmüş bir yangın istasyonuydu. Park alanından binaya doğru yürüdüğümde ana kapının önünde parlak kırmızı örme şapkalı bir adam göründü. Tasma kayışını çıkardığı siyah kanişini gezdiriyordu.

Birbirimizi selamlarken ona siyah köpeği gördüğüme sevinme nedenimi söyledim.

O da bana, “Adı Pollo. Apollo’nun kısaltılmışı” dedi.

Albert’ın Yemeği

Kılık değiştirerek dolaşanlar yalnızca tanrılar değil. Annesinin, istediği aracı almasında kendisine yardım ettiğine inanan denetçi kadınla ilgili hikâyede olduğu gibi, bazen tesadüfün oyunlarında ölmüş bir yakınımızın elini hissederiz.

Bir arkadaşım bana babası hâlâ capcanlı olduğu halde onun ölümüyle ilgili rüyalar gördüğünü anlattı. Daha doğrusu, babasının ölümünden günler veya haftalar sonra aile üyeleri arasında geçebilecek konuşmaları izliyordu. Gördüğü rüyalar gerçekçi ve ayrıntılıydı. Rüyaların genellikle aileleri bir ölüme nasıl hazırladığını ikimiz de iyi bildiğimiz için, babasını ve diğer aile bireylerini bu büyük yolculuğa hazırlamada rüyaların nasıl kullanabileceğini tartışmaya karar verdik ve popüler bir restoran olan Pancake Corral'da bir kahvaltıda buluştuk.

Restorana giderken babasının ailesinde babasının bir arkadaş ve rehber olarak kabul edebileceği ölmüş biri olup olmadığını sordum. “Oo, evet” diye cevapladı arkadaşım hemen. “Albert Amca var.” Babasının üç yıl önce ölen ağabeyi Albert’ı çok sevdiğini ve ölümünden bir hafta sonra yatak odasında “sevimli bir hayalet” olarak ortaya çıktığında babasının şok geçirdiğini anlattı.

Restorana girerken Albert Amca hakkında konuşuyorduk. Mekân kalabalıktı ve arkadaşım bizi bekleme listesine kaydetmesi için hostese benim adımları verdi. Hostes ise yüksek sesle “Albert!” diye tekrarlayarak listeye yanlışlıkla benim adım yerine ölmüş amcanın adını yazdı.

“Sanırım Albert bizi dirseğiyle hafifçe dürttü” diyerek espri yaptım.

Aynı gün daha sonra, seminerim sırasında arkadaşım ile birlikte Albert’la temas kurmak için bilinçli bir rüya yolculuğu yapmaya karar verdik. Arkadaşım amcasıyla oldukça uzun bir görüşme yaptı. Ben de onunla tanıştım ama aileden biri olmadığım için benimle konuşmaya çok istekli değildi. Amcası kahvaltı olarak en çok sevdiği şeyin kuşbaşı doğranmış salamura biftek olduğunu, seftali likörünü de sevdiğini söyledi.

Bu bilgiyi arkadaşıma aktardığımda bunların gerçekten amcasının tercihleri olup olmadığından emin değildi.

İki gün sonra o restorana tekrar gittiğimizde bu konuda bir bilgi almıştık. Garsona menüye bakmak istemediğimi, daha önce aldığı şeyi almak istediğimi söyledim. Garson “Yine de bir

bakmak isteyebilirsiniz. Burada çalıştığımдан beri ilk kez menüye yeni bir şey eklediler” dedi.

Menüye baktım. Yeni eklenen yemek kuşbaşı doğranmış salamura biftekti. *Albert’ın kahvaltısı*.

Arkadaşım babasıyla konuşmaya karar verdi. Ona tüm olayı anlatmadı ve rüyasında ölümünü gördüğünü söylemedi. Sadece Albert Amca’yı rüyasında gördüğünü söyledi. Albert’ın kuşbaşı doğranmış salamura bifteği sevip sevmediğini sordu. “Albert kuşbaşı doğranmış bifteği *çok severdi*.” Peki ya şeftali likörü? “Her gece yatağa gitmeden önce şeftali likörü içerdi.”

Zihinlerin Birleşmesi

William Butler Yeats, zihnimiz zorlu bir sorgulama yaparken daha derin zekâları kendimize çektiğimizi söylemiştir. Bu durum, seçtiğimiz alandaki iç ve dış keşiflerimizin bu alanlarda uzman olan eski ustalar tarafından desteklendiği bir “zihinsel birleşmeye” neden olabilir.

Bu bana eski devlet başkanlarının enerjilerini ve bilgeliklerini yeni liderlerinkiyle birleştirdikleri rüyamı hatırlatıyor.

Yeats bu etkileşim türüyle ilgili çok önemli bir şey keşfetmişti: Okuduğumuz makale ve kitaplar, yaptığımız araştırmalar yoluyla ruhsal yardımcılarını besliyoruz ve eğlendiriyoruz. Yeats “ruhsal öğretmenlerden” okuma ödevleri de almıştı.

Tüm bilgiler önümde, çocukluğumdan beri hatırlamadığım bir heyecanla okudum ve sürekli keşifler yaptım. Zihnim onların yanına yeterince bilgi yüklenmeden erkenden döndüğü zamanlarda “Açlıktan ölüyoruz” derlerdi.

Kitaplara bu tutkuyla yaklaştığımızda, Arthur Koestler’in Kütüphane Meleği dediği o iyi varlık daha aktif hale geliyor ve ihtiyaç duyduğumuz kitabın ortaya çıkmasını veya ihtiyaç duyduğumuz sayfanın açılmasını sağlıyor.

9. RUHUN TUTKULARI MUCİZELER YARATIR

Duygu ne kadar güçlüyse, psişik ve fiziksel çevremiz üzerindeki etkisi de o kadar güçlüdür. Duygularımızın etkileri başta anlayabileceğimizden çok daha uzaklara ulaşabilir. Olayları ve enerjileri iyi veya kötü yönde birleştirebilir, yaşamlarımızdaki *her şeyi* değiştirebilir ve başkalarının yaşamlarını da etkileyebilir. Bir insanı güçlü bir şekilde düşündüğümüzde veya hissettiğimizde, arada ne kadar mesafe olursa olsun, o kişiyle bağlantı kuracağımızı ve o kişi iletişimi engellemedikçe zihni ve bedeni üzerinde etki edeceğimizi gördük. Bu konuda çok bilgili olan büyük Fransız romancı Honoré de Balzac, “Fikirler onları düşünen gücün doğrudan bir sonucu olarak dışarı yansır ve mermilerin bir havandan fırlayışını düzenleyen matematik yasasına benzer bir yasayla, beyin nereye isterse hızla oraya hücum eder” demişti.

Bilimsel deneyler insan zihninin ve duygularının suyun özelliğini ve yapısını değiştirebildiğini ortaya koymuş ve Findhorn deneyleri iyi ve güzel düşüncelerin bitkilerin gelişimini olumlu yönde etkileyebildiğini göstermiştir. Bunun aksine öfke ve nefret fiziksel çevre üzerinde rahatsız edici, bazen korkutucu bir etki yapabiliyor. Pek çoğumuz, duyguları tırmandığı ve kontrol edilemez noktaya geldiğinde saatleri durduran veya bilgisayarları patlatan insanlar tanırız. Bu işin sadece başlangıç kısmıdır. Kızgın bir insan bir yangın bile çıkarabilir. Birinin şiddetli kızgınlığının etkisiyle başlamış büyük yangınlar gördüm. Buna benzer şekilde ortaya çıkan cezalandırıcı kasırgalar, tuhaf yerel kar fırtınaları gördüm. Bu şeyler sadece Stephen King romanlarında olmuyor.

Şimdi tutkudan bahsedelim.

Tutkularımız bizi çılgınlığa sürükleyebilir. Aynı zamanda bize vereceği yaratıcı güçle en iyi tarafımızı, en orijinal çalışmamızı ortaya koymamızı da sağlayabilir. Olağanüstü fırsatlar ve tesadüfî keşifler meydana getiren bir manyetizma yaratabilir.

Ruhun tutkuları sihir yaratır. Dominikli büyük bilgin ve büyücü Albertus Magnus’a ithaf edilen ve Jung’un da çok beğendiği bu gözlem, belki de bu kitabın içeriğini özetleyen en *pratik* cümledir.

Pozitif sihir yaratmak için iki koşul vardır.

Öncelikle en güçlü tutkularımızın temel, canlı enerjisini alıp yaratıcı bir hedefe yönlendirmeyi *seçmemiz* gerekir. İçimizde kalp gibi çarpan, yerinde duramayan tutkunun temeli sevgi veya şehvet (veya her ikisi), bir şeyler yaratmaya yönelik şiddetli bir istek veya her şeyi sona erdirmek isteyen onulmaz bir arzu olabilir. Tutku, vahşi bir kızgınlık veya korkunç bir öfkeden kaynaklanıyor olabilir. Kökeni ne olursa olsun ruhun en güçlü tutkuları eğer o enerjiyi yönlendirmeyi seçersek dünyamızı yeniden yaratmak için gerekli enerjiyi üretir. Etrafı çevrilmiş büyük bir su kütlesi düşünün. Bu su kütlesi üzerinde çok güçlü bir fırtına meydana gelirse sular barajın duvarlarından aşağı boşalacaktır. O suyu kontrol edip şehrimizi aydınlatan, evlerimizi ısıtan bir hidroelektrik gücüne çevirmeyi de seçebiliriz, yoluna çıkan herkesi ve her şeyi boğmasını, ıstırap ve yıkım getirmesini de.

Ruhun tutkularının sihir yaratması için gerekli olan ikinci şey, tutkuların en güçlü olduğu anı yakalamak ve kendimizi tamamen o anın gücüyle hareket etmeye bırakmaktır. Zaman her zaman *şimdidir* fakat ruhun tutkuları eyleme geçtiğinde zaman her zaman *eylem* zamanıdır. Bir yazar olarak bunu biliyorum. Genellikle en iyi çalışmalarım büyük bir kargaşa içindeyken, tutkularım güçlü ama aynı zamanda kalbim ve zihnim çelişki içinde olduğunda ortaya çıkar. Bazı anlar bize büyük bir itici güç verir. Deneyimlerimden biliyorum ki en iyi ve en orijinal işlerim ancak *şimdi* yoluyla ortaya çıkabilir. Bunun için o süreçte o itiş gücünü kullanmam ve kendimi işe vermem gerekir. Bu tür durumlarda, tıpkı Balzac gibi, günde genellikle on beş saat yazarım, yalnızca kahve alırım ve iki-üç saat kadar uyurum. Böyle zamanlarda coşku içinde olurum. Bu coşku, faaliyet alanımız ne olursa olsun, yaratıcı bölgemizin girişini bulduğumuzda duyduğumuz coşkudur ve en iyi çalışmalarımızı o coşku bölgesindeyken ortaya koyarız.

Balzac arzu ve tutku eylemlerini edebi olarak betimlemede ustaydı. Zihin ve maddenin temeldeki birliğini ve tıpkı fiziksel çekim gibi *ruhsal* bir çekim yasasının da olduğunu biliyordu. Onun gerçeklik görüşünün ve dâhiyane edebi üretiminin kaynağında irade ve hayal gücüne olan yaşamsal bir inanç vardı.

İlk romanlarından olan *Louis Lambert*, genç bir bilinç kâşifinin garip hayatının hikâyesidir. Bir geleceği görüş rüyası bu genç dünyanın mantıkla ve Newton fiziği ile açıklanabilecek olandan çok daha derin olduğu gerçeğine uyandırır. İnsanın tüm gerçekliği, tüm dünyayı içinde *yoğunlaştırarak*, düzenleyerek ve sonra bu yeni görüntüyü dışarı taşıyarak yaratıcı olabileceğine inanır. Fakat kahramanımız zayıflar ve dengesizleşir çünkü anlayışını fiziksel dünyada temellendiremez.

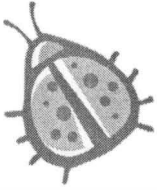
Balzac'ın kahramanı arzulu ve hayal gücü olan bir adamdır fakat bu adam aynı zamanda tutkularını bedende, sağlıklı bir sekste, dünyayla sosyal bir ilişki içinde temellendirebilmelidir, yoksa çıldırır.

Ruhun tutkularının pratiğe dökülmesi neticesinde olabileceklerin Balzac versiyonu muhteşemdir. Zihnin tutkuyla beslenen eylemleri, mekân ve zaman sınırlamalarını ortadan kaldırır. “Arzulamak, kişinin hemen arzuladığı yerde olması, anında olmak istediğini olmasıdır.” An zamanı, nokta da mekânı fetheder. “Böyle bir durumdaki insan için mesafeler ve maddi nesneler yoktur, içimizdeki hayat onları aşar.”

Ne tür bir arzu bu sınırlamaların ötesine geçer? “Arzu, dışsal olarak meydana getirilmeden önce tamamen istekte meydana getirilen bir gerçekliktir.” Sihir yaratan tutku “tek noktaya odaklanmış istektir.”

Büyük bir arzu taşıyan kişi belirli bir “atmosferle” çevrilidir. Bu atmosfer, ses ve ışık gibi dalgalar halinde hareket eden ve diğerlerine dokunan “manyetik bir sıvıdır.” Bu kişi “bulaşıcı duygularla doludur.” Bu tür bir tutku, duyuusal yetenekleri güçlendirir. Böylece uzak mesafelerdeki şeyleri canlı bir şekilde görebilir, duyabilir ve hissedebiliriz.

Böyle bir kişinin etrafında tesadüfler çoğalır çünkü şimdi her şey “mekânın kanunlarını tanımayan etkiler” yoluyla meydana gelmektedir.

7. BÖLÜM

O GÜNÜN KEHANETİNİ İSTEMEK

Aralık ayının ortalarıydı ve mutlu bir sonuç yaratmayacak gibi görünen bir durumla ilgili endişeliydim. Yerel parktaki gölün etrafında dolaşıyordum. Noel dolayısıyla yapılmış kardan adamların önünde dizildiği güzel bir göl evini geçtim. Güneş ışığı yeşil su üzerinde ışıldıyordu. Dolambaçlı yolu takip ederken belediye yetkililerinin gölü çevreleyen ağaçların pek çoğuna iliştiirdiği tabelaları fark ettim. Tabelalarda “GEÇMEYİN. İNCE BUZA DİKKAT” yazıyordu.

Bu mesajı beş-altı kez okuduktan sonra uyumsuzluğun farkına vardım.

Alışık olmadığımız ölçüde yumuşak bir Aralık geçirmekte olduğumuz için göl henüz buz tutmamıştı.

Hatta parkın hiçbir yerinde kar veya buz görünmüyordu. Dolayısıyla bu tabelalardaki bilgi için biraz erkendi.

Sonra daha heyecan verici bir şeyin farkına vardım. *Dünya bana bir mesaj veriyordu.* Hatta iki. Bana ümit veren birinci mesaj şuydu: Mevcut durumun donmuş ya da kesinleşmiş olduğunu düşünme. Tabelada yazan ve bana uyarıda bulunan ikinci mesaj ise “İnce buza dikkat” idi.

İnce buz, bir gölün üzerindeki buzdan başka anlamlara da gelebilir.

Romalılar doğal olaylar, günlük hayattaki küçük tuhaf olaylar ve doğru zamanda okunmayı bekleyen işaretler yoluyla dünyanın bizimle konuşma biçimine çok dikkat ederdi. Kehanetleri iki genel kategoriye ayırıyorlardı: Kendiliğinden verilenler (*omina oblativa*) ve istenenler (*omina impetrativa*). İNCE BUZ tabelalarındaki mesaj özellikle aranmadığı bir sırada ortaya çıkmıştı; dünyadan basit bir hediye idi.

Parktaki yürüyüşümün sonunda oturduğumda, özel olarak bir kehanet almak için “I Ching”e başvurmaya karar verdim. Korkutucu bir heksagram denk geldi; 29 numara, Uçurum. Resimde uçuruma düşen bir insan şekli gösteriliyor. Dalga üzerindeki dalga ile temsil edilen şekil, zorlu bir yaşamsal fırtınaya karşı uyarıyor. Yorumda ise şöyle deniyor: “Ancak gerçeğinizi ve kalbinizi izleyerek aşılabilirsiniz.”

Fakat heksagramda üç değişen çizgi vardı. Bunlar Çinli kehanet okuyucularının “ikinci” heksagram dedikleri şeydir. 64 numara, serideki son heksagram ve adı da *Henüz Sona Ermedi*. Bu heksagrama ait resimde henüz tamamlanmamış bir geçiş gösteriyor. Büyük bir döngünün sonundayız ama her şey hâlâ hareket halinde. Her son bir başlangıçtır. Bu heksagramla ilişkili tavsiye de şuydu: “İnce buz üzerindeki yaşlı bir tilki gibi hareket edin.”

Bu olayda dünya bana kendiliğinden bir mesaj verdi, sonra da istek üzerine bir mesaja yönlendirdi. Bu da hayatın nasıl kafiyeleler yarattığının diğer bir örneğidir.

DÜNYAYA SORULARINIZI SORMAK

İşte dünyadan yanıt “isteme” hakkında başka bir hikâye.

Sheila yeni başlayanlara yönelik derslerimden birinde artık rüyalarını hatırlayamadığını söyledi. Usulca sorduğumda bir itiraf-ta bulundu; bu durumun sebebi muhtemelen rüyalarının ona düşünmek istemediği bir şeyi, işini kaybetme olasılığını göstermesinden korkuyor olmasıydı.

Sheila’dan rehberliğe ihtiyaç duyduğu konu başlığını yazmasını istedim. Elbette konusu buydu: “İşimi kaybedecek miyim?”

Onu Tesadüf Oyunu’nu oynamaya davet ettim. “Sorunu ya-

nında taşı. Sonra da algı alanına giren ilk olağandışı veya beklenmedik şey, evrenin sana kişisel bir mesajı ve sorunun cevabı olacakmış gibi düşün.”

Bir hafta sonra Sheila'yı bir sonraki derste gördüm.

Bize ne olduğunu söylemek için sabırsızlanıyordu. “O gece binadan çıkar çıkmaz cevabımı aldım. Bölgeyi iyi tanımama rağmen arabamla üç veya dört blok boyunca tek yönlü bir caddede ters yönde gitmekte olduğumu fark ettim. Bir tır şoförü uzun farlarıyla işaret verip korna çalmasaydı o anda bile bunun farkına varamayacaktım.”

“Peki, mesaj neydi?”

“Tek yönlü bir yolda ters yönde sürüyordum. İşim bitti!”

Kavrayış iyi. Ama bir plan yapmak daha da iyi olur. Sheila bu mesajı alışına çok yakın bir zamanda kuraklıkla ilgili bir rüya gördüğünü söyledi. Rüyasında Washington DC’de ulaşım ile ilgili bir konferanstaydı. Bu rüyada bir ümit vardı ama rüyanın içeriğini garipsemişti. Çünkü kendi ifadesiyle, tek yönlü bir caddede ters yönde araba sürmek dışında ulaşım konusunda hiçbir şey bilmiyordu.

Rüyayı incelerken Sheila’nın uyanık hayatta bu rüya ile ilgili olarak nelerin farkına vardığına dair bir gerçeklik kontrolü yaptık ve (1) Washington DC’de yakın bir arkadaşı olduğunu ve (2) işinin konferanslar düzenlemek olduğunu öğrendik.

Bir eylem planı yapmasını istediğimde şöyle dedi: “Sıkça yaptığım uçuşlar nedeniyle kazandığım bir ücretsiz uçuş hakkım var ve bu hakkı Washington DC’ye gitmek için kullanacağım. Orada bir süre arkadaşım ile kalıp olasılıkları değerlendirerek bir plan yapacağım.”

Bir ay sonra işinden ayrıldı ve Washington DC’de daha yüksek maaşlı bir işe girdi. Onun için çok iyi olmuştu çünkü önceki firmasında çalıştığı departman bir süre sonra kapatıldı. Yeni işi konferans düzenlemekle ilgiliydi ve bu konferanslar arasında rüyasında gördüğü gibi ulaşım ile ilgili işler de yapıyordu.

Beş Dakikada Kehanet: Dünyaya Sorunuzu Sormak

Bu oyunu oynamak için önce açık bir niyetinizin olması gerekiyor. Niyetimi açıklıkla ifade etmemin en kolay yolu şu cümledeki boşluğu doldurmaktır:

“... hakkında rehberlik istiyorum.”

O boşluğa koyacağınız şey gerçekten önemli bir şey olmalıdır. Niyetinizin ruhsal olarak çok önemli veya dünyayı sarsıcı olup olmadığı konusunda endişelenmeyin. Samimi ve özel bir niyetinizi belirtin. Gerçekçi olsun. Kalbinizi ve içgüdülerinizi dinleyin.

Hemen söyleyin -hangi konuda *gerçekten* yardıma veya rehberliğe ihtiyacınız var?

Sevgi olabilir, para olabilir, söyleyin. Randevunuzda ne giyeceksiniz veya randevu için falanca birini aramanız iyi olur mu, olmaz mı, bunları da sorabilirsiniz. Diğer yandan *büyük* konuları ifade etmekten de korkmayın. Aklınıza ilk gelen şey “Hayatımın amacı hakkında rehberliğe ihtiyacım var” ise çekinmeyin, bunu söyleyin.

Bu oyuna göre, niyetinizi ifade ettikten sonra algı alanınıza girecek ilk çarpıcı veya sıra dışı şey evrenden size doğrudan bir mesaj olacaktır. O mesaj Sheila için olduğu gibi hemen gelebilir veya daha aktif bir şey yapmanız gerekebilir.

İşte birkaç öneri:

Arabayla veya yürüyerek bir gezintiye çıkın. Gözlemlemiş olduğumuz gibi, hareket halinde olduğumuzda tesadüfler artıyor. Belki de mesajınız önünüzdeki bir arabanın özel plakasında veya üzerindeki bir yazıdadır.

Araba radyosu oyununu oynayın. Radyoda çıkacak ilk şarkı veya reklâmın, aradığınız rehberlik olduğunu düşünün.

Rasgele sayfa açma oyununu oynayın. Bir kitabın rasgele bir sayfasını açın. Gözünüze çarpan ilk sayfanın, evrenin size olan mesajını içerdiğini düşünün.

Eğer aldığınız mesaj netse işiniz tamamlanmıştır! Beş dakikalık kehanetinizi aldınız.

Eğer mesaj belirsiz veya tam bir muammaysa, merak etmeyin, kehanetlerin özelliği budur zaten. Aldığınız mesajı asıl niyetinizle ilişkilendirmede yardıma ihtiyacınız olabilir. Aşağıdaki Tesadüf Kâğıdı Oyunu ’nda olduğu gibi, diğerlerinden hayal güçlerini kullanarak bu konuda size yardımcı olmalarını isteyebilirsiniz.

Aldığınız mesajı duymak *istemiyor* da olabilirsiniz. Uzun yıllar önce işimle ilgili üç proje geliştirdiğim bir sırada araba radyosu oyununu oynadım. İlk gelen şey üç cenaze evi ile ilgili bir

reklâmdı. Bunun istediğim mesaj olmadığını düşündüm. Cenaze evleri ölü şeyler içindi. Evren bana bu üç işin daha doğmadan ölü olduğunu söylüyordu. Durumu çarpıtıp mesajdan uzaklaşmaya çalıştım. Fakat o haftanın sonunda, araba radyosu danışmanı he-defi tam on ikiden vurmuştu; o kadar zekice olduğunu düşündüğüm o üç proje de ölmüştü.

Beş Dakikada Kehanet: Sorunuzu Dünya Sorsun

Dünyaya sorunuzu sormak, onaylayıcı da olsa uyarıcı da olsa, harika bir bilgi alma egzersizi olabilir fakat bazen *doğal bir şekilde* tesadüflerin tadını çıkarmak daha çekicidir. Ne sormamız gerektiğini gerçekten bilmiyor olabiliriz ama tıpkı rüyalarımızda olduğu gibi dünyanın bize söyleyecekleri olabilir.

Bu dünyada olmak *isteyen* şeylerin doğal döngüleriyle kendimizi uyumlu bir hale getirerek tesadüflerin derin gücüne nasıl ulaşabileceğimize bakalım: Her gün aklınızda belirli bir niyet ve aradığınız belirli bir şey olmaksızın, hiçbir belirli şey için *ayrılmış* en az beş dakika ayırın kendinize.

Kol saatinizde, duvar saatinde, bilgisayarda veya cep telefonu ekranında saate günde kaç kez bakıyorsunuz?

Aynı sayıda durup *anın özelliğini* kontrol etseniz ne olur?

Kendinizi kontrol etmek, neler hissettiğinize ve vücudunuzda neler duyumsadığınıza bakmak için çok kısa bir vakit ayırabilirsiniz. İçinizdeki radyoyu dinlemeyi deneyebilirsiniz. Kısa bir süre için dünyayı kapattığınızda, kafanızın içinde neler çalınıyor, neler konuşuluyor?

O sırada fiziksel çevrenizde dikkatinizi neyin çektiğine bakabilirsiniz. Çok tanıdık bir yerde bile fark edeceğiniz bir şey sizi şaşırtabilir. Ya da gözlerinizi kapatıp kendinize durumunuzla ilgili ne hissettiğinizi, ne duyumsadığınızı daha derin bir şekilde sorabilirsiniz.

Bu anda iç ve dış dünya size her ne veriyorsa ona açık olmayı da seçebilirsiniz: Bir kuş sesi, bir söz, bir yakınlık hissi, pişmanlık hissi, ne yaparsanız yapın sizi seven pasaklı bir köpek, bir haber, tuvalet kapağının açık bırakılma şekli, ne olursa.

Biraz derine inerek etrafınızdaki tüm sesi ve stresi kapatmayı, sonra da tam olarak bu anda bulunmayan parçalarınızı geri çağır-mayı seçebilirsiniz. Bu parçalarınız eski bir dramayı tekrarlıyor olabilir, bir kahve molasında olabilir, patronla bir sonraki toplantı için endişeleniyor olabilir veya sevdiğiniz biriyle uzaklarda olabilir. Kendinizin mümkün olduğu kadar büyük bir bölümünü bu anda bir araya getirin.

Şimdi sizinle birlikte olan tüm farkındalığa dayalı olarak sorun, “Bu anın özelliği nedir?” İçinizden ve etrafınızdaki dünyadan gelen cevabı gözleyin. Bu anda içinizdeki ve dışınızdaki dünyanın çok sıkı bir şekilde iç içe geçmiş olduğunu göreceksiniz.

Tesadüf Kâğıdı Oyunu

En sevdiğim oyunlardan biri kesinlikle budur. Bu oyunu bir rüyamda gördüm. Sıkılıyor ve seminerlerim için yeni materyaller arıyordum. Bir gece rüyalarımın, yaratıcılık seminerimde ortaya koyabileceğim yeni bir egzersiz göstermesini istedim ve kendimi aşağıda açıkladığım oyunu yönetiyor olarak gördüm.

Bu oyunu başka bir kişiyle birlikte de oynayabilirsiniz ama grupla daha iyi oluyor, özellikle büyük bir grupla. Bu oyunu toplam iki yüz kişiyle oynadım ve her defasında şunu anladım: Ne kadar çok, o kadar güzel!

Gerekli Araçlar

Her oyuncu için tamamen boş bir kâğıt ve kalem ihtiyacınız var.

Cevabı Yazın

Herkese kâğıtları dağıtın. Sonra tüm oyunculardan not kâğıdının tek bir yüzüne akıllarına gelen bir şeyi *okunaklı bir şekilde yazmalarını* isteyin. Ne mi yazsınlar? Ne isterlerse! Yolda gelirken olan bir şeyin veya dün geceki rüyalarının bir özeti, bir kitaptan bir alıntı ya da sadece o anda akla gelen bir şey; not kâğıdının bir yüzeyine sığması ve okunaklı olması koşuluyla herhangi bir şey.

Deste Yapın

İnsanlar yazılarını bitirdikten sonra kâğıtları toplayın. Kâğıtları ters çevirin ve karıştırın. Bu bir kart oyunu. Şimdi bir desteniz var. Bir daha asla kullanılmayacak olan çok eğlenceli bir destel!

Soruyu Sorun

Desteyi elinizde tutarken oyuncuların sorularını sormalarını isteyin. Sorularını Evrenin Kâhini'ne sorma fırsatları olduğunu söyleyin. En çok sormak istedikleri soru ne? Açıklık ve basitlik için onlara sorularını şu kalıpta sormalarını önerin: "... hakkında rehberlik istiyorum." Cümlelerini defterlerine veya bir parça kâğıda yazsınlar veya ezberlesinler.

Kâğıtları dağıtın

Şimdi desteyi oyunculara sunun. Her bir kişi desteden rasgele bir kâğıt seçecek. Söylenene kadar kâğıtlarında yazana bakmamalarını söyleyin. Kâğıtlarını ellerinde tutmak yerine ters çevrilmiş olarak yanlarına koymalarını isteyin.

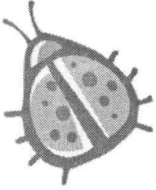
Kâhin Konuşsun

Şimdi tüm oyuncuların, Evrenin Kâhini her biriyle özel olarak konuşacakmış gibi kabul etmelerini isteyin. Her birinin seçtiği kâğıtta yazılı olan şey, sordukları soru veya konunun cevabıdır.

Şu süreci izleyin: Örnekteşkil etmek üzere ilk oyuncu (rasgele veya yönetici tarafından seçilen biri) rehberlik istediği soru veya konuyu herkesin duyabileceği şekilde söyler. Sonra mümkünse bir seri davul vuruşu veya üflemeli bir çalgı eşliğinde kâğıdı çevirir ve kehanet kâğıdında yazılı olanı okur. Kehanet mesajının genellikle iki kez okunması gerektiğini gördüm; birincisi yazıyı çözmek, sonra da mesajın anlamını kavramak için.

Kâğıtta yazılı olan şey başta tamamen gizemli, alakasız veya belirsiz olabilir. Bu, kehanetlerin özelliğidir. Yine de eğer yeterince uzun ve derin bir şekilde incelerseniz, soru ile yanıt arasında hemen her zaman güçlü bir bağlantı olduğunu görürsünüz. Şimdi diğer oyuncular sırasıyla kâğıdını açan kişiye saygılı bir tutumla, “Eğer bu benim kâğıdım olsaydı şöyle düşünürdüm” şeklinde öneriler sunarak yardımcı olmaya teşvik edilebilir.

Bu oyunu bir kez deneyin. Sonuçlar sizi çok şaşırtacak ve çoğu durumda çok eğlendirecek.

8. BÖLÜM

TESADÜF VE OLMAK İSTEYEN ŞEY

Birçok toplum, olayların ardındaki gizli mantığı anlamak ve evrenin derindeki güçleriyle işbirliği yapmak için yollar aramıştır.

Romalılar bu şekilde bir dünya imparatorluğu kurmuş ve yüzlerce yıl sürdürmüştür. Kehanet yoluyla kutsal iradenin anlaşılabilceğine, tanrıların tesadüfler, rüyalar ve sıra dışı doğa olayları yoluyla işaretler gönderdiklerine inanmışlardır. İşaretler ya da sıra dışı fenomenler ne kadar belirginse, o işaretleri doğru bir şekilde okumanın önemi de o kadar büyüktü. Yakın bir yere yıldırım düştüğünde büyük güçlerin oyunlar oynadığı, tanrılarının oyununun insanların dünyasına döküldüğü kesindi.

Romalılar kuşların uçuşlarından ve seslerinden mesajlar çıkarmaya özellikle düşkünlüler. Kuşları izleyerek kehanette bulunan *augurlar* konseyinden birkaç üyenin eşlik ettiği önde gelen yöneticiler, liderler, Capitoline tepesinde özel bir yerde toplanır, gökyüzünün izlenecek belirli bir bölgesini tespit ederlerdi. Kuşların hızını, yönünü, sayısını ve yerden yüksekliğini belirleme ve dillerini tercüme etmede üzerinde anlaştıkları yollar vardı.

Bizim hayatımızda olduğu gibi Romalılar için de en güçlü işaretler genellikle beklenmeyenlerdir. Bir olayda garip bir kuş bir

ormana yerleşmiş ve yenik imparator Otho kendini öldürene kadar ormandan uzaklaştırılamamıştır. İlk imparator Augustus Capri adasına ilk kez ayak bastığında, ölmekte olan bir meşe ağacı canlanmış, yeni budaklar çıkarmıştır.

İşaretlerin anlaşılması zor ve kehanet ihtiyacı büyük olduğunda, Romalılar imparatorluk zamanlarında Apollo tapınağının altındaki bir dairede tutulan Sibylline Kitapları'na danışırdı. Büyük kâhinlere ait olduğuna inanılan Sibylline Kitapları zaman içinde dünyanın her tarafından getirtilen sihirli metinlerin bir derlemesi haline gelmişti. Tercih edilen danışma yöntemi sayfaları dağıtıp karıştırmak, sonra da rasgele birini seçmektir. Bu, Tesadüf Kâğıdı Oyunu'nun daha ciddi bir versiyonuydu.

JAPON İMPARATORLUĞUNUN KEHANET DAİRESİ

Japon imparatorluğunda Din İşleri Bakanlığı (Jingikan) görevlilerinin üçte biri tek bir bölüme atanırdı: Kehanet Dairesi. İşleri tesadüf kalıplarını okumak ve imparatora danışmanlık yapmaktır. Bir kaplumbağa kabuğunu ısıtıp çatlakları okumak, rahiplerin ve ihtiyaç duyanların *reimu*, yani kehanet rüyası istemeye gittikleri Şinto ve Budist tapınaklarındaki gece faaliyetlerini izlemek dâhil, bu görevlilerin dünyadan işaret almakta kullandıkları çeşitli teknikler vardır. Kehanet dairesinin görevlerinden biri de kendiliğinden gelişen işaret ve tesadüflerin anlamına dair danışmanlık yapmaktır; bir kuyruklu yıldızın düşmesi, bir köprüde yaşanan bir olay, garip bir şekilde birbirlerini gagalayarak öldüren üç güvercin...

Kehanetin Japonca karşılığı *ura* veya *uranai*'dir ve "arkada olanla" temasa geçme anlamına gelir. Yine o görünür dünyanın perdesinin arkasına göz atma meselesiyle karşı karşıyayız.

İmparatorluk kâhinleri özel olarak tek bir sülaleden, Urabe sülalesinden seçiliyordu. Bu aile "arkadaki" dünyayı görmede ve diğer taraftan işaretler ve kehanetler almakta başarılı kâhinler yetiştirmiş olmalı. Kaplumbağa kabuğundaki çatlak belirli bir şekilde ilerlediğinde veya kuşlar gökyüzünde belirli bir şekil

oluşturduğunda bunun ne anlama geldiğini onlara söyleyecek bir kaynağa ihtiyaçları yoktu.

Daha sonra kâhinler büyücüden ziyade devlet memuru haline geldiği için daha sıkıcı ve ayrıntılı bazı kuralları izlemeye başladılar. Japon kâhinleri ve Şamanizm konusunda mükemmel bir bilgin olan Carmen Blacker şu bilgece gözlemde bulunuyor: “Bize ulaştığı şekliyle bu kurallar, yetenekli kâhinler öldükten sonra geriye kalan ölü, katı bazı kalınlardan başka bir şey değildir.” Asıl görücülüğün nesilden nesile aktarılan “yazıtlara” dönüşmesi tüm kültürlerde yaygındır.

DEĞİŞİMLER KİTABI İLE YÖNETİM

Hikâye Çin’de de aynı ve daha da eskidir. I Ching olarak bilinen Çin kehanet yöntemi muhtemelen üç bin yıl önceki kemik kâhinleri ve kaplumbağa kabuğu okuyucularının çalışmalarından doğmuştur. Hâlâ geliştiriliyor. 2005 ilkbaharında Beijing’de bulunan en büyük kitapçıdaki başlıca çoksatar (bir sinolog arkadaşıma göre) yeni bir I Ching dersleri koleksiyonuydu.

Değişimler Kitabı’nın (“I Ching” genelde bu adla tercüme ediyor) sunduğu bilgelik bir anlamda, süreklilik ve istikrarın ancak değişim yoluyla mümkün olduğunu öğretmesidir. Her an dünyadaki yerimiz değişiyor. Dalgaların yayılmasının durmasını istemek ne kadar anlamsızsa, değişimleri durdurmayı istemek de o kadar anlamsızdır. I Ching sanatı, herhangi bir anda olmak *isteyen* şeylerin niteliğini okumayı öğrenmekle ilgilidir. Değişimler Kitabı sonsuz olasılık kombinasyonlarını 64 şekle ya da heksagrama indiriyor, sonra da her bir şekildeki çizgilerin herhangi birinin veya tümünün *değiştirici* bir çizgi olabileceği, daha fazla değişiklikler ve karmaşıklıklar getirebileceği kuralını koyarak seçenekleri çoğaltıyor.

İlk kâhinlerin bir yorumlar ve açıklamalar kitabı yoktu ve muhtemelen Richard Wilhelm I Ching’in ilk pratik versiyonunu Batı’ya getirdiğinden beri aşına olduğumuz sayılı heksagramlar dizisine de çok az önem veriyor veya hiç önemsemiyorlardı. İnce odun çubuk-

larını yere bırakıp düşerken çıkardıkları sesi dinliyor, sonra da oluşan kesintili ve uzayan çizgileri inceliyorlardı. O çizgilerde hayatın temel güçlerinin oyununu görüyor, dünyanın ve göğün isteğini okuyorlardı. Çubukların aldığı şekillerle birlikte ortaya çıkan kodlar zihninin perde arkasındaki seviyelerini canlandırıyor ve dünyaları birleştirilebiliyordu. Çinli kâhinler çeşitli hediye sunumları ve saygı gösterileriyle atalarına da başvuruyor, zihinlerini onlarınkiyle birleştirmeye çalışıyorlardı. En değerli kehanet çubukları I Ching'in önceki bir ustasının mezarı etrafından toplananlardı.

Kalıpları tanımaya yönelik olarak sürekli güncellenen bu olağanüstü sistemin ilk ustaları onu kalıp okumaya yönelik diğer yöntemlerden yalıtmıyordu. Shang Tiranı'na karşı gerçekleştirilen ve Zhou hanedanlığının kurulmasını sağlayan büyük bir isyanın hikâyesinde bu açıkça görülüyor.

Tiranın ve onun cinsel olarak obur metresinin zalimliği ve şımarıklığı, tebaasının çoğunu ondan soğutmuştu. Tarihte Kral Wu olarak bilinen Zhou Dükü bir ordu toplayarak Shang'ın başkentine doğru ilerlemeye başladı. Bir nehir geçidine vardılar. Sellerden korkmakta hiç de haksız olmayan Çinliler için nehri aşmak her zaman stresli olmuştur. Kral Wu kayıkla karşıya geçerken çok büyük ve hareketli bir beyaz balık kayığın içine atladı. Kral Wu bunu çok kötü bir işaret olarak gördü çünkü beyaz balık Shang hanedanlığının bir simgesi idi. Tekneye atlayan balık öyle büyük ve güçlüydü ki, kaçmayı da başarmıştı. Bu yüzden Kral Wu orduyu geri çekti.

İki yıl boyunca daha büyük bir ordu inşa etti. Ordu dalgalanan bayraklarıyla tekrar Shang'ın başkentine doğru ilerlerken aynı nehre vardı.

Askerlerini nehrin kenarına toplayan Kral Wu onlara zaferden emin olduğunu çünkü Değişimler Kitabı'ndan aldığı olumlu işaretin *geceleyin gördüğü bir rüyayla da doğrulandığını* söyledi. "Görünüşe göre Gökler benim aracılığımla halkı yönetecek. Rüyalarım kehanetlerle uyuyor; çifte uğurlu kehanet. Shang'e yapacağım saldırı başarılı olacak."

Kral Wu haklıydı. Shang'ın başkenti çabucak yenildi, tiranın kafası uçuruldu ve Zhou hanedanlığı devri başladı.

Bu olaylar dizisindeki üç kehanet vurgusunu görelim. Kral doğal bir olaydan, teknesine sıçrayan balıktan hemen bir uyarı alıyor. Daha sonra I Ching yoluyla evrenden bir mesaj istiyor. Son olarak da rüyasında doğrulayıcı bir mesaj alıyor. Gece ve gündüz her şeyin, derin dünyada ve yüzeydeki dünyada, aranan ve aranamayan her işaret yoluyla onunla konuşmasına izin veriyor. Böylece bir devrim yapan ve bir imparatorluk hanedanlığı kuran bu adamdan bir şeyler öğrenebiliriz.

DÜNYANIN OYUN TAHTASI

Bazen tesadüf kalıplarını ve tarihteki kafiyeleleri ancak sonradan kavrayabiliriz. Böylece insan ilişkilerinde oyunlarını oynayan daha büyük güçleri görebiliriz.

Modern çağın dahi tarihçilerinden John Lukacs, dünyayı sarsan veya yeniden yapılandıran büyük olaylardaki paralellikleri araştırmış ve örneğin 1940 yılının iki olayını ele almıştır.

10 Mayıs 1940'da Churchill Buckingham Sarayı'na çağrıldı ve Britanya'nın başbakanı oldu. Aynı gün Hitler Belçika sınırındaki bir askeri mevziden Belçika ve Hollanda'nın işgali için yıldırım savaşı başlatıyordu. Ordularını ani ve güçlü bir şekilde harekete geçiren Hitler Belçika ve Hollanda'yı hızla işgal etmişti. Alman orduları İngiltere'ye saldırıp İkinci Dünya Savaşı'nı kazanmaya yakın görünüyordu. Ancak tam o gün Britanya'nın korku içindeki seçkinlerini ve yurttaşlarını "ne olursa olsun savaşmaya" ikna edebilecek tek adam Alman ordularını durdurabileceği bir mevkiye getirilmişti.

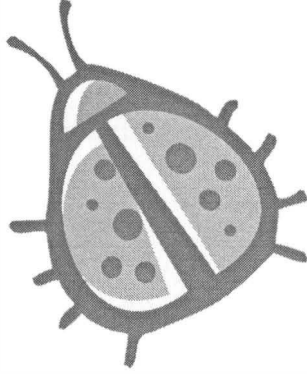
31 Temmuz'da ise Hitler ve Roosevelt birbirlerinin planlarından habersiz bir şekilde İkinci Dünya Savaşı'nın gidişatını değiştiren ve savaşın sonucuyla ilgili yeni olasılıklar yaratan kararlar aldılar. Hitler generallerine Rusya'yı ele geçirmek üzere gizlice hazırlık yapmalarını söyledi. Roosevelt ise Kongre'deki savaşa katılmama yanlılarına rağmen Britanya'ya elli civarında "fazlalık" destroyeri satmaya karar vererek ABD'yi Hitler karşısında Britanya'nın tarafına yerleştirtiyordu. Böylece şimdi Almanya kazanamayacağı iki savaş arasında kalıyordu.

Bazen görülmeyen bir elin varlığını algılamamak neredeyse imkânsızdır. Winston Churchill’i küçük bir çocuk olduğu zamanlarda evinde oyuncak askerlerini hareket ettirirken, savaş oyunları oynarken, bir savaşın sonucunu tersine çevirirken hayal ediyorum. Sonra da kendi çocukluğuma giderek odamda oyuncaklarla küçük savaşlar yaptığım zamanlarımdan beri gördüğüm, çeşitli ortamlardaki minyatür figürleri incelediğim rüyalarımı düşünüyorum. O figürlere yakından baktığımda canlı olduklarını, artık sadece asker değil her türden adam, kadın ve çocuklar olduklarını görüyorum. Bu tür rüyalarımda gizli bir eli olan görünmez bir dev olarak hareket etme, oradaki şeyleri değiştirme, kendimi küçülterek bir dramaya girme, oradaki oyuncularla etkileşme ya da yalnızca gözlemleme seçeneklerim oluyor.

Bilinçli hayallerimde pek çok kişiyi etkileyen bir durumu anlamaya çalışırken, bazen o rüyalardaki koşulları kullanarak kendimi o canlı panoramalardan birine bakarken ve ilgili figürlerin olası hareketlerini incelerken düşünürüm.

Tıpkı tesadüfler gibi bu tür rüyalar da hayal gücünü besliyor. Her dönemeçte bu rüyalardan bir şeyler öğrenebiliriz. Hayat bizi alternatif tarihler, paralel olay yörüngeleri arasında tercih yapmaya davet ediyor. Gözlemci etkisi yalnızca kuantum gerçekliğinde değil insan ölçeğinde de oyuna dâhil oluyor. Rilke’nin dediği gibi “Bakmak her şeyi *olgunlaştırıyor*.”

Sıradaki bölümde bunun ne anlama gelebileceğini anlamak için çok fazla hayal gücüne ihtiyacımız olmayacak.

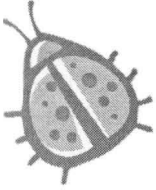

3. KISIM

SADECE BİR HAYAL

*Hayaliniz bulanık olduğunda
kararınıza güvenemezsiniz.*

-MARK TWAIN'IN NOT DEFTERİ, 1898

9. BÖLÜM

HAYAL ETME EYLEMİ

En son ne zaman, “Bu, yalnızca bir hayal” dediniz? Ben sonradan doğru çıkan güçlü bir sezgi anında söylemiştim bunu ama o anda sezgimi destekleyen bir kanıt yoktu. Harika bir geleceğe baktığım bir sırada da söyledim; sonra da öyle bir geleceği nelerin engelleyebileceğini düşünmek ve bulmak için tüm enerjimi harcayarak kendime ihanet ettim.

Hayali küçümsemek, olağanüstü önemde şeyleri bilen, dünyamızı yeniden şekillendirme ve yeniden yaratma gücü olan parçamızı etkisizleştirmek, uzaklara sürmek anlamına gelir.

Hayal merkezi, zihnin ve ruhun görüntüler yoluyla düşünen ve davranan bölümüdür. Bu görüntüler İngiliz şair Samuel Taylor Coleridge’in dediği gibi “zihnin gerçekleridir.”

Yaşam anılarımız ve duyuşal deneyimlerimiz bu görüntüleri besler ama bu görüntüler bir şeylerin kopyalarından veya yansımalarından ibaret değildir. Bu görüntüler hammaddelere şekil verebilir ve yeni bir şeye dönüştürebilir.

Geceleri korku içinde kalan Sally isimli küçük bir kızın ailesi benden yardım istemişti. Sally’ye çocukluğumdan kalma oyuncak bir asker verdim (Roma ordusu bölük komutanı) ve bundan sonra o komutanın onun gece muhafızı olacağını ve korkutucu

şeyleri onun yanından uzak tutacağını söyledim. Üç yıl sonra, yaklaşık 10 yaşına geldiğinde kızı tekrar gördüğümde “Lex harika” dedi bana. “Lex kim?” diye sordum. Sally olayı tamamen unutmuş olmamı bir skandal olarak karşıladı. “Bana verdiğin Romalı asker!” Ayağını sertçe yere vurdu. “Şu anda boyu üç metre ve geceleyin ne zaman iğrenç bir şey ortaya çıksa hemen onu uzaklaştırıyor. Artık hiç kâbus görmüyorum.”

Bu, gerçekliğin bir düzeyinden ödünç alınmış bir görüntünün nasıl başka kaynaklardan gelen enerjilerin kabi olabileceğinin bir örneğidir. Sally’ye sadece bir gece muhafızı *fikrini* de verebilirdim ama küçük bir çocuk söz konusu olduğunda ona o fikri canlandıran bir nesne vermek daha uygun görünmüştü. Hayal gücü yoluyla o cisim giderek daha büyük ve bağımsız bir yaşam kazandı. Minyatür bir figür üç metre olmuş, davetsiz psişik misafirleri uzaklaştırma gücüyle hemen ortaya çıkabiliyordu. Bir koruyucu enerji deposu haline gelmişti. Bu, kısmen arzuya dayalı düşünmenin sonucuydu ama bana göre, aynı zamanda, ortaya konan bir kabın içine yerleşen birey ötesi bir enerjinin sonucuydu.

Zihin ekranımızdaki görüntüler gerçekle ilişkisi olmayan soyut şeylerden ibaret değildir. İngiliz filozof H. H. Price’ın dediği gibi; “Paradoks gibi görünebilir ama zihinsel bir görüntünün hayali bir tarafı yoktur. Zihindeki görüntü gerçek bir varlıktır; herhangi bir şeyin olabileceği kadar gerçek.” Zihinsel görüntüleri deneyimleriz ve bu görüntüler “fiziksel duyumlardan daha fazla hayali değildir.” Bu konuda kafa karışıklığının meydana gelmesine neden olan şey, hayal etmeyi küçümsemek ve “hayal etmenin” sahte fikirlerle kendimizi oyalamak olduğu yönündeki yanlış bir inançtır.

Hayali (*imaginary*) kelimesi genellikle “gerçek olmayan” kavramıyla özdeşleştirildiği için zaman tasarrufu ve açıklık bakımından onun yerine *imajinal* kelimesini kullanabiliriz. Bu kelimenin İngiliz dilinde uzunca bir geçmişi vardır. Oxford İngilizce Sözlüğü’ne göre kelimenin bu bağlamda ilk kez ortaya çıkışı 1647 yılında olmuştur: “İç hayat, doğanın sanatının imajinal izlenimleridir.” *Imajinal* kelimesi Henry Corbin’in Sufi ve ortaçağ Pers felsefesindeki

imgeler dünyası üzerine yaptığı çalışmalarının da etkisiyle yakın zamanlarda hem bilim insanları hem de şifa uygulamacıları arasında yaygın bir şekilde kullanılmaya başlamıştır.

İmgeler dünyası, yaratıcı bir bilinç durumu olduğu kadar gerçek bir dünyadır da. Zihinde anlamın form kazandığı ve nesnelerin anlam yüklendiği bölgedir. Tüm çağlardaki gerçek şairler hayal âleminin bilginin temeli olduğunu anlamışlardır.

SANAL GERÇEKLİKTEKİ HAYAT

Hayallerimizi onurlandırmak hayati ve pratik bir öneme sahiptir çünkü filozof-imparator Marcus Aurelius'un dediği gibi, "Bir insanın hayatı, hayallerinin rengini taşır."

Görüntülerle yaşıyoruz. Görüntüler dişimizi fırçalamaktan sevişmeye, bir ofis toplantısında konuşmaya ya da konuşmamaya kadar, düşündüğümüz ve yaptığımız her şeyi kontrol eder. Görüntüler gerçeklik deneyimimizi üretir ve yapılandırır.

Kendimize gerçeğin ortada olduğunu söyleriz ama o gerçekliği doğrudan deneyimlemeyiz. "Doğrudan deneyimlediğimiz şey" diyor fizikçi David Deutsch, "duyusal veriler ve bunları nasıl yorumlayacağımıza dair içsel veya sonradan edinilmiş teorilere (yani programlara) dayalı olarak bilinçdışı zihinlerimiz tarafından bizim için uygun şekilde üretilmiş bir sanal-gerçeklik tercümesidir... En küçük parçasına kadar tüm dışsal deneyimimiz sanal gerçekliğe dayalıdır... Biyolojik olarak, çevrelerinin sanal-gerçeklik tercümelerini kullanmak insanların hayatta kalmada kullandıkları karakteristik yöntemdir."

Görüntülerin oynadığı rolün ve etkileşimlerimizi belirleyen imajları seçme, atma ve dönüştürme yeteneğimizin farkında olup olmadığımıza bağlı olarak, hayatlarımız daha fazla veya daha az gerçektir. Herman Hesse bunu çok net bir şekilde ifade etmiştir: "İçimizdeki gerçeklik dışında bir gerçeklik yoktur. Pek çok insanın gerçek olmayan bir hayat yaşamasının nedeni budur. Dışlarındakini gerçek olarak kabul ediyor ve içlerindeki dünyanın kendini ortaya koymasına asla izin vermiyorlar."

HAYAL KRİZİ

Hayatlarımızdaki en büyük kriz hayal krizidir. Bir yerde takılıp kalırız ve kendimizi bir kısır döngüye kaptırırız çünkü hayalimizde durumumuzu yeniden yaratmayı reddederiz. Bir dizi negatif veya sınırlandırıcı görüntüyle yaşarız ve bunlara “gerçek” deriz. Bunu yaparız çünkü kendimizi geçmişin belirli bir versiyonuna veya çok yönlü bir halüsinasyona mahkûm ederiz. Geçmişteki ya da şu andaki durumumuzu bırakıp, olmak istediğimize yönelmeye cesaret edemeyiz ve bildiğimize, tanıdığımızımıza tutunmayı tercih ederiz.

Hayal krizi evrenseldir. 2001’de New York’taki İkiz Kulelere saldırıyı inceleyen komisyon Amerikan tarihindeki en büyük terörist saldırının yarattığı korkunun “hayal gücünün başarısızlığından” kaynaklandığını ifade etmiştir. Birkaç istisna dışında, güvenlikten sorumlu olan yetkililer, uçakları kaçırarak Amerikan topraklarındaki büyük hedeflere saldırmaya cüret edecek, böyle-sine dehşet verici bir plan uygulayacak bir terörist grup hayal edememişti. Ama plan yıllardır “yayındaydı” ve hakkında başka hiçbir bilgisi olmayan pek çok kişi rüyalarında bu olayı görmüştü. 1998 sonbaharında New York’lu bir kadın anlayamadığı korkunç bir rüyasını paylaşmıştı benimle. Rüyasında Amerikan uçakları Amerikan topraklarındaki çeşitli hedeflere saldırıyordu.

Karşı karşıya olduğumuz zorlukları aşmak için olağanüstü bilgi kaynaklarından yararlanmamız, enerjimizi ve dikkatimizi her şeyi gözden geçirip düzeltmeye cesaret edecek bir hayal gücüne yöneltmemiz gerekir.

Dünya vatandaşı olmak için (Marcus Aurelius’u bir kez daha alıntılıyacak olursak) bizden farklı insanların hislerini ve motivasyonlarını anlamamızı sağlayan *duyarlı* bir hayal gücü geliştirmeliyiz. Bir insanın kendini başka bir insanın yerine koyabilme yeteneği, sosyal ilişkileri düzenlemek ve karşılıklı anlayış için hayatı önem taşır. Bir sosyopat bu yeteneğe sahip değildir.

Dünyamıza huzur ve denge getirmek için *tarihsel* hayal gücüne ihtiyacımız var. Bundan kastettiğim şey hem geçmişten bize fay-

dalı olabilecek şeyleri getirme hem de belirli bir olay yörüngesinin alternatiflerini -geçmiş, şimdi veya gelecek- belirleme yeteneğidir.

Winston Churchill tarihsel hayal gücünün ustalarındandı; yirminci yüzyılın en ağır krizlerini yönetme yeteneği, herhangi bir dönüm noktasında farklı bir seçimde bulunmanın sonuçlarını hayal edebilme yeteneği ile yakından ilişkiliydi. Churchill geçmiş, özellikle de atası Marlborough Dükü'nün biyografisini incelerken, farklı seçimler yapılmış olsaydı ne olacağını araştırıyor ve bundan dersler çıkarıyordu. Geleceği düşünürken olağanüstü ileri görüşlülük göstermiş olmasının yanında (1920'lerde, gelecekte şehirleri yok edebilecek, portakal büyüklüğünde silahların olacağı tahmininde bulunmuştu) her zaman *alternatif* olay yörüngelerini de inceliyordu. Isaiah Berlin *Winston Churchill in 1940* (1940'da Winston Churchill) adlı eserinde "Churchill'in temel özelliği, ahlaki ve entelektüel evreninin merkezi prensibi, tüm şimdiyi ve tüm geleceği, zengin ve çok renkli bir geçmiş çerçevesi içinde bir araya getirebilecek kadar güçlü ve kapsamlı bir tarihsel hayal gücüne sahip olmasıdır" diye yazar.

Elbette Churchill de hatalar yaptı. 1922'de Osmanlı İmparatorluğu'nun kalıntılarından Irak isimli bir devlet yaratmak bu hatalardan biriydi belki de. Fakat sonraki liderler büyük bir adamın tarihi hatalarından birinin sonuçlarını iyice kötüleştirmek için koşuşturacaklarına onun sahip olduğu hayal etme yeteneğine sahip olsalardı, son dönemdeki Irak Savaşı felaketini yaşamayabilirdik. Irak'ın kurulmasına yardımcı olan Churchill, birbirinden nefret eden üç halktan oluşan yapay bir ülkede demokrasiyi kurmaya çalışmanın anlamlı olup olmadığı sorusunu mutlaka sormuştur.

İster dünyayla ister şahsi hayatımızla ilgili konular olsun, hayal etme eylemi geçmişle yaratıcı bir ilişki kurulmasını gerektiriyor. Gana'daki bir kabileye ait bir imaj geliyor akla hemen; omuzları üzerinden geriye bakan garip bir kuş. "Sankofa" isimli bu sembolik kuşun rolü, geçmişten bizi iyileştirebilecek ve güçlendirebilecek olanı getirmeyi ve geri kalanı atmayı hatırlatmasıdır.

HAYAL KURMA PRATIĞİ

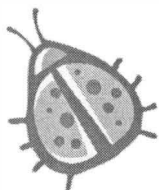
Geçmişimizden istediğimiz şeylerden biri çocuk zihninin bilgelidir. Hayal kurma pratiği yaşamlarımızda “bir şeyler uydurmanın” normal olduğunu ve bunun *eğlenceli* olduğunu bilen çocuğa yer açmakla başlar.

Görecelilik teorisini neden kendisinin geliştirdiği sorulduğunda Einstein şöyle demişti: “Normal bir yetişkin asla durup mekân ve zamanın sorunları hakkında düşünmez. Bunlar çocukken düşündüğü şeylerdir. Fakat benim entelektüel gelişimimde bir gecikme oldu, bu yüzden de mekân ve zamanı merak etmeye ancak olgunlaştığımda başladım.”

Mark Twain ise şunu demişti: “Hiçbir çocuğun hayal kurmaya zaman ayırmadan büyümesine izin verilmemelidir. Hayal kurmak hayatı zenginleştirir. Her şeyi harika ve güzel hale getirir.”

Hangi yaşta olursak olalım, hayalin gerçek dünyasında günlük bir şekilde çalışma yapmaya, orada bir yerlere gitmeye ihtiyaç duyarız. Şair Kathleen Raine’in hoş bir şekilde ifade ettiği şu gerçeği hatırlayabilirsiniz: “Hayal bilgisi andaki bilgidir, bir ağaç veya bir gül, bir şelale veya güneş veya yıldızlar gibi.”

Hayalinizde evinizi yeterince güçlü bir şekilde kurunca o evin hepimizin özlem duyduğu yaratıcı üretim yeri olduğunu görebilirsiniz. “Zihnimde tek bakışta hepsini görebiliyorum... Güzel ve güçlü bir rüyadaki gibi, tüm buluşlar ve yapılar içimde devam ediyor” derken Mozart’ın hissettirdiği zihin de böyle üretici bir yerdir.

10. BÖLÜM

HAYAL ETMENİN YEDİ “AÇIK” SIRRI

Kaliforniya’daki bir başka seminerimde katılımcılara, üzerlerinde özel bir etki gücüne sahip olan, herhangi bir günü daha güzel hale getirebilecek şarkılar söylemelerini istedim. Bazı katılımcılar Beatles ve Beach Boys gibi eski favori parçalarını söylediler ama bir kadın yazar farklı, coşku dolu, tamamen orijinal bir şarkı söyledi. O kadar hoştu ki, kısa bir süre sonra hepimiz şarkıya eşlik ediyorduk:

Kendin yarat, yola devam ederken

Kendin yarat, yola devam ederken

Kendin yarat

Kendin yarat

Yol sana yolu gösterecek

Yaratmakta gerçekten sihir vardır. Sihrin sırrı ise hayal kurmanın yedi “açık” sırrını öğrenmekte ve uygulamakta yatar:

1. Engellerimizi imgelemeyle aşabiliriz.
2. Hayal bedene etki eder.

3. Hedefimizi görebiliyorsak yolun yarısını aşmışız demektir.
4. Büyük Hikâye bizi avlıyor.
5. Bir hayal mekânı var ve tamamen gerçek.
6. Vizyona ihtiyacı olan biri için bir vizyon geliştirebiliriz.
7. Hayal ne kadar güçlüyse sonuçlar o kadar az hayalidir.

1. ENGELLERİMİZİ İMGELEMEYLE AŞABİLİRİZ

Seminerlerimde genellikle insanların gevşemelerine yardımcı olarak, sonra da onlardan yaşamlarının herhangi bir parçasındaki bir görüntüyü şimdiye getirmelerini isteyerek işe başlarım. Bu o gün yolda gelirken yaşadıkları bir şey olabilir, çocuklukta gördükleri bir rüya olabilir ya da hemen o anda zihinlerinde ortaya çıkan bir görüntü olabilir. Eğer akıllarına hiçbir şey gelmezse, bedenlerinde en güçlü olarak hissettikleri şeyin ne olduğunu düşünmelerini tavsiye ederim. Bedenlerinin içine girip ne göreceklerine bakmalarını isterim. Herhangi bir görüntü algılamakta zorlanan insanlar olur; kilitlenirler.

Engellerine bir şekil ve isim vermeye istekli oldukları sürece bu onlar için aslında harika bir fırsat anıdır.

“Üzgünüm. Tamamen kapanmış durumdayım” dedi Rhode Island’da verdiğim seminerin başında bir imgeyi paylaşması için ilk seçtiğim kadın.

“Ne hissettiğini söyle.”

“Zorluk.”

“Bu zorluğu nerede hissediyorsun?”

Gövdesini işaret etti.

“Elini oraya koy. Şimdi senden oradaki hislerini izlemeni istiyorum. Vücudunda oraya doğru gittiğini hayal edebilir misin?”

“Evet.”

“Orada biri veya bir şey var. Görüyor musun?”

“Evet. Babam.”

“Babanla ilişkinde ihtiyaç duyduğun şey nedir?”

“Onu affedip affedemeyeceğimi anlamam gerekiyor.”

“Bunu yapabilmek için neye ihtiyacın olabilir?”

“O küçük kızı geri getirmem gerekiyor.”

“Sanırım o da orada. Onu görebiliyor musun?” dedim risk alarak.

“Evet.”

“O kızı hayatına geri getirip babanı serbest bırakabilir misin?”

“Deneyeceğim.”

Ertesi gün Mystic - Connecticut'taki seminerim aynı şekilde başladı. Başlangıcı yapması için seçtiğim adam, “Üzgünüm, zihnimde hiçbir görüntü yok” dedi.

“Ne hissediyorsun?”

“Engel hissediyorum.”

“Engeli nerede hissediyorsun?”

Kalp bölgesine işaret etti.

“Engeli tanımlayabilir misin? Şekli var mı?”

“Büyük. Küp gibi.”

“Taş gibi mi? Ya da metal veya belki tahta?”

“Tahta.”

“Tahtadan bir harf küpü olabilir mi, çocukların oynadığı türden?” diyerek bir kez daha risk aldım.

“Aynen öyle. Bir alfabe küpü.” Adam heyecanlanmıştı.

“Bu alfabe küpüne doğru yaklaştığını, onu eline aldığını hayal edebilir misin? Bu küpe yaklaştığında kaç yaşındasın?”

“Dört yaşındayım” derken sesinde bir kesinlik vardı.

“Dört yaşındaki kendini görüp, yazmaya çalıştığı kelimede ona yardım edebilir misin?”

“Evet. ‘Rüya’ kelimesini yazıyoruz.”

Gözleri parlıyordu. Dört yaşındaki benliğiyle bu karşılaşmasını onurlandırmak için yapmak istediği bir şey olup olmadığını sordum.

“Elbette,” dedi “eve dönüş yolu üzerindeki bir mağazada durup harf küpleri alacağım. Dört yaşında bir oğlum var. Sanırım o ve kendi dört yaşındaki benliğim artık birlikte daha fazla eğlenecekler.”

Günlük hayal kurma pratiği, enerjilerimizi engelleyen veya saptıran faydasız görüntüleri *temizlemeyi*, bize cesaret ve güven veren, pozitif, harekete geçirici görüntüler üzerinde odaklanmayı da kapsar.

Olumsuz görüntüleri temizlemede karşılaşılan zorluklardan biri genellikle bunların bizim üzerimizdeki kontrolünün farkında olmamamızdır. Toz böcekçikleri veya bakteriler gibi bilinçli algımızın eşiğinin çok altında beslenebilir ve çoğalabilirler. Bir panik, mide bulantısı veya güçlü bir korku anında ortaya çıkıp her yanımızı kaplayabilirler. Bunların bizi kontrol etmesini sağlayan olaylar derinde gizlenmiş veya açmak istemediğimiz kapıların arkasında kilitli bırakılarak bastırılmış olabilir.

Dondurucu bir korkuya veya hissizleştirici bir engele pek görüntü denemez. Yine de korkunun veya engelin içinde keşfedilmeyi bekleyen bir görüntü vardır. O görüntü bilince getirildiğinde ve üzerinde çalışıldığında çok önemli bir iyileşme ve ilerleme mümkün hale gelir.

Kişisel geçmişimizi temizlemekten bahsediyoruz. Bilgisayarınızda araçlar kutusundaki “Geçmiş Temizle” düğmesi gibi tıkladığınızda geçmişini temizleyen bir düğme beyinde mevcut değildir. Fakat gizli sabotörleri saklandıkları karanlıklardan çıkarmak için kendimizi tarayabiliriz.

Tarama ve temizleme bazen kendi başınıza yapabileceğiniz basit bir işlem olabilir:

- Hayatınızdaki bir sorunu veya bir zorluğu tanımlayın.
- Sessiz bir yer ve zaman seçin, gözlerinizi kapatın ve bedeninizde konuyu en güçlü şekilde hisseden yere gidin.
- Şimdi o zorluğun bir görüntüsünün size görünmesini isteyin.
- Görüntüyü gördüğünüz zaman bilinçli bir şekilde üzerinde çalışıp, onu değiştirip değiştiremediğinize bakın.

Kendini sürekli olarak bir endişe düğümü içinde sıkışmış hissedilen bir kadın bu egzersizi yaptı. Ona görünen resim arapsaçına dönmüş korkunç bir halat yumağıydı. Nazikçe halatı çözmeye başladığını hayal ettiğinde inanılmaz bir içsel rahatlık hissetti. O kördüğüm

yumağı şimdi istediğı gibi kullanabileceğı güçlü bir halat haline gelmişti. Kısa bir süre sonra kendini o halatı kullanarak dik bir yamaca tırmanırken hayal etmeyi başardı. Bu, hayatındaki başka bir zorluktu ve şimdi kendiliğinden çözüme kavuşuyordu. Tüm bunlar daha önce yapmaya cesareti ve yeteneğı olmadığınyı düşündüğü şeylerdi.

Bu tek örnekte hayal pratiğinin günlük hayatta nasıl işe yarayabileceğini görüyoruz. Önce bir konuyu şahsi bir görüntü olarak karşımıza alıyoruz. Sonra o görüntü ile etkileşime giriyoruz ve bilinçli bir irade ile onu değiştirmeye (eğer olumluysa güçlendirmeye) çalışıyoruz. Eğer süreç işe yarıyorsa görüntüler giderek canlanacak, akla gelmeyen bazı gelişmeler meydana gelecektir. İşte böyle bir durumda imajinal olayların gerçek haline geldiğini anlarız. Bedenlerimiz (ve belki de evren) bu görüntülere inanmaya başlar. Her hayal kurma eylemi sonunda sonuçları hislerimiz ve enerji düzeyimiz aracılığıyla saptayabiliriz.

Üzerinde ilerlediğimiz yollarda karşımıza çıkan ve hayatın doğal bir parçası olan engeller, ister içimizde ister çevremizde, ister her ikisinde bulunsun, bizim için öğretmenler ve yardımcılar haline gelebilir. Bir engel bizi yeni bir yönde keşif yapmaya sevk edebilir, yeni yetenekler ve cesaret geliştirmemizi sağlayabilir ya da hayatta neyin önemli olduğuna bakmaya teşvik edebilir.

- Bir engel, bir *zaman ayarlama cihazı* görevi görerek bizi her şeyi doğru bir şekilde zamanlamaya ve sabırlı olmaya yönlendirebilir.
- Bir engel, yeni bir düzeye geçmemiz için gerekli nitelikleri ve yetenekleri ortaya çıkarmamızı veya geliştirmemizi sağlayan bir *test* olabilir.
- Bir engel, bizi gitmeye çalıştığımız yerden daha iyi bir yere götüren bir *yan yol* olabilir.
- Bir engel, her şeye aynı şekilde devam etmek yerine bir üst düzeye çıkmamızı, gerçekten neyi başarmak istediğimizi (ve hangi parçamızın bunu başarmaya çalıştığını) yeniden değerlendirmemizi sağlayan bir *yol silindirinin* parçası olabilir.

- Bir engel, daha büyük şeylere başlamak için gerekli enerjiyi elde etmemize yardım eden bir *ivme arttırıcı* olabilir.

Bir engelin yapısını anlamamız için ona şekil ve isim vermemiz, ardından onunla biraz oynayıp veya görüntüsünü değiştirip ne olduğunu görmemiz gerekir.

Algı anının kendisi her şeyi değiştirebilir.

2. HAYAL BEDENE ETKİ EDER

Görüntü bir enerji yükü taşır; tüm bedeninize elektrik kıvılcımları gönderir. Beyin dalgaları bir elektroansefalogram ile kaydedildiğinde bu durum açıkça görülür. Aynı zamanda bir resim tüm bedeninize yayılan bir kimyasallar akışı meydana getirir. Bu kimyasalların yapısı ve etkisi aklınızdaki resme bağlıdır. Eğer üzgünseniz ve moraliniz iyi değilse, keder ve başarısızlık görüntülerine yaslanıyorsanız, sisteminizi ağırlaştırıcı kimyasallar üretiyorsunuzdur. Ama örneğin öfkeli ve agresif şeyler düşünüyorsanız bedeninize adrenalin pompalıyorsunuzdur. Sözelimi, zihinsel resminizi sakinleştirici bir manzarayla (örneğin, bir sahilde oturmuş dalgaların yumuşak ritimlerini dinlediğiniz bir görüntü ile) değiştirmeyi başarabilirseniz, kimyasal yapısı Valyum'a çok benzeyen doğal bir sakinleştirici üretiyorsunuzdur. Öte yandan, zihinsel ekranınıza zafer görüntülerini getirebiliyorsanız, bağışıklık sisteminizi güçlendirecek olan nöropeptitleri harekete geçirip, çoğaltıyorsunuz demektir.

Bedenin imajinal bir olay ile fiziksel bir olayı birbirinden ayırmıyor görünmesinin nedenlerinden biri budur; yani her ikisi de bedenin elektrokimyasal durumunu değiştirir.

O yüzden, fark etmediklerimiz de dâhil olmak üzere, bedenimiz üzerinde etki yapmakta olan görüntülerin neler olduğunun çok daha fazla farkında olmak isteriz.

İyileştirici görüntülerin gücü sağlık alanında artık yaygın bir kabul görüyor ki, bu, çok olumlu bir gelişmedir. Pratisyenler genellikle sağlıkla ilgili olan temel bazı görüntü türleri tanımlarlar.

Reseptif görüntüler genellikle rüyalarda veya uykuyla uyanıklık arasında, akışkan bilinç durumlarında kendiliğinden ortaya çıkan görüntülerdir. Bir hastaya bedeninin belirli bir parçasını nasıl hissettiği sorulduğunda da bu tür görüntüler aniden ortaya çıkabilir ve hasta “Boynumun etrafında bir tasma varmış gibi hissediyorum” veya bir keresinde böbrek taşıyla ilgili olduğu anlaşılan bir durum nedeniyle hastaneye yetiştirildiğinde ürkmüş bir acil servis hemşiresine söylediğim gibi, “Karnımda sanki bir ejder yumurtası çatlıyor” gibi tanımlarda bulunabilir.

Aynı sözlüğe göre *aktif* görüntüler, oluşturulan veya telkin edilen görüntülerdir. Bir rüyadan veya kendiliğinden ortaya çıkan görüntülerden alınabilir veya şifacı tarafından kendi yöntemlerine ve hikâyelerine dayalı olarak sunulabilir. Rüyanızda evlenmek üzere bir kiliseye gittiğinizi düşünün ama orada üreyerek çoğalan, dev gibi büyüyen örümcekleri görerek korku içinde kalıyorsunuz. O örümcekler için ne yapmak istersiniz? Ortamı temizlemek için dev süpürgeleri olan bir grup temizlikçi getirdiğinizi hayal edebilir misiniz?

Sağlık alanında kabul edilen diğer görüntü türleri arasında, bir hastanın her bir aşama için zihinsel prova yaparak tedaviyle ilgili endişesini azaltmasına yardımcı olan *süreç görüntüleri* ve tedavi bittikten sonra sağlıklı hallerinde kendilerini görmeleri için hastaları cesaretlendiren *son durum görüntüleri* bulunur. *Genel iyileşme* görüntüleri içsel enerji ve güven duygusu sağlayan kişisel bir sembol veya içsel bir yardımcı üzerinde odaklanır; belki ruhsal bir fiğür, koruyucu bir hayvan, doğal bir güç veya manzara.

Hastalar için kullanılan görüntüler bir dizi semptomun ve tedavi süreçlerinin tam ve açık bir resminin sağlanmasına bağlı olarak “somut” ve “biyolojik olarak gerçek” veya “sembolik” olabilir. Tıbbi bağlamda iyileştirici görüntülerin kabul görmesinde öncü bir rol oynamış olan Barbara Dossey bu alternatif yöntemlerin nispi gücü hakkında bilgilendirici bazı yorumlar sunuyor. “Sembolik görüntüler genellikle somuttan daha güçlü oluyor çünkü sembollerin yaratımı hastayı görüntü oluşturma sürecine daha tam bir şekilde kanalize ediyor. Hasta genellikle kendi sembolizmasının onun için biyolojik olarak doğru bir görüntüden daha anlamlı veya hayatı için daha uygun olduğuna inanıyor.”

İyileştirici Görüntü Kaynakları

Bedenlerimizin iyileşmesine ve sağlıklı kalmasına yardımcı olan en iyi görüntüleri nerede buluruz?

Onları çocukluktan alabiliriz. Zihninizde çocukluk dönemine, kendinizi mutlu ve coşku dolu hissettiğiniz, hayal gücünüzün tamamen hareketli olduğu bir zamana dönün. Ben kendimi New South Wales’de okalıptus ağaçları altındaki doğal, kahverengi-yeşil bir havuza çıırılçıplak girerken düşünürüm. Çatırdayan odunlarla yanan bir ateşe baktığımı, şatoları, şövalyeleri ve onların cesur serüvenlerini gördüğümü düşünürüm. Maskeli bir partiye Robin Hood kılığında gittiğimi düşünür, kötü adamlardan kurtulmamı veya onları yenmemi sağlayan sihirli bir gücüm olduğunu hissedirim. Soğuktan ağızlardan çıkan buharların görülebildiği bir sabah büyük bir gölde yedi-sekiz kilometre yüzdüğümü düşünürüm. Hastaneden yeni çıktığımı ve bunun benim için büyük bir iyileşme anı olduğunu bilen kalabalık bir insan grubu tarafından coşkuyla alkışlandığımı düşünürüm.

Bu anılardan birini yakalayıp iyileştirici bir görüntü olarak kullanabilirim. Sizin de kendi görüntüleriniz vardır. Bir keresinde bir rüyamda Doğu’ya özgü pazarlara benzeyen bir yerde duman rengi bir elbise giyen esrarengiz bir rehberle karşılaştım. Bana yerdeki bir İran kilimini gösterdi ve üzerindeki nesneleri tanıyıp tanımadığımı sordu. Bunların çocukluğumdan kalma oyuncaklar ve hatıra eşyaları olduğunu gördüm; at üzerinde gümüş zırhlı bir şövalye, kartondan yapılmış bir periskop, aile büyüklerinden bir kadından kalma sedef kutulu bir opera gözlüğü vs... Rehberim, çocukluğun gücünü ve mucizesini taşıdığı için sihirli olan bu nesnelerden birini seçersem onu büyük bir ağılı açmak için bir anahtar olarak kullanabileceğimi ve oradan beni ihtiyaç duyduğum herhangi bir yere (şifalı bir yere veya çok istediğim bir yere) götürecek harika bir at alabileceğimi söyledi. Rüyamda anladım ki *hepimiz* sihirli pazardaki kendi yerimize giden yolu bulabiliriz. O yere giden imajinal yolculuklarda pek çok kişiyi yarı unutulmuş çocukluk nesnelerinden birini alıp, onu bir şifa anahtarı olarak kullanmaya yönlendirdim.

Çocukluk anılarımız, çağıracağımız süper kahramanları, hatta çizgi film karakterlerini bile kapsayabilir: Green Lantern, Batman,

Wonder Woman, Romantik Şövalye, Lone Ranger, Sir Galahad... Karakterinizi seçin. Eğer bir karakter özel yetenekleri ile hayal gücünüzü harekete geçirdiye veya tehlikeli serüvenlerdeki cesaretle-riyle sizi canlandırdıysa o bağlantı hâlâ bağışıklık sisteminizi güçlendirmekte veya bir hastalıkla savaşmakta kullanabileceğiniz bir enerji taşıyor demektir. Ayrıca *yeni* bir bağlantı geliştirmek için de fazla yaşlı veya mecalsiz değilsiniz. Televizyonun ilk günlerinde onkologlar deterjan reklâmlarında zaferler kazanan bir Beyaz Şövalye'nin kanser hastalarının hayallerinde (ve dolayısıyla da vücutlarında) kanser hücrelerini öldürerek insanları kurtarma misyonu da üstlendiğini şaşkınlıkla keşfetmişlerdi. Sonra Pac-Man geldi ve kısa bir süre sonra binlerce kişinin hayal dünyasında kanser hücrelerini silip süpürmeye başlamıştı.

Sizi iyileştirip koruyabilecek olan görüntüler yaşamınızın herhangi bir parçasından gelebilir. Bazen bu görüntüleri bulup onlara inanmak için yardıma ihtiyacımız olur.

Dr. Colette Aboulker-Muscat harika bir imajinal iyileşme öğretmenidir. İkinci Dünya Savaşı sırasında bir direnişe liderlik ettiği Fransız Cezayiri'ndeki askeri hastanelerde edindiği deneyimler yaklaşımını şekillendiriyordu. Cezayir'deki deneyimleri, bir hastanın gerçek yaşamından alınan görüntülerin iyileşme sürecinde kullanılabileceğine onu inandırmıştı. Nörodejeneratif hastalığı nedeniyle boynundan aşağısı felç olan bir yazarla çalışması istendiğinde onu Kudüs tepelerini düşünmeye teşvik etmişti. Kudüs yazarın sevdiği bir şehirdi ve onun için her zaman büyük bir ilham kaynağı olmuştu. Şehrin çok sayıdaki tepelerinden yuvarlandığını ve bunun omuriliğine masaj yapıp iyileştirdiğini hissetmesine yardımcı oldu. Tekrarlanan görsellemelerden sonra yazar giderek hareket yeteneği kazandı ve nihayetinde bir bastonla yürümeyi başardı.

Sonra rüyalar var. Eğer rüyalarınızdan nasıl iyileştirici görüntüler çıkaracağınızı öğrenmek istiyorsanız Wanda Burch'ün *She Who Dreams* (Rüya Gören Kadın) isimli cesur ve etkileyici kitabını okuyun.

Wanda yıllar boyunca rüyalarını kaydetti ve hayatının çeşitli veçhelerinde bu rüyaların önemini her zaman kavradı. Rüyalara inanan bir ailede büyüdü fakat rüya görmenin hayatımızı kurtara-

bileceğinin farkındalığını korkutucu bir göğüs kanseri teşhisi aldıktan sonra edindi. (Bunu ilk olarak ölmüş babasının onu bir rüyasında ziyareti sırasında öğrenmişti.) Wanda doktorlardan hızla ilerleyen bir göğüs kanseri olduğu haberini aldığı anda akıllı bir cerrah bununla ilgili olarak günlüğüne kaydettiği rüyalarını dinledi. Cerrah Wanda'ya "Evine git ve cerrahi biyopsi için dönmeden önce bununla ilgili bir şey yap" dedi. Wanda bitkin bir şekilde eve gitti ve doktorun ne kastettiğini anlamaya çalışırken uykuya daldı.

Uykusundan basit bir rüyayla uyandı. Rüyasında bir memesi elindeydi. Bir ses ona memesini çevirmesini söyledi ve çevirince memenin kökünde koyu renkli bir sıvı kütesinin bulunduğunu gördü. Memesini aldı ve temiz, soğuk bir suyun aktığı bir musluğun altına tuttu. Su koyu sıvıyı temizledi.

Wanda rüyasındaki bu görüntüyü kullanarak bir iyileşme meditasyonu yarattı. Bu meditasyonda tekrar tekrar memesindeki koyu sıvıyı bir yerde toplayıp, onu suyla yıkayıp temizledi. Günler sonra doktoru ona hızla ilerleyen kanseri yavaşlatmış olduğunu, hatta saldıran kanser hücrelerini belirli bir noktaya geriletmiş olduğunu ve böylece cerrahi tedavinin kolaylaştığını söyledi.

Sonraki rüyalar bir "şifa kokteyli" hazırlamada ona çok spesifik bir şekilde rehberlik etti. Wanda'nın cerrahi müdahale ve kemoterapiyi kabul etmesinin ardından rüyaları iç iyileşme kaynaklarını harekete geçirmesine, tıp teknolojisinin daha etkili ve hızlı çalışmasına ve de yan etkileri azaltmasına yardımcı oldu.

Zihni ve bedeni birleşip ona rüya ardına rüyalar sunarak iyileşmesi için giderek daha zengin ve daha güçlü görüntüler getirdi. Bu arada Wanda da rüya günlüğünü kullanma, rüyalarındaki küçük mesajları kasete kaydederek arabada bu mesajları dinleme, rüyalarındaki görüntüleri çizme ve bu görüntülerin zihnindeki ve duyarlarındaki enerjisini taze tutacak nesneler bulma gibi kendi egzersizlerini geliştirdi.

Kel Kartalın Hediyesi

Stella adında San Franciscolu bir kadın uyandığında kafasının teppe bölgesindeki saçların dökülmüş olduğunu ve yaklaşık sekiz santimetre karelik bir kel alan oluştuğunu gördü. Doktorlar he-

men *alopecia areata* teşhisini koydu; aniden ve açıklanamayan bir şekilde saç kaybı. Latince bir isim öğrenmek pek sevindirici değildi çünkü Stella'ya bunun bilinen belirli bir tedavisi olmadığı söylendi. Bu durumda hastalık ya “kendi kendine” iyileşiyor ya da hasta tüm kafa ve vücut kıllarını kaybedebiliyordu.

Stella rüya rehberliğine başvurmaya karar verdi. Rüyasında yıldız şeklinde bir tılsım taşıyan eski bir Hawaii’li kadınla karşılaştı. Kadın ona sekiz köşeli yıldız şeklindeki cismi başının üzerinde tutmasını söyledi ve bu sırada ona şifa enerjisi verdi.

Stella harika bir şeyler olacağı duygusuyla uyandı. Ertesi gün kendini başının üzerinde o yıldızı tuttuğu rüya sahnesine dönerken hayal etmeye çalıştı. Kendini yıldızlar arasında yolculuk yaparken buldu ama bu sefer yanındaki rehber Hawaii’li büyücü değil bir kel kartaldı. Kel kartalı iyileşmede bir yardımcı olarak kabul etmeye karar verdi. “Kel” diye tanımlamamıza rağmen bu muhteşem yırtıcı kuşun kafasının üzerinde beyaz tüyler olduğunu fark etti.

Kendini kel kartalla birlikte iyileşme, macera ve yenilenme mekânlarına yolculuk yaparken düşlemeyi sürdüren Stella’nın bir süre sonra kafasındaki kel bölgede saçı beyaz olarak tekrar çıkmaya başladı. Kestane rengi saçlarının ortasında çıkan yeni beyaz saçları 13 santimetrelik bembeyaz bir daire oluşturunuyordu. Kel kartalın hediyesine teşekkür olarak en azından bir süre için yeni saçlarını boyamamaya karar verdi.

Bir rüyanın iyileştirici görüntüsünden yararlanmak o rüyaya geri dönüp devam ettirmemizi gerektirebilir. (Bkz: Sayfa 70 ve devamı).

Sağlık-Bakım Merkezine Yüzüş

Kronik ağrı, tutukluk ve yorgunluk gibi durumlar yaratan fibromiyalji den muzdarip bir kadın, rüyasında güzel bir gölün kenarında olduğunu gördü. Gölün öbür ucunda bir kadın el sallayarak onu çağırıyordu. Oraya yüzmek istedi ama mesafe az değildi ve korkuyordu. Ayrıca karşı kıyıya geçmesinin ölüm anlamına gelip gelmediğinden de emin olamıyordu. Daha sonra rüyaya dönüş tekniğini

öğrenerek aynı rüya sahnesine dönmeye karar verdi. Kendini göle girip karşı kıyıya yüzerken hayal etti ve orada muhteşem bir sağlık-bakım merkezi olduğunu gördü. Garip bir mağara içinde bir masaj odası vardı. Rüyasında onu el ederek çağıran kadın çok derinden gevşetici ve rahatlatıcı bir masaj yapmaya başladı. Bu rüyadan sonra kadın bedensel ağrılarının çok büyük oranda azalmış olduğunu fark etti. Bu kadın artık günlük bir faaliyet olarak o sağlık-bakım merkezine gittiğini hayal ediyor, hiç para ödemedenden etkili ve keyifli tedaviler görüyor. Hayal gücünün onun için tüm ağrı giderici ilaçlardan çok daha etkili olduğunu düşünüyor.

İmajinal İyileşme Tetikleyicileri

Toplum olarak fazlasıyla fiziksel yönelimli olduğumuz için pek çoğumuz hayal gücümüzü tetiklemek ve hayal gücünün yaratımlarına olan inancımızı sürdürmek için fiziksel yardımlara ve yapılara ihtiyaç duyuyoruz.

Eski Mısırlılar iyileşme veya korunma isteklerine enerji yüklemek için tasarlanmış tılsımlar ve sihirli nesneler yapmakta usataydı. Sayısız Mısırlı, hastalıklara veya yollardaki tehlikelere karşı bir koruma olarak şahin kafalı tanrı Horus tılsımları taşırdı. New York'taki Metropolitan Müzesi'nde bir timsahın üzerinde cesaretle duran ve hastalık ruhlarını uzaklaştıran muhteşem bir Horus tılsımı bulunuyor. Aynı müzede Ankh simgesi (hayatın sembolü) şeklinde yapılmış bir Eski Mısır su kabı da sergileniyor. O kapta su için biri tazeleyici ve arındırıcı bir su içtiğine, bundan da önemlisi içine hayat gücü aldığına inanıyordu.

Geleneksel Etiyopya tıbbında hastanın hayal gücünü canlandırmak için kullanılan yöntemlerden biri, deri veya kâğıt üzerine yazılmış metinleri veya resimleri vücuda örtmektir. Hasta bu metinlerin ruhsal yardım çekmekteki sihirli gücüne ve iyileştirici gücün yazıdan doğrudan vücutuna geçtiğine inanmaya teşvik ediliyordu.

Bu tür şeylerin güncel versiyonlarına ihtiyaç duyuyoruz. Kasım 2005'te New York'taki Modern Sanat Müzesi'nde bir sergide gördüğüm Fransız Matthieu Dehannau tarafından icat edilmiş olan muhteşem imajinal iyileşme aletleri serisi bana ilham vermişti. Bu

aletler, verilen ilaçların istenen etkiyi hızla ve komplikasyonsuz bir şekilde göstermesine yardımcı olmak için hastaların hayal güçlerini kullanmalarına yardım etmek üzere tasarlanmıştı. Bu aletlerden biri Tedavi Kalemi adını taşıyor. Bu kalemi kullanarak vücudunuzun ilgili bir parçasına kendi reçetenizi yazıyorsunuz ve bunu yaparken ihtiyaç duyduğunuz ilacın deri yoluyla vücudunuza girmesine izin verdiğinizizi hissediyorsunuz.

3. HEDEFİMİZİ GÖREBİLİYORSAK YOLUN YARISINI AŞMIŞIZ DEMEKTİR

Bu, eski Polinezyalıların yol bulma sanatının sırrıdır; buna “yol yapma” da denir. Usta yol bulucu veya yol yapıcı kuşların dilini kullanır, yıldızlar arasındaki yolları bulur, rüzgârın ve suyun ritimlerini bilir. Fakat hepsinden önemlisi hedefi görebilen biridir. Polinezya geleneğine göre Hawaii ve Paskalya Adası sakinleri harita ve navigasyon aletleri olmadan binlerce kilometrelik açık denizi bu şekilde geçip buralara varabilmişlerdir.

Geleneğe göre Paskalya Adası’nı gören ilk insan bir rüya gezginiydi. Bu hikâye son derece öğreticidir. Polinezyalılar arasındaki vahşi bir savaş zamanında, aynı zamanda kraliyet dövmecisi olan Hau Maka isimli bir rahip kendi soyundan olanlar için huzurlu bir yuva arayışına girdi. Bir gece rüyasında okyanusu geçti ve Rapa Nui’yi yani Paskalya Adası’nı keşfetti. Yeri tespit etti ve buranın halkı için iyi bir yuva olacağına karar verdi. Sabahleyin kralına gördüğü şeyi canlı ayrıntılarla anlattı. Kral Hau Maka’nın rüyasına güvendi ve tebaasına eşyalarını toplamalarını, uzun bir okyanus yolculuğuna hazırlanmalarını emretti. Hau Maka’nın halkı hiç bilinmeyen sularda iki ay boyunca yolculuk yaptı ve tam olarak rüyasında tanımladığı gibi olan Anakena Körfezi’ne güvenli bir şekilde ulaştı. Rüya gezgininin ve kralının yüzleri belki de Paskalya Adası’ndaki gizemli taş yapılar arasındadır.

Polinezyalı yol bulucular için olduğu gibi bizim rüyalarımız da bizi istenilen hedeflere götürebilir. Yol yapma sanatı, rüya ha-

ritalarımızı izleyerek yolculuk yapmamızı, ulaştığımız güzel ve müreffeh yerlerin enerjisini almamızı ve fiziksel bedenlerimizi oraya taşımamızı gerektiriyor.

Kalpten Sevgiliye Uzanan Bağ

Bir öğretmen olan Marybeth Gurske benimle bir rüyasını paylaştı. Bu rüya onu kalbinin sahibi olarak gördüğü adama götürmüştü:

“Bekârdım ve bozulan bir ilişkinin yaralarını sardıktan sonra flört dünyasına tekrar girmeye hazırdım. Bir gece rüyamda mutfağa giden holde dururken karşıma biri çıktı. İnsan biçimindeydi ama tanımamı sağlayacak kadar belirgin hatları görülüyordu. Kollarımızı açıp birbirimizi kucakladık. Aşağı baktığımda kalbimin kırmızı ve mor ışıqla çarptığını gördüm. Birden kalbimden mavi bir elektrik kıvılcımı çıkıp kucaklaştığım varlığa bağlandı ve onun kalbinden çıkan bir kıvılcım da bana ulaştı. Tek bir varlık olduk ve beyaz bir ışıqla içinde kalarak saf bir sevgiyle dolduğumuzu hissettim.

“Sabah kalktığımda rüyamda gördüklerimin etkisi altındaydım ve bu durum gün boyunca sürdü. Fakat sevgi ve ışıqla ne zaman kalbime girecek olsa bunun tam olarak gerçekleşmediğini fark ettim; belirli bir yerde duruyor, tıkanıyor gibiydi. İşten döndükten sonra o gece enerji tıkanmasını temizlemek, sevgi ve ışıqla kalbimi tamamen doldurmasını sağlamak için rüyaya tekrar girdim. Niyet olarak ilk rüyamda kalbimden çıkan bağın bağlandığı kişiyi bulmayı seçtim. Bu rüya yolculuğunda kordonu tuttum ve onu takip ederek gidebildiğim kadar gittim.

“Rüyadan uyandığım zaman ilk rüyamda gördüğüm kalbimin bir resmini yaptım. Her kalem darbesinde resmi rüyanın enerjisiyle doldurmaya odaklandım. Kendimi rüyamdaki kordonu çekip onu resimdeki kalbimin merkezine bağladığımı hayal ettim.

“Uyanık hayatta bir arkadaşım beni başka bir arkadaşıyla tanıştırdı. Tanıştırdığı kişi geçmişte çıktığım adamlardan farklı görünüyordu. Rüyanın anısının yarattığı hissi muhafaza ettim ve sık sık yaptığım resme baktım. O adamda deneyimlediğim duygunun rüyadaki duygu olmadığını fark etmem uzun sürmedi.

“Birkaç hafta sonra Sam Doctor ile tanıştım ve onun, kordunun diğer ucundaki adam olduğunu hemen anladım. İlk randevulaşma akşamımızda beni beklediği restorana yaklaşıırken Sam döndü, beni gördü, gülümsedi ve kollarını genişçe açtı. O ilk kucaklaşmada rüyalarımın adamını bulduğumu biliyordum.”

Sam ve Marybeth on dört ay sonra evlendiler. Yeni adıyla Marybeth Doctor “Köpeğimiz Daffy ve kedimiz Ladybug ile birlikte çok mutlu bir şekilde yaşıyoruz” diye ekledi.

Yolu Açmak İçin Üç Adım

Kendi hayatımızda yol yapıcılar olmak için üç basit ama çok önemli adımı atmamız gerekiyor.

Öncelikle zihnimizi ve duyarlarımızı gerçek hedefimizin yönüne çevirmemiz gerekir. Yalnızca yüzeysel günlük zihin seviyesinde, bilinçli ego düzeyinde kalırsak bunu yapamayız. Daha derinlerimize, sezgilerimizin kaynağına, kalbimize ulaşmamız ve rehberlik istememiz gerekir.

Şimdi şunu bir deneyin: Elinizi kalbinizin üzerine koyun. Bir süre kalp atışlarınızı dinleyin; kalbinizin nasıl olduğuna bakın. Burası cesaretin, en derin duygularımızın ve kişisel gerçeğimizin yeridir. Kendinize sorun: *Kalbimin arzusu nedir?* Kalbiniz cevap versin, görünümler kaynağından aksın. Bunlar, yaratıcı bir doyuma ulaşmak, ruh ikizinizi bulmak, hastalık veya sıkıntıdan kurtulmak, bolluk ve neşe dolu bir hayata kavuşmak veya hayattaki kutsal amacınızı gerçekleştirmek olabilir. Tıpkı Marybeth ve Polinezyalı Yol Yapıcısı gibi siz de kalbinizin arzuladığı yeri bulduğunuzda o yerin daha önce size rüyalarınızda zaten açıldığını hemen fark edebilirsiniz.

İkinci olarak, en derin özlemlerinizin sizi kalbinizdeki arzuların doyumunu yaşadığınız sahneye götürmesine izin verin. Tüm duyarlarınızla orada olun. Onu tadın, dokunun, koklayın; bu bir bebeğin nefesi, sevginizin saçındaki güneş ışığı, yeni yayınladığınız bir kitabın sayfaları, soğuk bir akşamda yaktığınız odunların dumanı veya üzerinde sörf yaptığınız dalgalar olabilir. Bu sahnede ne kadar canlı bir şekilde bulunabilirseniz bu durumu fiziksel hayatınızda da o kadar yakın bir şekilde ortaya çıkarabilirsiniz. Bu sahneyi yeterince güçlü ve derin bir şekilde büyütün. En

karanlık günlerinizde, stres ve kargaşanın ortasında bu sahne kaçabileceğiniz yer olmaktan fazlasını yapacak, o sıkıntıları aşmanıza yardımcı olacaktır.

Son olarak bu vizyonu zihninizde tutun. Her gün yaşadığınız baskı ve zorunluluklar içinde bir mola verin ve o sahneye dönün. Tadını alın, geliştirin, ihtiyaç duyduğunuz başka hangi eksiklikler varsa tamamlayın. *Elde edilebilir* bir geleceğin vizyonunu bü-yütüyorsunuz.

Vizyonu zihninizde canlı tutun ve her fırsatta onu onurlandırın. İşyerinizde veya evinizde size vizyonunuzu hatırlatması için görüş alanınıza nesneler, resimler yerleştirin. Mümkünse Marybeth gibi vizyonunuzun bir resmini yapın. Bedeninizi kalbinizin arzusuna yöneltmek ve evrene ciddi olduğunuzu göstermek için her hafta en azından bir fiziksel eylemde bulunun.

4. BÜYÜK HİKÂYE BİZİ AVLIYOR

“Görüntüler dünyasında sadece bir turist olmayacağım” dedi Anais Nin muhteşem bir meydan okumayla.

Bir turla anlaşılarak bir yerden diğerine sürüklenen, neyi görüp, nereye gideceklerine başkasının karar verdiği turistler değil, gerçek birer *gezgin* olmak isteriz.

Hazırlanmış bir metindeki karakterlerden fazlası olmak isteriz. Günlük dramaları değil kendi hikâyemizi yaşamak isteriz. Hiç farkında olmasak da bizi hep avlayan, avucunun içine alan Büyük Hikâyeyi yaşamak isteriz.

Ve her şeyi daha iyi hale getirmek için hikâyenin gücünü kullanmayı öğrenmek isteriz.

“Hükümdarları Memnun Edecek Hikâyeler Anlatmak Nasıl Öğrenilir?”

Fatima Memissi, genç bir kız olarak Fas’taki bir haremde geçirdiği yıllarını anlattığı etkileyici kitabında, bize hikâyenin gücünü ve ne kadar eğitici olduğunu anlatıyor. Yazdıkları Batı’daki ve Doğu’daki herkesin az çok bilgi sahibi olduğu bir şeydir; *Binbir Gece Masalları*’ndaki hikâyelerden bir tür derleme. Fatima

bu hikâyelerin onun için ve genel olarak Müslüman kadınlar için ne anlama geldiğini anlatırken Batı'da bunlar hakkında ne kadar az şey bildiğimizin de farkına varıyoruz.

Pek çok yakınıını öldüren vahşi bir hükümdarın genç karısı Şehrazat, şafakta kafasının uçurulmasını erteletmek için her gece cazip, sürükleyici bir hikâye uydurup anlatmak zorundadır. Kocasını kadınlardan intikam almanın peşinde koşan bir zalimdir. İlk karısını başka bir adamla, bir köleyle yatakta yakalayınca derhal karısını öldürmüştür ama aynı zamanda kadınlara büyük bir nefret ve güvensizlik duymaya başlamıştır. Ülkesindeki tüm bakire kızların tek tek yakalanıp sarayına getirilmesini emreder. Her geceyi birisiyle geçirir ve sonra da öldürtür. Artık yalnızca iki bakire kalmıştır: Vezirin kendi kızı Şehrazat ve küçük kız kardeşi. Babası kaçmasını istemesine rağmen Şehrazat görevini yapmaya isteklidir. Her şeyi değiştirecek bir planı vardır.

Fatima şöyle aktarıyor: “Şehrazat hükümdara başkalarının başından geçen şeyleri anlatarak onun hasta ruhunu iyileştirecekti. Onu yabancı diyarlarda gezdirerek, oradakilerin neler yaptığını gösterecek, böylece onu kendindeki garipliği anlamaya yaklaştıracaktı. Kadınlara olan takıntılı nefreti nedeniyle içine girdiği hapishaneyi görmesine yardım edecekti. Eğer hükümdarın kendisini görmesini sağlarsa değişmek ve daha fazla sevmek isteyeceğinden emindi.”

Şehrazat hükümdarı bin bir gece boyunca hikâyeleriyle etkisi altına alır ve sonunda hükümdar değişir. Kadınları öldürme arzusunu yitirir.

Fatima Şehrazat'ı ilk olarak Fez şehrinde, dünyaya kapalı bir haremde yaşarken annesinden duymuştur. Burada bahsedilen *harem*, cariyeler veya köle kızlardan oluşan bir grup değil, her yaştan kadınların kilit altında tutulduğu, sürekli olarak din, kanun ve geleneklerin dayattığı sınırlarda yaşamaya zorlandıkları, kapalı, erkek-egemen bir dünyadır. Küçük Fatima Şehrazat'ı öğrendiğinde annesine hemen sorar:

“Hükümdarları memnun edecek hikâyeler anlatmak nasıl öğrenilir?”

Elbette bu, kendimizle ve diğerleriyle olan ilişkilerimizi ve dünyamızı iyileştirmek için hepimizin yanıtlamaya ihtiyaç duyduğu sorudur.

Memissi şöyle yazıyor: “Pek çok Batılının Şehrazat’ı keyifli hikâyeler anlatan, muhteşem elbiseler giyen, sevimli ama saf bir eğlendirici olarak düşündüğünü fark ettiğimde şaşırmıştım. Bizim dünyamızda Şehrazat büyük bir kahraman, mitolojideki en der kadın figürlerimizden biridir. Bir stratejist ve güçlü bir düşündürdür. Psikoloji bilgisi sayesinde insanların daha hızlı gelişmelerini ve ilerlemelerini sağlar. Tıpkı Selahattin Eyyubi ve Sinbad gibi bize cesaret verir, dünyayı ve insanları dönüştürme yeteneğimiz konusunda kendimize güvenmemizi sağlar.”

Canını ve bir adamın ruhunu kurtarmak için Şehrazat her gece yeni bir hikâye yaratmak veya en azından mevcut hikâyeye yeni bir bölüm eklemek zorundadır. Sonunda bu tam bir neşe kaynağı haline gelir ve Şehrazat artık sıkıntı içinde değil, tamamen keyif alarak hikâyeler yaratmaya başlar.

Elbette kendimizi onun yerine koyabilir, kendimizde aynı iyileştirme ve yaratıcılık potansiyelini bulabiliriz.

Yaşamlarımızın en karanlık dönemlerinde hikâyenin gücü bize o zor zamanları atlattırma yardım edebilir. Efsanevi bir hikâyede veya başka bir folklor ürününde kendimizi bulabiliriz.

Benim en sevdiğim iyileşme hikâyelerinden biri Japonya’da geçiyor; bir ruh kaybı ve kazanma hikâyesi. Bu hikâyenin sihrini utanç ve suiistimalden kurtulmak isteyen kadınlar için kullanıyorum. Bu Japon hikâyesi bize bir tanrıçanın bile yaralanabileceğini ve ruhunun parıltısını kaybedebileceğini hatırlatıyor.

Güneş Tanrıçası İçin Bir Ayna

Güneş Tanrıçası Amaterasu canavarlarla dövüşmede bir kahraman olan ama evde pek kahraman sayılamayacak öfkeli erkek kardeşi Fırtına Tanrısı Susanowo’nun tecavüzüne uğramıştır. Her ikisinin de yeteneklerine sahip sihirli çocukları olur. Susanowo’nun kılıcından üç kız ve Amaterasu’nun mücevherlerinden beş oğlan. Fakat Fırtına Tanrısı Susanowo kötülüğünü yine gösterir ve Amaterasu’nun oluşturduğu bereketli topraklara ve ekinlere dışkıyı bulaştırır, tanrıça için kutsal olan bir atı çok değer verdiği bir örgü yerine fırlatır vs. Fırtına Tanrısının şiddeti Ama-

terasu'nun kayalar arasındaki bir mağaraya kaçmasına neden olacak kadar artar ve böylece dünyanın ışığı da kaybolur.

Bir zamanların ışık yayan tanrıçası karanlık mağarasında oturup geçmişini düşünür, suçluluk ve utanç duygularına giderek daha fazla saplanır. Belki de onların bir şekilde kendisinin suçu olduğunu, Susanowo'ya karşı hata yaptığını, ona ihtiyacı olan bir şeyi sağlayamadığını söyler kendi kendine. Bu derin karamsarlıkla içsel ışığını kaybeder ve dünya da onun ışığını.

Birçok tanrı ve tanrıça güneşi geri getirmek için sabırsızlanmaktadır. Amaterasu'yu karanlık mağaradan çıkarmak için pek çok yöntem denerler. Ona tavsiyede bulunması için "Düşüncele-
rin Taşıyıcısı" adındaki akıllı tanrıyı çağırırlar. Dünyadaki soğuk ve karanlık, genellikle en iyi fikirlerini kendine saklayan bu tanrıyı da endişelendirmiştir. Şafakta ötmeleri için tüm horozları bir araya getirmelerini söyler diğer tanrılara. Ayrıca mücevherden ip-
leri olan bir aynayı Amaterasu'nun mağarasının girişindeki bir ağacın dalına asmalarını da söyler. Tanrılar planı tam olarak anlamaz ama söyleneni yaparlar.

Horozlar öter, tanrılar bağırıp haykırırlar ama yine de tanrıça mağarasından çıkmaz.

Tanrıçanın kız kardeşlerinden biri olan Uzume kendi planıyla çıkıp gelir. Uzume Neşe ve Eğlence Tanrıçasıdır. Aynı zamanda Büyük İkna Edici ve Göklerin Dikkat Çekici Kadını olarak da bilinmektedir. Uzume mağaranın ağzına yakın bir yerde oyuk bir taş ters çevirir ve bunun üzerinde giysilerini profesyonel bir şekilde çıkararak, vahşi ve seksi bir dans yapmaya başlar. Tanrılar bu manzara karşısında çılgınca kahkahalar atıp eğlenirler.

Amaterasu merak içinde kalır. Neden herkes bu kadar eğlenmektedir? Mağarasının ağzına yaklaşır ve neler olduğunu sorar.

Uzume ona seslenir: "Senin için mükemmel sevgiliyi bulduk. Gel ve gör."

Şüpheli ama merak içinde olan Amaterasu kendini dünyadan yalıtmak için mağaranın ağzına koyduğu iri kaya parçasının kenarından dışarı göz atar. Ona bakan ışıklı, güzel şeyi gördüğünde şaşırır, hayran kalır.

Bu güzelliğe kapılıp karanlıktan çıktığında, gördüğü ışık saçan varlığın, mağaranın ağzındaki ağaca asılan aynadan yansıyan kendi görüntüsü olduğunu anlar.

Tekrar karanlığa dönmemesi için Kuvvet Tanrısı hemen koşup Amaterasu'yu incitmeden ama sıkı bir şekilde tutar. Diğer bir tanrı mağaranın girişine sihirli bir ip gerer. Tutku ve Zevk Tanrısı ise Amaterasu'yu tekrar tanrıların arasına çeker ve böylece Amaterasu'nun ışığı dünyaya geri döner.

Bu muhteşem kolektif hayaldeki ruhsal iyileşme aynadaki yüksek benliğimize bakmamızla mümkün oluyor ve bunun içinde birbirimize yardım etmemizin gerekli olduğu vurgulanıyor. Günümüzde kendimizdeki tanrıçayı veya tanrıyı görmemiz için Amaterasu tapınaklarına aynalar asılır. Amaterasu'nun hikâyesini kendi yaşamlarımızda bulduğumuzda yüksek benliğimizin yaydığı ışığı görebilmemiz için bir ayna yapmaya başlarız. Bu aynadan yansıyan ışık bizi ve sevdiklerimizi karanlık yerlerden çıkarmaya yardımcı olabilir.

Büyük Hikâyenize Yakalanmak

Bazıları insanlığın hikâyelerinde yedi temel konu olduğunu söylerken, bazıları da bu sayının otuz altı veya altmış iki, bazıları ise pek çok dalları olan tek bir konunun olduğunu söylüyor. Enneagram'da dokuz kişilik türü sunuluyor; diğer bir sistemde altı arketip, tarotta yirmi iki arkana ve on altı yüz kartı. Bunlar karakterlerimize dayalı olarak yaşadığımız hikâyeleri yansıtabilir de yansıtmayabilir de. Yunanlılar *Ethos anthoropoi daimon* der. Bunu "karakter kaderdir" diye tercüme ediyoruz ama aslında günümüzün modern anlayışı için biraz zor kavranır olan daha büyük bir anlamı vardır; karakterin yaşadığımız olayları yaratan ve ortaya çıkaran şey olduğunu ifade eder.

Yedi veya başka bir sayıda evrensel hikâye konusu olup olmadığını bilmiyorum ama şuna inanıyorum: Her birimiz kişisel ve özgün hikâyemizi, ruhumuzun amacını hatırlamaya çağırıyoruz. Bu hikâyenin kökeni başka bir yıldızda, okyanusun derinliklerinde veya dünyanın bilgeliğinde olabilir. Bu hikâye başka hikâye-

lerle, örneğin efsanevi ve folklorik hikâyelerle veya karşılaştığımız, daha önce bir yerden tanıdığımızı hissettiğimiz ve belki de iyileşmemize yardım edebilecek kişilerin rüyalarındaki hikâyelerle kesişebilir.

Bu tür büyük hikâyelerden biri “unutulan sözleşme rüyası”dır: Başarılı bir işadamı rüyasında “basit bir Hıristiyan” görünümünde bir ziyaretçi görür. Ziyaretçi kapıyı çalar ve “Babamın evinden geliyorum” der. “Tanrıyla olan sözleşmen nedir?” diye sorarak işadamını şoke eder. İşadamı uyanır. Tepeden tırnağa titremektedir. Unutmuş olduğu kutsal bir hayat sözleşmesini hatırlamaya ve kendisini ona adaması gerektiğini kalbiyle ve en derin sezgileriyle bilir. Hayatını normal bir şekilde sürdürür ama daha derinlerdeki sorumluluklarıyla ilgili farkındalığını yitirmez. Artık çevresindeki insanların hayatlarına olumlu katkılarda bulunmayı ihmal etmeyecektir.

Unutulmuş sözleşme rüyası etkileyici Büyük Hikâye örneklerinden biridir. Efsanelerde, kutsal metinlerde ve folklorik hafızada bu konunun izi sürülebilir. Bunu “Unutkan Elçinin Hikâyesi” olarak da isimlendiriyorum ve en sevdiğim versiyonlarından biri “İnci” olarak bilinen Gnostik bir hikâyedir.

Uzak bir ülkeden önemli bir görevle bir elçi gönderilir. Hayatta kalmak ve yeni ortamında faaliyetini sürdürmek için o ülkenin insanlarıyla uyumlu ilişkiler kurması gerekmektedir. Ancak böyle yapmaya çalışırken yerel alışkanlıkları benimser ve sonunda görevini unuttur. Şimdi unutkan elçiyi uyandırmak için bir biçimde yeni bir elçinin gönderilmesi gerekir ve bu her şeyi değiştirir.

Kusursuz olmayan hafızamla, kendi hayatımda merkezi bir konunun etrafına dağılmış on dört hikâye tespit ettim. Bu hikâyeleri canlı sahnelere dönüşen aynalarda gördüm. Bu aynalar bir bahçenin duvarları üzerinde yer alıyor ve merkezi karakter de (tüm bu farklı hikâyeleri birleştiren konu ve kimlik) tüm aynaların ortasında, bir havuzun içinde. Biliyorum ki, bu aynalı yere döndüğümde o on dört hikâyeyi ve onların ruhunu hatırladığımda, hayatın gün be gün önüme çıkardığı şeylerle baş edecek yeni bir cesaret ve güç bulacağım.

Kişisel mitolojimizi, büyük hikâyelerimizi hatırlayıp yaşadığımızda büyük bir güç elde edebiliriz. Anlatıp yaşamaya ihtiyaç duyduğumuz hikâyeleri nereden mi buluruz?

Rüyalar yoluyla, tesadüfler yoluyla ve sahip olabileceğimiz en önemli kitap olan kişisel günlüğümüze tercihen haftada yedi kez randevu vererek.

Eğer şu anda bir günlük tutmuyorsanız artık başlama zamanıdır. Uygun bir defter bulun ve yazmaya başlayın. Şu an başlamak için iyi bir zaman.

Ne hakkında mı yazacaksınız?

Aklınıza ne gelirse: Gökyüzünün rengi, çöp arabasının gürültüsü, ağızınızdaki tat, oturmakta olduğunuz yerden görebildiğiniz nesneler. Bir veya iki sayfayı doldurana kadar yazmaya devam edin. Buna alışana ve bir ritim geliştirene kadar kendinize minimum bir kota koymanız faydalı olabilir. Boş yerleri doldurmaya devam ettikçe iki şeyin olacağını göreceksiniz.

Öncelikle düşündüğünüzden çok daha fazla söyleyeceğiniz şey olduğunu ve böyle belirli bir amaç gütmenden yazmanın büyük bir *eğlence* olduğunu göreceksiniz.

İkinci olarak ise sadece bir sayfaya veya bir bilgisayar ekranına bir şeyler yazdığınızı sandığınız halde aslında bir safariye çıkmış olduğunuzu keşfedeceksiniz. Günlük yazmak çalılar arasında dolaşmak gibidir. Ne kadar uzun yazarsanız güvenli ve fazlasıyla bilinen yerlerden o kadar uzaklaşırsınız. Artık vahşi doğadasınızdır. Yabani ortamda yaşayan büyük ve güçlü bir şeye saklandığı yerden çıkıp sizi yakalamasına olanak verecek bir gevşeme durumundasınızdır. Büyük hikâyeyi, sizin aracılığınızla anlatılmak ve yaşanmak isteyen *büyük* hikâyeyi böyle yakalarsınız. Sizi yakalayabileceği yere gidersiniz.

Büyük hikâyeniz tarafından yakalandığınız an muhteşem olacak. Garanti ediyorum.

5. BİR HAYAL MEKÂNI VAR VE TAMAMEN GERÇEK

Beyaz bir duvardaki yeşil bir kapı ve etrafında kırmızı bir Virginia sarmaşığı. Kapıyı itiyorsunuz ve kilitli olmadığını görüyorsunuz. Giriyorsunuz ve kendinizi inanılmaz güzellikte bir bahçenin

içinde buluyorsunuz. Sevgi dolu bir dost elinizden tutarak sizi bir saraya götürüyor. Sarayda açık mor giysili bilge bir kadın size hayatınızın kitabını gösteriyor. Kitaptaki her bir resim canlı birer sahne. Duvarın arkasındaki o bahçede mutlu ve coşkulu bir çocuksunuz. Büyüdüğünüz, okula gittiğiniz, ihtiyaçlarınızı karşılamayı ve kendi ayaklarınız üzerinde durmayı öğrendiğiniz dünyaya döndüğünüzde, yeşil kapının ardındaki güzellik ve sihir hâlâ aklınızda ve kalbinizde. Zaman zaman, genellikle olağan rotanızın dışına çıktığınızda veya tamamen kaybolduğunuzda o kapıya tekrar rastlıyorsunuz. Fakat yetişmeniz gereken randevularınız, bitirmeniz gereken işler var ve etrafınızdakiler hissettiklerinizi anlayamaz... ve yeşil kapıdan geçiyorsunuz, hayatınızın “keskin parlaklığı” kaybolana kadar devam ediyorsunuz ve nihayet başarmak için çok uğraştığınız şeylere olan iştahınızı yitiriyorsunuz.

H. G. Wells basit bir şekilde “Duvardaki Kapı” olarak isimlendirdiği harika bir kısa hikâyede bu gerçek hayal kurma yerini betimlemiştir. Bu hikâyeyi ve hikâyenin etkili bir şekilde canlandırdığı dünyayı çocuksu bir fantezinin ürünü olarak küçümseyebiliriz ama bunu yapmak korkunç bir yanlış olacaktır.

Hepimizin tamamen gerçek bir hayal yeri veya yerleri vardır.

Benim için bu yerlerden birinin kapısı bir dağın içinden geçen bir tüneldir. Dağın öbür tarafında su sesleriyle canlanan çiçekli bahçelerden geçen bir yol muhteşem bir binaya ulaşıyor. Bu bina uyumsuzluk ve karışıklık olmaksızın sayısız mimari tarzları birleştiriyor ve yeni gelenlere “Doğru zaman ne?” diye soran bir bekçi tarafından korunuyor. Bu sorunun tek doğru cevabı ise: “Doğru zaman şimdi.” Bekçiden sonra pek çok kültüre ve döneme ait sanat eserleriyle ve insan ürünü başka yapıtlarla dolu bir galeri var. Bu cisimlerden herhangi birine dokunmak o cismin geldiği yere gitmek anlamına geliyor. Zaman Evi’nin (adı bu) derinliklerinde okumaktan bıkılamayacak bir kütüphane var. Bu kütüphanedeki her bir kitap başka bir dünya açıyor. Kütüphaneci nazik bir bilgin gibi görünüyor fakat bazen gölgesi duvara uzun gagalı ibis kuşu olarak yansıyor. Buraya sık sık geliyorum ve başkalarına da buraya ulaşmaları için rehberlik ettim. Bir ihtiyacımız ve yeterli cesaretimiz olduğunda kişisel Hayat Kitabımızı inceleyebiliriz.

Eğer çok şanslıysak fiziksel dünyada yolculuk yaparken harkalar diyarına açılan bir kapıya rastlayabiliriz. Gloucestershire’de bir köy evinin arkasındaki eski bir duvarda, yayılmış güllerin oluşturduğu bir kemerden geçilerek ulaşılan bir bahçe kapısı biliyorum. Bu kapı kayın ağaçlarının sesler çıkardığı, insandan farklı ve daha eski bir evrimden gelen varlıkların meşgul ve renkli yaşamlar sürdürdüğü ormanlıklara açılıyor. Eğer içinizdeki mutlu ve coşkulu çocuk kaybolmuşsa onları göremez ve duyamazsınız. Hangisinin daha üzücü bir durum olduğundan emin değilim; yeşil kapıyı kaybetmek mi yoksa hayal etme gücünüzü yitirdiğiniz için kapıdan geçtiğiniz halde öbür tarafta sıra dışı hiçbir şey görememek mi?

Gerçek hayal âlemi Arapça’da “Âlem el-Misal” yani “Görüntüler Âlemi” olarak bilinir. Ortaçağ İslam âlimi İbni Arabî’ye göre bu âlem ruhsal varlıkların “görünme yeridir.” Üst seviye kavramların ve duyusal verilerin “birleşip ruhsal hikâyelerdeki olaylar için hazırlanan kişisel şeylere dönüştüğü yerdir.” “Kutsal tarihin” yani olayların gizli düzeninin ortaya çıktığı yerdir. Fiziksel dünyada tek önemli olan şeyin etrafımızda olan bitenler olduğunu sanmamıza rağmen, *gerçek* hikâyeler orada, daha büyük bir sahnede oynanıyor.

Âlem el-Misal’de şehirler, okullar ve saraylar vardır. Üstatlarla buluşulabilen bir yerdir. İbni Arabî’yle birlikte çalışmış bir Sufi onun hayal dünyasına yolculuk yapıp diğer büyük zekâlarla buluşma yeteneğini şu şekilde tanımlamıştır:

Şeyhimiz İbn Arabi’nin bu dünyadan göç etmiş bir peygamberin veya evliyanın ruhuyla buluşma gücü vardı. Bunun için ya o şahsı bu dünyanın seviyesine indirip benzer birisinin bedeninde düşünüyor, ya rüyalarına gelmesini sağlıyor, ya da kendisi maddi bedenini terkedip o ruhla buluşmak üzere yükseliyordu.

Bu, her birimizin içindeki mutlu ve coşkulu çocuğun zaten bildiği bir şeyi, büyük bir ruhsal *deneyim* geleneği tarafından sunulan bir doğrulamadır:

Bir hayal dünyası var ve tamamen *gerçek*.

6. VİZYONA İHTİYACI OLAN BİRİ İÇİN BİR VİZYON GELİŞTİREBİLİRİZ

Etrafınıza bakın; arkadaşlarınıza, iş arkadaşlarınıza, komşularınıza. Bir rüyaya ihtiyacı olan kaç kişi tanıyorsunuz? Bu kendini iyileştirmeye yönelik bir görüntü, bir güven ve amaç duygusu, daha parlak bir gelecek vizyonu, hatta ölümden sonraki dünyaya giden bir yol olabilir.

Vizyonu olmayan biri için vizyon geliştirme yeteneğimiz vardır. Bunu yeterince iyi bir şekilde yaptığımızda ve sunduğumuz görüntüler o kişinin zihninde ve iç duygularında bir yer edindiğinde harika sonuçlar meydana gelecektir. Bu vizyon transferini bir seferde bir kişiyle ya da bir grup veya toplulukla da gerçekleştirebiliriz. Vizyon sahibi büyük liderler Winston Churchill'in İkinci Dünya Savaşı'nın en karanlık günlerinde yaptığı gibi (bkz: 12. Bölüm) vizyonlarını bütün bir halka aktarabilir ve böylece koşulları değiştirebilir.

Böyle bir vizyon transferini nasıl gerçekleştiririz?

Kendinizi, yardım etmek istediğiniz biriyle birlikte düşünün. Bu kişi, hasta, depresyonda, kalbi kırılmış, *büyük* rüyalarından vazgeçmiş, tavizler ve hayal kırıklıklarının biriken baskısı altında ezilmiş biri olabilir.

Başka birine, doğru vizyonu aktarmak için onun kim olduğunu, nerede olduğunu ve nasıl bir yardım istediğini anlamamız gerekir. Yapacağınız şey bazı fikirlerinizi bu kişinin aklına zorla sokmaya çalışmak değildir. Onu, yeni bir enerji kazanmaya, kendini daha iyi hissetmeye veya yeni şeyler yapmak için esin kaynakları yaratmaya çağıracaksınız. Bunun için onunla buluşmanız, yan yana gelmeniz, varlığınıza ona tam olarak göstermeniz gerekir.

Böylece onu tanımanız, onunla ilgili kavrayışınız da artacaktır. Yaptığınız şey sadece onu izleyip dinlemek değildir. Aynı zamanda kendi hislerinizdeki ve enerjinizdeki değişim ve karncalanmalara, kendi hayatınıza ait anılara, “uyanana” izlenimlere de dikkat ediyor ve sezgilerinizi artırıyorsunuz. Bazen başka bir insanın varlığında aklımıza gelen kişisel anılarımız o kişiyle ilgili normalde *bilemeyeceğimiz* şeyleri bilmenin yollarından biridir. Başka bir insanın varlığı

ğında aklımıza gelen kişisel görüntülerin mutlaka sadece bizimle ilgili olmadığını kavramaya başladığımızda bunu günlük bir sezgi pratiği haline getiririz. Bu fenomen, “Bildiğimizi Bilmediğimize Dair Ne Biliyoruz ki?” diye tanımlamayı sevdiğim şeyin bir örneğidir.

Eğer bir vizyon transferine girişmeye hazırlanıyorsam ilgili kişide iki şeye ihtiyacım vardır: Bir niyet ve bir görüntü.

İster formel bir çalışma yapıyor olayım, ister bir uçakta bir yabancıyla konuşuyor olayım, “Tam şu anda hayatında en çok hangi konuda rehberlik veya yardım isterdin?” diye sorarak karşımdaki kişinin niyetini öğrenmeye çalışırım.

Bu soruya açık yanıt almak belirli bir süre gerektirebilir. Karşınızdakinin doğru kelimeleri bulmasına yardımcı olmanız gerekebilir. “İyileşmek için yardım istiyorum.” “Hayat yolum hakkında rehberlik istiyorum.” “Aileme de katkısı olacak yaratıcı bir iş istiyorum.” Bunların her biri açık ve basit bir niyeti ifade eden iyi örneklerdir.

Sonra karşınızdakine o niyet üzerinde odaklandığında aklına gelen bir görüntü olup olmadığını sorarsınız. Bu, bir anı, bir rüya, bir film sahnesi veya belirli bir nitelik taşıyan herhangi bir şey olabilir. Bu resim o kişinin imajinal alanına giriş kapınızdır. Onun için bir vizyon geliştirmeye yönelik imajinal yolcuğunuzu gerçekleştirirken bu resmi bir giriş noktası olarak kullandığınızda doğru bölgeye girdiğinizden emin olursunuz. O iki şeyin (niyet ve görüntü) yanı sıra rahat bir farkındalık durumuna girme ve iyi bir amaç doğrultusunda hayal gücünüzü kullanma yeteneğiniz, karşınızdaki kişinin yararına bir vizyon geliştirmeye hazır olduğunuz anlamına gelir. Karşınızdaki kişinin kesin ihtiyaçlarına göre şekillendirilmiş, onu bir iyileşme veya güçlenme yerine götürecek, mevcut sorunlarından öteye geçmesi için gerekli çekişi sağlayabilecek canlı ve güçlü bir vizyon oluşturmaktır amacınız.

Kendi uygulamalarından birkaç vizyon transferi örneği vereyim.

Yanan İç Kısım Kutsal Mekân Haline Geliyor

Geçirdiği histerektomiden (rahminin ameliyatla alınmasından) sonra Dawn kendini “içi boşaltılmış” gibi hissediyordu. Her seviyede iyileşme istiyordu ve bununla ilgili görüntüsü doğrudan için-

den geliyordu. “İçimde bir kara delik var; yanmış ve hiçbir şeyin gelişmeyeceği bir yer.”

Bu görüntüye girdiğimde kendimi doğada iyi bildiğim bir yerde hareket ederken buldum. Bir orman yangınından kurtulan büyük bir Kaliforniya kızılçamının kararmış ve oyulmuş iç kısmındaydım. İçinin boşalmasına rağmen bu büyük ağaç hâlâ *capcanlıydı*. Gökyüzüne doğru yükselen yeşil dalları altmış metreye uzanırken kutsal bir mekân haline gelmişti. Yangının ağacın içinde yarattığı boşluk harika bir akustik yaratıyor, şarkılar ve konuşmalar ağacın içinde muhteşem bir şekilde yankılanıyordu.

Dawn’a bu vizyonumu anlattım. Bedenini o ağaç gibi düşünmesini önerdim. “Kutsal bir mekân haline geldin” dedim.

Onu bu vizyonun sevdiği herhangi bir kısmını almaya ve kendi istediği şekilde bana anlatmaya, vizyonunu sahiplenmeye davet ettim. Bunu yaptığında ayağa kalktı, kollarını ağacın dalları gibi açtı ve şarkı söylemeye başladı.

O kızılçamın görüntüsünü günlük meditasyonunun bir parçası haline getirdi ve böylece bir süre sonra vizyon -gerçek görüntüler şeklinde- hayatının olağan akışı içindeki yerini aldı. Bir gün ağacın kararmış boşluğuna girdiğinde oranın ankanın yuvası haline geldiğini fark etti; kendi acılarının ve kaybının küllerinden tekrar doğan ankanın parlak kanatlarında yükseldiğini gördü, hissetti.

Kirazların Çiçeklenme Zamanı

Charles ve Marie çifti ayrılmıştı ancak tekrar bir araya gelip ilişkilerini sürdürme konusunda bir ümidin olup olmadığını anlamak için yardıma ihtiyaçları vardı. Bir zamanlar tutku ve sevgi doluydular ama yaralayıcı bir dizi kariyer sıkıntıları ve bununla ilgili kavgalardan dolayı ilişkileri artık bozulmuştu. Her ikisi için de derin anlam taşıyan bir görüntü aradım. Birkaç rüyayı ve anıyı gözden geçirip eledikten sonra ikisi birden evliliklerinin ilk günlerine ait harika bir görüntüde birleşti: Bahar çiçekleri açmış yabani bir kiraz ağacının pembe ihtişamı altında bir araya geldikleri görüntü.

Hayal gücümü akışa bıraktım. Onları birbirlerinden ve evlilik ağaçlarından bir duvarla ayrılmış olarak gördüm. Büyük bir kapının

zıt taraflarındaydılar. Kapı her iki taraftan kilitliydi ve ancak Charles ve Marie anahtarlarını takıp aynı anda çevirirlerse açılabilirdi.

Bu, sorunu çözen bir vizyondan ziyade sorunu açığa çıkaran bir vizyondur. Bu vizyondan şunu anladılar ki, eğer tekrar bir araya geleceklerse tamamen eşit olmalı, seçimlerinde ve eylemlerinde bağımsız iradeye sahip olmalıydılar. (Daha önce bu konuda bir dengesizlik vardı.) Ve eğer tekrar birleşecek olurlarsa bunu ilkbaharda kiraz ağaçları çiçeklendiğinde yapmaya karar verdiler.

Hiçbir Sorun Çözülemez Kadar Zor Değildir

Radyodaki hafta sonu programlarımdan birinde Joe adında bir adam bana hayatında şimdi ne yapacağından emin olamadığını söyledi. Emekli olabilirdi veya olmayabilirdi. Çeşitli yetenekleri vardı ve bir kolejlin tamir-bakım işlerinde çalışıyordu. Biraz konuştuktan sonra “şimdi en tatmin edici hayatı nasıl yaşayabileceği” konusunda rehberlik istediğine karar verdi. Bana kendisinden kişisel bir görüntü vermesini istedim. Aklına gelen bir şeyi söyledi: Kayalık bir tümsekte içinde farklı boylarda üç çakalın bulunduğu bir çakal yuvası.

Zihnimde bu manzaraya girdim. Kendimi o yuvanın içinde görüntülediğimde çakallar şekil değiştirdi ve iki ayakları üzerinde duran, giysili normal insanlar haline geldiler ama yüzleri hâlâ birer çakal yüzüydü. Lider erkek şapka takıyordu ve ağzındaki sigarayı sert bir ifadeyle tütürüyordu. Kaba tütünün yayılan dumanını boğazımda hissediyordum. Vizyonumda sigara içenin adının Çakal Jack olduğunu öğrendim. Çirkin sarı bir giysili ve umursamaz bir hava içinde olan dişisinin adının Belle, yaramaz ve hırçın yavrularının adı da Beau’ydu.

Çakal Jack bana bir kartvizitini verdi; üzerinde “ÇAKAL JACK’IN TAMİR SERVİSİ” yazıyordu. Üçkâğıtçılığıyla ünlü birinin kişisel çıkarlarına yönelik bu davranışına şüpheyle yaklaşıyordum ama bu aynı zamanda bana Joe ile ilgili bir iş fikri verdi. Kartın üzerindeki slogan çekiciydi: HİÇBİR SORUN ÇÖZÜLEMEYECEK KADAR ZOR DEĞİLDİR.

Bu değerliydi. Eğer Çakal Jack sigarasını doğrudan yüzüme doğru üflemeğe başlamasaydı daha çok sevinecektim. Bu tamamen gerçek bir deneyimdi; kısa bir öksürüğe tutuldum.

Çakal Jack, Joe'nun çalışma koşullarını özetlemişti. Joe her tür tamir işini yapmak üzere serbest zamanlı ek bir iş yapacaktı. Kartvizitini benimki gibi seminerlerde dağıtabilirdi. Bir müşteri kitlesi oluşturacaktı ve emekli olduğu zaman da kendi işini kuracaktı. Hayalimde Joe'yu üzerinde HİÇBİR SORUN ÇÖZÜLEMEYECEK KADAR ZOR DEĞİLDİR sloganı ve yanında da ayakta duran bir çakal resmi bulunan bir arabayı mutlu bir şekilde sürerken gördüm. Joe çok eğleniyordu, ilginç arkadaşları vardı ve sosyal hayatı gerçekten zenginleşmişti. Onu küçük bir yol kenarı lokantasında bayan garsonla sohbet ederken gördüm. Garson onun için tam bir tilkiydi (tabii aslında çakal); Joe onu tanıyacaktı çünkü garson onu havuçlu keki denemeye zorlayacaktı.

Boğazımı serinletmek için uzun uzun su içerken tamirci Joe'ya Çakal Jack ve çalışma koşullarıyla ilgili vizyonumu anlattım. Joe, "Hiçbir sorun çözülemeyecek kadar zor değildir" cümlesini tekrarlarken ve bununla ilgili olasılıkları gözünde canlandırırken oldukça heyecanlıydı. Hikâye hafta sonu çalışma grubunda yayıldıkça pek çok katılımcı Joe'yu çeşitli işler için tutmak istedi. Joe aradığı yolu bulmuş gibiydi.

Shakespeare'in Yeni Oyunu

Seminerlerimden birine katılan yetenekli ve sevecen bir Manhattan'lı psikoterapist olan Eric Wolff kanserden ölmeyi bekleyen Buck için bir vizyon geliştiriyordu. Hem müşterisi hem de arkadaşı olan Buck'un ölümle cesur ve erdemli bir şekilde buluşmasına yardımcı olmak istiyordu. Bana gönderdiği bir mesajda Memorial Sloane Kettering Kanser Merkezi'nde arkadaşının yatağının kenarına oturup gördüğü bir rüyayı anlatmak için ondan izin isteyişini betimliyordu:

"Yatağının kenarına oturdum ve elini elimde tutarak ona rüyamı anlattım. Gözlerini kapattı, kafasını hafifçe kaldırarak rüyayı dinlemeye başladı. Rüyam şöyleydi:

"En yakın arkadaşlarıyla çevrili Buck ölüm döşeğinde uzanıyordu. Ben de arkadaşları arasındaydım ve oturmuş bir Shakespeare oyununu okuyorduk. Biz bunu yaparken Buck öldü. Öbür tarafa vardığında neşeli bir kalabalık onu selamladı. Büyük bir salona çağ-

rıldı. Salonda eğlenceli tiplerle dans ede ede ilerledi ve öbür uca vardı. Orada onu gördükleri için heyecanlı ve gururlu olan ebeveynleriyle buluştu. Onur konuğu olarak onu bir tahta oturtular. Kala-balık kenara doğru açıldı ve William Shakespeare görüldü. Şapkasını çıkardı, eğilerek selam verdi ve dedi ki 'Buck, senin için en yeni oyunumu sunuyorum. Performanstan sonra oyunla ilgili fikirlerini duyabilmem için bana eşlik edersen şeref duyarım.'

"Oyun oynandı ve sonra Shakespeare ve Buck kol kola oradan ayrıldı."

Buck rüyadaki bu vizyonu çok sevdi ve kısa bir süre sonra huzur içinde öldü. Daha sonra Eric'in rüyalarında yeni arkadaşlarıyla birlikte görüldü.

Vizyon transferi projeksiyon gerektiriyor. Ama genellikle oldukça bilinçsiz bir şekilde başka insanlara negatif değerler veya beklentiler aktarmak yerine neşeli ve iyileştirici şeyler için bilinçli bir tercih yapılması söz konusudur. Bu bir zihin kontrolü uygulaması değildir. Başka bir insana belirli bir vizyonu zorla benimsetmeye çalışmıyoruz. Onları kullanabilecekleri bir şeyi almaya ve onu kendi tarzlarına uygun hale getirmeye davet ediyoruz.

Birine transfer edilebilecek bir vizyon için gerekli materyali nereden mi buluruz? Mümkün olduğu kadar o kişinin kendi görüntüleri üzerinde çalışarak ve onların ötesine giderek. Eric Buck'ın Shakespeare sevgisinden faydalandı. Buna kendi rüyalarımızı, anılarımızı, içimizdeki mutlu ve coşkulu çocuğun *yaratma* yeteneğini ekliyoruz ve yolu bize göstermesine izin veriyoruz.

7. HAYAL NE KADAR GÜÇLÜYSE SONUÇLAR O KADAR AZ HAYALİDİR

Zihninizle acıyı dindirebildiğinizi, kanal tedavisi veya ağız cerrahisi yaptırırken bile ilaç kullanmayabileceğiniz seviyede bu yeteneğinizi geliştirdiğinizi düşünün.

Neştersiz ve dolayısıyla da kansız bir ameliyat düşünün.

Kendinizi inanılmaz ölçüde küçültüp bedeninize girebildiğinizi, hücre yapılarınızı onarıp hormonlarınızı dengeleyebildiğinizi düşünün.

Zamanda yolculuk yapabildiğinizi, daha genç bir halinizi ziyaret edebildiğinizi, o benliğiniz zorlu bir sınavın içindeyken veya korkunç bir hata yapmanın eşiğindeyken ona tavsiyede bulunup kılavuzluk yapabildiğinizi düşünün.

Daha yüksek bir farkındalık seviyesine seyahat edebildiğinizi, üst seviyedeki benliğinizle iletişim kurup bulunduğunuz yerde sizin için zorlu görünen tüm konular hakkında geniş bir perspektif edindiğinizi ve sizi ihtiyacınız olan yere götürecek bir yol haritası ile döndüğünüzü düşünün.

Bir ülkede ilk kez bir kadın başkan veya başbakanın iktidara geldiğini düşünün.

Atalarınızın (biyolojik atalarınızın ve başka yer ve zamanlardaki ruhsal aile üyelerinizin) zihinlerine ve bedenlerine yolculuk yapabildiğinizi ve onların daha akıllı seçimler yapmasına yardımcı olup kendi hayatınız için de destek alabildiğinizi düşünün.

Ruhsal sözleşmeniz şu anki yaşamınızdan önce gerçekleştirmeyi kabul ettiğiniz görevleri ve edindiğiniz dersleri içerir; işte bu sözleşmenizi yenileyebileceğiniz ve böylece hayatınızın gerçek amacını hatırlayabileceğiniz ve gerçekleştirebileceğiniz bir yere gittiğinizi hayal edin;

Sürekli stres üreten veya rahatsız edici olmayan bir işyeri hayal edin; burada insanların her sabah kendilerine vakit ayırarak rüyalarını paylaştığını, tesadüf oyunları oynadığını, gece veya gündüz herhangi birinin aklına yeni bir çözüm ya da eğlenceli bir fikir gelip gelmediğini birbirlerine sorduklarını düşünün.

Hayal kurmanın gücüyle tüm bunların gerçekleştiğini gördüm.

Hayal edebildiğimiz şey bedenimizde ve dünyamızda giderek gerçekleşir. Sidney'deki bir "Zihin, Beden, Ruh Festivali"nde, sakalı mavi ceketinin üzerine dökülen, Burnam Burnam adında hey-

betli bir Aborjin şifacısı, birlikte platformdan inerken beni tuttu. “Sen benimkilerden birisin dostum, o yüzden sana bir şey göstereceğim” dedi. Beni kalabalıktan uzaklaştırarak bir kenara çekti. “Elini uzat.” Elimi uzattığımda avucuma oka benzer iki şey koydu. “Bunların ne olduğunu biliyor musun?”

“Bunlar senin kemiklerin” dedim. Aslında bir tanesi ucu sivriltilmiş bir deniz aygırı kemiği idi, diğeri ise mulga ağacından yapılmıştı.

Yaşlı Aborjin’in gözleri ateş gibi parladı. “O halde bunların öldürmek için de iyileştirmek için de kullanılabileceğini biliyorsun. Bu, gücün doğasıdır. Ne kadar çoğuna sahip olursak her gün onu nasıl kullanacağımızın *seçimini* o kadar çok yapmamız gerekir.”

Ursula LeGuin, “hayal ürünü ama ikna edici nitelikte bir alternatif gerçeklik ortaya koyarak şu andaki yaşayış biçimimizin biricik olduğu şeklindeki tembel ve çekingen düşünceyi” zihnimizden uzaklaştırabileceğimizi vurguluyor.

Karanlıklarımızın ve savaşlarımızın ortasında Barış Yapıcı’mızın gelip bizi uyum ve şifanın olduğu alternatif bir gerçekliğe yönlendireceğini hayal etmeyi seçiyorum. “Çalılar arasında adımları söyle ve tekrar burada olacağım.” Bu, Barış Yapıcı’nın Iroquois olarak da bilinen Gerçek İnsanlar’a, Onkwehonwe’lere verdiği sözdü.

Barış Yapıcı bize düşmanlarımızı öldürmek yerine zihinlerini temizleyerek ve iyileştirerek kötülüğü yenmemizi öğretir. Bunu gerçekleştirmek için önce kendi zihinlerimizi temizlemeli, iyileştirmeli, ruhumuzun geçmişine erişmeli ve daha derin benliğimizin bilgeliğine açılmalıyız.

Çalılıklarda Barış Yapıcı’nın adı söylendi. Onun gelişini hayal edebilir miyiz? Bunu *şimdi* hayal edebilir miyiz? Neden edemeyelim ki? O adama burada ihtiyacımız var.

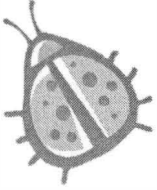

“Hayal kurmayı kutsallaştırabilirsek her şeyi değiştirebiliriz” diye yazıyordu Yeats vizyonlarıyla süslediği romanı *The Speckled Bird*’de (Benekli Kuş). “Fakat hayalin bütün görüntüleri ve etki-

leri ancak güzellik ve huzurla Őekillendirildiđi ve düzenlendiği sürece kutsanmalıdır. Bunun için de bu görüntü ve etkiler ruhun geçmiŐiyle bilinçli bir Şekilde ve doğrudan iliŐkilendirilmelidir.”

Şimdi ruhun geçmiŐiyle çalışmaya baŐlayalım. Hayal gücünün büyük yangın hortumunu elimize alalım ve onu doğru bir Şekilde hedeflediğimizden emin olalım.

Şair Tagore’un hatırlattığı gibi, hayal ne kadar güçlüyse sonuçlar o kadar az hayalidir.

11. BÖLÜM

HAYALDEKİ EV

En mutlu hayallerinizi yaşamak için günde beş dakika ayırabilir misiniz?

Hayalimizde özel bir yerin tadını çıkarmak ve onu geliştirmek için günde beş dakikamızı ayırmak muhteşem bir projedir. Bu, tam bir gevşeme ve keyif yeri, günün bütün gürültü ve karmaşasından uzaklaşma yeri olabilir. Derin bir şifa ve yaratıcı esin yeri olabilir. Yön ve amaç duygunuzu tekrar kazanacağınız bir yer olabilir. Burasını başkalarıyla da paylaşabilirsiniz. Bu özel yerde giderek güçlendirdiğiniz şey muhtemelen fiziksel dünyada da ortaya çıkmak isteyecektir.

İşte yıllar boyunca tekrar tekrar dönebileceğiniz bir neşe ve yaratıcılık mekânı inşa etmenin bir yolu.

HAYALLERİNİZİN EVİNİ YAPMAK

Hayallerinizin evini düşünün. Tüm odalarında gezinin, manzarasını inceleyin. Tüm duyularınızla bu yerde bulunun. Burada lezzetli bir yemek yediğinizi veya seviştiğinizi, yaratıcı bir çalışma yaptığınızı, oyun oynadığınızı veya sadece dinlendiğinizi hayal edin.

Hayallerinizin evi gelecekte içinde yaşayacağınız yer olabilir. Hayalinizde inşa ederek o geleceği kendinize yaklaşıtıyorsunuz. Arabanızla “yanlış” bir dönüş yaptığınızda hayalinizde kurduğunuz evin önünüze çıkmasında ve bir arkadaş partisinde o evin em-lâkçisiyle tanışmanızda yardımcı olması için tesadüflere hazır olun.

Eğer gerçekten şanslıysanız hayalinizdeki ev şu anda yaşamakta olduğunuz yer de olabilir.

Yapımı Newton yasalarını ihlal edebileceği için fiziksel dünyada bulunamayacak bir yer olabilir. (Escher resimleri gibi.) Belki dünya ağacının dallarının oyuklarına kurulmuştur, belki Ay’a giden bir asansörü vardır veya bodrumunda bir ejderha vardır.

Hayalinizdeki ev gelecekteki eviniz olsun veya olmasın, şu andaki eviniz veya başka bir yer, hayal kurmanız için bir yuvadır. Oraya sıkça gidin. İstedığınız özellikleri ekleyin. Odalarını, daha önce fark etmemiş olabileceğiniz yerlerini keşfedin. Sizi çok etkileyecek sürpriz değişikliklere hazır olun.

Sağlamlaştırma

Hayalinizdeki evde ne yapmak istersiniz veya kimin olmasını istersiniz? Beklemeyin. Mevcut yaşınızla, parasal durumunuzla veya ailevi koşullarınızla neyin mümkün olup neyin olmadığını kendinize anlatarak boşu boşuna tek bir saniyenizi bile harcamayın.

Hedefinizi görebiliyorsanız, yolun yarısından fazlasını geçmişsiniz demektir. Gerçekten öyle.

Fakat birkaç uyarı ekleyeceğim.

Uyarı bir: Hayalinizdeki evi ziyaret ederken vizyonunuzdan vazgeçtiğiniz veya amaçlarınızı değiştirdiğiniz için bazı şeylerin görünmediğini fark edebilirsiniz.

Görebildiğimiz herhangi bir geleceğin *olası* bir gelecek olduğunu hatırlayın. Belirli bir gelecek yaratma ile ilgili olasılıklar sürekli değişmektedir; örneğin, öğlen yemeği için balık yemek veya üreticiden gelmesini beklediğiniz o telefon veya herhangi başka bir şey...

Uyarı iki: Rüyalar *eylem* gerektirir. Vizyonu geliştirmek ve sürdürmek esastır. Fakat vizyonu gerçekleştirme yönünde kararlı bir şekilde ilerlemek için fiziksel eyleme geçmediğimiz sürece evren vizyonumuza inanmayacaktır.

Doğru eyleme nasıl mı geçeriz?

Adım adım.

İlk adımı attınız. Hayal gücünüzü kullanarak istediğiniz evi tasarladınız. Eğer herhangi eksik bir şey varsa o sahneye dönün ve neye veya kime ihtiyacınız varsa getirin. İsterseniz aynı zamanda yüzünüzü gerdirebilir veya makyaj yapabilirsiniz.

Şimdi bu vizyonu aklınızda tutmanıza yardımcı olacak bir nesne bulun veya yapın. Eğer hayalinizdeki ev bir okyanus yakınındaysa, işyerinizdeki veya yatağınızın yanındaki masanın üzerine bir deniz kabuğu koymak isteyebilirsiniz. Eğer çiçek açan ağaçlar varsa o manzarayı tasvir eden ve kokusunu taşıyan bir şeyleri yakınlarınızda bulundurmamak isteyebilirsiniz.

Sonra vizyonunuzda tadını çıkardığınız şeylere sahip olmanızın neden zor veya imkânsız olduğuyla ilgili üç temel nedeni içeren bir liste yapın. Kafanızda dolanan milyonlarca neden olabilir ama şimdilik üzerinde çalışmak için üç tanesi yeterli. İnsanların dile getirdiği favori nedenler şunlar:

- Gerekli paraya sahip değilim.
- Fazla yaşıyım (veya istediğim görünüme sahip değilim).
- İsteddiğim şeyi yapamam çünkü çocuklar var.

Bir sonraki adım için hazır mısınız?

Çok arzu ettiğiniz şeylere neden sahip olamayacağınızla ilgili bu cümleleri teker teker ele alın ve pozitif bir ifade haline gelene kadar üzerinde çalışmaya devam edin. Negatif, kendini engelleyici her bir cümleyi tersine çevirebilirsiniz fakat bunun için biraz çalışmanız gerekebilir. Örneğin, “gerekli paraya sahip değilim” düşüncesinden “ihtiyaç duyduğum tüm parayı kazanabilirim” veya “evrenin ihtiyaç duyduğum tüm parayı bana sağlamasına açığım” düşüncesine geçebilirsiniz.

Sonunda şunu söylediğinizi duymak istiyorum: “İhtiyaç duyduğum tüm paraya sahibim” veya “bolluğun tadını çıkarıyorum.” Sonra daha da cesur olmanızı ve istediğiniz miktarla ilgili bir rakam ve bir tarih belirlemenizi istiyorum; örneğin, “Kişisel finan-

sal varlıklarımda bir milyon dolar yaratıyorum ve bu para önümüzdeki yıl 1 Ekim'e kadar çantamda olacak." Evren sizi dinlediği ve *cevap vereceği* için şöyle bir cümle eklemenizi istiyorum: "Bunu kimseye zararı olmayan ve herkesin lehine olacak şekilde, kolayca ve pozitif bir yolla yapıyorum."

Kullandığınız kelimeler sizin tarzınıza uymalıdır. Aynı zamanda bedeninizle ve tüm enerji alanınızla rezonansa girmelidir. Negatif düşüncelerinizi pozitif düşüncelere (afirmasyonlara) çevirirken bedeninizi dinleyin. Amaçlarımızı gerçekleştirmede genellikle başarısız oluruz çünkü yalnızca kafamızla faaliyet gösteririz. Yaratmanın gerçek sihri, cesurca ve sık bir şekilde hayal kurma uygulaması yapmak, sonra doğru olumlamaları yaratmak ve bedenin inandığı doğru eylemlerde bulunarak gerçek bir vizyon geliştirmektedir.

Afirmasyon kelimesi Latince "sağlam" anlamındaki *firm* kökünden gelir. Bir vizyonu geliştirmek, sağlamlaştırmak isteriz.

TOPLU VİZYON OLUŞTURMAK

Vizyon geliştirmeyi şu ya da bu kadar insandan oluşan bir grup içinde de yapabiliriz.

Bunu gerçekleştirmek üzere öncelikle ilgili bireylerin günlük hayat kutularından çıkabilmeleri için yeterince sessiz ve sakin bir ortam yaratın.

Sonra gruba açık bir niyet bildirimi ve yapılacak imajinal yolculuk için geçit görevi görecek bir görüntü verin. Geçit olarak kullanılacak görüntü tüm katılımcıların aşına olduğu bir sembol, konuyla ilgili bir rüya veya olağan ya da olağandışı gerçeklikteki bir yer olabilir.

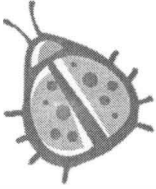
Ben grup üyelerinden yalnızca biri veya ikisi tarafından bilinen fiziksel bir yeri kullanmayı seviyorum. Oraya gitmeyi kabul edersek yolculuğumuzun başlangıcında bu yeri öneren kişi tarafından doğrulanabilecek (veya tersine doğrulanmayabilecek) izlenimlerin farkına varabiliriz. Yolculuk sırasında normalde bilmediğimiz bir şeyi gördüğümüzün farkına varırsak, bu, hayli gerçek anlamda birlikte bir yere gitmiş olduğumuzun bir doğrulamasıdır.

Örneğin, hayallerdeki harika bir eğitim sisteminin okullara getirilmesine yönelik kitlesel vizyon geliştirme çabasındaki bir grupta Virginialı bir hayalci kendi mahallesindeki ortaokulu bir geçit noktası olarak kullanmayı önerdi. Grupta okul hakkında kendilerine hiçbir şey anlatılmamış olanların pek çoğu okulun birçok ayrıntısını doğru bir şekilde tanımlamış (dairesel giriş yolu, bayrak direğinin yeri, dolaplar vs.) ve grup niyetinin hayata geçirilmesiyle ilgili pek çok yaratıcı fikir sunmuştu.

Grup yolculuğundan sonra katılımcılardan birinin rapor yazımını üstlenmesi ve toparlayıcı bir rapor hazırlaması gerekir. Rapor, tek bir hikâyeye yapılan yolculuklardan elde edilen elementleri bir araya getiren kolektif bir hayal beyanı olarak açıklanabilir. Süreç her zaman olduğu gibi bir eylem planı ile tamamlanır.

Özet olarak:

1. Bir grup niyeti belirleyin.
2. Bir grup yolculuğu için bir geçit üzerinde anlaşın. Bu, grup niyetiyle ilişkili olarak fiziksel gerçeklikte mevcut bir yer olabilir.
3. Yolculuğa yardımcı olmak için düzenli bir davul vuruşu veya meditasyon müziği kullanın.
4. Raportör görevini yapmak üzere gruptan bir kişi seçin. Bu kişi, grup üyeleri yolculuk raporlarını sunarken notlar alacaktır.
5. Grubun kendi içinde düşüncelerini paylaşması için bir süre ayırın.
6. Raportör bireysel raporları ve izlenimleri birleştirerek tek bir rapor haline getirecek ve böylece grup hayali şekillenmiş olacaktır.
7. Grup üyelerinin kullanacağı bir araba tamponu stikını ve eylem planı üzerinde karar verin.

12. BÖLÜM

HAYAL KURMA USTALARI

Tarihteki üstatları inceleyerek hayal kurma pratiğimizi geliştirebiliriz. En büyük hayal ustalarından şu üçünden dersler alabiliriz: Leonardo da Vinci, Jan Dark ve Winston Churchill.

LEONARDO'DAN YARATICI ZİHNİ UYANDIRMAYI ÖĞRENİYORUZ

Dağlar ne kadar uzaksa o kadar mavileştiğini fark etti; neden diye sordu ve çağının çok ötesinde bir teori ortaya koydu. Gece hilal şeklindeki Ay'a baktı ve neden Ay'ın arkasında hayalet bir diskin olduğunu merak etti. Bunun Dünya'dan yansıyan ışığın etkisi olduğunu anladı ve bu etkiyi (beş yüz yıldan fazla bir süre sonra NASA'nın kesin olarak doğruladığı bir şekilde) tanımladı. 1502'de Konstantinopolis'te Altın Boynuz'un (Haliç) üzerinden geçen tek çerçeveli bir köprü tasarladı fakat planı reddedildi çünkü herkes böyle bir köprüünün kurulmasının imkânsız olduğu konusunda hemfikirdi. 2001'de teknoloji onun vizyonuna yetiştiğinde, Norveç'te, Aas'ta onun teknik tanımları aynen izlenerek bir köprü yapıldı. Bu arada Türkler de Haliç üzerinde onun orijinal planlarına uygun bir köprü yapılmasını konuşmaya başladılar.

1500'den önce ve hemen sonra Leonardo, helikopter, tank, planör, skuba dalış ekipmanı, denizaltı, hesap makinesi, hareketli robot ve programlanabilir analog bilgisayara benzer bir cihaz için prototipler tasarlamıştı. IBM gerekli finansmanı sağlayarak onun icatlarından kırk tanesinin çalışan modellerini yapmıştır ve bunlar Leonardo'nun Fransa Kralı I. Francis'in konuğu olarak hayatının son üç yılını geçirdiği Amboise'deki Clos Luce Şatosu'nda sergilenmektedir. Da Vinci aynı zamanda bir anatomist ve bir astronomdu ve en büyük ressamların yaşadığı çağda, Rönesans'ın en büyük ressamlarından ve heykeltıraşlarından biri, belki de en büyüğüydü.

Leonardo da Vinci'nin sınırsız hayal gücünün sırrını merak etmemek mümkün değil. Oysa onun gücünün aslında son derece basit bir şekilde *hayal kurmak* olduğunu kavrayana kadar onu anlayamayız.

Leonardo bize, nasıl onun gibi hayal kurabileceğimize dair birkaç ipucu bıraktı. Aslında bunlar sürükleyici bir gerilim kitabında bulacaklarınızdan çok daha heyecan verici ve çok daha pratiktir. *Treatise on Painting* (Resim Yapma Üzerine Tez) isimli eserinde “zihni çeşitli icatlar için canlandırmaya yönelik” bir metot sunuyor.

Tercihen *boş bir duvara bakılmasını* öneriyor.

Duvarın tam olarak boş olmaması gerektiğini belirtiyor. İdeal duvarda lekeler, çatlaklar ve renk değişiklikleri vardır. Zihninizde görüntüler oluşmaya, sonra görüntüler değişmeye ve hızlanmaya başlayana kadar bunlara bakıyorsunuz. “Pek çok farklı kombinasyonda dağlar, nehirler, kayalar, ağaçlar, düzlükler, büyük vadiler ve tepelerle bezenmiş” pek çok farklı manzara görebilirsiniz.

Yönetmenlik yetkinizi kullanıp o sahneleri savaşlar veya büyük dramalar haline de getirebilirsiniz. Bu dramalar “etrafta figürlerin koştuğu, garip görünümlü yüzlerin ve kostümlerin bulunduğu, güzelce işlenmiş formlara dönüştürebileceğiniz sayısız şeylerle dolu” olabilir.

“Güzelce işlenmiş formlara dönüştürebileceğiniz” şeylerin mevcut teknolojiyi yüzlerce yıl aşan yeni bir icadı kapsayıp kapsamadığına değinmiyor.

Leonardo bize, bir taşın üzerindeki şekilleri de bir duvardakiler kadar kolay bir şekilde okuyabileceğimizi ve yine harika sonuçlar alacağımızı anlatıyor.

Görsel düşünmeye bir mola verip tüm dikkatimizi diğer bir duyumuza adadığımızda neler geldiğine de bakabiliriz: İşitmek. Leonardo görsel moddan işitsel moda geçmek için zillerin veya akan suyun sesini kesintisiz bir odaklanma ile dinlemeyi tavsiye ediyor. Hayalinizin seslerle birlikte akmasına izin verdikçe kelimeler ve müzik duyacaksınız ve kısa bir süre sonra kendiniz de o yaratıcı akışın içinde olacak ve oradan yepyeni kelimeler ve yeni fikirler getireceksiniz.

Gerçek Da Vinci şifresinin en büyük sırrı, duyularımızı uyarlar uyarlamaz hepimiz için erişilebilir olan basit bir görüş ve duyuşta gizlidir.

JAN DARK'TAN BİR VİZYON YERİ BULMAYI ÖĞRENİYORUZ

Jan Dark bazı görüntüler görüyor ve sesler duyuyordu. Böylece kendi zamanının en büyük politik ve askeri liderlerini şaşırtan gizli istihbaratlar alıyordu. Bu yolla savaşların sonuçlarını ve komutanların ölümlerini önceden gördü; bir kralın aklındaki gizli şeyin ne olduğunu öğrendi. Askeri birliklerin hareketlerini ve savaş hattını uzaktan görebiliyordu ve bu sayede savaşı kazanmasını sağlayacak taktik kararları almayı başardı. Kişisel manyetizması, çökmüş bir ülkenin iradesini tekrar oluşturmalarını sağlarken kendisi de bu iradenin ruhunu temsil etti. Sevenleri için o Tanrı'nın seçtiği biriydi; ona küfreden ve kazıkta yakanlar için ise bir cadıydı.

Lorraineli Bakire ile ilgili gizem birkaç satırda anlatılamaz. Fakat onun görücülük tarzında hepimizin öğrenip aynı şekilde kullanmaya çalışabileceği en az bir unsur vardır. Jan Dark'ın vizyon deneyimleri, atalarımızın pek çoğu hatta belki hepsi tarafından bilinen eski bir gelenekle bağlantılıdır. Buna göre, ağaçların insanlardan daha akıllı olabileceği inanmak, vizyon görmek için buna uygun bir yer bulmak ve muhafaza etmek gerekir.

New York'taki metropolitan sanat müzesinin heykel sergisinde Lorraineli ressam Jules Bastien-Lepage tarafından yapılmış muhteşem bir Jan Dark resmi bulunuyor. Bu hayali sahnede evinin bahçesinde olan Bakire'nin geniş ve güzel mavi gözleri, etrafındaki sihirli bir kırsal manzaranın üzerinde ve ötesinde bir yere bakıyor. Sol kolu ileri uzanmış, elinde yeşil bir şey, belki de altında durduğu ağacın birkaç yaprağını tutuyor. Ağacın gövdesine dayanıyor. Jan Dark ağaçların arasında her zaman güç bulmuştur.

Resimde çalılıkların alacalı renkleri ve uzun kahverengi etekli köylü kızın arkasındaki eski taş duvar fantastik bazı ayrıntılar içeriyor. Resmin içinde çok ilginç bir görüntü ortaya çıkıyor.

İlk bakışta o adamı göremiyorsunuz. Jan'ın arkasında altın zırh içinde havada asılı duruyor. Onu fark ettiğinizde bile ona eşlik eden kadınları kaçırmak çok kolay. Saydamlar ve arka plandaki manzaranın kolayca görünebildiği ince bir sis biçimindedir. Kadınlardan birisi kendi kafasını elinde taşıyor gibi görünüyor. Bu ziyaretçiler kim mi? Bunlar Jan'ın azizeleri Catherine ve Margaret ve sonradan vizyonlarının kaynağı olarak gösterilen baş meleği Mikail. Fark edilmesi gereken önemli ayrıntılardan biri de Jan'ın, özel bir ağacın yanında olduğu sırada gelmeleridir.

Jan Dark'la ilişkilendirilen en ünlü ağaç "Kadın Ağacı" veya "L'Arbre aux Dames" Lorraine'de Domrémy yakınlarındaki bir meşe ormanında bulunan büyük bir kayındı.

Jan'ı öldürmeye karar veren adamlar kaçırdıktan sonra onu sorguya çektiler. 24 Şubat 1431'de halk önündeki yargılamanın üçüncü günü:

Soru: Köyünün yakınlarındaki belirli bir ağaçla ilgili ne söyleyeceksin?

Jan: Domrémy'ye yakın bir yerde Kadın Ağacı dedikleri bir ağaç var. Bazıları ona Peri Ağacı diyor. Ateşli hasta olan insanların ve sağlık bulmak isteyen insanların suyundan içmek için geldiklerini duyduğum bir pınar var yanında.

Yaşlılar ağaçlarda perileri gördüklerini söyler. Jan'ın vaftiz annelerinden biri onları görmüştür. Jan kendisinin ne gördüğünü ise söylemez.

Kadın Ağacı artık yerinde değil ama Loire şehrinde bugün hâlâ süren geleneksel anlatımlarda Jan Dark'la ilişkilendirilen başka bir ağaç var. Şaşırtıcı bir tesadüfler zinciri sonunda 2005 yazında kendimi Orleans yakınlarında bir şatoya bakarken buldum. Şatonun arazisinde bir geyik parkı ve Jan'ın ilk ve en büyük askeri zaferi olan Orleans savunmasından bir gece önce dalları altında (veya *arasında*) yattığı söylenen bir *châtaigner*, yani kestane ağacı da vardı.

Malikânenin sahibesi bana ağacı gösterdi ve çam kozalaklarıyla ve dallarla kaplı arazide gezerken rehberlik yaptı. Yaşlı kestane ağacı, üzerine düşen bir yıldırıma rağmen hayatta kalmıştı. Ev sahibesi, “Ne hissediyorsun?” diye sordu bana. “Ne görüyorsun?”

Ağacın yanında durdum, onu tuttum ve kafamı gövdesine yasladım.

Hemen parlak ve canlı renklere sahip bir vizyon gördüm; zırhının göğsü üzerinde üç kırmızı aslan figürünün olduğu, beyaz giysili bir şövalye. Bir İngiliz şövalyesi, bundan emindim. Siperi açık miğferi üzerinde bir taç vardı. Bir soylu olmalıydı; bir dük veya kont. Fakat neden bir *İngiliz* şövalyesi görüyordum?

Sahneye bakmaya devam ederken başka figürler ortaya çıktı; duvarlarla çevrili bir şehrin etrafındaki asker kitleleri. Fransa'ya savaşa başlatmadan önce psişik bir izleme yapan Jan'ın görmüş olabileceği şekilde Orleans'ı kuşatan İngilizlerin pozisyonlarına baktığımı fark ettim.

Nasıl böyle görebiliyordu? İlhamını tam olarak nasıl alıyordu?

Zihnimde bu soru oluşur oluşmaz insandan büyük bir varlığın yukarıdan ve arkadan yere yaklaştığını, kanat çırparak indiğini algıladım. Bu varlığın bir ok veya bir arı iğnesi gibi enseye saplanma amacını hissettim. İçten gelen bir ses “*Le cou*” (Fransızca: ense) diyerek onayladı. Acı duymadım ama Jan'ın bu vizyonu görürken hissetmiş olabileceği acıyı sezdim. Sonradan Jan'ın ordu-suyla birlikte Orleans'a doğru harekete geçtiğini, bir ok ile yaralanacağı kehanetinde bulunduğunu ve savaş alanında gerçekten de okla yaralandığını öğrendim.

Vizyon ağacının yanındayken Jan Dark ile eski Galli kadın görücüler arasındaki bütünlüğü algıladım. Galli görücüler kendi savaşçıları için izleme yapmak ve savaşları yönlendirmek amacıyla ağaçlara veya ağaç dallarından yapılan kulelere tırmanırdı.

Jan Dark'tan, bir ağaçla bağlantı kurarak ve iç pusulamızı görmede, düzeltmede o ağacı bir mekan olarak kullanarak vizyon gücümüzü nasıl geliştireceğimizi öğrenebiliriz.

Bildiğiniz ve sevdiğiniz doğal ortamdaki bir ağacı düşünün. Mümkünse o ağaca gidin ve yanında veya dallarında oturun.

Eğer bedenlen o ağacın yanına gidemiyorsanız zihninizle ve iç duyularınızla gidin. Tüm duyularınızı kullanarak ağacı ve bulunduğu yeri hatırlayın, tadın, koklayın, dokununuz.

Ağaç gibi köklerinizi toprağa yaydığınızı hissedin. Soluk alırken güneş ışığını içinize aldığınızı hissedin. Gevşeyin ve ağacın içini hissedin.

Yeterince gevşediğinizde ağacın en üst dallarına çıkın veya yükselin. Oradan hem mekânda hem de zamanda tüm büyük mesafeleri görebiliyorsunuz. Yüksek bir perspektiften, anlamanız gereken konuları veya durumları inceleyebiliyorsunuz.

İsterseniz bu gözlem yerinden havalanabilir, daha yakından bakmak üzere kendiniz veya diğerleri için açık bir şekilde vizyonlamanız gereken şeye doğru gidebilirsiniz.

CHURCHILL'DEN BİR VİZYONU YAYMAYI ÖĞRENİYORUZ

Haziran 1940. İngiltere Batı Avrupa'yı istila eden Nazi sürüsüne karşı tek başına duruyor ve Hitler yenilmez görünüyor. Yalnızca bir aydır başbakan olan Winston Churchill halka hitap ediyor ve onları tehlikelere karşı uyarıyor. Eğer Britanya halkı Hitler'e direnemezse, dünya "sapkın bilimin ışıkları altında daha kötü niyetli ve belki daha inatçı yeni bir Karanlık Çağ'ın çukuruna" yuvarlanacak.

Fakat yenilgiyi kabullenmişlik her yerde hâkim. Bu kabulleniş Britanya devletini çökertmiş, Amerika endişeli. Churchill korkunç görünen olasılıklar karşısında zafer olasılığı vizyonunu kit-

lelere nasıl aktarabilirdi? En ünlü cümlesini söyler: “Şimdi görevlerimize öyle sarılalım ki, eğer varlığını sürdürürse bin yıl sonra bile Britanya İmparatorluğu ve İngiliz Milletler Topluluğu için herkes ‘en iyi zamanları o günlerdi’ desin.”

Bu kelimeler bir halkın hayalinde yer etti. Manevi bir cesaret ve güven aşıladı. Churchill’in vizyonunun çok sayıda insanın zihnine kök salmasına özellikle iki unsurun yardım ettiğine dikkat edelim.

Birincisi *zaman kaydırmasıdır*. Churchill dinleyicilerini kendisiyle birlikte uzak bir geleceğe taşıyor; mevcut tehlikelerden uzağa, her şeyin çok uzun zaman önce çözüldüğü bir noktaya. Hitler karşısında zaferin yalnızca kaçınılmaz değil, aynı zamanda adeta geçmişte kalmış bir şey olduğuna dinleyicilerini o kadar zekice ikna ediyor ki, bunun dışındaki her şey anlamını yitiriyor.

İkincisi ise *tanık perspektifine kaydırma* var. Görevimizi şimdi yapmaya teşvik ediyor ama aynı zamanda kelimeleriyle bizi kartalların yaşadığı bir yere yükseltiyor. Mevcut çatışmalarımıza yüksek bir seviyeden bakıyoruz. Büyük benlik küçük benliğe bakıyor ve hayranlık içinde ‘en iyi zamanları o günlerdi’ diyor.

Churchill dinleyicilerini savaşın zaten kazanılmış olduğu büyük hayalinin içine sokuyor.

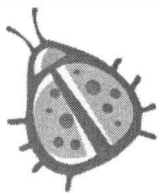
Bir vizyon ihtiyacı içindeki birisine nasıl vizyon aktarabileceğimizi Churchill’den öğrenirken iki kilit unsuru incelememiz gerekir.

Öncelikle kendimizi ve sonra karşımızdakileri hayalin gücüyle bir sorunun veya çelişkinin başarıyla çözülmüş olduğu bir geleceğe taşıyoruz. İnanabileceğimiz mutlu bir gelecek yaratıyoruz ve hayal edilen o gelecek bize mevcut zorluklarımızı aşmak için gerekli çekiş gücünü veriyor.

İkinci olarak vizyon aktarmaya çalıştığımız kişilerin mevcut endişelerinin ötesine geçmeleri ve her şeye daha büyük bir perspektiften bakmaları için ilham veriyoruz. Onları Büyük Hikâye’de yer almaya davet ediyoruz; geçmişe veya başarının neden mümkün olmadığının binlerce sebebine değil.

Onlara daha büyük bir hayal veriyoruz, o hayal ile yaşamaya ve onu dünyaya getirmeye davet ediyoruz.

İnsan kurallara sığmaz!

SONSÖZ

İNANILMAZ YOLCULUK

Bu, yeni hayatınızın ilk günü.
İnanılmaz bir yolculuğa başladınız.

Bu, mutlak bilgiye bir yolculuk.

Sizi oraya götürecek bir harita yok. Yolunuzu bulmayı başarsanız diğerleri sizin yolculuğunuzun haritasını çıkaracak.

Yol boyunca yanlış dönüşler, mutlak bilgiden uzaklaştıran sapaklar var.

Fakat olağanüstü rehberler, Üç Eşsiz Güç, sizinle birlikte olacak, size gereken mesajları verecek; size ne zaman yoldan çıktığınızı söyleyecek ve içsel pusulanızı tekrar etkinleştirecek.

Sizi oraya götürecek bir harita yok ama daha önce bu yoldan geçmiş olanların sunduğu bazı ipuçlarından faydalanabilirsiniz; hem de kulaktan dolma söylentiler pazarına, Kapıları Kapatılmış Vahyin katı tapınaklarına, korkunç kısır döngülere veya yarım yamalak hatırlanan şeylere takılıp kalmadan.

YOLU YOL GÖSTERECEK

Evrene yaslandığınızda evrenin sizi destekleyeceğine güvenin. Dostlarınız ve iş arkadaşlarınız anlamasa da ve sizi değişmemeye zorlasa da kalbinizin ve hayallerinizin size anlattıklarına güvenin.

Gerçek dostların, özelliğini anlamasalar bile, değişim dönemlerinde sizi destekleyenler ve hoşgörü gösterenler olduğu size hatırlatılacaktır.

Şu sözleri hatırlayın:

Bundan yirmi yıl sonra durup geriye baktığınızda yaptıklarınızdan çok yapmadığınız şeyler için pişmanlık duyacaksınız. O yüzden halatları atın. Teknenizle güvenli limandan ayrılın. Yelkenlerinize rüzgârı yakalayın. Araştırın. Hayal kurun. Keşfedin.

Bu sözler Üç Eşsiz Gücün ustalarından Mark Twain'e ait. O bunu sizden önce yaptı. Sizin yolculuğunuzun bir parçası olabilir de olmayabilir de ama onun bildiği şeylerden biri, evrenin derinliklerine giden en kolay yollardan birinin inanılmaz derecede küçüldüğünüzü, böylece bir insan hücreesindeki dünyaya girebildiğinizi veya bir atomun parçacıkları arasında gezinebildiğinizi hayal etmek olduğudur.

VİZYONUNUZU SÜRDÜRÜN

Vizyonunuza yönelin. Onu zihninizde ve duyularınızda mümkün olduğu kadar canlandırın. Onun içinde oynayın, rahatlayın, evi idare edin, yaratın, sevişin. Bunu özellikle uykuyla uyanıklık arasında yapın; uykuya dalarken veya uyanırken.

Bilgeleştikçe ve mutlak bilgiye yaklaştıkça vizyonunuzun şekilleri gelişsin.

Siz değiştikçe hayalinizde yarattığınız ev de değişebilir. Yeni katları olabilir. Onu sizinle paylaşanlar değişebilir çünkü bazı ruh sözleşmeleri sonsuza kadarken bazıları da belirli bir süre içindir ve sınırlı bir amaca yöneliktir.

Belirlediğiniz amaçları yol boyunca kontrol edin. Amaçlarınızı güçlendirmek için geliştirdiğiniz olumlamaları yenileyin, gerekirse değiştirin ve güncelleyin.

Kaybolmamak için vizyonunuzu aklınızda tutun.

Diğer bir yolcu olan William Butler Yeats 'in hem bir şair hem de bir büyücü olarak söylediklerini hatırlayın:

Hayalde oluşturduğumuz her şey, eğer yeterince güçlü bir şekilde oluşturursak, kendi ruhumuz veya doğanın ruhları yoluyla eyleme geçerek kendini hayatımızın içinde gerçekleştirir.

Vizyonunuzun *arzu* yüklü olduğundan emin olun.

Gece geç saatlerde evinizde izlediğiniz bir film gibi zihninizi o vizyonun önünde park etmekle yetinmeyin. Vizyonunuz arzunun gücünü taşımadıkça hedefinizle olan bağlantınızı yitirirsiniz ve yolunuzu kaybetmeye mahkûm olursunuz.

Ama arzunuzu vizyonunuzla tam olarak birleştirirseniz dünyadaki çeşitli güçlerin sizi destekleyeceğinden emin olabilirsiniz.

DİKKATİNİZİ VERİN

Her fırsatta Üç Eşsiz Gücün oyunlarına, kalbinizdekilere, sezgi-lerinize ve zihninize dikkatinizi verin.

Yollardaki o çökmüş, devrilmiş, yorulmuş yolcular kim mi? Barlarda, kafelerde bunu asla başaramayacaklarını konuşanlar? Onlar yolculuğun yasalarından birini unutmuş olanlardır.

Enerji ilginin aktığı yöne doğru akar. Negatif düşüncelerin ve hislerin farkındalığımızı kontrol etmesine izin verdiğimizde enerjimiz de bunlara sapar. O zaman yolda zihin canavarlarımızla karşılaşırız. İçeride nasılsa dışarıda da öyledir. Ne düşünür veya hissedersen evren kabul eder.

Thoreau 'nun şu sözüne kulak verin:

Kendi yolunda olan bir insan tüm dünyanın da onun yolunda olduğunu görecektir.

Başkalarının neyin mümkün olduğu ile ilgili kendi düşüncelerini kabul etmeniz için ısrar ederek yolunuzu tıkamasına izin vermeyin; onların mutsuzluk veya kıskançlık yüklerini yüklenmeyin. Hayalleri çökmüş olanlar genellikle, isteyerek ya da istemeyerek, başkalarının hayallerini de yıkmaya çalışırlar.

Başkaları, özellikle de aile bireyleri veya yakın arkadaşlar sizi pek cömert olmayan bir gerçekliği veya olasılığı benimsemeye davet ederse buna rıza göstermeyin.

Hâlâ enerji alanınızda taşıyor olabileceğiniz kişisel geçmişinizi kontrol edin. Eğer geçmişin pişmanlık, utanç, acı ve başarısızlıklarının yükünü üzerinizden atmazsanız ve bu nedenle bedeniniz size inanmazsa kendi amaçlarınızı yenilgiye uğratabilirsiniz.

“Kahuna” olarak adlandırılan geleneksel Hawaiiili şifacıların bununla ilgili güçlü bir öğretileri vardır. Sıradan bir zihnin pek yaratıcı olmadığını söylerler. Hayatlarımızda meydana gelebilecek en iyi şeyler, yüksek enerjili bir beden (*unihipilli*) ile Yüksek Benliğin (*aumakua*) yaratıcı işbirliğiyle gerçekleşir. Onların birlikte çalışmasını, birlikte oynamasını sağlayın, ego buna uyum gösterecektir.

VAZGEÇMEYİN

Dünya bizi yıkmış görüldüğünde, kayıplarımızın sıkıntısı içinde olduğumuzda, belirli bir durumda başarı sağlayamamanın bizi başarısız kılmadığını hatırlamamız gerekir. Bir insan şunu veya bunu başaramadığında başarısız değildir. Vazgeçtiğinde başarısızdır.

Gerçekten inandığımız bir şey için elimizden gelenin en iyisini yaptığımızda ve belirli sonuçları elde etmeyi başaramadığımızda, proje bir başarısızlık olarak değerlendirilebilir. Ama bu, bizim başarısız olduğumuz anlamına gelmez; özellikle de neyin yanlış gittiğini anlayıp tekrar denemeye istekliyse.

Akışına bırakmak pes etmek demek değildir.

Ne kadar çok denersek deneyelim belirli bir projenin gerçekleşmeyeceği sonucuna varabiliriz. O proje belki yaşlı bir insanı hayatta tutma, bir kitap yazma veya emlak işinden bir milyon dolar kazanma olabilir. Bazen bir şeylere uzunca, dikkatlice bakarız ve onu kendi akışına bırakmaya karar veririz. Bu başarısızlık değildir, vazgeçmek değildir.

Winston Churchill uzun kariyeri boyunca pek çok başarısızlıklar yaşamış bir adamdı ve pek çok kez işinin bittiğine kesin gözle bakıldığı halde o ayakta kalarak insanlığın barbarlık karşısındaki belirleyici zaferlerinden birine liderlik etti.

Churchill “Elimizden gelenin en iyisini yapmak yeterli değildir; *yapılması gerekeni* yapmalıyız” demişti.

Diyelim ki düştünüz. Hatta bir dağın tepesinden yuvarlanıp derin bir çukura düştünüz. Kalkın. Tekrar tırmanın. *Yapılması gerekeni* yapın.

OYNAMAYI UNUTMAYIN

Mutlak bilgiye yapılan yolculuk o kadar ciddidir ki ancak oyun ruhuyla yapılabilir.

Bir keresinde seminerlerimden birine katılan bir adam bana, “Anlattığın şeyin sonucunu söyle” dedi. “Bu, sonuçta ne anlama geliyor?” Aklıma o anda bir cevap geldi, ben de söyledim: “Oynamayı unutma.” Hemen çok dikkatli bir şekilde bunu yazmaya girişti. “Affedersiniz” dedim elimden geldiğince nazik bir şekilde, “mesajı aldığınızı sanmıyorum.”

En sevdiğimiz oyunlara kendimizi en iyi şekilde veririz. Bunlar kazanma, derece alma veya bitiş çizgisine ilk ulaşma gibi başarının ödül veya unvan kazandırdığı oyunlar olabilir. Kazanmak, bir çuval para, Emmy veya Nobel gibi bir ödül, zorluğa karşı ayakta kalmak ya da çocuklarımızı yetiştirmek olabilir. Ödül, maaşın öbür tarafında oturan biri için anlamsız bir şey de olabilir.

Filozof James Carse kazanmak amacıyla oynadığımız oyunların *geçici* oyunlar olduğunu söyler. Carse’ın *sonsuz* oyun dediği büyük oyunu oynadığımızın bilincinde olduğumuzda ise *en iyimizi* ortaya koyarız. Sonsuz oyuncular kazanmak için oynamaz, oynamak için oynarız.

Sınırsız bir oyunun içinde sınırlı bir oyunu *seçtiğimiz* farkında olduğumuz sürece kazanmak için veya para için oynamakta bir yanlışlık yoktur. Sorun, oyunu kendimiz seçtiğimizi unuttuğumuzda ortaya çıkar. Eğer bir şeyi yapmak *zorunda* olduğumuza inandığımız için yapıyorsak, eğer kendimize başka seçeneğimiz olmadığını söylüyorsak, aslında oynamıyoruzdur.

Bazen seçtiğimiz bir oyunda belirli bir rolü oynarken kimliğimizi yitirdiğimizde bunu yaşarız. Bir mühendis, bir anne, bir pos-

tacı veya bir golf oyuncusu olmayı kendimiz seçtiğimizi unutturuz. Sorumluluklarımızı yerine getirmek, yetersizliklerimizi azaltmak veya banka hesabımızı büyütmek için günlerimizi harcarız çünkü bunu yapmak zorunda olduğumuzu düşünürüz. Carse bu durumu “kendini örtme” olarak tanımlıyor. Bu çok ciddi bir durumdur çünkü oyun ruhunu öldürür.

Oyun ruhu çocuğun bir karakteristiği olmasına rağmen çocuklarımızın oyun ruhu çok erken bir şekilde ezilebilir. Kaliforniya’daki seminerlerimden birine gelen çok başarılı bir işadama hatırlıyorum. Tüm zenginliğine ve statüsüne rağmen derin bir hüznün ve yetersizlik duygusu içindeydi. “Her zaman bir şeylerle meşgul olmam, sürekli kazanmam gerekiyor. Yoksa hiçbir şey yapmıyormuşum gibi bir duygu içimi kemiriyor.”

Onun sıkıntısını yakından inceledik. “Yaratmam gerekiyor” diye bir karara vardı. “Yaratıcı parçam adeta yolun bir yerinde takılıp kaldı.”

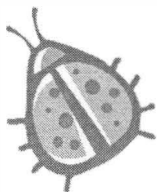
Yaratıcı ruhunun takıldığı anı tespit edebilmek için “kılavuzlu meditasyon” olarak adlandırdığım bir çalışma ile geri dönüp bütün yaşamına bakmasına yardımcı oldum. Kendini erken çocukluğundan bir sahneye bakarken buldu. “Yaklaşık dört yaşındayım. Legolarla fantastik bir yapı oluşturuyorum ve çok eğleniyorum. Annem geliyor ve ‘Bu harika. Büyüyeceksin ve bir mimar veya mühendis olup çok para kazanacaksın’ diyor.” Gerçekten de hem bir şirket yöneticisi hem de bir mühendis olan bu işadama sonra şunu söylüyor: “İşte yaratıcı benliğimin ezildiği yer burası. Çünkü artık bu, oyunla ilgili değildi. Sonuçlarla ilgiliydi. Bir daha hiç legolarla oynamak istemedim.”

Yaratıcı benliğini serbest kılmak için yapacağı şeylerden birinin kendine bir lego seti alıp masasının üzerinde bir yer açarak onlarla oynamak olduğuna karar verdik. Bunu yaparken hem içindeki çocuğu karanlıklardan çıkaracak hem de tamamen zevk için oynayan sonsuz bir oyuncu haline gelecekti.

Aydınlatıcı bir film olan *Bagger Vance Efsanesi*’nde de benzer bir ders kendini gösteriyor. Steve Pressfield’in romanına dayalı olan film, bir adamın 1931’de, ekonomik krizin ortasında, bir golf malzemeleri taşıyıcısı kılığındaki gizemli zenci bir rehberin

yardımla golf sahasında (hayat oyununu simgeliyor) formunu tekrar yakalayışının hikâyesidir. Filmin kahramanı, ülkedeki en iyi iki golfçüyle maç yapmaya davet edildiğinde hayatta ancak bir kez karşılaşacağı bir şans yakalamıştır. Maçın başındaki kötü performansı nedeniyle rakipleri karşısında küçük düşmeye başladığı bir sırada, malzeme taşıyıcısı asıl rakiplerinin o sıkı golfçüler değil, kendi kendini yenilgiye sürükleyen tutum ve davranışları olduğunu anlamasına yardımcı olur. Bu uyanışın ardından *sahayı görmeye* ve *sahayla oynamaya* başlar. Sahayı görmek, güneş gökyüzünde ilerledikçe çimenlerin hangi yöne eğildiği veya yoğun rüzgâr altında bir vuruş için hafif demir bir sopanın ahşap sopadan daha iyi olup olmadığı gibi çeşitli şeyleri bilmeyi kapsıyor. *Sahayla oynamak* ise belirli bir anda sahadaki her şeyle uyum içinde olmak anlamındadır. Sonuç endişesi duymadan, oyun sevgisiyle yapabileceğimizin en iyisin yapmayı ifade ediyor.

Üç Eşsiz Güç *sahayı görmede* olağanüstü birer kaynaktır ve *sahayla oynamada* bize muhteşem yollar sunar. Yolda rastladığınız biri size tüm bunların anlamının ne olduğunu sorarsa basit bir şekilde, “Daha iyi oyunlar oynamak” diyebilirsiniz.

YAZAR HAKKINDA

Aktif Rüya hareketinin öncüsü olan Robert Moss ABD ve dünyanın çeşitli ülkelerinde bireyler ve gruplarla çalışıyor. Sorunları çözme veya çeşitli amaçlara ulaşmada rüyaların, tesa-düflerin ve hayal kurmanın gücünü anlamaya ve kullanmaya yö-nelik orijinal teknikler öğretiyor. Avustralya Ulusal Üniversitesi antik çağ tarihi bölümünde profesörlük yapmış olan Moss'un çe-şitli konuları kapsayan kitapları en çok satanlar listesindedir. Ki-tapları arasında sürükleyici popüler romanlar (*Moscow Rules*) ve tarihi romanlar (*The Firekeeper*) yanında Aktif Rüya deneyimi-yi ilgili öncü eserler (*Conscious Dreaming*, *Dreamgates*, *Drea-ming True*, *Dreamways of Iroquouis* ve *The Dreamer's Book of the Dead*) bulunmaktadır. *Sounds True* tarafından satışa sunulan *Dreams Gates: A Journey into Active Dreaming* isimli bir sesli kitap dizisi de bulunan Robert Moss New York'ta yaşıyor.

DAHA FAZLA BİLGİ İÇİN

Robert Moss tüm dünyada dersler ve seminerler veriyor, tekniklerini öğretecek öğretmenler yetiştirmek amacıyla üç yıllık bir eğitim sunuyor. *The Way of the Dreamer* isimli bir DVD eğitim seti ve rüyaya dönüş ve bilinçli vizyonlama teknikleriyle ilgili bir CD'si vardır. DVD seti ve CD için sipariş adresi:

Psyche Productions
23 Crown Street
Milford, CT 06460
(203) 877-9315
www.psycheproductions.net

Üç Eşsiz Güce adanmış bir radyo programı yapan Robert Moss'la iletişim kurmak, programları ve kitapları hakkında daha ayrıntılı bilgi almak için resmi web sitesini ziyaret edebilirsiniz:

www.mossdreams.com

“Sadece bir rüya” ya da “sadece bir tesadüf” veya “sadece bir hayal” dediğiniz olmuştur mutlaka. Ama sözünü ettiğiniz şeyler gerçekten “sadece” o kadar mıydı? Bundan ibaret miydi?

Bu üç eşsiz güç; yani rüyalar, tesadüfler ve hayaller kendinizi keşfetmenin anahtarı olabilir.

Rüya görmenin DOKUZ GÜCÜNÜ öğrendiğinizde her geçen gün artan bir enerji ve farkındalıkla daha zengin, daha dolu, daha sağlıklı bir hayata sahip olabilirsiniz. Rüyalarımız yaklaşan zorluklar veya fırsatlar için yol gösterici olabilir.

Tesadüfün DOKUZ KURALINI öğrendiğinizde herhangi bir şeyi kişisel bir kehanet olarak kullanabileceğinizi görebilirsiniz. Tesadüfleri ve simgeleri bir radar gibi kullanırsanız hayatın akışını, yalnız olmadığınızı, görünmeyen kaynaklarınız olduğunu da anlarsınız.
“Şans, ona hazır olan zihinleri seçer.”

Hayal kurmanın YEDİ SIRRINI öğrendiğinizde hayalinizde yarattıklarınızın nasıl gerçek olduğunu da kavrayabilirsiniz. Yaratıcı hayal gücünüzle her şeyi yeniden gözden geçirip düzeltme cesaretine sahip olabilirsiniz.

“Hayal ne kadar güçlüyse sonuçlar o kadar az hayalidir.”

ISBN 978-975-275-137-8

9 789752 751378

18 ₺

www.kuraldisi.com

www.kuraldisi.net